ஸம்ஸ்கிருத முதற் புத்தகம்

(டா. ரா. கோ. பண்டார்க்கர் நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு)

இரண்டாவது பதிப்பு

திருத்தியமைத்தது

பெண்ணாத்தூர்-சு. ஜானகிராமையர்

THE MODERN PRINTING WORKS,
MOUNT ROAD, MADRAS.

1921

பதிப்புரை

உலகில் தோன்றியுள்ள நாகரீகங்கள் பலவற்றினும் பழமையானும் பெருமையானும் சிறப்புற்றது 'ஆரிய நாகரீகமே. எல்லாவிதத் துறைகளிலும் பிறநாடுகளுக்கு ஞானகுருவாய் விளங்கியதும் இவ்வாரிய நாடாம். இது பண்டைக்கால சரித்திர ஆசிரியர்களின் துணிபு. ஆனல் பல காரணங்களால் இந்நாடு தற்போது சீர்குன்றித் தாழ்வுற்றுளது. தன் உன்னத நிலையை மீள அடையத் தேசாபிமானம் என்னும் அவா தோன்றி, நாடெங்கும் பரவி வருவதைக் காண்கிறோம். ஒரு தேசத்தின் முற்போக்கு உண்மையா யிருக்கவேண்டுமாயின், அது தன்பழைய இயல்பை ஆதாரமாகக்கொண்டே அமையவேண்டும். பிறநாட்டியல்பைப் பின்பற்றுவதினுல் உண்மையான அபிவிருத்தி ஏற்படாது. 'நம் ஆரிய நாகரீகம்' தற்போது நூற்கண்ணே இலைமறை காய்போல் மறைந்து கிடக்கின்றது. அவ்வடமொழி நூல்களின் உட்பொருளை உணர பாஷாஞானம் இன்றியமையாத் துணையாம். பாஷாபிமானமின்றிச் சுதேச பாஷையின் வளர்ச்சியின்றி நாம் பெருமையை எதிர்பார்த்தல் ஆடையின்றி அலங்கரித்தலை யொக்குமன்றோ?

ஆரிய பாஷையை அறிய அவாவுடையோர்க்கு ஏற்ற சாதனங்கள் இத்தென்னுட்டில் மிகவருமை. எல்லா வருணத்தார்க்கும் படிக்கப் போதிய உதவி இல்லை. அதுபற்றி சில நண்பர்களின் தூண்டுதலால் ஆங்கிலத்தில் ஸர். ராமகிருஷ்ண கோபால பாண்டாரகர் இயற்றியுள்ள முதல், இரண்டாம் புத்தகங்களை அவரனுமதி பெற்றுத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கலானேன். அவற்றுள் முதற்புத்தகம் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் வெளிவந்தது பலரும் அறிந்த விஷயம். அப்பதிப்பு தமிழ்மக்கள் யாவராலும் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்

ளப்பட்டது, அவர்கள் பாஷாபிமானத்தை விளக்குகிறது. அம்முதற்பதிப்பில் உள்ள பிழைகளைத் திருத்தி சில நண்பர்கள் வேண்டியபடி இலக்கிய பாகம் கொஞ்சம் கூட்டி இவ்விரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது. அதிக விலைகொடுத்தும் வேண்டிய காகிதம் அகப்படாமையாலும், இடையிடையே ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தம் காரணமாக அச்சுக்கூட வேலைக்காரர்கள் ஒழுங்காக வேலைக்கு வராமையாலும் ஏற்பட்ட பல இடையூறுகளால் நான் எண்ணியபடி இவ்விரண்டாம் பதிப்பை முன்னரே வெளியிடக்கூடவில்லை.

இதைப் படிக்கப்புகுவோர் ஒவ்வொரு பாடத்திலுமுள்ள இலக்கண பாகத்தையும் ஆங்குள்ள சொற்களையும் அவற்றின் பொருளையும் செவ்வனே முன்னரறியவேண்டும். பின்னர் வடமொழி வாக்கியங்களைத் தென்மொழியிலும், தென்மொழி வாக்கியங்களை வடமொழியிலும் மொழிபெயர்க்கவும். அப்போது ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலுமுள்ள இலக்கணத்தைக் கவனிக்கவேண்டியது. ஒரே இலக்கண விதியை வாக்கியந்தோறும் மீளமீளப் பயிலவேண்டுமாயினும் அதில் சோம்பலுறக்கூடாது. அப்போதுதான் புத்தி தெளிவடைந்து தேர்ச்சி எளிதில் கைகூடும். சொற்ப நுண்ணறிவுடையவர்கள் பிறருதவியின்றியே இந்நூலைக்கொண்டு வடமொழியில் போதிய தேர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள்.

கல்விப் பொருளும் செல்வப் பொருளும் மிக்க உடையார் செய்தற்குரிய இவ்வரும் காரியத்தை அற்பக் கல்வியும் சிற்றறிவும் உடைய எளியேன் இயற்றத் துணிந்ததையும் அதனால் நிகழக்கூடிய குற்றங்களையும் நல்லறிஞர் பொறுத்தருளுமாறு அவரைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஐயன்குள அக்கிராகாரம்,
திருவண்ணாமலை,27-12-20. } பென்னாத்தூர் - சு. ஜானகிராமன்.

முகவுரை

ஒவ்வொரு எழுத்தும் பல ஒலிகளையன்றி ஒரே ஒலியை உணர்த்தக் கூடியதாய் இருத்தலும், சகலவித ஒலிகளையும் உணர்த்தவல்ல எழுத்துக்களை உடைத்தாயிருத்தலுமே ஓர் பாஷை பூரணம் என்பதற்கு அறிகுறியாம். இத்தகைய பூர்ண பாஷை ஒன்று இருப்பின் அது நூறு அல்லது ஆயிரக்கணக்கான தனி எழுத்துக்களை உடைத்தாயிருக்கும். ஆனால் இப்பேர்ப்பட்ட பூர்ண பாஷை இலதாம். ஒவ்வோர் ஜன சமூகமும் தம்தம் மனோபாவங்களுக்கு ஏற்பவும், உச்சரிக்கக்கூடிய அவயவங்களுக்கு ஏற்பவும், எழுத்துக்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. தற்காலம் உலகில் வழங்கும் எல்லாப் பாஷைகளிலும் ஆரியர்களால் வழங்கப்பெற்ற ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையே சற்றேறக்குறைய பூரணம் என்னலாம்.

வடமொழியில் அச்சு அல்லது சுரம் எனப்படும் ஒன்பது உயிர்களும், ஹல் அல்லது வ்யஞ்சனம் எனப்படும் முப்பத்துமூன்று மெய்களும், ஆக நாற்பத்திரண்டு வர்ணங்கள் உள. இவ்வொன்பது உயிர்களில் अ, इ, उ, ऋ, ऌ, என்பவைகள் தனி எழுத்துக்களாம். ए, ऐ, ओ, औ, என்பவைகள் சந்தி அக்ஷரங்களாம். ஓர் உயிர், குறில் (ஹ்ரச்சுவம்) ஆகவாவது, நெடில் (தீர்க்கம்) ஆகவாவது, அளபெடை (புலுதம்) ஆகவாவது இருக்கும். கோழி, கு கூ கூஉ எனக் கூவும் போது மேற்கூறிய குறில் முதலிய மூன்றின் உச்சாரண கால அளவையை உணர்த்துகிறது. அளபெடை வேதத்திலன்றி உலகவழக்கில் மிகுதியாயின்மையின் இப்புத்தகத்தில் எழுதப்படவில்லை. ஆகவே மேற்கூறிய ஐந்து தனி எழுத்துக்களும் குறில் நெடில் எனப் பத்தாய் நான்கு சந்தி எழுத்துகளோடுகூடிப் பதினான்கு உயிர்களாகின்றன.

மெய்கள் ஸ்பரிசங்களென்றும் அந்தஸ்தங்களென்றும் ஊஷ்மாணங்களென்றும் மூவகைத்தாம். ஐந்து வர்க்கங்களும் ஸ்பர்சங்களாம். இடை எழுத்துக்களாகிய य, र, ल, व,

என நான்கும் அந்தஸ்தங்களாம். ஏனையவைகள் ஊஷ்மாணங்களாம். மீண்டும் மெய்கள் மென்கணம் (घोषाः) என்றும், வன்கணம் (अघोषाः) என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள.

மேலும் வடமொழியில் अ, ए, ओ, अर्, अल्, என்பவைகளைக் குணவெழுத்துக்களென்றும், आ, ऐ, औ, आर्, आल्, என்பவைகளை விருத்தி எழுத்துக்கள் என்றும் கூறுவர்.

வடமொழியில் சந்தி (புணர்ச்சி) மிகவும் முக்கியமானது. வேகமாய் உச்சரிக்குங்கால் ஓர் சொல்லின் பின் வேறோர் சொல் வர முன்னதின் வாலும் பின்னதன் தலையும் ஒன்றோடொன்று சேர்வது இயல்பாம். இப்படிச் சேர்ந்து ஆன புதிய உருவத்தில், முன்னர் எந்த எழுத்துக்கள் சேர்ந்தனவோ, அவற்றின் அறிகுறி இருந்தாலும் பாலகனால் எளிதில் அவற்றைப் பகுத்துணர முடியாது. இத்தகைய சேர்க்கை எல்லாப் பாஷைகளிலும் நிகழ்கிறது. ஆனால் வடமொழியைப் போன்று பேச்சை ஒட்டி எழுத்துக்களும் எழுதப்படுகிற பாஷைகளில் சந்தி விதிகள் பல உள. அப்புணர்ச்சி பொதுவாய் இயல்பு, விகாரம் என இருவகைத்து. எழுத்துக்கள், யாதொரு விகாரமும் அடையாமல் ஒன்றோடொன்று கூடுவதே இயல்புப் புணர்ச்சியாம்.

(உதாரணம்) பொன்+மணி=பொன்மணி

புகழ்+அழகு=புகழழகு

இவ்வுதாரணங்களில் பொன், புகழ், என்பன நிலைமொழிகள் எனவும், மணி, அழகு, என்பன வருமொழிகள் எனவும் படும். புணர்ச்சியானது மேற்கூறியபடி நிலைமொழி யீற்றிலும் வருமொழி முதலிலும் நிகழும்.

விகாரப் புணர்ச்சி தோன்றல், திரிதல், கெடுதல்.

என மூவகைத்து. (உ-ம்.)

யானை+கோடு=யானைக்கோடு (தோன்றல்)

எள்+நெய்=எண்ணெய் (திரிதல்)

நிலம்+வளம்=நிலவளம் (கெடுதல்)

இவ்விருவகைப் புணர்ச்சிகளும் அன்றி விகற்பப்புணர்ச்சி என ஒன்று உண்டு. ஓர்கால் ஓர்விதமாகவும் வேறோர்கால் வேறுவிதமாகவும் புணர்வது விகற்பமாம். (உ-ம்.)

நட+கொற்றா=நடகொற்றா, நடக்கொற்றா.

சகல பாஷைகளிலும் சொற்கள் பொதுவாகப் பெயர், வினை, இடை, உரி என நால்வகைப்படும். கல், மரம், மணி தன் முதலிய போன்று, ஓர் பொருளின் பெயரைச்சொல்வது பெயர்ச் சொல்லாம். பெயர்ச் சொற்கள் எல்லாம் சுபந்தங்களாம். ஆனால், சுபந்தங்கள் எல்லாம் பெயர்ச்சொற்கள் அல்ல, விசேஷணங்களும் (பெயர் உரிச்சொற்களும்) சுபந்தமாதலின், சுப் என்பது வேற்றுமை உருபுகளுக்கு ஓர் சம்ஞையாம். இத்தகைய வேற்றுமை உருபை அதாவது சுப்பை ஈற்றில் உடையவைகள் சுபந்தங்களாம்.

பெயர்ச்சொற்களுக்குப் புல்லிங்கம், ஸ்திரீலிங்கம், நபும்ஸகலிங்கம் என லிங்கங்கள் மூன்று உள. தமிழில் ஆண்குறியுள்ளதை ஆண்பால் எனவும், பெண் குறியுள்ளதைப் பெண்பால் எனவும், கூறுவதுபோல் வடமொழியில் லௌகிகக் குறியைக் கொண்டு லிங்க நிர்ணயம் செய்யவொண்ணாது. நிகண்டு முதலிய நூல்களில் எச்சொற்களுக்கு எந்த லிங்கம் கூறியிருக்கின்றனரோ அப்படியே கொள்ளவேண்டும். மனைவி என்னும் ஒரே பொருளை யுணர்த்த दार (புல்லிங்கம்), भार्या (ஸ்திரீலிங்கம்), कलत्र (நபும்ஸகலிங்கம்) என மூன்று லிங்கங்களிலும் மூன்று சொற்கள் உள. இவ்வுதாரணத்தினின்று லிங்க நிர்ணயஞ் செய்வது சாஸ்திரவாயிலாலன்றி வேறு விதமாக முடியாதென்பது விளங்கும்.

எண்கள், ஒருமை, இருமை, பன்மை என மூன்றும். ஒரே பொருளைக் கூறுவது ஒருமையாம். இரண்டு பொருள்களைக் கூறுவது இருமையாம். இரண்டிற்குமேல் பலபொருள்களைக் கூறுவது பன்மையாம். இவற்றை முறையே ஏக வசனம், துவி வசனம், வஹு வசனம் என்பர்.

வேற்றுமைகள் எட்டாம். அவற்றை ப்ரதமை, த்விதியை, த்ருதியை, சதுர்த்தி, பஞ்சமி, சஷ்டி, ஸப்தமி, சம்போ

நமீ என வழங்குகின்றனர். இதை யொட்டியே தமிழிலும் இவை முறையே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றும், நான்காம், ஐந்தாம், ஆறும், ஏழாம், விளி, வேற்றுமைகள் எனப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வேற்றுமையிலும் மூன்று எண்களையும் காட்ட மூன்று உருபுகளாக, மொத்தம் இருபத்தொரு உருபுகள் உள. எட்டாம் வேற்றுமைக்கு முதல் வேற்றுமை உருபுகளேயன்றி தனியாக உருபுகள் இல்லை. இவ்வுருபுகளுக்குத்தான் சுப் என்பது குறிப்பெயர். சொற்களை வேற்றுமைப் படுத்துவதற்காக அஜந்தம் (உயிரீறு) ஹலந்தம் (மெய்யீறு) என்று பிரித்திருக்கிறது. ஸமானலிங்க, ஸமான வீற்றுச் சொற்கள் எல்லாம் பொதுவா யொரே மாதிரி வேற்றுமைப் படும். உதாரணமாக, புல்லிங்க அகர ஈறுகிய राम சப்தத்தைப் போன்று புல்லிங்க அகரவீற்று மற்ற சப்தங்களும் வேற்றுமைப்படும். இவ்வேற்றுமை யுருபுகளை ஏற்கு முன் பெயர்ச்சொற்கள் சில விகாரமடைகின்றன. வேற்றுமை யடையக்கூடிய சொற்களின் இயல்பான ரூபம் ப்ராதிபதிகம் எனவும், வேற்றுமை யுருபுகளை மாத்திரம் ஏற்குமுன் அவைகள் அடைந்துள்ள ரூபம் அங்கம் எனவும், வேற்றுமை யுருபுகளை அடைந்த அவற்றின் ரூபம் சுபந்தம் எனவும் படும்.

விசேஷணம் என்னும் ஒருவகைச் சொல்லும் வேற்றுமைப்படும் என்று கூறப்பட்டது. விசேஷணமாவது ஓர் பொருளிலிருக்கிற விசேஷத்தைக் கூறும் சொல்லாம். எப்பொருளிலுள்ள விசேஷம் விசேஷண மொழியால் கூறப்படுகிறதோ அது விசேஷ்யம் எனப்படும். இவ்விசேஷம் ஜாதி, தொழில், குணம், சங்கியை, த்ரவியம், ஸம்ஜ்ஞை என்பவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றியதாயிருக்கும். தமிழ்ப் பாஷையில் விசேஷணம் ஒரே வடிவமாகவிருக்கும். நல்ல குதிரை என்பதில் நல்ல என்பது குணத்தைக்கூறும் விசேஷணச் சொல்லாம். குதிரை விசேஷ்யமாம். நல்ல குதிரைகள், நல்ல குதிரைகளால், எனக் குதிரையென்னும் சொல் வேற்றுமையிலும் எண்ணிலும் மாறுபட்டாலும் நல்ல என்னும் விசேஷணச் சொல் ஒரே வடிவாயிருக்கிறது. வடமொழியிலோ இப்படி யன்று. வடமொழி முறைப்படி கூறவேண்டுமாயின் நல்லவைகள் குதிரைகள், நல்

லவைகளால் குதிரைகளால், என நல்ல என்றும் விசேஷணச் சொல்லும் விசேஷ்யச் சொல்லின் லிங்கவசன வேற்றுமைகளை அனுசரிக்கவேண்டும். ஆகவே வடமொழியில் விசேஷணங்கள் எல்லாம் லிங்கவசன வேற்றுமைகளில் விசேஷ்யங்களை ஒக்கும்.

போதல், நடத்தல், விழ்தல் முதலிய தொழில்களைக் காட்டும் गम्, नी, पत முதலிய சொற்கள் வினைச்சொற்களாம். இவ்வினைச் சொற்களோடு விகுதிகள் எனப்படும் சில வெழுத்துக்கள் சேர்ந்தால் அவ்வினையைச் செய்தவன் இன்ன இடம் இன்ன எண் என்பவற்றையும் தொழில் நடைபெறும் காலம் இன்னது என்பதையும் தெரியலாகும். (உ-ம்) पतामि விழ்கிறேன் என்னும் வினைமுற்றிலுள்ள मि விகுதி, விழ்தல் தொழிலைச் செய்தவன் நான் என்று தன்மை இடத்தையும், ஒருவன் என்று ஒருமை எண்ணையும், தொழிலின் காலம் நிகழ்காலம் என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

ஈண்டு கூறிய இடம் மூன்றும். அவையாவன :—தன்னையுணர்த்துவது தன்மை (உ-ம்) நான் போகிறேன் நாம் போகிறோம்.

எதிரிலிருக்கும் பொருளையுணர்த்துவது முன்னிலையாம் (உ-ம்) நீ போகிறாய், நீர் போகிறீர்.

இவை இரண்டுமல்லாத பிறபொருளையுணர்த்துவது படர்க்கையாம். (உ-ம்) அவன் போகிறான், அவள் போகிறாள், அது போகிறது, அவர்கள் போகிறார்கள், அவைகள் போகின்றன. இடத்தைப் புருஷன் என்றும், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைகளை உத்தம, மத்திம, ப்ரதமங்கள் என்றும் கூறுவர். எண் மேலே கூறப்பட்டது. காலமும் அநேக வகைப்படும். சென்ற காலத்தில் நடந்ததை இறந்த காலத்திலும், இப்பொழுது நடக்கின்றதை நிகழ்காலத்திலும், இனி நடக்கப்போவதை எதிர்காலத்திலும் கூறுவர். இறந்தகாலத்தில் மூன்று பாகுபாடு, நிகழ்காலத்தில் ஒன்று, எதிர்காலத்தில் இரண்டு ஆக ஆறுகால பாகுபாடுகளோடு ஏவல் அல்லது விதித்தல் பொருள், வியங்கோள், வாழ்த்துதல் பொருள்,

சங்கேதப்பொருள் என நான்குகளையும் காட்ட விகுதிகள் உண்டு. இப்பத்தனுள் ஒவ்வொன்றிலும் மூவிடம் மூவெண் களையும் காட்ட ஒன்பது விகுதிகள் உள. இவ்வாறு, காலத்தையும் எண்ணையும் இடத்தையும் தெரிவிக்கும் வினைமுற்று விகுதிகள் பரஸ்மை (பிறன் பொருட்டு) பதம் எனவும், ஆத்மனே (தன் பொருட்டு) பதம் எனவும் இருவகைத்து. பரஸ்மைபத விகுதிகளைமாத்திரம் சேர்த்துக்கொள்ளும் வினைகள் பரஸ்மைபதிகளாம். ஆத்மனேபத விகுதிகளைமாத்திரம் சேர்த்துக்கொள்வன ஆத்மனேபதிகளாம். இருவகை விகுதிகளையும் சேர்ந்துக்கொள்வன உபயபதிகளாம் (உ-ம்) पच् உபயபதியாம். பிறன் பொருட்டு சமைக்கின்றான் எனக்கூற வேண்டும்போது பரஸ்மைபத விகுதியேற்று पचति எனவாகிறது, தன் பொருட்டு சமைக்கிறான் எனும்போது ஆத்மனேபத விகுதியேற்று पचते என ஆகிறது.

வடமொழியில் வினைகள் எல்லாம் பத்துகணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள. கணம், கூட்டம், தொகுதி. ஒவ்வொரு கணத்துக்கும் அந்தந்த கணத்திலுள்ள முதல் வினையைக் கொண்டு பெயரிட்டுளது.

भ्वादि=भू வை முதலில் உடையது (முதற் கணம்)
अदादि=अद् ஐ முதலில் உடையது (இரண்டாங் கணம்)
दिवादि=दिव् ஐ முதலில் உடையது (நான்காங் கணம்)
तुदादि=तुद् ஐ முதலில் உடையது (ஆறுங் கணம்)
चुरादि=चुर् ஐ முதலில் உடையது (பத்தாங் கணம்)

இக்கணங்கள் தாம் இம்முதற் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள. ஒரே மாதிரி விகாரத்தையடையும் வினைகள் எல்லாம் இனம்பற்றி ஒரு கணத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள. விகுதிகளைக் கூட்டு முன் விகாணம் என்னும் ஓர் எழுத்து வினைப் பகுதியோடு கூட்டப்படுகிறது. இவ்விகாணம் சேர்வதால் வினைப்பகுதிகள் சில விகாரத்தை யடைகின்றன. கணங்கள் தோறும் விகாணம் பேதப்படும், பகுதிகள் அடையும் விகாரமும் பேதப்படும். இப்பேதங்களைக்கொண்டே பத்து கணங்

களுக்குமுள்ள பரஸ்பர பேதம் அறியத்தக்கது. கால எண் இடங்களைக் காட்டும் விகுதிகளுக்கு திங் என்று சம்ஞை யாம். இவ்விகுதிகளை ஈற்றிலுடையவைகள் திஙந்தங்களாம். வினைப்பகுதி தாது எனவும், விகரணம் சேர்ந்து விகாரமடைந்த தாதுவின் ரூபம் அங்கம் எனவும், விகுதியை யடைந்த அதன் முடிந்த ரூபம் திஙந்தம் எனவும் படும்.

வினைகள் ஸகன்மகம், அகன்மகம் என இருவகைத்து. குடத்தைச் செய்தான், கோயிலைக் கட்டினன் என்பவற்றுளுள்ள வினைகள் ஸகன்மகங்களாம் (செயப்படு பொருள் உடையவைகளாம்). தூங்கினன், நடந்தான் என்னும் வினைகள் அகன்மகங்ளாம் (செயப்படுபொருள் இல்லாதனவாம்). சில வினைகள் இரண்டு செயப்படுபொருள்களை எடுத்தலும் உண்டு. பசுவைப் பாலைக் கறந்தான் என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள வினை த்விகன்மகமாம் (இரண்டு செயப்படு பொருள்கள் உடையதாம்). இவ்விரண்டினுள் பால் பிரதான செயப்படு பொருளாம்; பசு, கௌண (முக்கியமல்லாத) செயப்படு பொருளாம். 'பிரதான செயப்படுபொருள் எப்பொழுதும் இரண்டாம் வேற்றுமையிலேயே வரும். கௌணமானது நான்காம் வேற்றுமை அல்லது ஆறும்வேற்றுமையிலும் வரும்.

வடமொழியில் பிரயோகங்கள் மூன்றுவிதம்; கர்த்தரிப் பிரயோகம், கர்மணிப் பிரயோகம், பாவே பிரயோகம் என்பவைகளே. முன்னது தமிழில் செய்வினை எனவும் மற்றிரண்டும் செயப்பாட்டு வினை எனவும் படும்.

கர்த்தரிப் பிரயோகத்தில் செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையும் செயப்படுபொருள் குன்றா வினையும் வரும். (உ-ம்) சாத்தன் வரும் (அகன்மகம்); சாத்தன் ஆடையைத் தரும் (ஸகன்மகம்).

செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையை செயப்பாட்டு வினையாக்க பாவே பிரயோகமாம்.

உதாரணம். சாத்தனல் வரப்படும்.

செயப்படுபொருள் குன்றா வினையை செயப்பாட்டு வினையாக்க கர்மணி பிரயோகமாம். (உ-ம்) சாத்தனல் ஆடை தரப்படும்.

கர்த்தரிப் பிரயோகம்.

1. கர்த்தா முதல் வேற்றுமையில் இருக்கும். கர்மம் இருந்தால் இரண்டாம் வேற்றுமையில் இருக்கும்.

2. வினை ஸகன்மகமாயும் அகன்மகமாயும் இருக்கும்.

3. வினைகள் பாஸ்மைபத விகுதிகளையேனும் ஆத்மனேபத விகுதிகளையேனும் ஏற்றுக்கொள்ளும்.

கர்மணிப் பிரயோகம்.

1. கர்த்தா மூன்றும் வேற்றுமையிலும், கர்மம் முதல் வேற்றுமையிலும் இருக்கும்.

2. வினைகள் ஸகன்மகங்களே.

3. வினைகள் ஆத்மனேபத விகுதிகளையே ஏற்கும்.

பாவே பிரயோகம்.

1. கர்த்தா மூன்றும் வேற்றுமையிலிருக்கும்.

2. வினைகள் அகன்மகங்களே.

3. வினைகள் ஆத்மனேபத விகுதிகளையே ஏற்கும்.

இப்பிரயோகத்தில் படர்க்கை யொருமை விகுதி மாத்திரம் வரும். வினைகள் தன்மை, முன்னிலை இடங்களிலும் இருமை பன்மை எண்களிலும் வாரா.

வினைகள் முற்று எனவும் எச்சம் எனவும் இருவகைப் படும். நடந்தான், போனான், என்பன வினைமுற்றுக்களாம். நடந்து, போய், என்பன வினையெச்சங்களாம். எச்சம் என்றால் குறைவு. இவ்வெச்சம் வினையெச்சம் எனவும் பெயரெச்சம் எனவும் இருவகைத்து. தான் கொண்டு முடியும் சொல்லாகிய பெயர் எஞ்சி நிற்பது பெயரெச்சமாம். நடந்த மனிதன். தான் கொண்டு முடியும் சொல்லாகிய வினை எஞ்சி நிற்பது வினையெச்சமாம். நடந்து வந்தான். இவ்விருவகை எச்சங்களும் வினையடியாகப்பிறக்கும் விதம் இருபத்து நான்காம் பாடத்தில் கூறியுளது. இவற்றுள் பெயரெச்சம் தொழிலையுணர்த்தும் விசேஷணத்தின்பால் படும்; ஆகவே பெயரெச்சம் சுபந்தமாம்; வினையெச்சமோ வேற்றுமைப்படாதது பற்றி அவ்யயமாம்.

அவ்வியயம் என்பது ஒருபோதும் யாதொரு விகாரத்தையும் அடையாமல் பிறநதவண்ணம் இருப்பதாம். இடைச்சொற்கள் எல்லாம் இதன் பால் படும். உரிச்சொல்லை பெயருரிச்சொல், வினையுரிச்சொல் எனப்பிரித்து பெயருரிச்சொல்லாகிய விசேஷணத்தை சுபந்தத்தின் கண்ணும் வினையுரிச்சொல்லாகிய கிரியா விசேஷணத்தை அவ்வியயத்தின் கண்ணும் அடக்கி வடமொழி முறைப்படி எல்லாவற்றையும் சுபந்தம் திஙந்தம் என இரண்டினுள் புகுத்தலாம். தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமைகளை இம்முதல் புத்தக சம்பந்தப் பட்டமட்டில் சிறிது கூறி இமமுகவுரையை முடிப்பன்.

எழுத்துக்கள்.

தமிழ்	ஆரியம்
வடமொழியில் இல்லாது தமிழுக்கே உரிய எழுத்துக்கள். எ, ஒ, ழ, ள, ற, ன, ஃ.	தமிழ் மொழியில் இல்லாது வடமொழிக்கே உரியவெழுத்துக்கள் ஈ, ஈ, ஈ, ஐந்து வர்க்கங்களிலும் உள்ள இடைமூன்றெழுத்துக்கள், ஊஷ்மாணங்கள், அனுஸ்வாரவிஸர்க்கங்கள்.

பதம்.

எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருள்தரின் பதமாம்.	சுப் திஙந்தம் பதம் (வேற்றுமை யுருபையாவது வினை விகுதியையாவது ஈற்றில் உடையதே பதமாம்).

பெயர்ச் சொற்கள்.

பால் ஐந்து. திணை இரண்டு. பாலின் வேற்றுமை உலகக் குறியால் அறியத்தக்கது.	லிங்கம் மூன்றும். திணை இல்லை. லிங்கவேற்றுமை சாஸ்திர முகமாய் அறியத்தக்கது.
ஒருமை பன்மை என எண் இரண்டாம்.	ஒருமை இருமை பன்மை என எண் மூன்றும்.
முதல் வேற்றுமைக்கு உருபில்லை.	முதல் வேற்றுமைக்கு உருபுண்டு.

வி னை க ள்.

காலம் காட்ட இடைநிலையும் பால் எண் வேற்றுமைகளைக் காட்ட விகுதிகளும் உள.	காலம் எண் முதலியவற்றை விகுதி ஒன்றே காட்டும் பால் வேற்றுமையை விகுதி காட்டாது.
பெயரெச்சங்கள் வேற்றுமைப் படா.	பெயரெச்சங்கள் வேற்றுமைப்படும்.
ஏவல் முன்னிலையில் மட்டில் வரும்.	ஏவல் மூன்றிடத்தும் வரும்.

குண விருத்திகளைக்காட்டும் அட்டவணை.

சாதாரண உயிர்	अ	इ,ई	उ,ऊ	ऋ,ॠ	ऌ
குணம்	अ	ए	ओ	अर्	अल्
விருத்தி	आ	ऐ	औ	आर्	आल्

எழுத்துக்களின் பிறப்பிட அட்டவணை.

अ	इ	ऋ	ऌ	उ	ञ	ए	ओ	व
क	च	ट	त	प	म	ऐ	औ	
ख	छ	ठ	थ	फ	ङ			
ग	ज	ड	द	व	ण			
घ	झ	ढ	ध	भ	न			
ङ	ञ	ण	न	म				
ह	य	र	ल					
	श	ष	स					
கழுத்து	அண்ணம் (தாலு)	உச்சி மூர்த்தா	பல்	உதடு	மூக்கு	அண்ணமும் கழுத்தும்	கழுத்தும் உதடும்	பல்லும் உதடும்

27—12—16.
ஐயன்குளஅக்கிராகாரம்,
திருவண்ணாமலை.

சு. ஞானகிராமன்.

விஷய சூசிகை

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं
चतुर्भुजं प्रसन्नवदनं ध्यायेत
सर्वविघ्नोपशान्तये

ஸம்ஸ்கிருத முதற் புத்தகம்

எழுத்துக்களும் அவற்றின் உச்சரிப்பும்

எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பானது, வாய்முகமாகத் தெரிந்தவர்பால் கேட்டு உணரத்தக்கது. வடமொழியில் உள்ள ஒலிகள் எல்லாம் தென்மொழியில் இல்லாமையால் ஸம்ஸ்கிருத எழுத்துக்களின் உச்சரிப்பைத் தமிழ் எழுத்துகளின் உதவியாலேயே முற்றிலும் அறிய வொண்ணாது. ஆயினும் இயன்றவண்ணம் கீழ் எழுதப்படும்.

எழுத்துக்கள்

உயிர்கள்

अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऌ, ए, ऐ, ओ, औ

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ரு, ரூ, லு, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ

(ऋ, ரு, ம்ருகம்; ऌ, லு, க்லுப்தம்.)

உயிரெழுத்துக்கள் குறில் (ஹ்ரஸ்வம்), நெடில் (தீர்க்கம்) என இருவகைப்படும்.

குறிலாவன:—अ, इ, उ, ऋ, ऌ

நெடிலாவன:—आ, ई, ऊ, ॠ, ए, ऐ, ओ, औ.

மெய்கள்

கண்டஜம் (கவர்க்கப்)—क्, க்$_1$, ख्, க்$_2$, ग्, க்$_3$, घ्, க்$_4$, ङ्, ங்,

தாலுஜம் (சவர்க்கப்)—च्, ச்$_1$, छ्, ச்$_2$, ज्, ஜ்$_1$, झ्, ஜ்$_2$, ञ्, ஞ்,

மூர்த்தஜம் (டவர்க்கம்)—ट्, ட்$_1$, ठ्, ட்$_2$, ड्, ட்$_3$, ढ्, ட்$_4$, ण्, ண்

தந்தஜம் (தவர்க்கம்)—त्, த்$_1$, थ्, த்$_2$, द्, த்$_3$, ध्, த்$_4$, न्, ந்,

ஓஷ்டஜும் (பவர்க்கம்)—प्, ப்$_1$, फ्, ப்$_2$, ब्, ப்$_3$, भ, ப்$_4$, म्, ம்,

அந்தஸ்தங்கள்
- தாலுஜம் य् ய்
- மூர்த்தஜும் र् ர்
- தந்தஜும் ल् ல்
- தந்தோஷ்டஜம் व् வ்

ஊஷ்மாக்கள்
- தாலுஜம் श् ச்$_3$
- மூர்த்தஜம் ष् ஷ்
- தந்தஜம் स् ஸ்

மஹா ப்ராண உச்சார்யவர்ணம் ह् ஹ்

மேல்கூறிய மெய்களின் உச்சரிப்பைக் கீழ் கூறப்போகும் உதாரணங்களினின்று அறிந்துகொள்க.

க$_1$—கால், கை. க$_2$—அகிலம், வெட்கம். க$_3$—கீதம், தங்கம். க$_4$—கோஷம், கோரம். ச$_1$—உச்சி, தச்சன். ச$_2$—சாயை, ஜ்$_1$—ஜானகி, ஜ்வரம், ஜாதி. ஜ்$_4$—ஜடிதி, ஜங்காரம். ச$_3$—சாஸ்திரி, சாகம். ட$_1$—கட்டை. ட$_2$—பீடம், கண்டம். கழுத்து) ட$_3$—மாடு, வீடு. ட$_4$—மூடன், டக்கா. த$_1$—தடை, தட்டை. த$_2$—ரதம், நாதன். த$_3$—தானம், வேதம். த$_4$—தனம், விதி. ப$_1$—பணம், படை. ப$_2$—பலம், ஸ்பூர்த்தி. ப$_3$—பலம் (வலிவு), பாணம். ப$_4$—சுபம், பீமன்.

முற்கூறிய ஐவர்க்கங்களின் ஒவ்வொன்றிலு முள்ள முதல் இரண்டெழுத்துக்களும் ஊஷ்மாக்களும் வன் கண மெய்கள் எனப்படும்.

ஏனைய மெய்கள் மென்கண மெனப்படும்.

ஐவர்க்கங்களின் ஈற்று ஐந்து எழுத்துக்களும் அநுநாசிகங்கள் எனப்படும்.

மேற்கூறிய எழுத்துக்களன்றி அநுஸ்வாரம் விஸர்க்கம் என இரண்டொலிகளுண்டு :—

அநுஸ்வாரம் ं. விஸர்க்கம் ः.

அநுஸ்வாரத்தை எழுத்தின்மேலும் விஸர்க்கத்தை எழுத்தின் பக்கத்திலுங் கூட்டவேண்டும்.

அநுஸ்வாரம் :—ம் உச்சரிப்பைப் போன்றது (உ-ம்) अं, அம் उं, உம் ओं-ஓம்.

விஸர்க்கம் :—இதன் ஒலி ஏறக்குறைய ஹ்இன் ஒலியை ஒத்திருக்கிறது. ஆனால் தன் முன்வரும் உயிருக்குத்தக்கபடி சிறிது பேதப்படுகிறது.

(உ-ம்) अः அஹ, आः ஆஹ, इः இஹி, ईः ஈஹி, उः உஹு, ऊ ஊஹு, एः ஏஹே, ऐः ஐஹி முதலியன.

சமான முயற்சியோடு உச்சரிக்கப்படுவதும், சமான பிறப்பிடத்தையுடையதுமான வெழுத்துக்கள், இனவெழுத்துக்கள் (ஸவர்ணம்) எனப்படும். இனமல்லாத எழுத்துக்கள் அஸவர்ணம் எனப்படும்.

வேறு எழுத்தின் உதவியின்றி உச்சரிக்கப்படும் எழுத்திற்கு ஸ்வரம் அல்லது உயிர் என்றும், உயிரெழுத்தின் உதவியைக்கொண்டே உச்சரிக்கப்படும் எழுத்திற்கு வ்யஞ்சனம் அல்லது மெய் என்றும், பெயராம்.

மெய்யெழுத்துக்களின் இக்குறையைக் காட்டவே அவற்றின் கீழ் ஓர் சாய்ந்த கோடிடப்படுகிறது.

உயிரெழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்களோடு கூடும் பொழுது பின்வருமாறு வடிவமாம் :—

अ காரங் கூடும்போது மெய்யின் கீழிடப்பட்ட சாய்ந்த கோடு நீங்குகிறது. आ, इ, ई, उ, ऊ, ऋ, ॠ, ऌ, ए, ऐ, ओ,

ஔ, என்பவைகள் மெய்களோடு கூடும்பொழுது முறையே ा, ि, ी, ु, ू, ृ, ॄ, ॢ, े, ै, ो, ौ, எனவாகின்றன. உதாரணமாக क् முதலிய மெய்கள் உயிர்களோடு கூடி.

क	का	कि	की	कु	कू	कृ	कॄ	कॢ	के	कै	को	कौ
ख	खा	खि	खी	खु	खू	खृ	खॄ	,,	खे	खै	खो	खौ
ग	गा	गि	गी	गु	गू	गृ	गॄ	,,	गे	गै	गो	गौ
घ	घा	घि	घी	घु	घू	घृ	घॄ	,,	घे	घै	घो	घौ
ङ	ङा	ङि	ङी	ङु	ङू	ङृ	ङॄ	,,	ङे	ङै	ङो	ङौ
च	चा	चि	ची	चु	चू	चृ	चॄ	,,	चे	चै	चो	चौ
छ	छा	छि	छी	छु	छू	छृ	छॄ	,,	छे	छै	छो	छौ
ज	जा	जि	जी	जु	जू	जृ	जॄ	,,	जे	जै	जो	जौ
झ	झा	झि	झी	झु	झू	झृ	झॄ	,,	झे	झै	झो	झौ
ञ	ञा	ञि	ञी	ञु	ञू	ञृ	ञॄ	,,	ञे	ञै	ञो	ञौ
ट	टा	टि	टी	टु	टू	टृ	टॄ	,,	टे	टै	टो	टौ
ठ	ठा	ठि	ठी	ठु	ठू	ठृ	ठॄ	,,	ठे	ठै	ठो	ठौ
ड	डा	डि	डी	डु	डू	डृ	डॄ	,,	डे	डै	डो	डौ
ढ	ढा	ढि	ढी	ढु	ढू	ढृ	ढॄ	,,	ढे	ढै	ढो	ढौ
ण	णा	णि	णी	णु	णू	णृ	णॄ	,,	णे	णै	णो	णौ

त	ता	ति	ती	तु	तू	तृ	तॄ	तॢ	ते	तै	तो	तौ
थ	था	थि	थी	थु	थू	थृ	थॄ	,,	थे	थै	थो	थौ
द	दा	दि	दी	दु	दू	दृ	दॄ	,,	दे	दै	दो	दौ
ध	धा	धि	धी	धु	धू	धृ	धॄ	,,	धे	धै	धो	धौ
न	ना	नि	नी	नु	नू	नृ	नॄ	,,	ने	नै	नो	नौ
प	पा	पि	पी	पु	पू	पृ	पॄ	,,	पे	पै	पो	पौ
फ	फा	फि	फी	फु	फू	फृ	फॄ	,,	फे	फै	फो	फौ
ब	बा	बि	बी	बु	बू	बृ	बॄ	,,	बे	बै	बो	बौ
भ	भा	भि	भी	भु	भू	भृ	भॄ	,,	भे	भै	भो	भौ
म	मा	मि	मी	मु	मू	मृ	मॄ	,,	मे	मै	मो	मौ
य	या	यि	यी	यु	यू	यृ	यॄ	,,	ये	यै	यो	यौ
र	रा	रि	री	रु	रू	रृ	रॄ	,,	रे	रै	रो	रौ
ल	ला	लि	ली	लु	लू	लृ	लॄ	,,	ले	लै	लो	लौ
व	वा	वि	वी	वु	वू	वृ	वॄ	,,	वे	वै	वो	वौ
श	शा	शि	शी	शु	शू	शृ	शॄ	,,	शे	शै	शो	शौ
ष	षा	षि	षी	षु	षू	षृ	षॄ	,,	षे	षै	षो	षौ
स	सा	सि	सी	सु	सू	सृ	सॄ	,,	से	सै	सो	सौ
ह	हा	हि	ही	हु	हू	हृ	हॄ	,,	हे	है	हो	हौ

எனவாகின்றன.

முக்கியமான கூட்டெழுத்துக்களாவன :—

क्क	क्‌क	ङ्ग	ङ्‌ग	ध्न	ध्‌न	व्य	व्‌य
क्त	क्‌त	ङ्य	ङ्‌य	ध्र	ध्‌र	व्र	व्‌र
क्त्व	क्‌त्‌व	ङ्व	ङ्‌व	ध्य	ध्‌य	श्र	श्‌र
क्न	क्‌न	ङ्म	ङ्‌म	ध्व	ध्‌व	श्न	श्‌न
क्म	क्‌म	ढ्य	ढ्‌य	र्ध्व	र्‌ध्‌व	श्य	श्‌य
क्र	क्‌र	ण्ण	ण्‌ण	न्न	न्‌न	श्ल	श्‌ल
क्य	क्‌य	ण्म	ण्‌म	न्य	न्‌य	श्व	श्‌व
क्ल	क्‌ल	ण्य	ण्‌य	न्व	न्‌व	श्म	श्‌म
क्व	क्‌व	र्ण्य	र्‌ण्‌य	न्म	न्‌म	श्च	श्‌च
क्ष	क्‌ष	ण्व	ण्‌व	प्त	प्‌त	ष्क	ष्‌क
क्ष्य	क्‌ष्‌य	त्त	त्‌त	प्स्य	प्‌स्‌य	ष्क्र	ष्‌क्‌र
क्ष्व	क्‌ष्‌व	त्य	त्‌य	प्स	प्‌स	ष्ट	ष्‌ट
क्ष्म	क्‌ष्‌म	त्व	त्‌व	प्न	प्‌न	ष्ट्र	ष्‌ट्‌र
क्ष्ण	क्‌ष्‌ण	त्म	त्‌म	प्य	प्‌य	ष्ट्व	ष्‌ट्‌व
ख्य	ख्‌य	त्स्य	त्‌स्‌य	प्म	प्‌म	ष्ट्य	ष्‌ट्‌य
ग्ध	ग्‌ध	त्र	त्‌र	प्ल	प्‌ल	ष्ठ	ष्‌ठ
ग्न	ग्‌न	त्प्र	त्‌प्‌र	प्र	प्‌र	ष्ठ्य	ष्‌ठ्‌य
ग्र	ग्‌र	त्न	त्‌न	ब्ध	ब्‌ध	ष्प	ष्‌प
ग्र्य	ग्‌र्‌य	त्प	त्‌प	ब्ज	ब्‌ज	ष्ण	ष्‌ण
ग्ल	ग्‌ल	त्स	त्‌स	ब्द	ब्‌द	ष्म	ष्‌म

ग्व	ग्‌व	त्र्य	त्‌र्‌य	व्र	व्‌र	प्प्र	प्‌प्‌र
घ्य	घ्‌य	त्फ	त्‌फ	व्य	व्‌य	प्य	प्‌य
घ्र	घ्‌र	त्थ	त्‌थ	भ्य	भ्‌य	प्व	प्‌व
घ्व	घ्‌व	त्स्न	त्‌स्‌न	भ्र	भ्‌र	स्क	स्‌क
घ्न	घ्‌न	त्त्र	त्‌त्‌र	भ्ण	भ्‌ण	स्ख	स्‌ख
ङ्क	ङ्‌क	थ्य	थ्‌य	भ्व	भ्‌व	स्त	स्‌त
ङ्क्त	ङ्‌क्‌त	द्ग	द्‌ग	भ्न	भ्‌न	स्म	स्‌म
च्य	च्‌य	द्व	द्‌व	म्र	म्‌र	स्थ	स्‌थ
च्च	च्‌च	द्य	द्‌य	म्य	म्‌य	स्र	स्‌र
च्छ	च्‌छ	द्द	द्‌द	म्ल	म्‌ल	स्न	स्‌न
च्छ्व	च्‌छ्‌व	द्ध	द्‌ध	म्व	म्‌व	स्प्र	स्‌प्‌र
च्म	च्‌म	द्र्य	द्‌र्‌य	म्म	म्‌म	स्फ	स्‌फ
च्छ्र	च्‌छ्‌र	द्ब	द्‌ब	य्व	य्‌व	स्य	स्‌य
ज्ज	ज्‌ज	द्व्र	द्‌व्‌र	ल्क	ल्‌क	ह्ण	ह्‌ण
ज्र	ज्‌र	द्व्य	द्‌व्‌य	ल्ग	ल्‌ग	ह्म	ह्‌म
ज्व	ज्‌व	द्र	द्‌र	ल्य	ल्‌य	ह्न	ह्‌न
ट्ट	ट्‌ट	द्म	द्‌म	ल्प	ल्‌प	ह्य	ह्‌य
ट्य	ट्‌य	द्भ	द्‌भ	ल्म	ल्‌म	ह्र	ह्‌र
ठ्र	ठ्‌र	द्व्र	द्‌व्‌र	ल्व	ल्‌व	ह्व	ह्‌व
ठ्य	ठ्‌य	ध्म	ध्‌म	ल्ल	ल्‌ल	ह्ल	ह्‌ल

கூட்டெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பு :—இவைகளை உச்சரிக்கும்போது கூட்டெழுத்திலுள்ள உயிரெழுத்துக்களையும் மெய்

யெழுத்துக்களையும் செவ்வையாய்ப் பகுத்தறிந்து கடைசி மெய்யின்மேல் உயிரை ஏற்றியும் மற்ற மெய்களை ஒற்றாகவும் கொண்டு உச்சரிக்கவேண்டும். (உ-ம்) க்த்வா க், த், வா.

சொல்லுச்சரிப்பு :—வடமொழி, தென்மொழி, ஆந்திரம், கன்னடம் முதலிய பாஷைகளில் இன்ன எழுத்திற்கு, இன்ன ஒலி என்று ஏற்பட்டுள்ளது. எழுத்தின் உச்சரிப்பு எங்கும் மாறுவதில்லை. ஆங்கிலம்போன்ற பாஷைகளிலோ இத்தகைய நியமம் இன்று. ஒரு எழுத்தே அநேக ஒலிகளை உணர்த்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலின் சொற்கள்தோறும் ஒரு எழுத்தின் உச்சரிப்பு பேதப்படும். ஆகவே இவ்வடமொழியில் எழுத்து உச்சரிப்பு அறிந்தோர்க்குச் சொல்லுச்சரிப்பு எளிது. எழுத்துக்களைச் சரியாய் உச்சரிக்க அவற்றால் ஆக்கப்பட்ட சொல்லும் தானே உச்சரிக்கப்பட்டதாகும்.

முதற் பாடம்

வினைகள்

பரஸ்மை பதம்*—நிகழ் காலம்

ஒருமை விகுதிகள்

தன்மை मि, முன்னிலை सि, படர்க்கை ति.

முதற் கண தாதுக்கள்

गम् [गच्छ्†] போ बुध् (बोध्) அறி वद् பேசு

---

* வடமொழியில் பரஸ்மைபதம் ஆத்மனே பதம் என விருவகை விகுதிகளுள்ளன. சில தாதுக்கள் முன்னதை மாத்திரமும் வேறு சில பின்னதை மாத்திரமு மற்றுஞ் சில இரண்டையு மேற்றுக்கொள்ளுகின்றன.

† விகரணங்கூடும்போது சில தாதுக்களடையும் வேறு ரூபங்கள் [ ] இம்மாதிரி அடையாளத்துட் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

नी (नय् ‡) நடத்து	भू (भव्) இரு, ஆகு	वस् வசி
पत् விழு	रक्ष् இரட்சி, காப்பாற்று	सृ (सर्) நகர், ஊர்.

* இரண்டாங் கணத் தாதுக்கள்—अस् இரு, अद् உண், புசி. விகுதிகளைச் சேர்க்குமுன் முதற் கண வினைப் பகுதிகளோடு அகரங் கூட்டப்படுகிறது. இம்மாதிரி கூட்டப்படும் எழுத்திற்கு விகரணமெனப் பெயர்.

இரண்டாங் கணத்தில் விகுதிகள் நேரே கூட்டப்படுகின்றன.

म्, व् என்பவைகளை முதலிலுடைய தன்மை விகுதிகள் வரின் நிலைமொழியிற்று அகர நீளும்.

वदामि । वोधसि । सरामि । वोधामि ।

---

‡ முதற்கணத்தின் விகரணமாகிய अ கரம்வரின் (கீழே பார்க்க) தாதுக்களின் ஈற்று உயிர் அல்லது ஈற்றிற்கு அயல் குற்றுயிர் குணமாக மாறும். इகர ईகாரங்கட்கு ए யும், उகர ऊகாரங்கட்கு ओ உம், ऋகர ॠகாரங்கட்கு अर् உம், ऌ உக்கு अल् உம், குணமாம்.

உதாரணமாக नी என்பது அகரம்வர ने என வாகின்றது; இதோடு அகரத்தைக்கூட்டிப் பிறகு படர்க்கையில் ति என்னும் விகுதியைக் கூட்டவும். வடமொழியில் இரண்டு உயிர்கள் அடுத்துவரின் புணராமல் இரா. ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கப் புணர்ச்சி விதியாவது:—நிலைமொழி ஈற்று ए, ओ, ऐ, औ, என்பவைகள் உயிர்வரின் முறையே अय्, अव्, आय्, आव्, என மாறுகின்றன. ஆகவே ने+अ=नय्+अ=नय இது ति யோடு கூடி नयति என முடிகிறது. இப்படியே भू+अ+ति=भो+अ+ति=भव्+अ+ति=भवति. இம்மாதிரி உயிர் திரிபால் தாதுக்கள் அடையும் ரூபங்கள் ( ) இம்மாதிரி அடையாளங்களில் காட்டியிருக்கின்றன.

* இரண்டாவது கண தாதுக்களின் ரூபகாரணம் மிகக் கடினமானதுபற்றி இப்புத்தகத்தில் இரண்டே தாதுக்கள் கூறப்பட்டுள.

रक्षसि ।	सरसि ।	गच्छति ।	अत्ति † ।
पतति ।	नयामि ।	अग्नि ।	अस्ति ।
भवति ।	वससि ।	नयति ।	रक्षामि ।

முதற் கணம்

चर् போ, நட	दह् எரி	पच् சமை, அடு
जीव् உயிரோடிரு	नम् வணங்கு	त्यज् தள்ளு
பேசுகிறாய்	வசிக்கிறான்	நகருகிறான்
பேசுகிறான்	விழுகிறாய்	ஆகிறேன்
போகிறாய்	நடக்கிறாய்	உண்கிறாய்
போகிறேன்	அறிகிறான்	இருக்கிறேன்
வசிக்கிறேன்	நடத்துகிறாய்	இருக்கிறாய்*
உயிரோடிருக்கிறேன்	தள்ளுகிறான்	எரிக்கிறாய்
சமைக்கிறான்	வணங்குகிறாய்	சமைக்கிறேன்

இரண்டாம் பாடம்

பன்மை விகுதிகள்

தன்மை मस्, முன்னிலை थ, படர்க்கை † अन्ति

நாம், நாங்கள் நாதுங்கள். ஆறுங்கள் நாதுங்கள்.

नश् அழி	इष [इच्छ्] விரும்பு
नृत् ஆடு	प्रच्छ् [पृच्छ्] கேள்

† வல்லின மெய்வரின் நிலைமொழியீற்று அனுநாஸிகை நீங்கிய, மெய்கள் தம் தம் வர்க்கத்தின் முதலெழுத்தாக மாறுகின்றன. உதாரணமாக ककुभ् + प्रान्त = ककुप्प्रान्त ; दृषद् + पतति = दृषत्पतति.

* सि விகுதிவரின் अस् தாதுவின் ஈறுகெடும்.

‡ அ காரத்தை முதலிலுடைய விகுதி வரின் நிலைமொழி ஈற்று அ காரங்கெடும்.

पुष् போஷி	मुच् [मुञ्च्] விடு
मुह् மோஹமடை, மயங்கு	विश् நுழை
लुभ् பேராசைப்படு	सृज् விடு, படை
अस् எறி	स्पृश् தொடு
कुस् தழுவு	
लुट् புரளு	

விகுதிகளைக் கூட்டு முன், தாதுக்களோடு நான்காங் கணத்தில் யகரமும், ஆறுங்கணத்தில் அகரமுங் கூட்டப்படுகின்றன; இந்தக் கணங்களில் முதற் கணத்திற் போல் உயிர்கள் குணமாக மாறுகிறதில்லை.

பன்மை இருமை விகுதிகள் வரின், இரண்டாங் கண अस् தாதுவின் அகரங்கெடும்.

वदामः ।*	स्थ ।	पुष्यामः ।	सृजथ ।
गच्छन्ति ।	अदन्ति ।	नश्यन्ति ।	इच्छन्ति ।
बोधथ ।	दहामः ।	नृत्यथ ।	पृच्छथ ।
नयामः ।	सन्ति ।	मुह्यामः ।	मुञ्चामः ।
भवथ ।	जीवथ ।	लुभ्यन्ति ।	विशन्ति ।
वसन्ति ।	नमन्ति ।	स्पृशामः ।	अस्यथ ।

முதற் கண தாதுக்கள்

जि (जय्) ஜயமடை	पा [पिब्] குடி
दृश् [पश्य्] பார்	वह् தாங்கு, எடுத்துச்செல், ஓடு

* மொழிகளின் இறுதியிலுள்ள स् வேறேழுத்தாற்றொடரப் படினும் தனித்து நிற்பினும் விசர்க்கமாக மாறும்; இப்படியே ஈற்று र् உம் வன்கணத்தாற் றொடரப்படினும் தனித்து நிற்பினும் விஸர்க்கமாக மாறும்.

धाव् ஓடு

यज् யாகஞ் செய்

स्मृ (स्मर्) நினைவு கூர்

हृ (हर्) எடு, கொண்டுபோ

ஆறாங் கண தாதுக்கள்

क्षिप् எறி

तुद् பிடி

दिश् காட்டு

सिच् [सिञ्च्] தெளி

பேசுகிறீர்கள்	ஜீவிக்கிறீர்கள்	எறிகிறோம்
போகிறோம்	போஷிக்கிறீர்கள்	குடிக்கிறோம்
அறிகிறார்கள்	ஆடுகிறார்கள்	யாகஞ்செய்கிறீர்கள்
நடக்கிறீர்கள்	அழிகிறோம்	தாங்குகிறார்கள்
ஆகிறார்கள்	மோகிக்கிறீர்கள்	நினைவுகூருகிறோம்
வசிக்கிறோம்	பேராசைப்படுகிறோம்	புசளுகிறீர்கள்
புசிக்கிறீர்கள்		எறிகிறீர்கள்
இருக்கிறோம்	தொடுகிறார்கள்	கொண்டுபோகிறார்கள்
எரிக்கிறார்கள்	ஜெயமடைகிறோம்	தெளிக்கிறீர்கள்
ஜீவிக்கிறோம்	பார்க்கிறார்கள்	குடிக்கின்றன
பிடிக்கிறார்கள்		

மூன்றாம் பாடம்

இருமை விகுதிகள்

தன்மை वस्, முன்னிலை थस्, படர்க்கை तस्

பத்தாங் கண தாதுக்கள் †

कथ् சொல்லு

गण् எண்ணு, கணி

प्रथ् பிரசுரி, பிரசித்தம் பண்ணு

प्री [प्रीण्] இன்புறுத்து

† பத்தாங் கண தாதுக்கள் பொதுவாக உபயபதிகளாம்.

घुष् (घोष्) கோஷி
चिन्त् சிந்தி
चुर् (चोर्) திருடு
पीड् பீடி

रच् ஒழுங்காக்கு, அடுக்கு, வரிசைப்படுத்து
स्पृह् இச்சி

பத்தாங் கண தாதுக்களோடு விகுதிகளைக் கூட்டு முன் अय விகரணத்தைக் கூட்டவேண்டும்.

चोरयावः ।	अद्वः ।	गच्छतः ।	स्मरावः ।
पीडयथः ।	घोषयथः ।	नयावः ।	जयथः ।
कथयथः ।	स्पृहयावः ।	विशतः ।	नश्यतः ।
गणयावः ।	चिन्तयथः ।	नमतः ।	नृत्यावः ।
प्रथयावः ।	प्रीणयतः ।	स्थः ।	इच्छतः ।
रचयतः ।			

முதற் கணம்	நான்காங் கணம்	ஆறுங் கணம்
अट् திரி, அலை	तुष् சந்தோஷப்படு	उञ्छ् பொறுக்கு
चल् அசை, போ	शुष् வற்று	कृष् உழு
जल्प् பிதற்று	कुप् கோபங்கொள்	स्फुर् துடி

* कथ्, गण्, रच्, प्रथ् முதலிய சில தாதுக்கள் தவிர மற்ற தாதுக்களின் ஈற்றிற்கயல் அகாரமும், ஈற்று உயிரும், अय வரின் விருத்தியாக மாறுகின்றது. அகரத்திற்கு ஆகாரமும், இகர ஈகாரங்கட்கு ஐகாரமும் உகர ஊகாரங்கட்கு ஔகாரமும், ருகர ரூகாரங்கட்கு आर् உம், ऌ உக்கு आल् உம், விருத்தியாம். स्पृह्, मृग्, முதலிய சில தாதுக்கள் தவிர மற்ற தாதுக்களின் ஈற்றிற் கயல் குறில் குணமாக மாறுகின்றது. உ-ம் चि+अय=चै+अय=चाय्+अय=(சந்தி விகாரம் பக்கம் 9, ‡ இக்குறியைப் பார்க்க) चाययति. तड्+अय=ताड्+अय+ति=ताडयति ; घुष्+अय=घोष्+अय+ति=घोषयति.

निन्द् நிந்தி	क्षुभ् கலங்கு
शंस् புகழ், துதி	श्लिष् தழுவு

பத்தாங் கணம்

पूज् பூஜி, चर्ण् வர்ணி, सान्त्व् சாந்தப்படுத்து

(இருவர்)	திருடுகிறீர்கள்	(இருவர்)	தழுவுகிறோம்
,,	பீடிக்கிறார்கள்	,,	பிதற்றுகிறீர்கள்
,,	சொல்லுகிறோம்	,,	புகழ்கிறோம்
,,	எண்ணுகிறீர்கள்	,,	பேசுகிறீர்கள்
,,	பார்க்கிறார்கள்	,,	ஆகிறார்கள்
,,	அடுக்குகிறோம்	,,	சமைக்கிறீர்கள்
,,	இச்சிக்கிறீர்கள்	,,	அறிகிறோம்
,,	கோஷிக்கிறார்கள்	,,	புசிக்கிறார்கள்
,,	சிந்திக்கிறோம்	,,	சந்தோஷப்படுகிறோம்
,,	பிரசுரிக்கிறீர்கள்		
,,	நிந்திக்கிறீர்கள்	,,	பேராசைப்படுகிறீர்கள்
,,	கோபிக்கிறீர்கள்		
,,	உழுகிறார்கள்	,,	புரள்கிறார்கள்
,,	திரிகிறீர்கள்	,,	தொடுகிறோம்
,,	கலங்குகிறீர்கள்	,,	கேட்கிறீர்கள்
,,	பொறுக்குகிறோம்	,,	சாந்தப்படுத்துகிறார்கள்
,,	வர்ணிக்கிறார்கள்		

நான்காம் பாடம்

நிகழ் காலம்

முதற் கணம்.	நான்காங் கணம்.	பத்தாங் கணம்.
क्षि (क्षय्) குறை	मद् [माद्] மதங்கொள், தவறு	क्षल् (क्षाल्) கழுவு
द्रु (द्रव) இளகு, ஈரமாகு		तड् (ताड्) அடி

रुह् (रोह्) வளர் — शम [शाम्] சாந்தமடை — तुल् (तोल्) நிறு

स्था [तिष्ठ्] நில் — श्रम् [श्राम्] களைப்படை — भूष् அலங்கரி

ह्वे (ह्वय्) கூப்பிடு, அழை

वदासि ।	इच्छामि ।	रोहन्ति ।	जयसि ।
वसथ ।	मुञ्चथ ।	पूजयति ।	पिवन्ति ।
वोधामः ।	स्पृशति ।	तिष्ठामि ।	पश्यावः ।
रक्षसि ।	स्मरथ ।	स्पृहयथ ।	ह्वयति ।
पतामि ।	वहतः ।	क्षालयति ।	पीडयन्ति ।
नयन्ति ।	सिञ्चति ।	क्षयतः ।	जयामः ।
अत्थः ।	लुटयन्ति ।	अत्सि ।	श्राम्यामि ।
सन्ति ।	तुष्यामि ।	जीवामः ।	घोषयथ ।
नश्यसि ।	अस्यथः ।	त्यजथ ।	गणयति ।
नृत्यति ।	कथयामि ।	पचन्ति ।	कुपामः ।
विशामः ।	शंसथ ।	पुष्यामि ।	द्रवन्ति ।
पृच्छतः ।	ताडयसि ।	हरतः ।	चिन्तयति ।
मुह्यन्ति ।			

போஷிக்கிறான்
நுழைகிறான்
பிடிக்கிறாய்
இச்சிக்கிறாய்
வளருகிறது
ஆசைப்படுகிறாய்
களைப்படைகிறாய்
இச்சிக்கிறேன்
தறிக்கிறீர்கள்
கழுவுகிறார்கள்
குறைகிறது
சொல்லுகிறாய்

வணங்குகிறேன்
கூப்பிடுகிறோம்
மோகமடைகிறான்
திருப்தியடைகிறான்
ஜெயிக்கிறேன்
போகிறீர்கள்
எடுக்கிறோம்
சொல்லுகிறீர்கள்
கொடுகிறாய்
இச்சிக்கிறீர்கள்
இருவர்போகிறீர்கள்
திருடுகிறான்
இருவர் இருக்கிறோம்

நிறுக்கிறாய்
திருடுகிறார்கள்
ஒழுங்காக்குகிறீர்கள்
கோஷிக்கிறான்
ஸ்மரிக்கிறேன்
இருவர்வசிக்கிறார்கள்
இன்புறுத்துகிறாய்
நுழைகிறேன்
அடிக்கிறார்கள்
இருவர்சமைக்கிறோம்
பூஜிக்கிறீர்கள்
இருவர்திருடுகிறோம்

பரஸ்மைபத நிகழ்கால ரூபகரண உதாரணங்கள்

முதற் கணம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	भवामि	भवावः	भवामः
முன்னிலை	भवसि	भवथः	भवथ
படர்க்கை	भवति	भवतः	भवन्ति

நான்காம் கணம்

தன்மை	कुप्यामि	कुप्यावः	कुप्यामः
முன்னிலை	कुप्यसि	कुप्यथः	कुप्यथ
படர்க்கை	कुप्यति	कुप्यतः	कुप्यन्ति

ஆறாம் கணம்

தன்மை	तुदामि	तुदावः	तुदामः

முன்னிலை	तुदसि	तुदथः	तुदथ
படர்க்கை	तुदति	तुदतः	तुदन्ति

பத்தாங் கணம்

தன்மை	चोरयामि	चोरयावः	चोरयामः
முன்னிலை	चोरयसि	चोरयथः	चोरयथ
படர்க்கை	चोरयति	चोरयतः	चोरयन्ति

பரீக்ஷை வினுக்கள்

---

1. பின் வருபவைகள் எவை?

1. கண்டத்தில் தோற்றுவன
2. தாலுவில் தோற்றுவன
3. மூர்த்தாவில் தோற்றுவன
4. தந்தத்தில் தோற்றுவன
5. ஓஷ்டத்தில் தோற்றுவன
6. அந்தஸ்தங்கள்
7. அனுநாசிகங்கள்
8. வன்கண மெய்கள்
9. மென்கண மெய்கள்
10. ஊஷ்மாக்கள்

2. பின்வரும் எழுத்துக்களின் குணவிருத்திகளைக் கூறுக
   इ, उ, ऋ, ऌ.
3. பின்வரும் கணங்களின் விகரணங்கள் எவை?
   1—4—6—10.
4. நிகழ்கால விகுதிகளைக் கூறுக.
5. தன்மை விகுதியின் म्, व् என்பவை வரின் நிலைமொழியீற்று अகரம் எவ்வாறாம்?
6. நிலைமொழியீற்று ए, ओ, ऐ, औ என்பவைகள் வருமொழி முதலில் உயிர்வரின் எவ்வாறாம்? உதாகரிக்க.

7. நிலைமொழியீற்று மெய்யும் வருமொழிமுதல் வன்கணமெய்யும் எவ்வாறு புணரும்? உதாரணங் காட்டுக.

8. ஈற்று स्ம், र्ம் எப்பொழுது எவ்வாறு மாறும்?

9. பின்வருந் தாதுக்களின் நிகழ்கால ரூபங்களைக் கூறுக.

क्षुध्, गम्, तड्, क्षल्, तुष्, पुष्, मुच्, विश्, तुल्.

உபஸர்க்கம்

மூன்று லிங்கங் (பால்) களிலும் எட்டு வேற்றுமை (விபக்தி) களிலும் மூன்று எண்களிலும் எது மாறுபடுகிறதில்லையோ அத்தகைய சொல் அவ்யய மெனப்படும். அவ்யயம் அநேக வகைப்படும். அவற்றுள் உபஸர்க்கம் ஒன்று.

உபஸர்க்கத்திற்குத் தனியாகப் பொருளுண்டு. தாதுவிற்குப் பூர்வம் சேர்க்கப்படின் அத் தாதுவின் பொருளை வேறுபடுத்தும். சில உபஸர்க்கங்கள் தாதுவின் பொருளை பாதிக்கும், சில வற்புறுத்தும், சில மாற்றும். இங்கு சில முக்கியமான உபஸர்க்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

अति மேல், அப்பால்; अतिक्रामति அப்பால் போகிறான், கடக்கிறான்.

अधि மேல்; अधिगच्छति அறிகிறான், அடைகிறான்.

अनु பின், போல; अनुसरति, अनुगच्छति பின்பற்றுகிறான்.

अभि சமீபம்; अभिगच्छति கிட்டப்போகிறான்.

अव கீழே; अवतरति இறங்குகிறான்.

आ எல்லையைக் குறிப்பது; आगच्छति திரும்புகிறான்.

उद् மேலே; उत्पतति மேலே எழும்புகிறான், பாய்கிறது.

उप சமீபம்; उपगच्छति அணுகுகிறான்.

नि கீழே; निषीदति கீழே உட்காருகிறான்.

परा எதிர்மறைப்பொருளில்; पराजयते தோல்வியடைகிறான்.
प्रति மறுபடி; प्रतिभाषते பதில் பேசுகிறான்.
प्र முன்; प्रयाति புறப்படுகிறான்.
वि பிரிவுப்பொருளது; विश्लिष्यति பிரிகிறான்.
सम् சேர்க்கை; संगच्छते * கூடுகிறான்.

சிலசமயங்களில் இரண்டு அல்லது அதிக உபஸர்க்கங்கள் சேர்ந்து தாதுவிற்குப் பூர்வம் வரும்.

உதாரணம் उपनिषीदति, समुपागच्छति.

ஐந்தாம் பாடம்

[சுபந்தங் (பெயர்ச்சொற்) களுக்கு எழு விபக்தி (வேற்றுமை) களுண்டு. ஒவ்வொரு வேற்றுமைக்கும் மூன்று வசனங்களுண்டு. விபக்திகள் சேரப் பெறும் பெயரடிகளுக்கு பிராதிபதிகங்கள் என்று பெயராம். இந்தப் பிராதிபதிகங்களிற் சில अजन्तங்க (உயிரீறுக) ளாகவும் சில हलन्त (மெய்யீறு) களாகவும் இருக்கும். இவ்விருவகை பிராதிபதிகங்களுள்ளும் சில மூன்று லிங்கங்களிலும், சில இரண்டு லிங்கங்களிலும், சில ஒரே லிங்கத்திலும் வரும். லிங்கங்கள் पुम्, स्त्री, नपुंसकं என மூன்றாம். வடமொழியில் லிங்க பேதத்தைச் சொல்லின் அந்தத்தைக்கொண்டே யறியவேண்டுமேயன்றி தமிழிற்போல் திணையைக் கொண்டல்ல.]

* ஒரு பதம் அல்லது உபஸர்க்கத்தின் ஈற்றிலுள்ள म्, மெய்வரின் அனுஸ்வாரமாதலும் ஆகும். ஆனால் श्, ष्, स्, र्, ह्, வரின் நியதியாய் அனுஸ்வாரமாகும், அநுஸ்வாரமாகாதபோது வரும் மெய்யின் அநுநாஸிகமாகும், य्, व्, ल्, வரின் முறையே அவற்றின் அநுநாஸிகமாகும்.

முதல் வேற்றுமை.

1. அகாரவீற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்

உருபுகள்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
புல்லிங்கம்	स	औ*	अस्
நபும்ஸக லிங்கம்	म्	ई	आनि
रामः இராமன்		रामौ* இரண்டு இராமர்கள்	रामाः† வெகு இராமர்கள்
	फलम्	फले‡	फलानि

புல்லிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள்

अनल நெருப்பு	नर மனிதன்	मूर्ख மூடன்
अश्व குதிரை	नृप அரசன்	मेघ மேகம்
ईश्वर கடவுள்	पवन காற்று	राम ஓர் மனிதன்

---

* அகர அல்லது ஆகாரத்திற்கு முன் ஏகாரம் அல்லது ஐகாரம் வரின் இரண்டுங்கெட ஓர் ஐகாரமும், ஓகாரம் அல்லது ஔகாரம் வரின் ஓர் ஔகாரமும் தோன்றும். कृष्ण+एकत्वम्=कृष्णैकत्वम्, गंगा+ओघः=गंगौघः

† கடை நான்கு உயிர்கள் (ए, ऐ, ओ, औ) தவிர மற்றவை குறிலாயினும் நெடிலாயினும் தம் முன் தாம் வரின் இரண்டுங் கெட ஓர் நெடில் தோன்றும். राम+अरि=रामारि ; कवि+ईश=कवीश. 10-ம் பக்கம் †இக் குறியிற் கண்ட விதி, முதல் இரண்டாம் வேற்றுமைகளில் இசையாது.

‡ அகர அல்லது ஆகாரத்திற்கு முன் इ, उ, ऋ, ऌ குறிலாயினும் நெடிலாயினும் வரின் இரண்டுங் கெட ஏற்றதோர் குணவெழுத்து தோன்றும்.

कूर्म ஆமை	पुत्र புத்திரன்	वृक्ष மரம்
जन ஜனம்,மனிதன்	बाल குழந்தை	समुद्र சமுத்திரம்
जीव பிராணன், பிராணி	बुध புத்திமான்	सूद பரிசாரகன்
	ब्राह्मण பிராமணன்	हस्त கை

நபும்ஸக லிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள்

कमल தாமரை	धन தனம்	मित्र தோழன்
गृह வீடு	नेत्र கண்	मुख வாய்
जल நீர்	पर्ण இலை	सुख சுகம்
दुःख துக்கம்	फल பழம்	हृदय இருதயம்

வாக்கியங்கள்

नृपो* जयति । अश्वा†वुत्पततः । जना‡वदन्ति ।

बालः स्पृहयति । हस्तौ हरतः । फले पततः ।

गृहाणि¶ रक्षन्ति । मुखानि द्रवन्ति । धनं नश्यति ।

---

* அகரத்திற்கு முன்னுள்ள விஸர்க்கம், அகரம் அல்லது மென் கணம்வரின் உகரமாகமாறும்; இந்த உகரமானது (20-ம் பக்கம் ‡ விதிப்படி) அகரத்தோடு சேர்ந்து ओ எனவாகும்.

† 9-ம் பக்கம் ‡ புணர்ச்சி விதியைப் பார்க்க.

‡ आகாரத்திற்கு முன்னுள்ள விஸர்க்கமானது உயிர் அல்லது மென்கணம்வரின் கெடும். अகரத்திற்கு முன்னுள்ள விஸர்க்கமும் अகரமல்லாத வினைய வுயிர்வரின் கெடும்; இப்படி விஸர்க்கக் கேட்டால் நெருங்கின இரண்டுயிர்களும் புணர்கிறதில்லை. உதாரணம்— नराः+इमे=नराइमे ; बुधः+इच्छति बुधइच्छति.

¶ ஒரேபதத்தில் ऋ, र्, அல்லது ष् என்பவற்றிற்கு முன் வரும் न् ஆனது, ण् ஆகிறது; இம் மூன்றெழுத்திற்கும் न् க்கும் இடையே உயிர், (ल् நீங்கிய) அந்தஸ்தம், ह् அல்லது क வர்க்க प வர்க்க மெய் வரினும் மேற்கூறிய விகாரமாம். ஆனால் न् ஆனது பதத்தின் ஈற்றிலின் இந்த விகார நேராது உ-ம் नरान्

नेत्रे पश्यतः ।	दुःखं पीडयति ।	नरा गच्छन्ति ।
मेघः सिञ्चति ।	रामः पूजयति ।	कमले नृत्यतः ।
बुधौ मुञ्चतः ।	पुत्रौ तुष्यतः ।	मित्राणि कथयन्ति ।
पवनो हरति ।	जलं शुष्यति ।	सूदो विशति ।
सुखं प्रीणयति ।	मूर्खौ कुप्यतः ।	समुद्रः शाम्यति ।
जीवो मुह्यति ।	कूर्मः सरति ।	

அரசர்கள் இரக்ஷிக்கிறார்கள்
இரண்டு குழந்தைகள் புரளு
[கின்றன
புத்திரன் இன்புறுத்துகிறான்
குதிரைகள் பாய்கின்றன
காற்றுகள் கொண்டுபோகின்
[றன
கடவுள் சிருஷ்டிக்கிறார்
மரங்கள் வளருகின்றன
இரண்டு ஆடைகள் நனைகின்
[றன
இருதயம் திருப்தியாயிருக்
[கிறது
பரிசாரகர் சமைக்கிறார்கள்
ஜனங்கள் நிந்திக்கிறார்கள்

பிராணிகள் நாசமடைகின்
[றன
கை எறிகிறது
கண் துடிக்கிறது
இரண்டு சமுத்திரங்கள் கலங்
[குகின்றன
புத்திமான் சாந்தமாயிருக்கி
[றான்
மூர்க்கர்கள் பிதற்றுகிறார்கள்
மித்திரன் கேட்கிறான்
இலைகள் விழுகின்றன
மனிதன் சொல்லுகிறான்
தாமரை அலங்கரிக்கிறது
வாய் பேசுகிறது
அரசர் ஜயிக்கிறார்கள்

---

† 10-ம் பக்கம் *விதியைப் பார்க்க.

2. இகர ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்

உருபுகள்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
புல்லிங்கம்	स्	( )	अस्

இருமையில் ஈற்று இகரம் நீளும்; பன்மையில் अस् உருபுவரின் இகரங் குணமாகும்.

हरिः	हरी	(हरे+अस्=) हरयः

நபும்ஸகம் ( )	ई	इ

உயிர்முதல் உருபுகளைக்கூட்டு முன் நபும்ஸகலிங்க இகர ஈற்றுச் சொற்களோடு न् கூட்டப்படுகிறது. முதல் இரண்டாம் வேற்றுமைகளின் பன்மை உருபுகள்வரின் ஈற்று இகரம் நீளும்.

वारि	वारिणी	वारीणि

புல்லிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள்

अग्नि நெருப்பு	कवि கவி	पाणि கை
अरि சத்துரு	गिरि மலை	यति சன்னியாசி
असि கத்தி	धूर्जटि சிவன்	व्याधि நோய்
उदधि சமுத்திரம்	नृपति அரசன்	हरि இந்திரன், ஒர்
ऋषि இருடி	पवि வஜ்ராயுதம், இடி	மனிதன்
कपि குரங்கு	पुरुष மனிதன்	

वारि ந. நீர். न (அவ்யயம்.) இல்லை.

उदधिः क्षुभ्यति । नृपति*र्यजति । गिरिर्वहति ।
कपयः क्षिपन्ति । वारीणि शुष्यन्ति । व्याधयो नश्यन्ति ।

---

* அகர ஆகாரமல்லாத உயிர்களுக்கு முன்னுள்ள ஈற்று स् அல்லது விஸர்க்கம் உயிர் அல்லது மென்கணம் வரின் र् எனத்திரியும்.

ऋषी चिन्तयतः । अग्निर्दहति । पत्रिः पतति ।
अरिः पीडयति । कवयः शंसन्ति । असयः पतन्ति ।
पाणी हरतः । वारि नास्ति । यती चिन्तयतः ।

† சிவன் இரக்ஷிக்கிறான் | நோய் பீடிக்கிறது
‡ ரிஷிகள் சாந்தமாயிருக்கி[றார்கள் | யதிகள் இச்சிக்கிறதில்லை
இரண்டு சத்துருக்கள் ஜயமடை[கிறார்கள்
குரங்குகள் ஓடுகின்றன
கவி வர்ணிக்கிறான் | ஹரி கோபமடைகிறான்
அரசர்கள் நடக்கிறார்கள் | கை தெளிக்கிறது
இரண்டு செருப்புகள் சாந்த[மாகின்றன | மலை ¶ நிற்கிறது

ஆறாம் பாடம்

இரண்டாம் வேற்றுமை

1. அகர ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்

உருபுகள்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
புல்லிங்கம்	स	औ	आन्

† र् க்குமுன் र् வரின் முதல் र् கெட முந்திய உயிர் (ऋ தவிர) குறிலாயின் நீளும்.

‡ விஸர்க்கமானது श्, ष्, அல்லது स् வரின் இயல்பாம் அல்லது வரும் எழுத்தாகத் திரியும்.

¶ விஸர்க்கமானது च அல்லது छ வரின் श् எனவும், त அல்லது थ வரின் स् எனவும், ट அல்லது ठ வரின் ष् எனவும் திரியும். உ-ம் हरिः+चरति=हरिश्चरति ; रामस्तरति ; रामष्टीकते.

रामस् இராமனை   रामौ இரண்டு இராமர்களை   रामान् வெகு இராமர்களை

நபும்ஸக லிங்கம்-முதல் வேற்றுமையைப்போலவேயாம்

நபும்ஸக லிங்கப் பெயர்ச் சொற்களின் இரண்டாம் வேற்றுமையின் ரூபங்கள் எப்போதும் முதல் வேற்றுமையின் ரூபங்களைப் போன்றவாம்.

பெயர்ச் சொற்கள் புல்லிங்கம்

अगद மருந்து	पाद பாதம்	व्याध வேடன்
ओदन அன்னம் (ன்	प्रज्ञ ஞானி	शठ போக்கிரி
किंकर வேலைக்கார	बिडाल பூனை	शर பாணம்
कोश பொக்கிஷம்	भार சுமை	शिष्य சிடன்
गज யானை	मोक्ष மோக்ஷம்	सिंह சிங்கம்
ग्राम கிராமம்	योध वீரன்	सूर्य சூரியன்
जनक பிதா	वेद வேதம்	स्तेन திருடன்
देह உடல்	व्याघ्र புலி	स्वर्ग சுவர்க்கம்

நபும்ஸகலிங்கம்

अरण्य காடு	नगर பட்டணம்	वस्त्र வஸ்திரம்
तत्व உண்மை	पाप பாவம், தீமை	विष விஷம்
तृण புல்	पुस्तक புஸ்தகம்	सुवर्ण தங்கம்
धान्य தானியம்	मांस ஊன், மாமிசம்	

பத்தாங் கண தாதுக்கள் दण्ड् தண்டி, भक्ष् புசி, मार्ग् தேடு

ईश्वरं जनः पूजयति ।   बुधो मोक्षमिच्छति ।

नृपः शठान् दण्डयति ।   व्याधयो नरान् पीडयन्ति ।

रामो *ऽश्वमारोहति ।
व्याघ्रो मांसमत्ति ।
हरिर्हस्तौ क्षालयति ।
योधः शरान् क्षिपति ।
धनं लुभ्यति ।
स्तेनो धान्यं चोरयति ।
नगरं † गच्छामि ।
पापं वदसि ।
स्मरसि मित्राणि ।
मन्त्रान् वर्णयन्ति जनाः ।
वस्त्रं त्यजति मूर्खः ।

जलं पिबथ ।
कविर्बुधौ शंसति ।
पुत्रो जनकं सान्त्वयति
पुस्तकं मार्गयामि ।
सुवर्णं तोलयामः ।
ग्रामानटावः ।
फले भक्षयामि ।
कमलानि पश्यति ।
भारं वहति किंकरः ।
यतिर्देहं मुञ्चति ।
बिडालां‡स्ताडयति पुरुषः ।

---

* பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள ए அல்லது ओ என்பதற்கு முன் अ கரம் வரின் இந்த अகரமானது முந்தியதில் இலயமாகிறது. அதாவது உச்சரிக்கப்படுகிறதும் எழுதப்படுகிறதுமில்லை; அது இருந்தவிடத்தில் அவக்கிரகமென்னும் ऽ இக்குறி இடப்படுகிறது.

† சலனத்தைக்காட்டுந் தாதுக்கள் எந்த இடத்தை நோக்கிய சலனத்தைக் காட்டுமோ அந்த இடத்தின் பெயரது இரண்டாம் வேற்றுமையையும், சில சமயம் நான்காம் வேற்றுமையையுங் கொண்டு முடியும்.

‡ ஈற்று न् ஆனது च, छ, त, थ, ट, ठ, என்பவைகள் வரின் அநுஸ்வாரமாகவும் விஸர்க்கமாகவும் மாறும்; இந்த உதாரணத்தில் விஸர்க்கமானது மீண்டும் स्, எனத்திரியும் (24-ம் பக்கம் * விதியைப் பார்க்குக.)

तृणा†न्यत्त्यश्वः । गृहं प्रविशामः ।

இராமன் புலிகளைப் பார்க்கிறான்
குதிரைகள் பொக்கிஷத்தை எடுத்துச் செல்கின்றன
ஞானி சுவர்க்கம் ஏறுகிறான்
சிங்கங்கள் யானைகளைப் பக்ஷிக்கின்றன
பழங்களை எண்ணுகிறான்
சன்னியாசி காட்(டை)டிற்குப் போகிறான்
வீரன் இரண்டு அம்புகளை எறிகிறான்
கடவுள் மனிதர்களை ரக்ஷிக்கிறார்
இரண்டு கிராமங்களை நுழைகிறோம்
புத்திரன் பிதாவை இன்புறுத்துகிறான்
மனிதர்கள் ஆமைகளைப் புசிக்கிறார்கள்
குரங்குகள் மரங்களை யேறுகின்றன
வேலைக்காரர்களைக் கேட்கிறான்
பாதங்களைக் கழுவுகிறார்கள்
இரண்டு மூடர்கள் விஷத்தைக் குடிக்கிறார்கள்
அரசர்கள் திருடர்களைத் தண்டிக்கிறார்கள்
புஸ்தகங்களை ஒழுங்குபடுத்துகிறார்கள்
அன்னத்தைப் புசிக்கிறீர்கள்
தோழர்கள் இராமனை நினைவு கூருகிறார்கள்
ஜனங்கள் அரசர்களைத் துதிக்கிறார்கள்
புத்திமான்கள் ஜனங்களை நடத்துகிறார்கள்

---

† ஈற்று इ, उ, ऋ, ऌ குறிலாயினும் நெடிலாயினும் இனமல்லாத உயிர்வரின் முறையே य्, व्, र्, ल् எனத் திரியும்.

உண்மையை அறிகிறேன்
வேதங்கள் சூரியனைத் துதிக்கின்றன
பிதா இரண்டு பாலர்களைக் கூப்பிடுகிறான்
மூடர்கள் ஞானிகளை நிந்திக்கிறார்கள்
அரசன் வீர(னோடு)னைப் பேசுகிறான்

2. இகார ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்

உருபுகள்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
புல்லிங்கம்	स्	( )	न्

இருமையிலும், பன்மை உருபாகிய न् விலும், ஈற்று इ ஈ ஆகும்.

ஒருமை	இருமை	பன்மை
हरिस्	हरी	हरीन्

புல்லிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள்

अतिथि விருந்தாளி बलि பிண்டம், உணா राशि குவியல்
अधिपति எஜமான் भिक्षुक பிச்சைக் [வு वायस காகம்
अलि வண்டு [கம் [காரன் विधि ஊழ்
कलि சண்டை, கல मणि இரத்தினம் व्रीहि தானியம், நெல்
गिरि காட்டுப்பன்றி रवि சூரியன் सारथि தேர்ப்பாகன்
பத்தாங்கணம் क्षल्-अ பூர்வக, கழுவு, गण् கவனி
மூன்றாங்கணம் दा [यच्छ्] கொடு, नन्द्-अभि பூ. களிகூர், விரும்பு
டை नी-आ பூ. கொண்டுவா, सृ-अनु பூ. அநுசரி, हृ
अपि அவ்யயம் கூட, உம். [(हर्) நீக்கு

वायसो बलिं भक्षयति । मणिं चोरयति स्तेनः ।

नृपतिररीन्* जयति ।
हरिं पीडयति व्याधिः ।
मेघो वारि सिञ्चति ।
कमलमलीन् प्रीणयति ।
रामो रविं नमति ।
पाणी प्रक्षालयामः ।
असीन्वहन्ति योधाः ।
कपिं मुञ्चामि ।
नृपतिं वर्णयन्ति कवयः ।
कविं जनः पूजयति ।
यतिं पृच्छन्ति शिष्याः ।
व्याधिं न गणयामि ।

अधिपतीन्किङ्करा अनुसरन्ति ।
उदधिं गच्छावः ।
ऋषी नमामः ।
व्याघ्रः किरीनत्ति ।
सारथीनाह्वयामः ।
ईश्वरो विधिं जयति ।
राशिं नयतः ।
व्रीहीनुञ्छति भिक्षुकः ।
गिरी† आरोहन्ति ।
अतिथीन्पूजयन्ति ब्राह्मणाः ।
कलीनभिनन्दति बुधः ।

---

* स् அல்லது त வர்க்கத்து மெய்யோடு श् அல்லது च வர்க்கத்து மெய்புணரின் முந்தியவர்க்கத்தின் எழுத்திற்குப் பதிலாக பிந்தியவர்க்கத்தின் எழுத்து முறையேவரும். அம்முறையாவது स्க்குப் பதிலாக श् ம், त्திற்குப்பதிலாக च् ம், थ्திற்குப்பதிலாக छ् ம் வரும். இவ்வாறே பிறவுமாம். தந்தத்திற் பிறக்குமெழுத்து (स्, त வர்க்கம்) க்களோடு மூர்த்தாவிற் பிறக்குமெழுத்து (ष्, ट வர்க்கம்) க்கள் புணரினும் இவ்வாறே ஆகும். அதாவது स् க்கு ष् ம், त्க்கு ट् ம் வரும்.

† சில இடங்களில் இரண்டு உயிர்கள் அடுத்து வரினும் இயல்பு புணர்ச்சியாம். அவற்றுள் இங்கு பொருந்தும் விதியாவது:—ஒரு பெயர்ச்சொல் அல்லது வினைச்சொல்லின் இருமை ரூபம் ई, ऊ, ए எழுத்தில் முடியுமாயின் அந்த ஈற்று உயிர்கள் முன்வரும் உயிர்களோடு இயல்பாகப் புணரும்.

கவிகள் ருஷிகளைத் துதிக்கிறார்கள்
இராமன் கவிகளை வணங்குகிறான்
யதி மலைக்குப் போகிறான்
இரண்டு குரங்குகளை அடிக்கிறேன்
ஹரி குரியல்களைக் கொண்டுவருகிறான்
சையைத் தொடுகிறான்
மருந்துகள் வியாதிகளை நீக்குகின்றன
வேடன் இரண்டு காட்டுப் பன்றிகளைப்பார்க்கிறான்
ஹரி சத்ருவை அடிக்கிறான்
வீரன் சக்தியை எறிகிறான்
இரத்தினங்களை இச்சிக்கிறேன்
கடல்க(ளில்)ளைத் திரிகிறான்
யதிதன் தெருப்(பில்)பை பிரவேசிக்கிறான்
இரண்டு சாமங்களைக் கேட்கிறான்
ஜனங்கள் அரசர்களை இன்புறுத்துகிறார்கள்
அரசர்கள் கூட சன்னியாசிகளை நமஸ்கரிக்கிறார்கள்
குதிரைகள் தண்ணீர் குடிக்கின்றன
மனிதர்கள் பலியைக் கொடுக்கிறார்கள்

ஏழாம் பாடம்

மூன்றாம் வேற்றுமை

அகர இகர ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்

			ஒருமை	இருமை	பன்மை
புல்லிங்கம்	அ	—	इन	भ्याम्	ऐस्
	इ	—	ना	भ्याम्	भिस्

भ्याम् வரின் ஈற்று அகரம் நீளும்.

रामेण இராமனால் रामाभ्याम् இரண்டு ராமர்களால் रामैः வெகு ராமர்களால்.

हरिणा हरिभ्याम् हरिभिः

நபும்ஸக லிங்கம் — அகர ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள், முதல் இரண்டாம் வேற்றுமைகள் தவிர மற்ற வேற்றுமைகளில் அகர ஈற்று புல்லிங்கத்தைப் போன்று உருபேற்கின்றன.

इ — आ भ्याम् भिः
वारिणा वारिभ्याम् वारिभिः

பெயர்ச் சொற்கள் புல்லிங்கம்

अलंकार ஆபரணம்	दण्ड தடி	यजमान யாகஞ் செய்.
आतप சூரியன், வெயி	देव தேவன்	[வோன்
इन्द्र இந்திரன் [ல்	नद् ஆறு	यत्न முயற்சி
उपहार வெகுமதி	नाविक மாலுமி	रथ தேர்
कर கை	पत्ति காலாள்	रावण இராவணன்
कासार ஏரி [தான்	बाण பாணம்	विधि விதி, ஏவல்
कौशिक குசவம்சத்	मन्त्र மந்திரம்	श्लोक கவி, பாட்டு

நபும்ஸக லிங்கம்

अन्न ஆகாரம்	गोत्र வம்சம்	रत्न இரத்தினம்
अर्घ्य பூசைத்திரவி	चक्र சக்கிரம்	शरीर உடல்
[யம்	नख நகம்	शास्त्र சாஸ்திரம்
इन्धन விறகு	पुण्य புண்ணியம்	शीर्ष தலை
खनित्र கட்டப்பாரை	यन्त्र யந்திரம்	सूक्त பாசுரம்

खञ्ज விசேஷணம். நொண்டியான. प्रभूत வி. மிகுதியான.

குறிப்பு:—விசேஷணங்கள் வசன, லிங்க, வேற்றுமைகளில் தம் தம் விசேஷியங்களை யொக்கும். உ-ம் प्रभूतं अन्नं இதில் प्रभूतं என்பது விசேஷணம் अन्नं விசேஷியம்.

முதற் கண தாதுக்கள்

खन् தோண்டு — नम्-अव प्र. வணங்கு, விளங்கு
गम्-अव प्र. அறி — குனி — हृ-प्र प्र. அடி, வெட்டு
चल् அசை, சலி — राज्-वि प्र. பிரகாசி, दृ (दार्) 10 க. கிழி

सह அ. கூட (இது மூன்றும் வேற்றுமையைக் கொண்டு முடியும்.)

पुरुषः स्तेनं दण्डेन ताडयति । कवयः श्लोकैर्नृपं वर्णयन्ति ।
शरीरमलङ्कारैर्भूषयति । बुधाः सुखेन जीवन्ति ।
नाविका नदेन समुद्रं प्रविशन्ति । नेत्राभ्यां पश्यति जनः ।
योधो बाणैररिं जयति । वारिणा हस्तौ क्षालयति ।
पादेन खञ्जः । पाणिभ्यां स्पृशति शीर्षम् ।
पुत्रैः सह ग्रामं गच्छति हरिः । सिंहो नखैर्गजान् दारयति ।
चक्राभ्यां चलति रथः । अग्निना गृहं दहति ।
खनित्रेण खनति । बुधः शास्त्रैस्तत्त्वमवगच्छति ।
रामोऽर्घ्येण* ऋषिं पूजयति । पत्तिभिर्गच्छति योधः ।
पादाभ्यां धावन्ति बालाः । गोत्रेण कौशिकोऽस्मि ।

---

* சந்தி நான்கு உயிர்கள் தவிர ஏனைய உயிர்களுக்கு முன்வரும் ஈகாரம் இயல்பாய்ப் புணரினும் புணரும்; முந்திய உயிர் நெடிலாயின் குறுகும்.

पुण्येन हरिं पश्यति । दुःखेन मुञ्चति जीवः ।
करेणाह्वयति रामं हरिः । इन्धनैः पचत्योदनम् ।
रामः कपिभिर्जयति रावणम् ।

இராமன் சரீரத்தை மணிகளால் அலங்கரிக்கிறான்
மனிதன் வாயினால் பேசுகிறான்
மனிதர்கள் சரீரங்களை அன்னத்தினால் போஷிக்கிறார்கள்
சுமைகளை சிரங்களால் சுமக்கிறார்கள்
ஹரி ரிஷியை பிரயத்தனங்களால் சந்தோஷிப்பிக்கின்றான்
அரசர்கள் வெகுமதிகளால் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்
இரதங்கள் இயந்திரங்களால் நகருகின்றன
பிராமணர்கள் இரண்டு பாசுரங்களால் தேவனை யழைக்கிறார்
கடவுளை விதிப்படி (யினால்) வணங்குகிறார்கள் [க்கள்
இராமனை இரண்டு சுலோகங்களால் துதிக்கிறான்
மனிதன் பகைவனைக் கத்தியால் வெட்டுகிறான்
இராமன் தேர்ப்பாகனோடு போகிறான்
ஏரி தாமரைகளால் பிரகாசிக்கிறது
ஜனங்கள் அநேக இரத்தினங்களால்கூட திருப்தி யடைகிற
கிராமத்திற்கு தே(ரில்)ரால் போகிறோம் [தில்லை
தேவர்களை பலிகளால் திருப்திபடுத்துகிறான்
புலி மாம்சத்தால் ஜீவிக்கிறது
கடவுளை மனதினால் சிந்திக்கிறான்
இந்திரன் மரங்களை வச்சிராயுதத்தால் அடிக்கிறான்
மரங்கள் ஜலத்தினால் வளருகின்றன
குரங்குகள் பழங்களால் திருப்தியடைகின்றன
ஏரிகள் வெயிலினால் வற்றுகின்றன
தலை பாரத்தினால் குனிகிறது

ஸம்ஸ்கிருத முதற் புத்தகம்

எட்டாம் பாடம்

நான்காம், ஐந்தாம் வேற்றுமைகள்

உருபுகள்

			ஒருமை	இருமை	பன்மை
அகர ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்	புல்லிங்கம்	4-வே.	य	भ्याम्	भ्यस्
		5-வே.	आत्	भ्याम्	भ्यस्
	நபும்ஸகலிங்கம் புல்லிங்கத்தைப்போலவே.				

य, भ्याम् உருபுகள் வர அகர நீண்டு भ्यस् உருபு வர ए வினவாகும்.

4-வே.	ஒருமை.	रामाय	இராமனுக்கு
,,	இருமை.	रामाभ्याम्	இரண்டு இராமர்களுக்கு
,,	பன்மை.	रामेभ्यः	வெகு இராமர்களுக்கு
5-வே.	ஒருமை.	रामात्	இராமனிடத்தினின்று
,,	இருமை.	रामाभ्याम्	இரண்டு இராமர்களிடத்தினின்று
,,	பன்மை.	रामेभ्यः	வெகு இராமர்களிடத்தினின்று

இகர ஈற்றுப்பெயர்ச்சொற்கள்.	புல்லிங்கமும் நபும்ஸகமும்	4. வே.	ए	भ्याम्	भ्यस्
		5. ,,	अस्	भ्याम्	भ्यस्

4-வே.	हरे*+ए=हरये	हरिभ्याम्	हरिभ्यः
5-வே.	हरे+अस्=हरेः †	हरिभ्याम्	हरिभ्यः
4-வே.	वारिणे	वारिभ्याम्	वारिभ्यः
5-வே.	वारिणः	वारिभ्याम्	वारिभ्यः

---

* நான்கு, ஐந்து, ஆறும் வேற்றுமைகளின் ஒருமை உருபுகள் வரின் புல்லிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் ஈற்று இகர உகரங்கள் குணமாகும்.

† ஏகார ஓகாரங்களுக்குமுன் अस् உருபின் அகரங் கெடும்.

பெயர்ச்சொற்கள்-புல்லிங்கம்

अश्वपति ஓர் மனிதன்	निष्क தங்க நாணயம்	लोक உலகம்
आचार्य ஆசிரியன்	पर्वत மலை	वध கொலை
कृषीवल குடியானவன்	पाप பாவி, வி-பாவமுள்ள	वराह பன்றி
कृष्ण ஓர் மனிதன்	प्रासाद அரண்மனை	विनय அடக்கம்
क्रोध குரோதம்	भृत्य ஊழியக்காரன்	शिखर மலையுச்சி
क्रोश இரண்டு மைல்	माष உளுந்து	सार्थ வர்த்தகக் கூட்டம்
तिल எள்ளு	मोदक மோதகம்	सेनापति சேனைத்தலைவன்
द्वीप தீவு, கண்டம்	याचक இரப்போன்	सैनिक சிப்பாய்

நபும்ஸக லிங்கம்

अज्ञान அறியாமை	जाड्य மடத்தன்மை	योजन எட்டு மைல்
आकाश ஆகாயம்	ज्ञान அறிவு	राज्य இராஜ்ஜியம்
आसन ஆஸனம்	तारका நக்ஷத்திரம்	वन வனம், காடு
उद्यान தோட்டம்	पद அடி, பதம்	शत நூறு
कल्याण நன்மை	पल्वल குட்டை	सिंहासन சிங்காதனம்
कुसुम பூ	भोजन சாப்பாடு	स्वकृत्य தன் கடமை
क्षेत्र வயல்	मौन மௌனம்	मूक வி. ஊமையான

தாதுக்கள்-முதற்கணம்

गम्-अधि பூ. அடை, பெறு	दा-प्रति பூ. பதிலுக்குக்கொடு	स्था [तिष्ठ्] उद् பூ. எழுந்திரு, நில்
प्रति+आ பூ. திரும்பு	भज् வழிபடு	दिश्-उप பூ. 6. க. உபதேசி
	भू-उद् பூ. உண்டாகு	

அவ்யயங்கள்:—नमस् வந்தனம், विना அல்லாமல், स्वस्ति மங்களம். नमः, स्वस्ति என்பவை நான்காம் வேற்றுமையை

யும், विना என்பது இரண்டாம், மூன்றும் அல்லது ஐந்தாம் வேற்றுமையையுங் கொண்டு முடியும்.

हरिर्ब्राह्मणेभ्यो निष्कान् यच्छ आसनेभ्य उत्तिष्ठन्त्याचार्याः ।
मनुष्यो ग्रामाय गच्छति । [ति । वधाद्विनारिर्न शाम्यति ।
कल्याणाय हरिं भजति ।   खेर्लोकः सुखमधिगच्छति ।
फलेभ्यो गच्छामि ।   हरये* नृपतिः कुप्यति ।
अश्वात्पतति ।   मोदकेभ्यो बालः स्पृहयति ।
अतिथिभ्योऽन्नं यच्छति ।   नगरादा† गच्छति ।
तिलेभ्यः प्रतियच्छतिमापान् ।   प्रासादा‡ज्जनं पश्यति नृपः ।
शिष्याय शास्त्रमुपदिशति ।   नगरं वनाद्योजनम् ।
कलिभ्यो दुःखान्युद्भवन्ति ।   नमो देवेभ्यः ।
शिखरात्पतन्ति गजाः ।   स्वस्ति हरये ।
द्वीपाद्द्वीपमटति सार्थः ।   पल्वलेभ्यो वराहा उत्तिष्ठन्ति ।
भृत्यं क्रोधाद्रामस्ताडयति ।   विनयः सुखाय भवति ।

இராமன் வீட்டிற்குப் போஜனத்திற்குப் போகிறான்
பழங்கள் மரத்தினின்றும் விழுகின்றன

---

* குரோதம், துரோகம், ஈருஷை, அசூயை என்னு மிவற்றின் அர்த்தத்தையுடைய தாதுக்கள், எப்பெயரின் பொருட்சம்பந்தமாய் கோப முதலிய நிகழ்கின்றனவோ அப்பெயரின் நான்காம் வேற்றுமையைக் கொண்டுமுடியும். स्पृह् தாதுவும் இச்சைக்கு விஷயமானதின் நான்காம் வேற்றுமையைக் கொண்டுமுடியும்.

† நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள நாஸிகை நீங்கலாக எனையமெய், உயிராயினும் மென்கணமாயினும் வரின் தனது வர்க்கத்தின் மூன்றாவது மெய்யாகத் திரியும்.

‡ 29-ம் பக்கம் *விதியைப்பார்க்க.

கவிகளுக்கு மங்களம்
பிச்சைக்காரர்களுக்குப் பணங்கொடுக்கிறேன்
புத்திமான் மோக்ஷத்தின் பொருட்டு கடவுளை வணங்குகிறான்
சேனாபதி கிராமத்திலிருந்து கிராமத்திற்கு சிப்பாய்களைக்
[கொண்டுபோகிறான்*
பிராமணர்கள் அரசர்களிடமிருந்து தனம் அடைகிறார்கள்
மலை ஸமுத்திரத்திலிருந்து இரண்டு குரோசமிருக்கிறது
ஹரி புஷ்பங்களுக்காக தோட்டத்திற்குப் போகிறான்
பாபத்தினின்று துக்கம் உண்டாகிறது
தேவர்கள் சுவர்க்கத்திலிருந்து பாபிகளைத் தள்ளுகிறார்கள்
இராமன் தன் கடமைகளினின்றும் தவறுகிறான்
இரண்டு இராசிகளிலிருந்து அரிசியைக் கொண்டுவருகிறான்
சீடர்கள் குருக்களிடமிருந்து அறிவை அடைகிறார்கள்
அரசர்கள் சத்துருக்களினின்றும் இராஜ்யங்களைக் காப்பாற்
[றுகிறார்கள்
அரசன் சிம்ஹாசனத்திலிருந்து சேனாபதியோடு பேசுகிறான்
மந்தத்தனத்தினின்று அவன் ஒரு அடிகூட நகருகிறதில்லை
வணக்கத்தினால் மவுனமாய் நிற்கிறான்
தோட்டத்திலிருந்து திரும்புகிறேன்
நக்ஷத்திரங்கள் ஆகாயத்திலிருந்து விழுகின்றன
பயிரிடுவோன் தானியத்திற்காக வயலை உழுகிறான்
புத்திரன் தகப்பனிடமிருந்து தனம் அடைகிறான்
மூடர்கள் அறியாமையால் பிதற்றுகிறார்கள்
பன்றிகள் ஏரியிலிருந்து நீர் குடிக்கின்றன.

---

* சில தாதுக்கள் இரண்டு செயப்படு பொருள்களை யேற்கும். நீ, ப்ரச்ச், யாச், முதலியனவும், இவற்றின் பொருளை யுடையனவும், அவ்வாறும்.

ஒன்பதாம் பாடம்

ஆறு, ஏழு, எட்டாம் வேற்றுமைகள்

உருபுகள்

			ஒருமை	இருமை	பன்மை
अகர ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்.	புல்லிங்கம்	6-வே.	स्य	ओस्	नाम्
		7-வே.	इ	ओस्	षु

நபும்ஸகலிங்கம் புல்லிங்கத்தைப் போலவேயாம்.

नाम् உருபிற்குக்கீழுள்ள குற்றுயிர் நீளும். ओस्, षु உருபுகள் வரின் ஈற்று अகரம் एகாரம் ஆகும்.

इகர ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்கள்	புல்லிங்கம்	6-வே.	अस्	ओस्	नाम्
		7-வே.	औ	ओस्	षु

औ உருபு வரின் ஈற்று इகரங்கெடும்.

अகர ஈற்றுச் சொற்களின் எட்டாம் வேற்றுமை ஒருமை, பிராதிபதிகமேயாம். इகர ஈற்றுச் சொற்களின் எட்டாம் வேற்றுமையொருமையில் ஈற்று इகரம் ए எனத் திரியும். இவ்வேற்றுமைகளின் இருமையும் பன்மையும் அவ்வவ்வீற்று எழுவாய் வேற்றுமையின் இருமை பன்மைகளைப் போலவேயாம்.

6-வே.	ஒருமை	रामस्य	இராமனுடைய
,,	இருமை	रामयोः	இரண்டு இராமர்களுடைய
,,	பன்மை	रामाणाम्	வெகு இராமர்களுடைய
7-வே.	ஒருமை	रामे	இராமனிடத்தில்
,,	இருமை	रामयोः	இரண்டு இராமர்களிடத்தில்
,,	பன்மை	रामेषु	வெகு இராமர்களிடத்தில்
8-வே.	ஒருமை	राम	ஓ ராமா !
,,	இருமை	रामौ	இரண்டு இராமர்களே !

,, பன்மை रामाः வெகு இராமர்களே!

6-வே.	हरेः*	हर्योः	हरीणाम्
7-வே.	हरौ	हर्योः	हरिषु
8-வே.	हरे	हरी	हरयः

இகார ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் { இடை இடை 6-வே. अस् ओस् नाम् / 7-வே. इ ओस् सु

எட்டாம் வேற்றுமை ஒருமை वारे அல்லது वारि யாம்.

6-வே.	वारिणः	वारिणोः	वारीणाम्
7-வே.	वारिणि	वारिणोः	वारिषु
8-வே.	वारे, वारि	वारिणी	वारीणि

பெயர்ச்சொற்கள்-புல்லிங்கம்

अवकाश இடம்
आचार ஆசாரம்
आतप வெய்யில்
खड्ग கத்தி
ग्रीष्म வேனிற்காலம்
चन्द्र சந்திரன்
दीप விளக்கு
धनपति குபேரன்
धनिक பணக்காரன்
धर्म அறம்
निधि களஞ்சியம்
पराक्रम வீரியம்
पालक காவலன்
प्रकाश ஒளி
प्रसाद தயவு
यक्ष இயக்கன்
वर्ण வருணம், ஜாதி
वास இருப்பிடம்
वीर வீரன்
वृष எருது
श्वापद கொல்லும் மிருகம்
सुमन्त्र இராமருடைய தேர்ப்பாகன்

நபும்ஸக லிங்கம்

औषध மருந்து
कारण காரணம்
घृत நெய்
चरित நடத்தை
चित्त மனது
प्रमाण பிரமாணம்
युद्ध போர், சண்டை
यूथ மந்தை, கூட்டம்
लाङ्गूल வால்
वचन வசனம்
वैर பகைமை
सौन्दर्य அழகு
हर्म्य மாளிகை
हिम பனி

---

* 34-ம் பக்கம் †, * இவ்விரண்டு விதிகளைப் பார்க்க.

விசேஷணங்கள்

आह्लादक இன்பகரமான   चण्ड உக்கிரமான   प्रशस्य புகழத்தக்க
दीर्घ நெடிய (யான   लवण உவர்ப்பான
गर्ह्य நிந்திக்கத்தக்க   प्रथम முதன்மை   श्रेष्ठ மேன்மையான

தாதுக்கள் முதலியன क्षम् [क्षाम्] 4-க. மன்னி, रुह्-प्र பர. வளர், विश्-उप பர. உட்கார், क्व அ. எங்கே?

नराणां पालको नृपः ।
समुद्रस्य जलं लवणम् ।
देवस्य प्रसादेन जीवामि ।
आसनेषूपविशन्ति ।
गिरेः शिलाराशिः पतति ।
कासारे कमलान्युद्भवन्ति ।
गजानां यूथं चरति ।
ग्रीष्मे सूर्यस्य प्रकाशश्चण्डो भवति ।
वर्णानां ब्राह्मणः श्रेष्ठः ।
ऋषीणां वचनं प्रमाणम् ।
शठानां चरितं गर्ह्यम् ।
कवयो लोकेषु वीराणां पराक्रमान् प्रथयन्ति ।
हरेः पुस्तकं क्वास्ति ।
शास्त्राणां तत्वं प्रज्ञो बोधति ।
वीरयोर्युद्धं भवति ।
वारीणां निधिरुदधिः ।
वनेषु श्वापदाः सन्ति ।
आचार्याः शिष्याणां धर्मं कथयन्ति ।
मनुष्याणामगदेन व्याधयो नश्यन्ति ।
रामस्य सारथिः सुमन्त्रो वनं रथं ¶ नयति ।
चन्द्रस्य प्रकाशो जनानामाह्लादको भवति ।
गिरिषु वसन्ति सिंहाः ।
अरीणां सैनिकान् नृपतिर्जयति ।
योधस्य पाणौ खड्गोऽस्ति ।

¶ 37-ம் பக்கம்   * விதியைப் பார்க்க.

नगरे जना वसन्ति । धूर्जटौ यतीनां चित्तमस्ति ।
रामस्य पुत्रा ग्रामं गच्छन्ति ।

ஹரியினுடைய இரண்டு புத்திரர்களின் ஆசாரம் புகழத்தக்க
வீடுகளில் விளக்குகள் இருக்கின்றன [து
யக்ஷர்கள் தனபதியினுடைய ஊழியக்காரர்கள்
குரங்குகளின் வால்கள் நீளமானவை
கவிகளுக்குள் காளிதாஸன் முதன்மையானவன்
மனிதனுடைய வேலைக்காரன் கிராமத்திற்குப் போகிறான்
அரசர்கள் அரண்மனைகளில் வசிக்கிறார்கள்
பணக்காரர்கள் மாளிகைகளில் வசிக்கின்றனர்
இராமன் மனிதர்களில் மேலானவன்
ஏரிகளின் ஜலம் உவர்ப்பானது
மலைகளின் சிகரங்களில் பனி இருக்கிறது
தோட்டங்களின் அழகினால் திருப்தி யடைகிறேன்
மரத்தின் இலையைக் கொண்டு வருகிறான்
நெருப்பில் நெய்யை எறிகிறேன்
மானுமிகளுடைய பகைமை யுத்தத்திற்குக் காரணம்
மூர்க்கனுக்கு மருந்து இல்லை
ஓ ஹரி! வினயத்தினால் ஜனங்கள் சந்தோஷமடைகிறார்கள்
மேகங்கள் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்றன
யதிகளுடைய இருப்பிடம் காடுகளிலிருக்கிறது
சமுத்திரத்தில் அதிக இரத்தினங்கள் இருக்கின்றன
புஷ்பங்கள் தோட்டத்தில் மரங்களை அலங்கரிக்கின்றன
ஞானி சித்தத்தில் கோபத்திற்கிடங் கொடுக்கிறதில்லை
கடவுள் பாபிகளுடைய பாபங்களைப் பொறுக்கிறார்
தாமரைகள் ஜலத்தில் வளர்கின்றன

அகர இகர ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களது வேற்றுமைகளின் உதாரணம்

नृप பு.

1-வே.	नृपः	नृपौ	नृपाः
2-வே.	नृपम्	नृपौ	नृपान्
3-வே.	नृपेण	नृपाभ्याम्	नृपैः
4-வே.	नृपाय	नृपाभ्याम्	नृपेभ्यः
5-வே.	नृपात्	नृपाभ्याम्	नृपेभ्यः
6-வே.	नृपस्य	नृपयोः	नृपाणाम्
7-வே.	नृपे	नृपयोः	नृपेषु
8-வே.	नृप	नृपौ	नृपाः

कलि பு.

1-வே	कलिः	कली	कलयः
2-வே.	कलिम्	कली	कलीन्
3-வே.	कलिना	कलिभ्याम्	कलिभिः
4-வே.	कलये	कलिभ्याम्	कलिभ्यः
5-வே.	कलेः	कलिभ्याम्	कलिभ्यः
6-வே.	कलेः	कल्योः	कलीनाम्
7-வே.	कलौ	कल्योः	कलिषु
8-வே.	कले	कली	कलयः

वन ந.

1-வே.	वनम्	वने	वनानि
2-வே.	वनम्	वने	वनानि
3-வே.	वनेन	वनाभ्याम्	वनैः
4-வே.	वनाय	वनाभ्याम्	वनेभ्यः
5-வே.	वनात्	वनाभ्याम्	वनेभ्यः
6-வே.	वनस्य	वनयोः	वनानाम्
7-வே.	वने	वनयोः	वनेषु
8-வே.	वन	वने	वनानि

सुरभि வி. பு. ஸ். ந.

ந.

1-வே.	सुरभि	सुरभिणी	सुरभीणि
2-வே.	सुरभि	सुरभिणी	सुरभीणि
3-வே.	सुरभिणा	सुरभिभ्याम्	सुरभिभिः
4-வே.	सुरभिणे	सुरभिभ्याम्	सुरभिभ्यः
5-வே.	सुरभिणः	सुरभिभ्याम्	सुरभिभ्यः
6-வே.	सुरभिणः	सुरभिणोः	सुरभीणाम्
7-வே.	सुरभिणि	सुरभिणोः	सुरभिषु
8-வே.	सुरभि, सुरभे	सुरभिणी	सुरभीणी

பரீக்ஷை வினாக்கள்

1. *பின் காட்டியுள்ள இடங்களில் நிகழும் புணர்ச்சி விதிகளை உதாரணத்துடன் கூறுக*

1. கடைசி நான்கு உயிர் தவிர மற்றைய உயிர்கள் தம்முன் தாம் வரின்

2. அகர ஆகாரங்களுக்குமுன் इ, उ, ऋ, ऌ, குறிலாயினும் நெடிலாயினும் வரின்

3. அகர ஆகாரங்களுக்குமுன் ए, ऐ, ओ, औ வரின்

4. इ, उ, ऋ, ऌ குறிலேனும் நெடிலேனும், இனமல்லாத உயிர் வரின்

5. ए, ओ என்பவைகளுக்குமுன் அகரம் வரின்

6. இருமைச் சொற்களின் ஈற்று ई, ऊ, ए என்பவைகளுக்கு முன் உயிர் வரின்

7. பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள म्

8. स्, तவர்க்கத்தோடு முறையே श्, चவர்க்கமும், ष्, टவர்க்கமும் புணரின்

9. ஐந்து வர்க்கங்களின் நாசிகையல்லாத மெய்களுக்குமுன் மென்கணமாவது உயிர் முதற்பதமாவது வரின்

10. र् முன் र् வரின்

2. न् எப்பொழுது ण् ஆகும்?

3. விஸர்க்கம் எப்பொழுது ओ, र्, स्, श्, ष् எனத்திரியும், எப்பொழுது கெடும்.

4. ஈற்று र् எப்பொழுது விஸர்க்கமும் அநுஸ்வாரமுமாகும்?

5. பின்வருந் தாதுக்களும் அவ்யயங்களும் எவ்வேற்றுமைகளைக் கொண்டு முடியும்:—

1. சலனத்தைக் குறிக்குந் தாதுக்கள்

2. கோபம், ஈருஷை, அசூயை, துரோகம் இப்பொருளுடைய தாதுக்கள்.

3. सह, नमः, स्वस्ति, विना.

6. இரண்டு செயப்படுபொருள்களைக் கொள்ளும் சில தாதுக்களைக் கூறுக.

மற்றுஞ் சில முக்கியமான அவ்யயங்கள்.

अतः ஆகையினால்	किंतु ஆனால்	यत्र எங்கே (இ-சு)
अत्र இங்கே	कुतः எங்கிருந்து	यथा எப்படி (,,)
अद्य இன்றைக்கு	(வினா)	यदा எப்பொழுது
अधुना இப்பொழு	कुत्र, क्व எங்கே	वा அல்லது (,,)
अपि கூட [து	च * உம் [(வினா)	वृथा வீணாக
इति என்று	चिरम् வெகுகாலம்	श्वस् நாளைக்கு
इत्थम् இம்மாதிரி	ततः அங்கிருந்து	सदा எப்பொழு
इव போல	तत्र அங்கே	[தும்
एव தான், மாத்திரம்	तथा அப்படி	सर्वत्र எங்கும்
एवम् இம்மாதிரி	तदा அப்பொழுது	सुष्ठु நன்றாய்
कथम् எம்மாதிரி	पुनर् மறுபடியும்	हे ஓ!
(வினா)	पुरा முற்காலத்தில்	ह्यस् நேற்று
कदा எப்பொழுது	यतः எங்கிருந்து	
(வினா)	(இனச்சுட்டு)	

இனச்சுட்டு:—சம்பந்தத்தைக் காட்டுவது; எங்கே எவன் எம்மாதிரி எப்பொழுது இவைபோன்ற சொற்கள் இருவகைப்பொருளில் வழங்குகின்றன. ஒன்று வினாப்பொருள் இது வெளிப்படை, மற்றையது சம்பந்தப்பொருளில், உதாரணமாக எங்கே போகிறாயோ அங்கே வருகிறேன். எவனைப்

* च உம், वा உம், தாங்கள் சேர்க்கும் அல்லது பிரிக்கும் ஒவ்வொரு சொற்களின் முன்னாவது அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் முன்னாவது வரும்.

பார்த்தாயோ அவனுக்குக் கொடுத்தேன். இவைபோன்ற வாக்கியங்களில் உள்ள எங்கே எவன் முதலியன ஓர் சம்பந்தத்தை முன்னிட்டே வருவதால் இனச்சுட்டு எனப்படும்.

பத்தாம் பாடம்

ஆத்மனேபத விகுதிகள்—நிகழ்காலம்

ஒருமை

தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
इ	से	ते
वन्दे	वन्दसे	वन्दते

தாதுக்கள்—முதற்கணம்

ईक्ष् பார், கவனி	रभ्-आ பூ. ஆரம்பி	वेप् நடுங்கு
अप பூ. எதிர்பார்	रम् விளையாடு, களி	शंस्-आ பூ.எதிர்பார்,
प्र பூ. பார்	கூர்	கோரு
परि பூ. பரீக்ஷை	रुच् (रोच्) பிரியமாயி	शङ्क् சந்தேகி
செய்	ரு, பிரியப்படு	शिक्ष् கற்றுக்கொள்
कम्प् அசை,நடுங்கு	लभ् அடை, பெறு	शुभ् (शोभ्) சோபி,
काश्-प्र பூ.பிரகாசி	वन्द् வந்தனஞ்செய்	விளங்கு
भाष् பேசு [மகிழ்.	वृत् (वर्त्) இரு	श्लाघ् புகழ்
मुद् (मोद्) களிகூர்	वृध् (वर्ध्) விருத்தி	सह பொறு
यत् முயலு, உழை	யாகு	सेव् ஸேவி, பணி
நான்காங்கணம்	ஆறாங்கணம்	பத்தாங்கணம்
जन् [जा] உண்டாகு,	मृ [म्रिय्]* சாகு,மரி	धीर्-अव பூ. நிந்தி,
விளை	विद् [विन्द्] அடை	அவமதி

---

* ஆறாங்கண தாதுக்களின் ஈற்றிலுள்ள ऋகாரம் रि ஆகிறது. இந்த

युध् போர்செய்

———

मृग् தேடு

सूद्-नि [निपूद्] நாசம் பண்ணு

பெயர்ச்சொற்கள் முதலியன

अध्ययन ந. ஓதல், அத்தியயனம்
अर्चन ந. அருச்சனை
असंख्येय வி. பு. ந. எண்ணக்கூடாத
असत्य ந. அசத்தியம்
अस्त्र ந. அஸ்திரம்
आध्यात्मिक வி. பு. ந. ஆத்மசம்பந்தமான
उद्गम பு. தோற்றம்
उद्यम பு. முயற்சி
कट பு. பாய்
क्लेश பு. கிலேசம், துக்கம்
दण्ड பு. தண்டனை
दुराचार பு. கெட்ட நடக்கை
ध्यान ந. தியானம்
नाश பு. நாசம்
न्याय பு. நியாய சாத்திரம்
पारितोपिक ந. வெகுமதி
प्रबल வி. பு. ந. பலமான
प्रायस् அ. சாதாரணமாய்
बिम्ब ந. பிம்பம்
भक्त பு. பக்தன்
मणिकार பு. நகைக்காரன்
लाभ பு. இலாபம்
वात பு. காற்று
विश्वामित्र பு. விசுவாமித்திரன்
शासन ந. கட்டளை,
शुक्लपक्ष பு. சுக்கிலபக்ஷம்
सदाचार பு. நன்னடக்கை
स्नेह பு. சிநேகம்
स्वास्थ्य ந. அமைதி, சமாதானம்
भय ந. அச்சம்
मास பு. மாஸம்

रि முன்வரும் இக்கணத்தின் விகரணமாகிய अகரத்தோடு சேர்ந்து रिय எனவாகிறது.

† இங்கு உயிர் குணமாகிறதில்லை 13-ம் பக்கம் * விதியைப் பார்க்க.

देवं वन्दे ।
भयं शङ्कसे ।
भयाद्वेपते हृदयम् ।
सूर्यः प्रकाशते ।
व्याघ्रो म्रियते ।
असत्यं भाषसे ।
हरेरुद्यमं श्लाघे ।
पुस्तकानि मृगयसे ।
वीरोऽरिं निषूदयते ।
आचार्यं शिष्यः सेवते ।
विश्वामित्रादस्त्राणि शिक्षते रामः ।
सदाचारेण मनुष्यः स्वास्थ्यं लभते ।

मोदको बालकाय *रोचते ।
कटः कुत्र वर्तते ।
मणीन्परीक्षते मणिकारः ।
पुत्रस्य लाभेन मोदते ।
बुधो मोक्षं लभते ।
हे राम सुष्ठु शोभसे विनयेन ।
ज्ञानात्सुखं जायते ।
नारायणे रामस्य स्नेहो वर्धते ।
जनानां कल्याणाय नृपो यतते ।
देवानामर्चनमारभे ।
प्रबलेनापि वातेन पर्वतो न कम्पते ।
ईश्वरस्य ध्याने रमे ।

पुत्रस्य दुराचारात्सुखं नाशंसे ।

ந்யாயசாஸ்த்ரத்தின் அத்யயனத்தை ஆரம்பிக்கிறேன்
க்லேசத்தை ஸஹிக்கிறாய்
க்ருஷ்ணன் குழந்தைகளோடு விளையாடுகிறான்
மரம் அசைகிறது
அரசனை சேவிக்கிறாய்
தனம் அடைகிறேன்

---

*ருசும் இதன் அருத்தத்தையுடைய மற்ற வினைகளும் பிரியத்தையடைந்த புருஷனின் பெயரின் நான்காம் வேற்றுமையைக்கொண்டு முடியும்.

ரிஷிகளை வந்திக்கிறான்
வீரன் பகைவர்களோடு யுத்தஞ்செய்கிறான்
வெகுமானத்தை யெதிர்பார்க்கிறாய்
சிநேகிதர்களின் நன்மையில் மகிழ்கிறேன்
மூர்க்கன் அரசனுடைய கட்டளைகளை அவமதிக்கிறான்
குரங்கைப் பார்க்கிறேன்
இராமன் எண்ணக்கூடாத குணங்களால் விளங்குகிறான்
கடவுளின் பயத்தினின்று பொய் பேசுகிறானில்லை
சந்திரனின் பிம்பம் மாசத்தின் சுக்கிலபக்ஷத்தில் விருத்தி [யாகிறது
பாபி சிநேகிதர்களைக்கூட சந்தேகிக்கிறான்
மரம் பழங்களினது தோற்றத்தால் சோபிக்கிறது
பாபத்தினின்று அத்தியாத்ம நஷ்டம் விளைகிறது
மணிகளைத் தேடுகிறான்
சாதாரணமாய் மனிதன் தனத்தின் பொருட்டு உழைக்கிறான்
பக்தன் கடவுளுடைய அருச்சனையை இச்சிக்கிறான்
தண்டனையின் பயத்தினின்று நடுங்குகிறேன்
ஆசாரியனிடத்தினின்று தர்மத்தைக் கற்றுக்கொள்கிறேன்
கவி அரசனைப் புகழ்கிறான்
சத்ருக்களினுடைய அம்புகளால் சாகிறேன்

பதினொன்றாம் பாடம்

இருமை - பன்மைகள்.

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
இருமை	वहे	इथे	इते
பன்மை	महे	ध्वे	* अन्ते

பரஸ்மைபதத்திற்போலவே ஆத்மனேபதத்திலும் म्, व्, எழுத்துக்களை முதலிலுடைய விகுதிகட்குக் கீழுள்ள अ நீளும்.

இருமை	वन्दावहे	वन्देथे	वन्देते
பன்மை	वन्दामहे	वन्दध्वे	वन्दन्ते

தாதுக்கள் - முதற்கணம்

कत्थ् தற்பு, புகழ்
क्षम् மன்னி
गल्भ्-प्र பூ விம்பு போக
डी (उय्) பற
† भिक्ष् பிச்சையெடு
याच् யாசி
स्पन्द् துடி
स्मि (स्मय) புன்னகை செய், वि பூ. ஆச்சரியப்படு
स्वाद् சுவை பார்

நான்காங்கணம்:—रुध्-अनु பூ கீழ்ப்படி

பத்தாங்கணம்:—चाय्-असि பூ வணங்கு

பெயர்ச் சொற்கள்.

अपराध पு. குற்றம்
अभ्युदय பு. விருத்தி, வாழ்வு
आम्र ந. மாங்காய்
आराधन ந. ஆராதனை
उद्योग பு. முயற்சி
उपालम्भ பு. அவமதிப்பு, இகழ்ச்சி
कपट ந. கபடம்
गात्र ந. அவயவம்
गान ந. பாட்டு, பாடுதல்
गायक. பு. பாடுவோன்
गुण பு. குணம்
चातुर्य ந. சாமர்த்தியம்

---

* பக்கம் 10, கடைசி † விதியைப் பார்க்க.

† 37-ம் பக்கம் * விதியைப் பார்க்க.

तण्डुल पு. அரிசி
दिवा அ. பகலில்
द्रव्य ந. திரவ்யம்
नयन ந. கண்
नारायण பு. நாராயணன்
निर्देश பு. கட்டளை
नृत्य ந. ஆட்டம்
भङ्ग பு. மீறுகை, பங்கம்
भोग பு. போகம்
मयूर பு. மயில்
वचनीय ந. நிந்தை, நிந்திக்கத்தக்கது
वसन्त பு. வஸந்தம்
वाक्य ந. வாக்கியம்
वातायन ந. ஜன்னல்
विविध வி. பு. ந. பல வகையான
विहग பு. பறவை
वैयात्य ந. தடிக்குத்தனம்
शस्त्र ந. ஓர் ஆயுதம்
शुक பு. கிளி
संगीत ந. ஸங்கீதம்
संसार பு. ஸம்ஸாரம்
सत्य வி. பு. ந. உண்மையான
स्वीय வி. பு. ந. தன்னுடைய
हितकर வி. பு. ந. ஹிதமான, நன்மை பயப்பதான

मोदकान् खादन्ते ब्राह्मणाः ।
धनिकं द्रव्यं याचेते भिक्षुकौ ।
स्वीयान् गुणान् कत्थेथे ।
उद्योगाद्धनं लभध्वे ।
बुधा मोक्षं विन्दन्ते ।
कपटं शङ्केथे ।
मित्राणामभ्युदये नरा मोदन्ते ।
मुनीनभिवादयावहे ।
मूर्खाणां वैयात्यं न सहामहे ।
वृक्षेषु कुसुमानि वर्तन्ते ।
आचार्यस्य निर्देशमनुरुध्यध्वे ।
भृत्यानामपराधान् क्षमामहे ।
रामस्य नयने स्पन्देते ।
आकाशे विहगा डयन्ते ।
कृष्णस्य चातुर्येण विस्मयन्ते जनाः ।
देवस्याराधनाय गानमारभावहे ।
दिवा तारकाणि न प्रकाशन्ते ।
पापा न वचनीयमीक्षन्ते ।
सत्यं हितकरं च वाक्यं भाषन्ते प्राज्ञाः ।
शासनस्य भङ्गं न क्षमन्ते नृपतयः ।
गायकात्संगीतं शिक्षावहे ।

मोक्षाय यतन्ते बुधाः। **देवान् भोगान् भिक्षन्ते नराः।**
वातेन वृक्षाः कम्पन्ते। **वृथा प्रगल्भध्वे।**

வசந்தத்தில் பழங்களை அடைகிறோம்
பொய்களைச் சொல்லுகிறீர்கள்
மலைகள் அசைகின்றன
நக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிக்கின்றன
காவியம் கற்றுக்கொள்ளுகிறீர்கள்
நாராயணனுடைய இரண்டு சிநேகிதர்கள் நன்மையின் பொருட்டு முயலுகிறார்கள்
நாங்களிருவரும் ஆசனைச் சேவிக்கிறோம்
மாம்பழங்களை இருவர் சுவை பார்க்கிறீர்கள்
அரண்மனையின் சிகரத்தில் மயிலைப் பார்க்கிறோம்
புலிகள் புல்லையும் மரங்களின் இலைகளையும் சுவை பார்க்கிறதில்லை
இருஷிகளை இருவர் வணங்குகிறோம்
துக்கமும் சுகமும் சம்சாரத்தினின்று உண்டாகின்றன
காரணமில்லாமல் இருவர் சண்டை செய்கிறீர்கள்
இரண்டு குழந்தைகள் தோட்டத்தில் விளையாடுகின்றன
ஹரியினிடத்திலிருந்து நன்மையை யெதிர்பார்க்கிறோம்
சிநேகிதர்களின் குற்றங்களை இருவர் மன்னிக்கிறீர்கள்
ஞானிகளுடைய குணங்களைப் புகழ்கிறார்கள்
பாபத்தினின்று கிலேசங்க ளுண்டாகின்றன
மனிதர்கள் சாகின்றார்கள்
யாசகர்கள் அரிசியை யாசிக்கிறார்கள்
கிளிகள் ஜன்னலண்டை பறக்கின்றன
மனிதர்கள் தங்கள் பிரயத்தினங்களின் பலத்தை யடைகிறார் [கள்

மூர்க்கருடைய அவயவங்கள் விருத்தியாகின்றன ஆனல் ஞானம் இல்லை

சத்ருருக்களுடைய இகழ்ச்சிகளை நாம் இருவர் சஹிக்கிறோம்

வீரர்கள் பலவித ஆயுதங்களால் பகைவர்களை நாசம் பண்ணு கிறார்கள்

பன்னிரண்டாம் பாடம்

கர்மணிப் பிரயோக, பாவே பிரயோக ரூபங்கள்.

பகுதிகளோடு* யகாரத்தைக் கூட்டி. பின் ஆத்மனே பத விகுதிகளைக்கூட்ட† இந்த ரூபங்கள் சித்திக்கின்றன. உ-ம். त्यज् + य + ते = त्यज्यते, त्यज्यसे, त्यज्ये. ஓர் தாதுவானது மெய் யினையைச் சாராத ருகாரத்தில் முடிந்திருந்தால், செயப்பாட்டு வினையாக்கச் சேர்க்கப்படும் யகாரத்திற்குப் பூர்வம் இந்த ருகாரம் रि ஆகும். உதாரணம் कृ என்பது क्रि எனத்திரியும்.

---

* இங்கு பகுதி யென்றது தாதுவின் இயல்பான வடிவம்; விகரணம் கூடும்போது தாதுவடையும் வேறு ரூபமன்று. உதாரணமாக गम्, स्था என்பவைகளோடு य காரத்தைக் கூட்டவேண்டுமேயன்றி गच्छ्, तिष्ठ् என்பவைகளோடு அன்று.

†கர்மணிப்பிரயோக பாவே பிரயோகரூபங்களையுண்டாக்க தாதுக்களின் கணத்தை நோக்கவேண்டியதில்லை, எல்லாக் கணதாதுக்களினின்றும் ஒரேமாதிரியாக மேற்கூறிய ரூபங்கள் சித்திக்கின்றன. ஆனுல்சில தாதுக்களின் பிரகிருதி ரூபங்களில் மாத்திரம் சில விசேஷங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே கடினமானதுபற்றி இப்புத்தகத்திற் கூறப்படாத ஏனைய கணத் தாதுக்களும் இப்பாடத்தில் வந்துள அவைகளின் கர்த்தரிப் பிரயோகரூபம் (செய்வினை) மாணுக்கர்களாற் செய்ய முடியாது.

யகாரம் வரின் பகுதியின் ஈற்று இகர உகரங்கள் நீளும். உதாரணம் जि, जी; श्रु, श्रू.

தாதுக்கள்.

अर्ह्-अ ஆ. வேண்டு
कृ செய் [க்கொள்
ज्ञा அறி
दा* [दी] கொடு

दिश्-आ ஆ. கட்டளையிடு
पठ् 1. க. ப. படி
पा [पी] குடி

रुद् அழு
श्रु கேள்
स्था [स्थी] நில்
हन् கொல்
हृ-अप ஆ. திருடு

பெயர்ச் சொற்கள்.

आदेश பு. கட்டளை
काष्ठ ந. கட்டை
चाप பு. வில்

छात्र பு. மாணாக்கன்
ध्वनि பு. சத்தம்
पौर பு. பூரவாசி

प्राज्ञ பு. புத்திபுள்ளவன்

भिक्षा ब्राह्मणेभ्यो दीयन्ते ।
नृपतेरादेशः क्रियते ।
अग्निना काष्ठं दह्यते ।
रात्रौ पुरुषैस्ताड्येते † ।
आचार्यैर्धर्म उपदिश्यते ।
भृत्यैः सेव्यसे ।

मित्रैस्त्यज्ये ।
जनैर्दृश्यामहे ।
व्याधिभिः पीड्यध्वे ।
प्रेक्ष्यसे जनेन ।
पुत्रैः पूज्येथे ।
धान्यस्य राशयो नीयन्ते ।

---

* சில தாதுக்கள் செயப்பாட்டு வினையில் (கர்மணிப் பிரயோகத்தில்) யகாரம் வர அடையும் விகாரமானது [] இந்த அடையாளத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

† செய்வினையில் குண அல்லது விருத்தி ஆதேசங்களைப் பெறும் உயிர்களையுடைய பதங்களைத் தாதுக்கள் செயப்பாட்டுவினை யகாரத்திற்குப் பூர்வமும் அவைகளைப்பெறும். உதாரணமாக चुर्, செய்வினை चोरयति, செயப்பாட்டுவினை चोर्यते. ஆனால் चुर्यते அல்ல.

तत्वं बुध्यते प्राज्ञैः । नृपेणारयो जीयन्ते ।
बालकैः* रुद्यते ।
सारथी हन्येते । शिष्यैर्नम्यावहे ।
ऋषयो जनेन वन्द्यन्ते । मोदकाः खाद्यन्ते बालैः ।
सूर्येण प्रकाश्यते । छात्रैः श्लोकाः पठ्यन्ते ।
ईश्वरेण भूयते । ओदनः पच्यते सूदैः ।
लोकैः प्रशस्यध्वे ‡। देवो वन्द्यते ।

அப்பாய்கள் சேனாபதியால் எண்ணப்படுகிறார்கள்
சத்துரு பாணத்தினால் கொல்லப்படுகிறான்
குழந்தையினுடைய கைகள் ஜலத்தினால் கழுவப்படுகின்றன
கவிகளால் புகழப்படுகிறாய்.
மனிதர்களால் தேடப்படுகிறீர்கள்
வேலைக்காரர்களால் சேவிக்கப்படுகிறேன்
கடவுளால் காப்பாற்றப்படுகிறோம்
ஜனங்களால் இருவர் அறியப்படுகிறீர்கள்
யானைகள் ஏறப்படுகின்றன
புரவாசிகளால் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறோம்
சம்சாரம் சன்னியாசிகளால் விடப்படுகிறது
சரீரம் அன்னத்தினால் போஷிக்கப்படுகிறது

---

* 23-ம் பக்கம் *, 24-ம் பக்கம் |, இவ்விதிகளைப் பார்க்க.

‡ தாதுக்களின் சுற்றிற்பயவில் அநுஸ்வாரமிருப்பின் அது பெரும்பாலும் யகாரம் வரக் கெடும்.

குறிப்பு—வடமொழி வாக்கியங்கள் 2, 6 பாவே பிரயோக உதாரணங்கள். செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையை செயப்பாட்டுவினையாக்கினுல் பாவே ரூபமுண்டாகிறது.

இரண்டு குதிரைகள் திருடர்களால் திருடப்படுகின்றன
ஜலம் மரங்களின்மேல் தெளிக்கப்படுகிறது
தாவியாரிகள் ஒழுங்கு படுத்தப்படுகின்றன
கிருஷ்ணனுடைய சரீரம் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது
ஞானிகளுடைய குணங்கள் கவிகளால் பிரசித்தம்பண்ணப் படுகின்றன
சப்தம் கேட்கப் படுகின்றது
திருடர்கள் அரசர்களால் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள்
பழங்கள் ஹரியினால் புசிக்கப்படுகின்றன
இரண்டம்புகள் எறியப்படுகின்றன
அரசனால் கட்டளையிடப்படுகிறார்கள்
சுகம் மனிதர்களால் எப்பொழுதும் விரும்பப்படுகிறது
சமுத்திரங்களுடைய ஜலங்கள் குடிக்கப்படுகிறதில்லை
தேவர்கள் நன்னடக்கையினால் திருப்திபடைகிறார்கள்

உதாரணங்கள் ஆத்மனே பதம்-நிகழ்காலம். स्मि

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	स्मये	स्मयावहे	स्मयामहे
முன்னிலை	स्मयसे	स्मयेथे	स्मयध्वे
படர்க்கை	स्मयते	स्मयेते	स्मयन्ते

செயப்பாட்டு வினை நிகழ்காலம் श्रु

தன்மை	श्रूये	श्रूयावहे	श्रूयामहे
முன்னிலை	श्रूयसे	श्रूयेथे	श्रूयध्वे
படர்க்கை	श्रूयते	श्रूयेते	श्रूयन्ते

பரிக்ஷை விறுக்கள்.

---

1 ஆருங்களைத்தில் ஈற்று ஆகாம் என்ன விகாரத்தை யடைகிறது? அது அதே விகாரத்தை வேறு எப்பொழுது அடைகிறது?

2 செயப்பாட்டு வினையின் य காம் வா நிலைமொழி ஈற்று குற்றுயிர் என்னும்? स्था, दा, पा என்பவைகளின் ஈற்று आ காரம் செயப்பாட்டு வினையில் என்னவாகிறது? பத்தாங் கணத் தாதுக்களின் செயப்பாட்டுவினை எப்படி?

3 वृध्, स्मृ, पृ ஆருங்களைம் இவைகளின் நிகழ்கால ரூபங்களைக் கூறுக.

4 वच् ம், அதன் பொருளையுடைய தாதுக்களும் எவ் வேற்றுமையைக் கொண்டுமுடியும்? ஓர் உதாரணங் கூறுக.

5 गम्, हन्, स्था முதலானவற்றின் செயப்பாட்டு வினை ரூபங்களைக் கூறுக.

6 च, वा இவற்றின் வழக்கைக் கூறுக.

பதின்மூன்றும் பாடம்.

ஆகார ஈகார ஈற்று ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச்சொற்கள்.

உருபுகள்—முதல் இரண்டாம் வேற்றுமைகள்

		ஒருமை	இருமை	பன்மை
ஆ காரந்த்ச் சொற்கள்	1 வே.	(-)	ई	अस्
	2 வே.	आम्	ई	अस्

உதாரணம்	रमा	रमे	रमाः
	रमाम्	रमे	रमाः
ई காரமுற்றுச்சொற்கள் 1 வே.	(-)	औ	अस्
2 வே.	म्	औ	इस्
உதாரணம்	नदी	नद्यौ*	नद्यः
	नदीम्	नद्यौ	नदीः

ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள்.

अरुन्धती அருந்ததி	नदी ஆறு	रजनी இரவு
आज्ञा கட்டளை	नारी ஸ்திரீ	लज्जा வெட்கம்
कथा கதை	पत्नी மனைவி	लता கொடி
कन्या பெண்	पृथ्वी பூமி	ललना ஸ்திரீ
कला கலை, சாஸ்திரம்	प्रजा சந்ததி, பிரஜை	वापी கிணறு
कुमारी கன்னிகை†	प्रमदा யௌவன ஸ்திரீ	शोभा சோபை, அழகு
क्षमा பொறுமை	भार्या மனைவி	सखी தோழி
गङ्गा கங்கை	मही பூமி	सहचरी இனப்பெடு
जननी தாயார்	माला மாலை	
नर्तकी கூத்தாடுபவள்		

புல்லிங்க நபும்ஸகலிங்கப் பெயர்கள்.

आत्मीय வி. பு. ந. தன்னுடைய	गमन ந. செல்லுகை	बल ந. சேனை
आधार பு. ஆதாரம்	जनक பு. ஜனகராஜா	भर பு. பாரம், சுமை
आरम्भ பு. துவக்கம்	नाटक ந. நாடகம்	भूषण ந. ஆபரணம்
उपवन ந. தோட்டம்	नारद பு. நாரதர்	सूत्रधार பு. சூத்திரதாரன்
कण्ठ பு. கழுத்து	प्रासादतल ந. அரண்மனையின் மேற்புறம்	हरिण பு. மான்

---

*27-ம் பக்கம் † விதியைப் பார்க்க.

தாதுக்கள்.

गम्-सम् ப.ஆ. சேர், கூடு
चर्-आ ப.ஆசரி, ஒழுகு
तन्त्र् 10 க. பாதுகா
तॄ(तर्) 1 க.ப. தாண்
ऽअव ப. இறங்கு
नी-परि ப. மணம்புரி
अप ப. நீங்கு
वृध्-सम् ப. பெருகு, செழிப்படை
शुच् 1 க.ப. துக்கப்படு [க்கு
हृ கவர், சிறைப்படு
भूष् 10 க.ப. பிடி., கடன்படு, அணி

वसिष्ठस्य पत्न्यरुन्धती ।
नार्यो हर्म्याणां वातायनेभ्यः पश्यन्ति ।
कृष्णः कलाः शिक्षते ।
रामो जनकस्य कन्यां परिणयति ।
गङ्गा समुद्रं गच्छति ।
क्षमा वीरस्य भूषणम् ।
नारायणो जननीमाह्वयति ।
उपवने नृपस्य कन्ये रमेते ।
लते स्पृशति ।
राक्षसस्य कथाः श्रूयन्ते ।
वने प्रमदे दृश्येते ।
वापी नगरात्क्रोशौ ।
चन्द्रेण रजनी शोभते ।
नद्यौ सङ्गच्छेते ।
कुमारी सख्यौ भाषते ।
वराहाः सहचरीः शोचन्ति ।
लज्जां त्यजति मूर्खः ।
नटी सूत्रधारस्य भार्या ।
प्रजा नृपतिना रक्ष्यन्ते ।
उद्यानस्य शोभां पश्यति ।
ललनाः प्रासादतलमारोहन्ति ।
नृपस्याज्ञे* अनुरुध्येते ।
ब्राह्मणा महीमटन्ति ।
नृपतेर्बलस्य भरेण पृथ्वी कम्पते ।
कुसुमानां मालाः कण्ठादपनीयन्ते ।

---

* 29-ம் பக்கம் † விதியைப் பார்க்க.

நாரதர் சொர்க்கத்திலிருந்து பூமி(க்கு)யை இறங்குகிறார்
கிருஷ்ணன் அஸுரருடைய கதைகளைச் சொல்லுகிறான்
யௌவன ஸ்திரீகள் தோட்டத்தில் விளையாடுகிறார்கள்
கழுத்தில் புஷ்பங்களினுடைய இரண்டுமாலைகளை அணிகிறான்
இராமனுடைய மனைவி அருந்ததியை வணங்குகிறாள்
இரண்டு குமரிகளைப் பார்க்கிறோம்
மானின் இனங்கள் மானைத் தொடர்கின்றன
கிராமத்தில் இரண்டு கிணறுகள் இருக்கின்றன
சூத்திரதாரன் ஆடுபவனைக் கூப்பிடுகிறான்
ஹரி நதிக்குப் போகிறான்
இராமனுடைய இரண்டுதாய்கள் காட்டிற்குச் செல்லுகையைத் துக்கிக்கிறார்கள்
ஸ்திரீகள் கிணறுகளுக்குப் போகிறார்கள்
பிரஜைகள் அரசனுடைய கட்டளைகளைக் கீழ்ப்படிகிறார்கள்
ஹரியினுடைய குமாரிகள் நாட்டியம் கற்கிறார்கள்
கலைகள் முயற்சியினால் விருத்தியாகின்றன
ஞானிகள் எப்பொழுதும் பொறுமையை ஆசரிக்கிறார்கள்
பிரபஞ்சத்தின் அழகு மனதைக் கவர்கிறது
தாய் குழந்தைகளினுடைய நன்மையில் களிகூருகிறாள்
நாடகத்தின் ஆரம்பத்தில் சூத்திரதாரன் மனைவியைக் கூப்பிடுகிறான்
மனிதர்கள் ஸ்திரீகளைக் காப்பாற்றுகிறார்கள்
நக்ஷத்திரங்கள் இரவை சோபிக்கின்றன
இலஜ்ஜை தடித்தனத்தினால் ஜயிக்கப்படுகிறது
கொடிகள் மரங்களினுடைய ஆதாரத்தைத் தேடுகின்றன
ஸ்திரீ கோபத்தினால் தோழியை விடுகிறாள்
அரசன் குடிகளைத் தன்னுடைய பிரஜையைப்போல் பாதுகாக்கிறான்

பதிமூன்றாம் பாடம்

மூன்று, நான்கு, ஐந்தாம் வேற்றுமைகள்.

உருபுகள்.

		ஒருமை	இருமை	பன்மை
आ கார ई கார ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள்	3-வே.	आ	भ्याम्	भिस्
	4-வே.	ए	भ्याम्	भ्यस्
	5-வே.	अस्	भ्याम्	भ्यस्

ஈற்று आகாரம் மூன்றாம் வேற்றுமை ஒருமை உருபுவரின் ए எனத்திரியும். நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழாம் வேற்றுமை ஒருமை உருபுகள்வரின் आகார ஈற்றுச்சொற்களோடு யாகாரத்தையும், ई கார ஈற்றுச்சொற்களோடு आகாரத்தையும் கூட்டவேண்டும். உதாரணமாக माला+या+ए=मालायै, नदी+आ+ए=नद्यै.

அல்லது பின்வருபவற்றை ஒருமை உருபுகளாக வைத்துக் கொள்ளலாம் :—

	4-ம் வே.	5-ம் வே.	6-ம் வே.	7-ம் வே.
आ கார ஈற்றுச்சொற்கள்	यै	यास्	यास्	याम्
ई கார ஈற்றுச்சொற்கள்	ऐ	आस्	आस्	आम्

3-ம் வேற்றுமை	मालया	मालाभ्याम्	मालाभिः
4-ம் வேற்றுமை	मालायै	मालाभ्याम्	मालाभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	मालायाः	मालाभ्याम्	मालाभ्यः
3-ம் வேற்றுமை	नद्या	नदीभ्याम्	नदीभिः
4-ம் வேற்றுமை	नद्यै	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	नद्याः	नदीभ्याम्	नदीभ्यः

பெயர்ச் சொற்கள்-ஸ்திரீ லிங்கம்

अवन्ती ஓர் பட்டணம்
कान्ता காதலி, மனைவி
कौशाम्बी ஓர் பட்டணம்
क्रीडा விளையாட்டு
चिन्ता சிந்தை, விசாரம்
जरा மூப்பு, கிழத்தனம்
दासी வேலைக்காரி
देवता தேவதை
पञ्चवटी கோதாவரி தீரத்தில் ஓரிடம்
पाठशाला பள்ளிக்கூடம்
पुरी நகரம்
पूजा பூஜை
प्रभा ஒளி
महिषी பட்டத்து ராணி
मुक्ता முத்து
वाचा வாக்கு
व्यथा வலி, நோவு
सीता இராமர் மனைவி

अनुराग பு. பிரியம்
कलभक பு. யானைக் குட்டி
कलह பு. சண்டை
गीत ந. பாட்டு
जरठ பு. கிழவன்
दूत பு. தூதன்
नाग பு. யானை
पल्लव பு. ந. தளிர்
मौक्तिक ந. முத்து
रक्त வி.பு.ந. சிவப்பான
विरूप வி.பு. ந. அழகற்ற
संदेश பு. தூது
स्वस्थ வி. பு. ந. அமைதியான
हित ந. இதம், நன்மை

தாதுக்கள்

गम्-निर् ப. புறப்படு
दा-प्र ப. கொடு
द्युत्-(द्योत्) 1 க. ஆ. பிரகாசி
पत्-उत् ப. மேலே கிளம்பு, பற
वृ-परि * ப. சூழ்ந்துகொள்
वृत्-नि ப. திரும்பு
स्था-प्र ப ஆ. புறப்படு
हि-प्र * ப அனுப்பு
ह्लाद्-आ ப.10க. களிப்பி, உவப்படை

---

* இவ்விரண்டு தாதுக்கள் செயப்பாட்டு வினையில் மாத்திரம் இப்பாடத்தில் உபயோகப்பட்டிருக்கின்றன.

देवताभ्यो बलिं यच्छति ।
चित्तस्य व्यथया रामो मुह्यति ।
कान्तायै संदेशः प्रहीयते ।
अवन्त्या आगच्छति ।
कृष्णस्य पत्न्यै फलानि ‡ रोचन्ते
दास्या सेव्यते महिषी ।
जरया क्षीयते शरीरम् ।
मणीनां प्रभाभिर्द्योतते प्रासादः ।
लज्जया प्रविशति गृहम् ।
देवस्य पूजायाः सुखं लभते ।
प्रजाभ्यो हितमिच्छन्ति नृपतयः ।
कौशाम्ब्या निवर्तते दूतः ।
क्रीडायै प्रविशत्युद्यानम् ।
सखीभिः परिव्रियते सीता ।

सहचरीभ्यामनुगम्यते नागः ।
पञ्चवट्या निर्गच्छति रामः ।
लताभ्यां शोभते वृक्षः ।
गङ्गायाः पुरी क्रोशौ ।
वापीभ्यो जलं वहति ।
बालकाः पाठशालाभ्य आगच्छन्ति ।
चिन्तया दह्यते चित्तं नराणाम्
यथा कलहस्तथानुरागोऽपि बाधाया उदयति ।
हरिः कन्याभ्यो मौक्तिकानां मालाः प्रयच्छति ।
स्वस्थेन चित्तेन श्रूयते महिष्या नृपतेः संदेशः ।
गजस्य करभकः सीतया पल्लवैः पुष्यते ।

ஹரி வாக்கினால் ஸிநேகிதர்களைத் திருப்தி படுத்துகிறான்
நகரம் ஆறுகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறது
சுத்தமையினின்று மனிதன் மனதினுடைய அமைதியை யடைகிறான்

---

‡ 48-ம் பக்கம் * விதியைப்பார்க்க

விமேவிகள் பூமியிலிருந்து சொர்க்கம் போகிறார்கள்
வசிஷ்டர் அருந்ததியோடு வருகிறார்
இராமன் கன்னிகைகளுக்கு ஆபரணங்களைக் கொடுக்கிறான்
சரீரத்தை மாலைகளால் அலங்கரிக்கிறான்
இராணி தாசியோடு கோபங்கொள்ளுகிறாள்
கிழவனுடைய கதைகளிலிருந்து சுகத்தை யடைகிறான்
நாராயணனுடைய பத்தினியால் அரிசி சமைக்கப்படுகிறது
அரசனுடைய உத்திரவினால் அவந்திக்குப் போகிறேன்
தாயார், அழுகிற்றாலுகளானாலும் குழந்தைகளை விரும்புகிறாள்
இரண்டு வீரர்கள் ஆயுதங்களோடு இரண்டு பட்டணங்களி
லிருந்து புறப்படுகிறார்கள்
ஆகாயம் சூரியனுடைய சிவந்த ஒளியால் அலங்கரிக்கப்
படுகிறது
ஜனங்களுடைய சுகம் கலைகளால் பெருகுகிறது
மனிதர்கள் தேவதைகளிலிருந்து சுகத்தின் இலாபத்தை
இச்சிக்கிறார்கள்
இரண்டு கன்னிகைகளால் பலி கொடுக்கப்படுகிறது
சிந்தையிலிருந்து துக்கம் உண்டாகிறது
சீதை தோழிகளிடமிருந்து பாட்டுகளைக் கற்கிறாள்
சிப்பாய்கள் சேனாபதியினுடைய உத்திரவினால் நகரத்திலி
ருந்து வருகிறார்கள்
குழந்தைகள் விளையாட்டுகளால் பிதாவினுடைய ஹிரு
தயத்தைக் களிப்பிக்கிறார்கள்
தேவதைகளினுடைய பூஜைக்குப் புஷ்பங்களைக்
கொண்டுவருகிறான்

பதினைந்தாம் பாடம்

ஆறு, ஏழு, எட்டாம் வேற்றுமைகள்.

உருபுகள்.

		ஒருமை	இருமை	பன்மை
आकार ईकार ஈற்றுப்பெயர்ச்சொற்கள்.	6-வே.	अस्	ओस्	नाम्
	7-வே.	आम्	ओस्	सु

ई காரத்திற்கு முன்னர் सु உருபு षु ஆம். ओस् உருபுவின் ஈற்று आकारம் ए எனத்திரியும். आकार ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்களின் எட்டாம் வேற்றுமை ஒருமையில், ஈற்று आकारம் ए எனத்திரியும். உதாரணமாக हे रमे. ईकार ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களின் ஈறு எட்டாம் வேற்றுமை ஒருமையில் குறுகும். உதாரணம் हे नदि, இருமை, பன்மைகள் அவ்வவ்விற்று எழுவாய் வேற்றுமையின் இருமை, பன்மைகளைப் போலவேயாம்.

6-வே.	मालायाः	मालयोः	मालानाम्
7-வே.	मालायाम्	मालयोः	मालासु
8-வே.	माले	माले	मालाः
6-ம் வேற்றுமை	नद्याः	नद्योः	नदीनाम्
7-ம் வேற்றுமை	नद्याम्	नद्योः	नदीषु
8-ம் வேற்றுமை	नदि	नद्यौ	नद्यः

சொற்கள்.

अतीव அ. மிகவும்
अनुष्ठान ந. நிறைவேற்றல், செய்கை
अयोध्या ஸ். அயோத்தி நகர்
अवचय பு. கொரித்தல்
इन्द्राणी ஸ். இந்திரன் மனைவி
उज्जयिनी ஸ். உஜ்ஜயினி நகர்
उदक ந. ஜலம்
काम பு. இச்சை
कौमुदी ஸ். நிலவு
गोदावरी ஸ். கோதாவரி நதி
चकोर பு. சகோரப் புள்
छाया ஸ். சாயை, நிழல்
जयन्त பு. இந்திரன் மகன்
तीर ந. தீரம், கரை
तृष्णा ஸ். ஆசை
दक्ष வி. பு. ந. சுறுசுறுப்பான, கூர்மையான
दण्डका ஸ். தண்டகாவனம்
दशरथ பு. தசரதன்
देश பு. தேசம்
निरतिशय வி. பு. ந. ஒப்பற்ற, பூரண
निशा ஸ். இரவு
निशाचर பு. அரக்கன், இராக்ஷசன்
परम வி. பு. ந. மேலான, மிக்க
पुण्य வி. பு. ந. புண்யமான
प्रतिष्ठापन ந. பிரதிஷ்டாபனம், நியமிப்பு
प्रवर्तन ந. வவுதல், ஸ்தாபித்தல்
प्रवाह பு. பெருக்கு
प्रावीण्य ந. தேர்ச்சி
प्रिय வி. பு. ந. பிரியமான
बाहुल्य ந. பெருக்கம், மிகுதி
मण्डप பு. மண்டபம்
मत्स्य பு. மீன்
माधुर्य ந. மதுரத்தன்மை
मानव பு. மனிதன்
रथ्या ஸ். தெருவு
वचन ந. வேண்டுகோள், புத்தி
वल्लभ பு. நாயகன்
वापी ஸ். வாக்கு
विवाह பு. விவாஹம்
शकुन्तला ஸ். சகுந்தலை
शिला ஸ். பாறை
शूद्रक பு. அரசன்
श्रद्धा ஸ். சிரத்தை
संवास பு. கூட்டம்
संसार பு. சேகரங்கள்
संमार्जन ந. பெருக்குதல்
सदैव அ. (सदा+एव) எப்பொழுதும்
स्निग्ध வி. பு. ந. பிரியமுள்ள

தாதுக்கள்

अर्ह् 1 க. ப. பாத்திர மாகு, தகுதியாகு; क्रीड् 1 क. ப. விளையாடு; रुध्-नि ப்ர. தடைபடு; रुच्—वि ப்ர. விரோத மாயிரு; क्लृप्—सम् ப்ர. 4 க. ப. வாய், திருந்தியாகு; चर् 1 க. ப. நட, சரி; फल् 1 க. ப. பலன் கொடு, பலி

अवन्त्यां शूद्रको वसति ।
गङ्गायां प्रभूतं जलं वर्तते ।
प्रजानां धर्मे प्रवर्तनं नृपैः क्रियते ।
उज्जयिन्यां शिवस्य पूजासु नृत्यन्ति नार्यः ।
सखि गच्छामि नद्यास्तीरम् ।
गोदावर्या जले गजौ विहरतः ।
ग्रीष्मे नदीनामुदकेषु नृपाः प्रमदाभिः क्रीडन्ति ।
लतानां मण्डपं प्रविशन्ति ललनाः
वाप्यां कमलानि प्ररोहन्ति ।
वृक्षाणां छायासु शिलायामुपविशति ।
कृष्णो भार्याया विजयं शंसति।
चन्द्रो निशाया वल्लभः ।
कन्ययोर्विवाहस्य संभाराः क्रियन्ते ।
जनन्योराज्ञामनुरुध्यते रामः ।
प्रिये पुत्रो ग्रामं गच्छति ।
सख्योः परमः स्नेहः शकुन्तलायाः ।
कौमुद्याः शोभा चित्तं हरति ।
युवानां वाण्यां सदैव माधुर्यं वर्तते ।
कान्ताया वचनं क्षिप्यते रामेण ।
दास्यां वचनेषु महिष्या निरतिशया श्रद्धा ।

[1] வடமொழியில் ஆ, ई என்பன ஸ்திரீலிங்க விகுதிகள். அகரற்று விசேஷணங்கள் சாதாரணமாய் ஸ்திரீலிங்கமாகும்போது ஆ, ई காக ஈறுகின்றன.

पाठशालानां प्रतिष्ठापनेन जने- षु ज्ञानं वर्धते ।

रथ्यानां संमार्जनं क्रियते पौरैः।

अयोध्याया नृपो दशरथः।

जरायामपि मानवानां तृष्णा न शाम्यति।

देवतानां पूजया कामाः फल- न्ति नराणाम्।

கங்கையினுடைய கரைகளின்மேல் மரங்களிருக்கின்றன
ஜயந்தன் இந்திரனுடைய மகன்
இராமனுடைய சினேகிதர்கள் நகரத்தில் வசிக்கிறார்கள்
சகோரப்புள் நிலவில் மகிழ்கிறது
கொடியினுடைய புஷ்பத்தைக் கொண்டுவருகிறான்
ஹரி பெண்களினுடைய குணங்களைத் துதிக்கிறான்
ஆறுகளில் மீன்களிருக்கின்றன
அயோத்தியினுடைய தெருக்களில் தேர்களைப் பார்க்கிறேன்
சத்ருக்னன் சினேகிதர்களின் பிரீதிக்குப் பாத்திரமாயிருக்கிறான்
இராமனுடைய வாக்கில் மாதுரியமிருக்கிறது
சீதையினுடைய புத்திரர்கள் எங்கே யிருக்கிறார்கள்
தண்டகாரண்யத்தில் நிசாசரர்கள் இருக்கிறார்கள்
பூமியில் தீவுகளிருக்கின்றன
மரத்தினுடைய நிழலில் மனிதர்களைப் பார்க்கிறேன்
சாதாரணமாய் இராத்திரியில் நிசாசரர்கள் சரிக்கிறார்கள்
தாயினுடைய இருதயம் பெண்ணினிடத்தில் மிகவும் பிரியமுள்ளதாயிருக்கிறது
கங்கையினுடைய ஜலங்கள் புண்யமானவைகள்
இராணியினுடைய உத்தரவினால் போக்கிரி தண்டிக்கப்படுகிறான்

ஒரு தேசம் கலைகளினுடைய பெருக்கத்தினால் விருத்தி யாகிறது

நதியினுடைய பெருக்கு கற்களினுடைய கூட்டத்தினால் தடுக்கப்படுகிறது

தாசி பூஜையினது சேகரங்களைக் கொண்டுவருகிறாள்

கொடிகளின் புஷ்பங்களின் சேகரித்தலுக்காக தோட்டம் போகிறேன்

அரசனுடைய கட்டளைகளின் செய்கையில் சுறுசுறுப்பா யிருக்கிறான்

உதாரணங்கள்.

शाला ஸ்திரீலிங்கம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	शाला	शाले	शालाः
2-ம் வேற்றுமை.	शालाम्	शाले	शालाः
3-ம் வேற்றுமை.	शालया	शालाभ्याम्	शालाभिः
4-ம் வேற்றுமை.	शालायै	शालाभ्याम्	शालाभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	शालायाः	शालाभ्याम्	शालाभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	शालायाः	शालयोः	शालानाम्
7-ம் வேற்றுமை.	शालायाम्	शालयोः	शालासु
8-ம் வேற்றுமை.	शाले	शाले	शालाः

दासी ஸ்திரீலிங்கம்

1-ம் வேற்றுமை.	दासी	दास्यौ	दास्यः
2-ம் வேற்றுமை.	दासीम्	दास्यौ	दासीः

3-ம் வேற்றுமை.	दास्या	दासीभ्याम्	दासीभिः
4-ம் வேற்றுமை.	दास्यै	दासीभ्याम्	दासीभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	दास्याः	दासीभ्याम्	दासीभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	दास्याः	दास्योः	दासीनाम्
7-ம் வேற்றுமை.	दास्याम्	दास्योः	दासीषु
8-ம் வேற்றுமை.	दासि	दास्यौ	दास्यः

பரீக்ஷா வினாக்கள்.

1. सहचरी, प्रमदा, முதலானவற்றிற்கு வேற்றுமைகளைக் கூறுக.
2. வடமொழியில் ஸ்திரீலிங்க விகுதிகள் எவை? அகாரந்த விசேஷணங்கள் ஸ்திரீலிங்கத்தில் எப்படியாகின்றன?

பதினோராம் பாடம்

(வடமொழியில் நடந்த காரியத்தைக் காட்ட மூன்று லகாரங்கள் இருக்கின்றன. அவையாவன: लङ्, लिट्, लुङ्, அவற்றுள் இங்கு முதல் கூறியதே இறந்தகாலம் எனப்படுகிறது. (अनद्यतने लङ्) இது இன்றைக்கு முந்திய காலத்தில் நடந்த தொழிலைக் காட்டும்.)

இறந்தகால விகுதிகள்—பரஸ்மைபதம்

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
ஒருமை	अम्	स्	त्
இருமை	व	तम्	ताम्

இந்த காலத்தில் தாதுக்களுக்குப் பூர்வம் அகாரம் சேர்க்கப்படுகின்றது.

ஒருமை	अबोधम्	अबोधः	अबोधत्
இருமை	अबोधाव	अबोधतम्	अबोधताम्

1 இறந்தகால விகுதிகளைக் கூட்டுமுன் தாதுக்களோடு விகரணங்களைக் கூட்டவேண்டும்.

2 अस्, अद् தாதுக்கள் இறந்தகாலத்தில் त्, स விகுதிகளோடு சேரும்போது முறையே ஈகாரத்தையும் அகாரத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகின்றன.

உதாரணம்:—आसीत्, आदत् : आसीः, आदः.

சொற்கள்.

अजा ப. ஆடு	ग्रन्थ பு. புஸ்தகம்	शनैस् அ. மெதுவாக
अस्वस्थता ஸ். சுகமின்மை	तनय பு. குமாரன்	संकट ந. கஷ்டம்
	पुरतस् அ. முன்பாக	सभा ஸ். சபை
आज्ञा ஸ். ஆக்ஞை	महिष பு. எருமைக்கடா	समराङ्गण ந. யுத்தபூமி
गोष्ठ பு. ந. பசுமந்தை	मुष्टि பு. கைப்பிடி	सेना ஸ். சேனை

रामो रावणमजयत् । पुत्राणां धर्ममनयथः ।
सीता गोदावर्यास्तीरमगच्छत् । सीतां वनेऽत्यजाव ।
गङ्गाया जलमपिबम् । संकटेभ्यो जनमरक्षः ।
योधोऽरौ शरानक्षिपत् । गिरेः शिखरादजावपतताम् ।
ललने छायायामुपाविशताम् ।+ रथं समराङ्गणमनयम् ।

+ உபசர்க்கத்தோடு கூடிய தாதுவாயின் இறந்தகால அடையாள உயிரை தாதுவிற்கும் உபசர்க்கத்திற்கும் இடையே கூட்டவேண்டும்.

हरिरश्वमारोहत्।
भिक्षुकेभ्यो भिक्षान्नमयच्छम्।
देवानयजाव।
अरण्ये महीपानपश्यम्।
स्तेनौ धनिकस्य धनमचोरयताम्
दशरथस्तनयमाह्वयत्।
ईश्वरस्य प्रसादेन हरेः क्लेशो-
ऽनश्यत्!
पुरा भार्यया सहोज्जयिन्यामव-
सम्।
शिष्यावाचार्यमनमताम्।
अवन्त्यामभवः।
अयोध्यायामासीः।
अग्निर्वनमदहत्।
संसारस्यासारतामबोधम्।
नृपस्य पुरतोऽसत्यमवदच्छठः।*
तदा मूर्खोऽस्मीत्यवागच्छम्।

பரியின் மூலம் வருண்டுபோனது
சேனாபதி சேனையை யுத்த பூமிக்கு நடத்தினான்
இரண்டு [illegible] இராமனை ஸ்மரித்தார்கள்
இராமனுடைய ஆசாரத்தினால் சந்தோஷப்பட்டாய்
ரிஷிகளை இருவர் சாந்தப்படுத்தினோம்.
ஈசுவரன் பூமியை சிருஷ்டித்தார்
இரண்டு மனிதர்கள் தோட்டத்தை (தில்) பிரவேசித்தார்கள்
ஹரியை நிந்தித்தேன்
காட்டில் இருவர் வசித்தீர்கள்

---

* ஒருபதத்தின் அல்லது சொல்லின் ஈற்றில் ஒரு வர்க்கத்தின் முதல் நான்கெழுத்துக்களில் யாதாயினுமொன்றிருந்து உயிர், அந்தஸ்தம் அல்லது நாசிகைகளை முன்னுடைய श् வரின் அது छ् ஆகும்.

வர்த்தகக்கூட்டம் பட்டணத்திலிருந்து * பட்டணத்திற்கு அலைந்தது.

கிரந்தத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தினேன்.

ஹரியினுடைய தோட்டத்திலிருந்து பழங்களை இருவர் கொண்டுபோனீர்கள்

இராமனுக்குக் கதையைச் சொன்னாய் †

இரண்டு புலிகள் பசுமந்தைக்கு ஓடின

கிருஷ்ணன் பாதங்களைக் கழுவினான்

வீரன் சத்துருவினின்று ஸ்திரீகளைக் காத்தான்

ஆமை மெதுவாய் நகர்ந்தது

போஜனத்திற்கு அரிசியை இருவர் சமைத்தோம்

இராணி அரசனுடைய சபையில் பாடினாள்

கன்னிகை தான் புல்லின் பிடிகளால் மானைப் போஷித்தாள்

தப்பிதமில்லாமல் மனைவியைத் துறந்தாய்

காரணமில்லாமல் கிராமத்தை இருவர் கொளுத்தினீர்கள்

மரத்தின் உச்சியிலிருந்து விழுந்து மடிந்தான்

குழந்தை சந்தோஷத்தினால் ஆடிற்று

---

* இங்கு नगर என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்படின் பின்வரும் சந்தி விதியை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டியது. நிலைமொழியீற்று மெய் வருமொழி முதலில் நாசிகைவரின் தன்னினத்து நாசிகையாக மாறினும் மாறும். உதாரணம் एतद्+मुरारि=एतन्मुरारि. அல்லது एतद्मुरारि. ஆனால் நாசிகை ஓர் விகுதியின் அவயவமாயின் இந்த விகாரம் அவசியம் நேரிடும். உ—ம் चित्+मय—चिन्मय

† कथ् என்பது சில சமயத்தில் இரண்டு செயப்படுபொருள்களை யேற்கும். இவற்றில் கௌண செயப்படுபொருள் நான்கு அல்லது ஆறும் வேற்றுமையிலும் இருக்கும்.

பதினேழாம் பாடம்

இறந்தகாலம் (தொடர்ச்சி)

பரஸ்மைபத பன்மையும் ஆத்மனேபத ஒருமையும்.

விகுதிகள்.

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
பரஸ்மைபத பன்மை	म	त	अन्
	अबोधाम	अबोधत	अबोधन्
ஆத்மனேபத ஒருமை	इ	थास्	त
	अलभे	अलभथाः	अलभत

* விகுதிகள் சேருவதற்குமுன் இறந்தகாலத்தில் அகரத்திற்குப் பதிலாக आ காரத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். இந்த ஆகாரமானது மொழிக்கு முதலிலுள்ள உயிரோடுசேர்ந்து வ்ருத்தியாகும். உதாரணம். आ+ईक्षत = ऐक्षत

சொற்கள்

आशीर्वाद् பு. ஆசீர்வாதம்,
ज्वलन ந. லி. பிரகாசம்
गोप பு. இடையன்
ध्वज ந. கொடிக்கல்
चन्द्रापीड பு. சந்திராபீடன்
चित्रकूट பு. சித்திரகூடம்
देवी ஸ். தேவி

भार्गव பு. பிருகு [illegible] குமாரன்
नृशंस வி. பு. ஸ். கொடிய [illegible]
पञ्जर ந. கூண்டு
पण्डित பு. பண்டிதன்
पाण्डव பு. பாண்டவன்
पति பு. [illegible]

मदिरा ஸ். சாராயம்
माणवक பு. மாணாக்கன்
मारुत பு. காற்று, வாயுதேவதை
मार्ग பு. மார்க்கம்
राक्षस பு. இராக்ஷதன்
लव பு. இராமர் மகன்
वसुधा ஸ். பூமி

विराव पु. கூச்சல்
शव न. பிணம்.
शृगाल पु. குள்ளநரி
संचलन न. இங்குமங்கும் போதல்
स्थान न. இடம்
सृज-अति ६. கொடு

पाण्डवानां धार्तराष्ट्रैः सह युद्धान्यभवन् ।
आचार्या धर्ममुपादिशन् ।
रामः सीतया सह गोदावर्यास्तीरेऽवसत ।
उद्यमेन धनमलभथाः ।
व्याघ्रस्य विरावेण नार्या हृदयमवेपत ।
मित्रस्य कलत्रमागायत ।
गोपा अजान् ग्राममनयन् ।
पुत्रमताडयत ।
शृगालोऽम्रियत ।
नृपस्य सभां पण्डिताः प्राविशन् ।
शवमस्पृशत ।
प्रासादे नार्योऽनृत्यन् ।

माणवकं मार्गमपृच्छाम † ।
क्लेशो रामेणासह्यत ।
देवीमभाषे ।
नृशंसो राक्षसोऽहन्यत ।
नृपतेः शासनमवाधीरयथाः ।
लवस्य विनयेनर्षिरतुष्यत ।
हरिणा जनकोऽसेव्यत ।
चित्रकूटस्य शिखरेऽवसाम ।
शृगालं व्याघ्रं चैक्ष ।
वित्तस्य नाशेनाशुचन ।
प्रभूतं धनं नृपेण ब्राह्मणेभ्योऽत्यसृज्यत ।
चन्द्रापीडस्य बलस्य संचलनेन मह्यकम्पत ।
पञ्जराद्विहगममुञ्चाम ।

மரத்தினுடைய நிழலில் உட்கார்ந்தோம்
வேலைக்காரனுடைய குற்றங்களை மன்னித்தான்
பிராமணர்கள் கங்கையினுடைய ஜலங்களில் விழுந்தார்கள்

---

† 37-ம் பக்கம் * விதியைப் பார்க்க.

ஸம்ஸ்கிருத முதற் புத்தகம்

குதிரைகள் யுத்தமுகத்திற்கு ஓடின
இராமன் பிதாவினுடைய கட்டளைகளைக் கீழ்ப்படிந்தான்
வாலி நாராயணனிடத்திலிருந்து பாட்டைக் கற்றுக்
கொண்டான்
மாமரத்தினுடைய பழங்களை ருசிபார்த்தேன்
பக்தர்கள் அயோத்திக்குப் போனார்கள்
பொய் இருவர் சொன்னார்கள்
வித்வான் ஸிநேகிதனுடைய க்ஷேமத்தில் மகிழ்ந்தான்
அப்போது கௌசாம்பியில் வசித்தீர்கள்
இராமனுடைய பராக்ரமங்களால் ஆச்சரியப்பட்டான்
சத்ருவோடு சண்டை செய்தாய்
அரசனுடைய கட்டளையினால் போக்கிரி அடிக்கப்பட்டான்
சமயங்களை எண்ணினீர்கள்
தேவர்களுடைய பிரசாதத்தினால் சத்ருக்களை ஜயித்தீர்கள்
சரஸ்ஸினுடைய ஸ்தானத்தில் ஜலத்தைக் குடித்தோம்
இங்கிருந்து புஸ்தகங்களை வீட்டிற்கு கொண்டுபோனீர்கள்
சூரியன் நேற்று பிரகாசமாய்ப் பிரகாசித்தான்
வீடு இராத்திரியில் திருடனால் பிரவேசிக்கப்பட்டது.
சேனாபதியையும் சேனையையும் பார்த்தோம்
சத்ருக்கள்மேல் பாணங்களை எய்தார்கள் (ஞூ சை யுப
புஷ்பங்களினுடைய மாலையினது தொடுத்தற்கு [யோகி)
ஆரம்பித்தேன்
யுத்தரங்கத்திலிருந்து அரசனை சுமந்துபோனார்கள்

பதினெட்டாம் பாடம்

இறந்தகாலம் (தொடர்ச்சி)

ஆத்மனேபத விகுதிகள்.

	தன்மை	முன்னிலை	படர்க்கை
இருமை	वहि	इथाम्	इताम्
பன்மை	महि	ध्वम्	अन्त
	अलभावहि	अलभेथाम्	अलभेताम्
	अलभामहि	अलभध्वम्	अलभन्त

தாதுக்கள்.

भ्रंश् 1 க. ஆ. அழி
मन्-अव பூ. அவமானி
मन्त्र्-नि பூ. 10 க. ஆ அழை, கூப்பிடு
मृश्-वि பூ. 6 க. ப. பரீக்ஷைசெய்
रम् களிகூர், சுகப்படு
लज्ज् 6 க. ஆ. வெட்கப்படு, நாணு
स्पर्ध् 1 க. ஆ. போட்டிபோடு
स्रंस् 1 க. ஆ. நழுவு, பிழு
हस्-वि பூ. 1 க. ப. பரிகாசி

சொற்கள்.

अनिष्ट ந. கேடு, சங்கடம்
अवधीरणा ஸ். விலக்கு
असुर பு. அசுரன்
आरोपण ந. விதைத்தல்
उपदेश பு. உபதேசம்
कबरी ஸ். கவரிமயிர்
कार्य ந. காரியம்
गन्धर्व பு. கந்தர்வன்
ग्रहण ந. பிடித்தல்
चोर பு. திருடன்
जाल ந. வலை
ज्योत्स्ना ஸ். நிலவு
त्याग பு. விடுதல்
दर्शन ந. காணுதல்
दुष्कृत ந. தீச்செய்கை
नायक பு. நடத்துவோன், தலைவன்
परम् அ. ஆனால்
पान्थ பு. பிரயாணி
प्राची ஸ். கிழக்கு
प्राश्निक பு. பரீக்ஷகன்
बल ந. பலம், வலிமை
बीज ந. விதை
भूप பு. அரசன்
रमण பு. காதலன், கணவன்
वीर्य ந. சௌரியம்
सचिव பு. மந்திரி
समूह பு. சமூகம்

पाण्डवा राज्यमविन्दन्त ।

आचार्यान् शिष्या अभ्यवाद
सचिवा भूपमभाषन्त । [यन्त ।

नार्यः कन्याः पुष्पे अस्रंसेताम् ।

जलेन व्यहस्यध्वम् ।

रथ्यायां जनानां समूहमैक्षामहि ।

रामस्य दुःखान्यध्वंसन्त ।

मित्राणां त्यागे नालज्जेथाम् ।

वृक्षेभ्यः शुका उदडयन्त ।

मृगानहन्येतां व्याधैः ।

जनानां सुखायायतामहि ।

देवैः सहासुरा अस्पर्धन्त ।

रमणैः सह ज्योत्स्नायामरमन्त नार्यः ।

उज्जयिन्याः कदा न्यवर्तध्वमि-ति जनैर । पृच्छ्यामहि ।

वातेन वृक्षा अकम्पन्त ।

अरीणां पराजयेनामोदन्त से-नापतयः ।

गृहं माविशंश्चोराः परं नालभन्त धनम् ।

कन्या अवन्दन्त जनकम् ।

आचार्यादस्त्राण्यशिक्षामहि ।

वीर्येण विद्यायाश्च बलेन प्राका-शन्त ।

बीजस्यारोपणमारभन्त कृषीव-लाः ।

नारायणस्य दुष्कृतानि नारो-चन्त जनकाय ।

उद्यमा * द्धीरैर्धनान्यवर्धन्त ।

नानिरुध्याशामहि । [यन्त ।

धनस्य राशयो ब्राह्मणेभ्योऽदी

---

* 23-ம் பக்கம் * இக்குறிப்பில் கூறிய விதியைப் பார்க்க.

† ப்ரச் தாது செயப்பாட்டுவினையில் ப்ருச் எனத்திரியும்.

* ஓர்வர்க்கத்தின் முதல் நான்கெழுத்துக்களில் யாதாமொன்றன் முன்வரும் ட் ஆனது அவ்வர்க்கத்தின் நான்காம் எழுத்தாக மாறியும் மாறும்.

குரங்குகள் இராக்ஷதர்களோடு சண்டைசெய்தன
காசியில் பண்டிதர்களோடு இருவர் பேசினேரும்
நக்ஷத்திரங்கள் இழக்கே பிரகாசிக்கின.
மனிதர்களால் புகழப்பட்டவர்கள்
இராமனுல் இருவர் கட்டளையிடப்பட்டவர்கள்
ரிஷிகளை போஜனத்திற்கு அழைத்தோம்
அயோத்தியிலிருந்து தூதர்கள் வெட்போ திரும்பினர்கள்
ஹரியினிடத்திலிருந்து பிரசாதத்தை நாங்கள் எதிர்பார்க்க
பள்ளிக்கூடத்தில் புஸ்தகங்களைப் பெற்றேரும் [வில்லை
இரண்டுபரீக்ஷகர் இரண்டு பெண்களை நாட்டியத்தில்
பரீக்ஷித்தார்கள்
தாயினுடைய தரிசனத்தினுல் இருவர் மகிழ்ந்தோம்
நீங்களிருவர் காரியத்தைத் துடங்கவில்லை
ரிஷியை இருவர் வந்தித்தோம்
அரசனிடத்திலிருந்து விலக்குகையை இருவர் சந்தேகித்
தார்கள்
கந்தர்வர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்தோம்
பறவைகள் நல்லவனுடைய உபதேசத்தை அவமானித்து
வலையில் விழுந்தன
பிராமணர்களுடைய குற்றங்கள் அரசனுல் மன்னிக்கப்
பட்டன
புலியினுடைய தரிசனத்தினுல் பயத்தினினறு இருவர் நடுங்கி
னீர்கள்
யானையின் பிடித்தலுக்காகப் பிரயாசைப்பட்டவர்கள்
இரண்டு குழந்தைகள் தாயினுலல்லாமல் காக்கப்படவில்லை
இராமனுடைய குணங்கள் கவிகளால் புகழப்பட்டன
உத்தியோகத்தினுல் அதிக தனத்தை அடைந்தார்கள்

காட்டில் பெண்ணை இருவர் தேடினார்கள்
இரண்டு மாம்பழங்கள் இரண்டு பிரயாணிகளால் சுவைபார்க்கப்பட்டன.

இறந்தகால உதாரணங்கள்

नी பரஸ்மைபதம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	अनयम्	अनयाव	अनयाम
முன்னிலை	अनयः	अनयतम्	अनयत
படர்க்கை	अनयत्	अनयताम्	अनयन्

द्युत् ஆத்மனே பதம்

தன்மை	अद्योते	अद्योतावहि	अद्योतामहि
முன்னிலை	अद्योतथाः	अद्योतेथाम्	अद्योतध्वम्
படர்க்கை	अद्योतत	अद्योतेताम्	अद्योतन्त

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1 பின்வருந் தாதுக்களின் இறந்தகால ரூபங்களைக் கூறுக: अस्, अद्, ईश्, मृग्, सृज्, रुच्, मन्त्र, - नि ष्ठा, इष्, शिक्ष्, जीव्, डी, सृ, जन्, वृत्.

2 ஈற்று மெய் வருமொழி முதல் நாஸிகையோடு எவ்வாறு புணரும்?

3 ஓர் வர்க்கத்தின் முதல் நான்கெழுத்துக்களுக்கு முன் வரும் ह् எப்படித் திரியும்.

4 श् என்பது எப்பொழுது छ् ஆகும்.

பத்தொன்பதாம் பாடம்

उகர ஈற்று புல்லிங்க நபும்ஸக லிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள்.

1 उகர ஈற்று புல்லிங்கப் பெயர்ச்சொற்கள் इ கர ஈற்று புல்லிங்கப் பெயர்ச்சொற்களைப்போலவே வேற்றுமைப்படுகின்றன. ஆனால் இவ்வளவு வித்தியாசமுண்டு इ கர ஈற்றுப் புல்லிங்கப் பெயர்ச்சொற்களில் எங்கெங்கே इ, ई, ए அல்லது य् நிகழ்கின்றனவோ அங்கங்கே उ கர ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களில் முறையே उ, ऊ, ओ அல்லது व् வரும்.

2 उ கர ஈற்று நபும்சகலிங்கப் பெயர்ச்சொற்கள் वारि சப்தத்தைப்போல் வேற்றுமைப்படுகின்றன. ஆனால் பிந்தியதில் इ, ई, ए இருக்குமிடங்களில் முந்தியதில் उ, ऊ, ओ முறையே வரும்.

எதிர்மறையைக் காட்ட மெய்முதல் பதங்களுக்கு முன் अகாரத்தையும் உயிர் முதல் பதங்களுக்குமுன் अन् என்பதையும் கூட்டவேண்டும். உதாரணம் वस्तु எதிர்மறையில் अवस्तु ऋत எதிர்மறையில் अनृत [நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்கவருநகரம்—சார்ந்த துடலாகிற் றன்னுடல் போம்—சார்ந்தது தானுயிரேற் றன்னுயிர் முன்னாகும்.]

உதாரணங்கள்.

गुरु-புல்லிங்கம்.

1-ம் வேற்றுமை.	गुरुः	गुरू	गुरवः
2-ம் வேற்றுமை.	गुरुम्	गुरू	गुरून्
3-ம் வேற்றுமை.	गुरुणा	गुरुभ्याम्	गुरुभिः
4-ம் வேற்றுமை.	गुरवे	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	गुरोः	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	गुरोः	गुर्वोः	गुरूणाम्
7-ம் வேற்றுமை.	गुरौ	गुर्वोः	गुरुषु
8-ம் வேற்றுமை.	गुरो	गुरू	गुरवः

मधु-நபும்ஸகலிங்கம்.

1-ம் வேற்றுமை.	मधु	मधुनी	मधूनि
2-ம் வேற்றுமை.	मधु	मधुनी	मधूनि
3-ம் வேற்றுமை.	मधुना	मधुभ्याम्	मधुभिः
4-ம் வேற்றுமை.	मधुने	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	मधुनः	मधुभ्याम्	मधुभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	मधुनः	मधुनोः	मधूनाम्
7-ம் வேற்றுமை.	मधुनि	मधुनोः	मधुषु
8-ம் வேற்றுமை.	मधो, मधु	मधुनी	मधूनि

अग्र ந. நுனி (கடி   ரன் தலைநகரம்   யோடு வரும்
अनेकशस् அ. அடிக்   अलम् அ. போதும்   अवस्तु ந. வஸ்துவ
अमरावती ஸ். இந்தி   3-ம் வேற்றுமை   ல்லாதது

अवस्त्वारोप பு. உண்மையல்லாததை ஆரோபித்தல்
अश्रु ந. கண்ணீர்
आदर பு. அன்பு, மரியாதை
आरोप பு. ஏற்றிக்கூறல்
आर्य பு. ஆரியன்
इन्दु பு. சந்திரன்
इषु பு. அம்பு
कपोल பு. கன்னம்
कलङ्क பு. மாசு, கறை
कारुण्य ந. கருணை
कुरु பு. ஓர் தேசம் (பன்மையில்)
कृतज्ञता ஸ். செய்நன்றி யறிதல்
कृपा ஸ். கிருபை
जिह्वा ஸ். நாக்கு
तरु பு. மரம்
तालु ந. அண்ணம்
तु அ. ஆனால் (வாக்கியத்தின் முதலில் வராது)
तूल பு. பஞ்சு
निशित வி. கூர்மையான
परशु பு. கோடாலி
परशुराम பு. பரசுராமன்
पशु பு. மிருகம்
पात பு. வீழ்தல்
पांसु பு. தூளி
प्रभु பு. எஜமான்
बाहु பு. தோள்
बिन्दु பு. துளி
भ्रमर பு. வண்டு
मधु ந. தேன் [த்தா
मनु ந. ஸ்மிருதிகர்
मृत्यु பு. மரணம்
रघु பு. ரகுவின் சந்ததியார் (பன்மையில்)
लक्ष्मी ஸ். இலக்குமி
वसु ந. ஐசுவர்யம்
विष्णु பு. விஷ்ணு
शत्रु பு. பகைவன்
शंभु பு. சிவன்
श्याम வி. பு. ந. கருப்பான
साधु பு. புத்திமான், ஞானி வி. பு. ந. நல்ல
क्षुधित வி. பு. ந. பசியுள்ள
वायु பு. காற்று

தாதுக்கள்.

गम्-अनु பூ. பின்செல்
गल् 1 க. ப. நழுவு, விழு
छिद् வெட்டு (செயப்பாட்டுவினை)
नी-प्र பூ. எழுது, இயற்று
भू 1 க. ப. ஆ. பிரப்பு
लङ्घ् 1 க. ஆ. தாண்டு, கட, மீறு.

शम्भुर्जयति ।

बाहू स्फुरतः ।

वायुना तरवः कम्पन्ते ।

भ्रमरा मधु पिबन्ति ।

इन्द्रः शत्रूनजयत् ।
घोषोऽरातिषु क्षिपति ।
चातको जलस्य बिन्दुमपि न लभते ।
विष्णवे पूजा रोचते ।
प्रभुभिर्भृत्या आदिश्यन्त ।
गुरुभ्यः शिष्यस्याविनयं कथयामि ।
भार्याः कपोलयोर्नयनाभ्यामश्रूणि गलन्ति
प्रजुना धर्मः प्राणीयत ।
तरोः पुष्पाण्यपतन् ।
शम्भोः कृपया कल्याणं भवति ।
गुरूणामादेशाननुरुध्यामहे ।
साधवो मृत्योर्भयं न गणयन्ति-
इन्दौ कलङ्को दृश्यते ।
मधुनि माधुर्यमस्ति ।
कुरुभ्यो दूत आगच्छत् ।
वस्तुन्यवस्त्वारोपोऽज्ञानम् ।
बाह्वोर्बलेन पृथ्वीमजयत् ।
तूलस्य राशावग्नेरिव मृदुनि मृगस्य शरीरे निशितस्य बाणस्य पातः ।
पशुष्वपि कृतज्ञता दृश्यते ।
परमं कारुण्यं साधूनां भूतेषु ।

இராமன் குழந்தைகளுக்கு மோதகத்தைக் கொடுக்கிறான்
ஆகாயம் தூளியால் நிரப்பப்படுகிறது
பரசுராமன் சத்துருக்களை கோடாரியால் அடித்தான்
ஜலத்திலுடைய துளிகள் மேகத்திலின்று விழுகின்றன
அவந்தியினுடைய பிரபு மந்திரிகளோடு பேசினான்
ஹரி அன்னத்தை நாக்கினால் தொட்டான்
ஜனங்கள் விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கிறார்கள்
இராவணனுடைய தலைகள் இராமனால் அம்புகளால் * வெட்டப்பட்டன

* ஒரு உயிருக்கு முன்வரும் உ ஆனது வ் எனத்திரிகிறது. அந்த

புயங்களால் வீமன் சத்துருவோடு சண்டைசெய்தான்
பலமான காற்றினின்றுகூட மலைகளுக்குப் பயமில்லை
மரங்கள் நிழலால் பிராணிகளை சந்தோஷப்படுத்துகின்றன
காற்று கருமையான மேகங்களை சிதறடிக்கிறது
இராமன் ரகுகளுக்குள் மேன்மையானவன்
இலக்ஷ்மி * விஷ்ணுவினுடைய மனைவி
ஆரியர்கள் குருதேசங்களில் வசித்தார்கள்
கிளி மரத்தின்மேல் உட்கார்ந்தது
சிம்மம் மிருகங்களின் எஜமானன்
சந்திரனுடைய பிம்பம் வளருகிறது குறைகிறது (க்ஷி தாதுவின்
செயப்பாட்டுவினை யுபயோகி)
புயத்தினுடைய பலத்தால் சத்துருக்களை ஜயித்தான்
சம்போ! பாபங்கள் இருதயத்தைப் பீடிக்கின்றன [கிறது
கடவுளிடத்தில் மேலான பக்தி சாதுக்களிடம் காணப்படு
பறவைகள் மரங்களின் கிளைகளில் உட்காருகின்றன [தில்லை
வேலைக்காரர்கள் பிரபுக்களினுடைய கட்டளைகளை மீறுகிற

இருபதாம் பாடம்

ஈகார ஈற்று பெயர்ச் சொற்கள்.
புல்லிங்கமும் நபும்ஸக லிங்கமும்.

ஈகார ஈற்று புல்லிங்கப்பெயர்ச்சொற்களின் ஈறு முதல் வேற்றுமையின் மூவெண்ணுருபுகளும் இரண்டாம் வேற்

உயிர் நெடிலாயும் பதத்தின் ஈற்றிலும் இருப்பின் இந்த விகாரம் விகற்பமாகும்; ஆனால் எதிர்மறை இடைச்சொல்லாகிய मा என்ப தற்கு முன்னும் உபசர்க்கமாகிய आ என்பதற்கு முன்னும் இவ்விகாரம் அவசிய முண்டாம்.

* இச்சொல் எழுவாயொருமையில் ஸ்ரீலை கூட்டிக்கொள்ளும்.

றுமை ஒருமை இருமை உருபுகளும் வரின் आर् எனத் திரி கின்றது. ஆனால் पितृ, भ्रातृ, जामातृ, देवृ, नृ, सव्येष्टृ முதலிய சில பெயர்ச் சொற்களின் ஈற்று ऋ காரமானது अर् எனத்திரி யும், எல்லா பெயர்ச்சொற்களின் எழுவாய் ஒருமைமட்டிலும் आகார ஈறுகின்றது. स्ம் உருபாகிய स्ம் கெடுகின்றன. ஐந் தாம் ஆறாம் வேற்றுமைகளின் ஒருமையில் ऋ காரமானது उर् எனத்திரியும். ஏழாம் வேற்றுமை ஒருமை உருபான इ காரம் வர ऋ காரம் अर् எனத் திரியும். न्, नाम् உருபுகள் வரின் ऋ காரம் நீளும். नृ என்னும் சப்தத்தில் இந்த நீட்டல் விகா ரம் விகல்பமாம். எட்டாம் வேற்றுமை ஒருமையில் ஈற்று ऋ காரம் अर् எனத் திரியும். இருமையும் பன்மையும் முதல் வேற்றுமையிலுடையவைகளைப் போலவேயாம்.

ऋ கர ஈற்று புல்லிங்க உருபுகள்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	स्	औ	अस्
2-ம் வேற்றுமை.	अम्	औ	न्
3-ம் வேற்றுமை.	आ	भ्याम्	भिस्
4-ம் வேற்றுமை.	ए	भ्याम्	भ्यस्
5-ம் வேற்றுமை.	(--)	भ्याम्	भ्यस्
6-ம் வேற்றுமை.	(--)	ओस्	नाम्
7-ம் வேற்றுமை.	इ	ओस्	सु

नेतृ நடத்துவோன், புல்லிங்கம்.

1-ம் வேற்றுமை.	नेता	नेतारौ	नेतारः
2-ம் வேற்றுமை.	नेतारम्	नेतारौ	नेतॄन्

3-ம் வேற்றுமை.	नेत्रा	नेतृभ्याम्	नेतृभिः
4-ம் வேற்றுமை.	नेत्रे	नेतृभ्याम्	नेतृभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	नेतुः	नेतृभ्याम्	नेतृभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	नेतुः	नेत्रोः	नेतॄणाम्
7-ம் வேற்றுமை.	नेतरि	नेत्रोः	नेतृषु
8-ம் வேற்றுமை.	नेतर्	नेतारौ	नेतारः

ऋ கர ஈற்று நபும்சகலிங்கப் பெயர்ச்சொற்கள் वारि சப்தத்தைப்போல வேற்றுமைப்படுகின்றன. பிந்தியதில் इ, ई, ए இருக்குமிடங்களில் முந்தியதில் ऋ, ॠ, अर् முறையே வரும்.

कर्तृ செய்வோன் நபும்ஸக லிங்கம்

	ஒருமை.	இருமை.	பன்மை.
1-ம் வேற்றுமை	कर्तृ	कर्तृणी	कर्तॄणि
2-ம் வேற்றுமை	कर्तृ	कर्तृणी	कर्तॄणि
3-ம் வேற்றுமை	कर्तृणा	कर्तृभ्याम्	कर्तृभिः
4-ம் வேற்றுமை	कर्तृणे	कर्तृभ्याम्	कर्तृभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	कर्तृणः	कर्तृभ्याम्	कर्तृभ्यः
6-ம் வேற்றுமை	कर्तृणः	कर्तृणोः	कर्तॄणाम्
7-ம் வேற்றுமை	कर्तृणि	कर्तृणोः	कर्तृषु
8-ம் வேற்றுமை	कर्तर्, कर्तृ	कर्तृणी	कर्तॄणि

சொற்கள்.

अप्रिय வி. பு. ந. பிரியமல்லாத
अनुज्ञा ஸ். உத்திரவு, அனுமதி
अलङ्घनीय वि. பு. ந. தாண்டக்கூடாத
अर्जुन பு. அர்ஜுனன்
इच्छा ஸ். விருப்பம்
उत्कण्ठा ஸ். ஆவல்
उत्साह பு. ஊக்கம் உள்ளக்கிளர்ச்சி
ऋतुपर्ण பு. ஓர் அரசன்
कर्ण பு. கர்ணன்
जामातृ பு. மருமகன்
ज्ञाति பு. பந்து
तडाग பு. குளம்
दुर्जन பு. துஷ்டன்
देवृ பு. மைத்துனன்

द्विज பு. இருபிறப்பாளன்
त्वष्टृ பு. தேவதச்சன்
धातृ பு. பிரம்மா
नप्तृ பு. பேரன்
नृ பு. மனிதன்
निर्ग्रन्थ பு. ஆங்க[illegible]
पथ्य பு. ஆரோக்கியகாமானது
पितृ பு. பிதா
पितृव्य பு. பிதாவின் கூடப்பிறந்தோன்
बन्धु பு. உறவினன்
भर्तृ பு. கணவன், நாயகன்
भारतवर्षीय பு. பாரதகண்டத்தான்
भीम பு. வீமன்

भूत ந. பிராணி, ஜந்து
भ्रातृ பு. சகோதரன்
मद பு. மதம், இறுமாப்பு
मृग பு. மான்
रमा ஸ். ஓர் ஸ்திரீ
राष्ट्र ந. இராஜ்யம்
लक्ष्मण பு. இலக்குமணன்
वार्ता ஸ். சமாசாரம்
विघ्न பு. தடை
विभव பு. ஐசுவரியம்
विमार्ग பு. தீயவழி
वैकुण्ठ ந. வைகுண்டம்
शिशु பு. குழந்தை
सव्येष्टृ பு. தேர்ப்பாகன்

பின்வருபவை புல்லிங்கத்திற்கும் நபும்ஸகலிங்கத்திற்கும் பொதுவாம்.

कर्तृ செய்வோன் द्रष्टृ காண்போன் श्रोतृ கேட்போன்
गन्तृ செல்லுவோன் द्वेष्टृ துவேஷிப்போன் स्रष्टृ சிருஷ்டிப்போன்
दातृ கொடுப்போன் रक्षितृ இரக்ஷிப்போன் वक्तृ பேசுவோன்

தாதுக்கள்

इष्-अनु பூ. 4 க. ப. தேடு
मन्-अनु பூ. அனுமதி, சம்மதி
मा-निर् பூ. உண்டாக்கு
निर्मीयेत (செயப்பாட்டுவினை)

रामो बन्धुषु स्नेहेन वर्तते ।
विश्वस्य कर्तारं नमामि ।
सीता लक्ष्मणं देवरमन्वगच्छत्
कन्याया भर्तारं जामातरं वदन्ति ।
भर्त्रे संदेशः प्रहीयते ।
त्वष्ट्रामरावती निरमीयत ।
पितरो वन्द्यन्ते पुत्रैः ।
रामो जनकस्य जामाता ।
पाण्डवा द्वेष्टॄन् युद्धेऽजयन् ।
भर्तारमनुसरति किङ्करः ।
धाता प्रजाः सृज्यन्ते ।
तडागस्य जलं मार्गे गन्तृभिरपीयत ।
याचका दातारं नालभन्त ।
पितरि रामस्य परम आदरः ।
विश्वस्य स्रष्टुरिच्छाऽलङ्घनीया ।
द्वेष्टॄणामुत्साहं न सहते ।
नृषु द्विजः श्रेष्ठः ।
दातृभ्यो धनं लभन्ते ।
पितृव्यः पितुर्भ्राता ।
भीमस्य भ्रातर्यर्जुने कर्णो बाणानमुञ्चत् ।
तनुषु विभवेषु ज्ञातिभिस्त्यज्यन्ते नराः ।
श्रोतॄणां निर्बन्धात्कथामारभत ।
अप्रियस्यापि पथ्यस्य वक्तृणि मित्रेऽलं क्रोधेन ।
नप्तुर्लाभेऽतीवोत्कण्ठा भारतवर्षीयाणाम् ।
कन्यां जामातुर्गृहं नयति ।
नरो वसूनि वाञ्छन्ति ।

அரசன் பட்டணத்தின் இரக்ஷகரைக் கூப்பிட்டான்
குழந்தை தகப்பனைக் கூப்பிடுகிறது
ஸ்திரீகள் புத்திரர்களோடு தோட்டத்திற்குப் போனார்கள்
இருஷிகள் மந்திரங்களின் கர்த்தாக்களாய் இருந்தார்கள்
இருதுபர்ணன் சாரதிகளோடு பேசினான்
இராமன் தன் சகோதரனாகிய இலக்ஷ்மணனோடு கூட காட்டிற்குப் போனான்
காரியம் அடிக்கடி தடைகளின் பயத்தினின்று மனிதர்களால் ஆரம்பிக்கப்படுகிறதில்லை [றார்கள்
தேவர்கள் பாபத(தினது)தைச் செய்வோர்களைத் தண்டிக்கி
தப்புவழியில் போகிறவர்கள் மனிதர்களால் நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்
நாசத்திலின்று தேசத்தினுடைய ரக்ஷகன் தர்மம்
சிறந்த கர்த்தாவினிடத்திலிருந்து புஸ்தகத்தை யடைந்தேன்
கேட்போர்களுடைய பொறுமையை யாசிக்கிறான்
ஜனகன் போன்களுடைய தேரைப் பார்த்தான்
நாராயணன் ஹரியினுடைய மாப்பிள்ளைகளின் குதிரைகளைக் கண்டான்
கொடுப்போர்களுக்குள் கர்ணன் முதன்மையானவன்
சிருஷ்டிப்போனிடமிருந்து உலகம் பிறந்தது
கணவன் சமாசாரத்தைப் பெற்றாள்
தாயினுடைய வீட்டிற்கு செல்லுகைக்காக கணவனிடமிருந்து உத்திரவு பெற்றாள்
வைகுண்டத்தில் வாசம் விஷ்ணுவின் பக்தர்களால் அடையப்படுகிறது
ஞானிகள் குழந்தைகளிடமிருந்துங் கூட அறிவை அடைகிறார்கள்

துஷ்டனுடைய நாக்கின் நுனியில் தேன் வசிக்கிறது. ஆனால் ஹிருதயத்தில் விஷமிருக்கிறது.

ஹரியினுடைய பேரனின் வேலைக்காரன் கிராமத்திற்குப் போனான்

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1. பின்வரும் பெயர்களுக்கு வேற்றுமை கூறுக द्रष्टृ பு-ந.
   मधु, मनु, जामातृ, अश्रु, धातृ, பு, नृ, देवृ, शत्रु, विभु, பு-ந. भ्रातृ, स्वसृ, பு, वस्तु, वायु, முதலியன.
2. उகர ஈற்றுப் புல்லிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைகளையும் उகர ऋகர ஈற்று நபும்சகலிங்க பெயர்ச் சொற்களின் வேற்றுமைகளையும் इகர ஈற்று பெயர்ச் சொற்களின் வேற்றுமைகளோடு ஒப்பிடுக.
3. புல்லிங்கப் பெயர்ச் சொற்களின் ஈற்று ऋகாரம் முதல் ஐந்து வேற்றுமைகளில் எவ்வாறு திரியும்.
4. न् ஆனது எப்பொழுது ण् எனத்திரியும் இவ்விகாரம் எப்பொழுது விகற்பம் எப்பொழுது அவசியமுண்டாம்.

இருபத்தொன்றும் பாடம்

ई, उ, ऊ, ऋ ஈற்று ஸ்திரீ லிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள்.

ऊகார ஈற்று ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள் ईகார ஈற்று ஸ்திரீ லிங்கப் பெயர்ச் சொற்களைப்போலவே உரு

பேற்கும். ஆனால் பிந்தியதில் इ, ई அல்லது य् வருமிடங்களி லெல்லாம் முந்தியதில் முறையே उ, ऊ அல்லது व् என்பவை கள் வரும். எழுவாய் வேற்றுமையின் ஒருமை உருபு स् ஆம். इகார उகார ஈற்று ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் மூன்றும் வேற்றுமையின் ஒருமை உருபு आ என்பதாம். இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை உருபு स् என்பதாம். இந்த स् உருபிற்கு பூர்வமுள்ள உயிர் நீளும். மற்ற வேற்றுமைகளில் இந்த பெய ர்ச்சொற்கள் அவ்வவ்வீற்று புல்லிங்கப் பெயர்ச்சொற்களைப் போலவே உருபேற்கும். 4, 5, 6, 7 ஆம் வேற்றுமைகளின் ஒருமைகளில் இந்தப் பெயர்ச்சொற்களுக்கு வேறொரு ரூபமுமுண்டு. அது ईகார ऊகார ஈற்று ஸ்திரீலிங்கப் பெயர் ச்சொற்களின் அந்தந்த ரூபங்களைப் போன்றதாம்.

ऋகார ஈற்று ஸ்திரீ லிங்கப் பெயர்ச் சொற்கள் உறவின் முறைமையை யுணர்த்துவனவாம். அவைகளாவன : स्वसृ, मातृ, दुहितृ, ननान्दृ, यातृ, என்பவைகளாம். இரண்டாம் வேற் றுமை பன்மை உருபு स् ஆம். இந்த स् வரின் இந்த பெய ர்ச்சொற்களின் ஈற்று ऋ கரம் நீளும். மற்ற வேற்றுமைகளில் स्वसृ சப்தம், नप्तृ அல்லது गन्तृ பு. சப்தத்தைப்போலவும் மற் றவைகள் पितृ சப்தத்தைப்போலவும் உருபுகளை யேற்கும்.

श्रोतृ, गन्तृ, முதலான ऋகார ஈற்று விசேஷணங்கள் ஸ்திரீ லிங்கமாக ई காரத்தைக் கூட்டிக்கொள்கின்றன. உதாரண மாக श्रोत्री, गन्त्री எனவாகின்றன.

श्वश्रू.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை	श्वश्रूः	श्वश्र्वौ	श्वश्र्वः
2-ம் வேற்றுமை	श्वश्रूम्	श्वश्र्वौ	श्वश्रूः

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
3-ம் வேற்றுமை	श्वश्वा	श्वश्रूभ्याम्	श्वश्रूभिः
4-ம் வேற்றுமை	श्वश्रै	श्वश्रूभ्याम्	श्वश्रूभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	श्वश्वाः	श्वश्रूभ्याम्	श्वश्रूभ्यः
6-ம் வேற்றுமை	श्वश्वाः	श्वश्वोः	श्वश्रूणाम्
7-ம் வேற்றுமை	श्वश्वाम्	श्वश्वोः	श्वश्रूषु
8-ம் வேற்றுமை	श्वश्रु	श्वश्र्वौ	श्वश्वः

मति

1-ம் வேற்றுமை	मतिः	मती	मतयः
2-ம் வேற்றுமை	मतिम्	मती	मतीः
3-ம் வேற்றுமை	मत्या	मतिभ्याम्	मतिभिः
4-ம் வேற்றுமை	मतये, मत्यै	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	मतेः, मत्याः	मतिभ्याम्	मतिभ्यः
6-ம் வேற்றுமை	मतेः, मत्याः	मत्योः	मतीनाम्
7-ம் வேற்றுமை	मतौ, मत्याम्	मत्योः	मतिषु
8-ம் வேற்றுமை	मते	मती	मतयः

धेनु

1-ம் வேற்றுமை	धेनुः	धेनू	धेनवः
2-ம் வேற்றுமை	धेनुम्	धेनू	धेनूः
3-ம் வேற்றுமை	धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
4-ம் வேற்றுமை	धेनवे-धेन्वै	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	धेनोः-धेन्वाः	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
6-ம் வேற்றுமை	धेनोः धेन्वाः	धेन्वोः	धेनूनाम्
7-ம் வேற்றுமை	धेनौ-धेन्वाम्	धेन्वोः	धेनुषु
8-ம் வேற்றுமை	धेनो	धेनू	धेनवः

मातृ.

1-ம் வேற்றுமை	माता	मातरौ	मातरः
2-ம் வேற்றுமை	मातरम्	मातरौ	मातॄः
3-ம் வேற்றுமை	मात्रा	मातृभ्याम्	मातृभिः
4-ம் வேற்றுமை	मात्रे	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	मातुः	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
6-ம் வேற்றுமை	मातुः	मात्रोः	मातॄणाम्
7-ம் வேற்றுமை	मातरि	मात्रोः	मातृषु
8-ம் வேற்றுமை	मातर्	मातरौ	मातरः

ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச்சொற்கள்.

अङ्गलभूमि இங்கிலாந்து தேசம்
अनुरक्ति அன்பு, பிரீதி
कान्ति காந்தி, ஒளி
कीर्ति கீர்த்தி
कृति செய்கை
गति நடை, செல்லுமாதிரி
जाति குலம், வகை
दुष्कृति கெட்ட செய்கை
दुहितृ மகள்
धृति தைரியம்
धेनु பசு
यातृ ஓரகத்தி
ननान्दृ பர்த்தாவின் சகோதரி
नीति நீதி, குணம்
प्रकृति இயற்கை, அமைச்சு
प्रतिकृति பிரதிமை, பிரதிரூபம்
प्रीति பிரீதி, திருப்தி
बुद्धि புத்தி
भक्ति பக்தி
भूति ஐசுவரியம், சம்பத்து

भूमि பூமி, நிலம்
मातृ மாதா
मुक्ति முக்தி, வீடு
मूर्ति மூர்த்தி, விக்ரஹம்
रति விஷயசுகம், காமன் மனைவி
रात्रि இரவு,
वधू கன்னிகை, நாட்டுப்பெண்
वसति இருப்பிடம்
वृत्ति உத்தியோகம் ஜீவனம்
श्रुति கேட்டல், வேதம்
श्वश्रू மாமியார்
सुकृति நற்செய்கை
सृष्टि சிருஷ்டி
स्तुति ஸ்துதி, புகழ்ச்சி
स्मृति தர்மசாஸ்திரம்
स्वसृ சகோதரி

आङ्ग्ल பு. இங்கிலீஷ்காரன்
आध्यान ந. தியானம், ஆலோசனை
आश्रम பு. மடம், பர்ணசாலை
ऋष्यशृंग பு. தசரதரின் மாப்பிள்ளை
पलापुर ந. ஓர் நகரம்
कृ-अधि பூ ப. அதிகாரங்கொடு (செயப்பாட்டுவினை) அதிகாரம் பெறு
चल् 1க. ப. தவறிப்போ
चिह्न ந. அடையாளம்
धा (धी செயப்பாட்டுவினையில்) अभि பூ. பெயரிடு
धीर பு. தீரன்
निन्दा ஸ். நிந்தை, தூஷணம்
स्निह् 4க-ப. சிநேகி, பிரீதிபண்ணு
सृ-प्र பூ. பரவு
निपुण வி. பு. ந. நிபுணமுள்ள
पद्-उद् 4 க. ஆ. உத்பத்தியாகு
पर வி.பு.ந.பெரிய, மேலான
परिणाम பு. பரிணாமம், திரிபு (பிறகு
पश्चात् அ. பின்பு,
पिण्ड பு. செத்தவர் பிரீதிக்காக இடும் அன்னம்
प्रकर्ष பு. மிகுதி, மேன்மை
प्रच्छ् [पृच्छ्] -आ பூ. செலவுபெற்றுக் கொள்
बहु வி. பு. ந. அதிகமான, வெகு
मदन பு. மன்மதன்
मन्द வி. பு. ந. மந்தமான
लोभ பு. உலோபம், பண ஆசை
विकास பு. விகாசம்
विवर ந. குகை.

शम्बूक பு. ஒருவன் பெயர் [கோதரி
शान्ता ஸ்., ராமர் ச
शूद्र பு. சூத்திரன்

शौर्य ந. பராக்ரமம்
श्लिष-आ ப. 4 க. ப. தழுவு
सद्-नि ப. [निषीद]

1 க. ப. உட்கார்
संनिधि பு. அண்மை, சமீபம்
सुजन பு. நல்லவன்

सुजनस्य कीर्तिर्लोके प्रसरति ।
सङ्कटे धीरो धृतिं न मुञ्चति ।
रामः प्रीत्या पुत्रमाश्लिष्यति ।
मुक्तये देवं भजति ।
यक्षाणां वसत्या आगच्छत् ।
दुःखं दुष्कृतेरुत्पद्यते ।
मदनो रतेर्वल्लभः ।
सृष्ट्याः पालक ईश्वरः ।
बुद्धेः प्रकर्षः कीर्तये भवति ।
भूमौ निषीदति ।
जामातुर्ऋष्यशृङ्गस्याश्रमं रामस्य मातरोऽगच्छन् ।
यातुर्ननान्दरं चापृच्छत सीता पश्चादगच्छत्पितुर्गृहम् ।
रघोःपिता वसिष्ठस्य धेनुमरक्षत् ।

नारायणस्य कृतयो हरेः प्रीत्यै न भवन्ति ।
श्रुत्यां शूद्रो नाधिक्रियते ।
मूर्खाणां स्तुतीर्निन्दा वा न गणयन्ति बुधाः ।
प्रकृतिभिर्नृपः सेव्यते ।
गोपो धेनू रक्षति ।
वध्वो नद्या जलमानयन्ति ।
श्वश्रूर्जामातरि स्निह्यति ।
चन्द्रस्य कान्तिं पश्यति ।
सुकृतीनां फलमनुभवति ।
लोभेन बुद्धिश्चलति ।
हरिः प्रकृत्या साधुर्वर्तते ।
रामः पित्रे मात्रे च पिण्डानयच्छन् ।
स्मृत्यां धर्मः कथ्यते ।

சீதை நாத்தனாரின் புருஷனாகிய ரிஷ்ய சிருங்கரை வணங்கினள்

விசுவாமித்திரன் ஜாதியால் க்ஷத்திரியன், பிறகு பிராம்மணனானன்

சம்புகன் விருத்தியினால் பயிரிடுவோன்
சிதை யெப்பொழுதும் மாமியாரை சந்தோஷப்படுத்துகிறாள்
அரசனுடைய மந்திரி நீதியில் நிபுணன்
ஸ்மிருதிகளுக்குள் மனுவினுடையது மேலானது
மஹாராஷ்ட்ரத்தில் நாட்டுப்பெண்களுடைய வினயம் மெச்சத்தக்கது
இராமன் சஹோதரியாகிய சாந்தையைக் கண்டான், தாயாரையும் வணங்கினான்
இராமன் மனிதனைக் குலத்தைக் கேட்டான்
மனிதர்கள் ஐசுவரியத்தை விரும்புகிறார்கள்
இங்கிலீஷ்காரர்கள் இங்கிலாண்டிலிருந்து இங்கே வருகிறார்கள்
எளாபுரத்தினுடைய சமீபத்தில் குகைகளில் தேவதைகளினுடைய பிரதிமைகளிருக்கின்றன
ஹரி நியானத்தில் இரவுகளைக் கழித்தான் (னி தாதுவை யுபயோகி)
கிருஷ்ணனுக்கு வெகு † பெண்களிருந்தார்கள்
பராக்ரமம் கீர்த்தியின் பொருட்டாகிறது
மனிதனுடைய இயற்கை செய்கைகளினின்றும் அறியப்படுகிறது
நாராயணனுடைய அழிவு நீச்செய்கைகளினுடைய பரிணாமம்
தைரியம் மனிதர்களுடைய மேலான பூஷணம்
கடவுளின் கண் மேலான அன்பு பக்தி எனப் பெயரிடப்படுகிறது
மனிதனின் புத்தியினுடைய விகாசம் உபதேசத்தின் பரிணாமம்
சீதையினுடைய முகம் காந்தியினால் சந்திரனைப்போலிருக்கிறது

---

† உ கார ஈற்று விசேஷணச் சொற்களுக்கு ஸ்திரீலிங்க ரூபம் இருவகைத்து 1. புல்லிங்கரூபம் 2. ஈ காரம் கூடிப் பிறப்பது. गुरु, गुर्वी.

யானையினுடைய நடை மந்தமானது
பிதா பெண்களுக்கு அதிக தனங் கொடுத்தான்
சகோதரியின் வெகுமதி பிரீதியினுடைய அடையாளமாயிருந்தது.

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1\. (1) ऊ கார ஈற்று ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமை ரூபங்களை, ई கார ஈற்று ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமை ரூபங்களோடு ஒப்பிடுக.

(2) इ கார उ கார ஈற்று ஸ்திரீலிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைகளை அவ்வவ்வீற்றுப் புல்லிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைகளோடு ஒப்பிடுக

(3) स्वसृ, मातृ, पितृ, नप्तृ, गन्तृ பு. இவைகளின் வேற்றுமைகளை ஒன்றினோடொன்று ஒப்பிடுக.

2\. उ கார ऋ கார ஈற்று விசேஷணச் சொற்கள் ஸ்திரீலிங்கத்தில் எவ்வாறாகின்றன?

3\. இவற்றிற்கு வேற்றுமை கூறுக:--ननान्दृ, स्वसृ, रुचि, कीर्ति, वधू, रज्जु ஸ்., नीति, पृथु புல்லிங்கமும் ஸ்திரீலிங்கமும்.

இருபத்திரண்டாம் பாடம்

விதித்தற் பொருளது (लोट्)—பரஸ்மை பதம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	आनि	आव	आम
முன்னிலை	(--)	तम्	त

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
படர்க்கை	तु	ताम्	अन्तु
	वदानि	वदाव	वदाम
	वद	वदतम्	वदत
	वदतु	वदताम्	वदन्तु

விதிப்பொருள் விகுதிகளைக் கூட்டுமுன் தாதுக்களோடு விகரணங்களைக் கூட்டவேண்டியது. अस्, अद् (இரண்டாங்கணம்) இவைகளின் விதி ரூபங்கள் இரண்டாம் புஸ்தகத்திற் கூறப்படும்.

சப்தங்கள்.

अनृत ந. பொய்
अभिधान ந. பெயர்
डिम्भ பு. பாலகன்
दुर्ग ந. கஷ்டம், சங்கடம்
दृढम् அ. திடமாய்
पाठ பு. பாடம்
पितृ பு. (இருமை) பெற்றோர்கள்
पूज्य வி. பு. ந. பூஜிக்கத்தக்க
प्रतिक्रिया ஸ். பிரதிசெய்கை, பழிக்குப்பழி வாங்கல்
भद्र ந. க்ஷேமம், கல்யாணம்
भू-अनु பூ. அனுபவி, படு
मद्-प्र பூ. பிழை, தவறு
मा அ. அல்ல, வேண்டாம்
रस பு. இரசம்
रेरे அ. ஓ! ஓ!
वंश பு. சந்ததி, குலம்
वत्स பு. குழந்தை
वयस्य பு. சிநேஹிதன்
शङ्का ஸ். சங்கை
श्रम्-चि பூ. இளைப்பாறு
सत्त्व ந. உண்மை, பிராணி
सर्वदा அ. எப்பொழுதும்
सुवर्णकार பு. தட்டான்
सोम பு. சோமம், (கொடி), அதின் ரசம்
स्था-अनु பூ. நிறைவேற்று, அநுஷ்டி-

सत्त्वं जयतु

वत्स पितरं प्रणम ।

अयोध्यां दूता गच्छन्तु ।

पुत्रावश्वमारोहताम् ।

रे रे मा विनयं त्यजत ।

सख्यौ पुष्पाण्यानयतम् ।

वयस्योपवनं प्रविशाव ।

जलं त्यज घृतं पिब ।

कथं व्याघ्राणां संनिधौ निवसानि

लोको दुर्गाणि तरतु भद्राणि पश्यतु ।

नराणां व्याधयो नश्यन्तु ।

मयूरौ प्रासादस्य शिखरे नृत्यताम् ।

बालका अनृतं मा वदत ।

आसनयोर्निषीदतम् ।

डिम्भ जननीमाह्वय ।

भूपतयः सर्वदा प्रजा धर्मेण रक्षन्तु ।

जनः सदानन्दमनुभवतु ।

शत्रोः प्रतिक्रियामुपादिशत ।

पितरौ प्रसीदतम् ।

सत्यान्मा प्रमाद्याम ।

सुवर्णकारस्सुवर्णं तोलयतु ।

पित्रोर्गुरोश्च वचनमनुतिष्ठ ।

पूज्यान्पूजय ।

विश्राम्यन्तु पान्थास्तरोश्छायायाम् ।

क्षालयतां हस्तौ बालौ ।

சகோதரனுடைய பெயரைச் சொல்லு

குழந்தைகாள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போங்கள் பாடத்தைப் [படியுங்கள்

கடவுள் அரசனைப் பாதுகாக்கட்டும்

ஞானிகளுடைய உபதேசங்களை அனுசரிப்போமாக

தேவதைகள் திருப்தியடையட்டும்

ஹே ஹரி! ஹே மாதவ! உளராதீர்கள்

மனிதர்களுடைய பகைவர்கள் இம்மாதிரி அழியட்டும்

ஏழைகளுக்குப் பணங்கொடு

சண்டாள! பிராம்மணனைத் தொடாதே
சோமரசத்தைக் குடிப்போமாக
(தன்) வம்சத்தினுடைய நற்செய்கைகளை அவன் நினைவு கூரட்டும்
மனிதர்களுடைய புகழ்ச்சிக(ளை)ளுக்கு யோக்கியரா யிருப்போமாக
சினேகிதருடைய குற்றங்களை மன்னிப்போமாக
பாலகனே! தகப்பனாரைத் திடமாய்த் தழுவு
குழந்தைகளே! ஊமைப் பிராணிகளைப் பீடிக்காதீர்கள்
ஹரியினுடைய மனது கோபத்தினால் கலங்காதிருக்குக
பாபத்தில் உழலாதிருப்போமாக
இடையர்கள் பசுக்களை வீட்டிற்கு கொண்டுபோகட்டும்
ஜனங்களுடைய சுவர்ணத்தினுசை குறைவதாக
இரண்டு பிள்ளைகள் தாயாரை திருப்திபடுத்தட்டும்
யாசகர்கள் தானியங்களைப் பொறுக்கட்டும்
மூடர்கள் உளரட்டும்
இராமனுடைய ஜெபத்தில் சங்கையை விடு.

இருபத்துமூன்றும் பாடம்

விதிப்பொருளது (தொடர்ச்சி)

ஆத்மனேபத விகுதிகள்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	ऐ	आवहै	आमहै
முன்னிலை	स्व	इथाम्	ध्वम्
படர்க்கை	ताम्	इताम्	अन्ताम्

ஒருமை	இருமை	பன்மை
मोदै	मोदावहै	मोदामहै
मोदस्व	मोदेथाम्	मोदध्वम्
मोदताम्	मोदेताम्	मोदन्ताम्

தாதுக்கள்.

जि-चि ப. ஆ. ஜயி	मन् 4 ச. ஆ. எண்ண	பற்று, அங்கீகரி
पद-प्रति பூ. சமீபமாகச் செல், அடை, செய்	று, கருது	वृत्-प्र பூ. தொடங்கு
	लम्ब-अव பூ. 1 க. ஆ.	

பெயர்ச் சொற்கள்.

अभिलाप पु. ஆசை	देवदत्त पु. தேவதத்தன்	உபகாரனை
आचार पु. நற்கநடை		[வன்
सूनृता ஸ். நேர்மை	पात्र ந. தக்கதா, தக்க	विद्या ஸ். வித்தை
सूनु पु. மகன்	पार्थिव पु. அரசன்	श्रम पु. சிரமம்
खल पु. துஷ்டன்	प्रश्रय पु. மரியாதை,	समृद्धि ஸ். ஏராளம், நிறைவு

शत्रुभिः सह युध्यस्व।
चित्तं स्वास्थ्यं लभताम्।
शिष्या गुरून् वन्दध्वम्।
प्रजाया हिताय पार्थिवाः प्रवर्तन्ताम्।
कन्ये गीतं शिक्षेताम्।
भर्तारं सेवेथाम्।
कथं दुःखं सहे।

कीर्तये यतामहै।
भूपते विजयस्व।
भ्रातुर्गुणान् मा श्लाघध्वम्।
नरा धान्यस्य समृद्ध्या मोदन्ताम्।
आचारं प्रतिपद्येथाम्।
जनानां धर्मेऽभिलाषो वर्धताम्।
शृगालौ म्रियेताम्।
वार्ताः श्रूयन्ताम्।

प्रश्रयमवलम्बस्व ।
प्रकाशन्तां पराक्रमेण नृपस्य
सूनवः ।
रमतां चित्तं छात्राणां विद्या-
याम् ।
संगीतमारभामहै ।
प्रजानां कल्याणाय क्लेशाः सह्य-
न्तां नृपैः ।
प्रेक्षस्व वनस्य शोभाम् ।
संकटेऽप्यनृतं मा भाषावहै ।
मानिष्टमाशङ्केथाम् ।
शोभन्तां तरवः फलानामुद्गमेन ।
दुराचारेभ्यः कल्याणं माशंस-
ध्वम् ।

அரசனுடைய சத்ருருக்கள் நடுங்கட்டும்
மாங்காயை ருசி பார்ப்பாயாக
ஸம்ஸ்கிருதத்தின் ஓதுதலை ஆரம்பிப்பீர்களாக
கடவுளினுடைய ஆஞ்ஞைகளை கீழ்ப்படிவோமாக
சந்திரன் பிரகாசிக்குக
இரண்டு புஸ்தகங்கள் இங்கு கொண்டுவரப்படட்டும்
நீங்களிருவரும் தேவதத்தனை பகைவனாகக் கருதாதீர்
மனிதர்களுடைய மேன்மையில் களிகூருங்கள்
துஷ்டா சாவாயாக
மனிதர்கள் தீச்செய்கைகளில் லஜ்ஜைப்படுவார்களாக
மருந்தின் குணங்கள் பரீக்ஷிக்கப்படட்டும்
தக்கவர்களுக்கு தனம் கொடுக்கப்படட்டும்
மனிதர்கள் எப்பொழுதும் சத்தியத்தை தேடுவார்களாக
பாபிகளைத் துதியாதே
பக்ஷிகள் மரத்தினுடைய கிளைகளிலிருந்து பறக்கட்டும்
பிராம்மணர்களுக்கு தானியத்தின் குவியல்கள் கொடுக்கப்
படட்டும்
அரசனுக்கு ஓர் புத்திரன் பிறக்கட்டும்

ஆசைகளை அடைவாயாக
பிதாவினுடைய கட்டளைகளை அவமதிக்காதிருப்பேனுக
நாம் இருவரும் சத்ருக்களை அழிப்போமாக
வேலைக்காரனுடைய இரண்டு குற்றங்கள் எஜமானனால் மன்னிக்கப்படட்டும்.
சிரமத்தினால் தனத்தை சம்பாதி, யாசிக்காதே
இரண்டு குழந்தைகளும் மோதகங்களை ருசிபார்க்கட்டும்
நாம் இருவரும் சண்டையில் கொல்லப்படாமலிருப்போமாக

இருபத்துநான்காம் பாடம்

(ஸம்ஸ்கிருதத்தில் வினைகளோடு சில விகுதிகளைக் கூட்டினால் பெயர்களும், பெயரெச்சங்களும், அவ்யயங்களும், உண்டாகின்றன. இவைகளுக்கு கிருதந்தங்களென்று பெயர்.)

சில முக்கியமான கிருதந்தங்கள்.

பகுதியோடு त கார விகுதியைக்கூட்டுவதினால் இறந்த கால செயப்பாட்டுப் பெயரெச்சமுண்டாகிறது. உதாரணமாக श्रु கேள், श्रुत கேட்கப்பட்ட जि ஜெயி, जित ஜெயிக்கப்பட்ட. இது எந்தச் சொல்லைத் தழுவுகிறதோ அந்தச் சொல்லின் லிங்கத்தையும், எண்ணையும், வேற்றுமையையும் ஏற்கும். இதன் ஈற்று அகாரம் ஆகாரமாக ஸ்திரீலிங்கரூபம் சித்திக்கும்.

பகுதியோடு तुम् விகுதியைச் சேர்ப்பதினால் ஏதுவைக் காட்டும் செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சமுண்டா

கின்றது. இந்த விகுதிக்குப் பூர்வம் ஈற்று உயிர் அல்லது ஈற்றிற் கயல் குற்றுயிர் குணமாகும்.

இது முந்தியதைப் போன்று வேற்றுமையை யேற்காததனால் அவ்யயமாம். உதாரணம் श्रु கேள், श्रोतुम् கேட்க. कृ செய், कर्तुम् செய்ய. दा கொடு, दातुम् கொடுக்க.

பகுதியோடு त्वा விகுதியைக்கூட்ட இறந்த கால வினை எச்சம் உண்டாகிறது. இதுவும் அவ்யயந்தான். உதாரணம் श्रु கேள், श्रुत्वा கேட்டு. जि ஜெயி, जित्वा ஜெயித்து. कृ-कृत्वा செய்து. தாதுவிற்குப் பூர்வம் உபசர்க்க மிருப்பின் त्वा விகுதிக்குப் பதிலாக य கார விகுதியைக் கூட்ட வேண்டும். உதாரணம் अनुभू அநுபவி, अनुभूय அநுபவித்து. இப்படி உபசர்க்கத்தோடுகூடிய தாதுவின் ஈறு குறிலாயின் य காரத்திற்குப் பூர்வம் त् தோன்றும், அதாவது தாதுவோடு त्य என்பதைக் கூட்டவேண்டும். உதாரணம் पराजि தோல்வியடை, पराजित्य தோல்வியடைந்து. संस्कृ சுத்தம்பண்ணு संस्कृत्य சுத்தம் பண்ணி.

य காரமல்லாத முற்கூறிய மற்ற எல்லா விகுதிகளுக்குப் பூர்வமும் சில தாதுக்கள் इ காரத்தைக் கூட்டிக்கொள்கின்றன. பொதுவாய் குறிலீற்றுப் பகுதிகள் इ காரத்தைக் கூட்டிக் கொள்கிறதில்லை. தாதுக்கள் வேறு சில விகாரங்களையுமடைகின்றன. அவைகள் விரிவாயிருத்தலின் இங்கு கூறப்படவில்லை.

நிகழ்காலப் பெயரெச்ச ரூபத்தையுண்டாக்கப் பின்வரும் விதியை யநுசரிக்கவேண்டும். தாது, நிகழ்கால படர்க்கைப் பன்மை விகுதி கூடுமுன் எந்த ரூபத்தோடிருக்கிறதோ அந்த ரூபத்தோடு பரஸ்மைபதத்தில் अत् விகுதியையும், ஆத்மனே பதத்தில் मान விகுதியையும், கூட்ட முறையே பர

ஸ்மைபத நிகழ்கால பெயரெச்சமும், ஆத்மனேபத நிகழ்கால பெயரெச்சமும் உண்டாகும். இது வேற்றுமையை யேற்கும். உதாரணம் :—

भू 1 க. भव+अन्ति படர்க்கைப் பன்மை.

भव+अत्= भवत् நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்

अद् 2 க. अदत् புசிக்கிற

तुद् 6 க. तुदत् துன்புறுத்துகிற

ஆத்மனேபதம் वन्द्—वन्दमान, चुर्-चोरयमान திருடுகிற சில தாதுக்களின் இறந்தகாலச் செயப்பாட்டுப் பெயரெச்சங்கள்.

अस्	எறி	अस्त	तुष्	சந்தோஷி	तुष्ट
आप्	அடை	आप्त	त्यज्	விடு	त्यक्त
कम्	விரும்பு	कान्त	दह्	எரி, சுடு	दग्ध
कृष्	உழு	कृष्ट	दिश्	காட்டு	दिष्ट
क्रम्	போ	क्रान्त	दुष्	கெடு	दुष्ट
क्रुध्	கோபி	क्रुद्ध	दृश्	பார்	दृष्ट
क्लम्	இளை	क्लान्त	धा	வை, இடு	हित
क्षम्	மன்னி	क्षान्त	धृष्	கர்வமடை	धृष्ट
क्षुभ्	கலங்கு	क्षुब्ध	नम्	நமஸ்கரி	नत
खन्	தோண்டு	खात	नश्	அழி	नष्ट
गम्	போ	गत	पच्	சமை	पक्व
गुह्	மறை	गूढ	पद्	போ	पन्न
जन्	உண்டாகு	जात	पुष्	போஷி	पुष्ट

प्रच्छ्	கேள்	पृष्ट	लभ्	அடை, பெறு	लब्ध
बन्ध्	கட்டு	बद्ध	लुभ्	பேராசைப்படு	लुब्ध
भज्	சேவி	भक्त	वच्	வசனி	उक्त
भुज्	புசி, அநுபவி	भुक्त	वद्	பேசு	उदित
मन्	கருது	मत	वप्	விதை	उप्त
मस्ज्	முழுகு	मग्न	वह्	சும	ऊढ
मुच्	விடு	मुक्त	विश्	நுழை	विष्ट
मुह्	மோகமடை, மயங்கு	मूढ, मुग्ध	वृत्	இரு	वृत्त
			शंस्	துதி, புகழ்	शस्त
मृ	சா, இற	मृत	शम्	அமைதியாயிரு	शान्त
यज्	யாகஞ்செய், பூசி	इष्ट	श्लिष्	தழுவு	श्लिष्ट
युज्	சேர், கூடு	युक्त	सह्	பொறு	सोढ
रभ्	ஆரம்பி	रब्ध	सृज्	சிருஷ்டி, தள்ளு	सृष्ट
रम्	விநோதமாயிரு	रत	स्पृश्	தொடு	स्पृष्ट
रुह्	வளர்	रूढ	हन्	கொல்	हत

சப்தங்கள்.

अखिल வி. பு. ந. சகலமான
अभिषेक பு. அபிஷேகம்
अस्-निर् பூ. சிதறடி, தள்ளு
उटज பு. குடிசை
उद्यत தயாரான
उपाय பு. உபாயம்
कारागृह ந. சிறைச்சாலை
कुम्भकार பு. குயவன்
कूप பு. கிணறு
क्षेत्र ந. வயல்
खन्-उद् 1 ப. ப. ஆ. தோண்டு
घट பு. ஜாடி, குடம்
तूष्णीम् அ. மௌனமாய்
दिश्-निर् பூ. காட்டு, குறி

धा-नि உ. வை

भू-उद् உ. 1 க. ப. ஆ. பிற, காப்பாற்று, ஆக்கிவிடு

नी-वि உ. கற்பி

पङ्क पु. சேறு, அளர்

पीडा ஸ். பீடை, துக்கம்

प्रातर् அ. காலையில்

भज् 1 க. ப. ஆ. வழிபடு, ஆசரி

आप्-प्रति உ. பதில் கூறு

मति ஸ். புத்தி

मद पु. கர்வம்

मूल ந. வேர்

मूर्छ् 1 க. ப. மூர்ச்சையடை

यज्ञिय வி. பு. ந. யாக சம்பந்தமான

राजपुरुष पु. ராஜாவின் அதிகாரி

रुह्-आ உ. ஏறு

वृत्-प्रति+नि உ. திரும்பிவா

समर्थ வி. பு. ந. சக்தியுள்ள

सर्प पु. சர்ப்பம்

सम्यक् அ. நன்றாய்

सारमेय पु. நாய்

हृ-परि உ. 1 க. ப. ஆ. பரிகரி, நீக்கு

जलं पातुं नदीमगच्छत्।

कुम्भकारेण घटः कृतः।

हरिणा सर्पो दृष्टः।

ग्रामं गन्तुमिच्छामि।

जनानां पीडाः परिहर्तुमीश्वरः समर्थोऽस्ति।

भार्यां त्यक्त्वा वनं गतः।

रामस्य पीडा नष्टा।

उपायश्चिन्तितः।

गृहं प्रविष्टः किंकरः।

शम्बूकेन कथितां वार्तां श्रुत्वा रामोऽमुह्यत्।

नद्यास्तीरे चिरं विहृत्योटजं निवृत्ता सीता।

गृहं प्रविश्य क मातेत्यपृच्छत्।

लक्ष्म्या मदेन स्पृष्टोऽसि।

रामेण बहवः कूपास्तडागाश्चोत्खाताः।

एवमुक्तो हरिर्ब्राह्मणाय धनमयच्छत्।

अश्वमारोढुं † मतिर्जाता।

शत्रून् जित्वा नगरीं प्राविशत्।

सखीभिः पृष्टा ललनाऽलज्जत।

क्लेशः सोढः सीतया।

---

† रुह् தாதுவின் ரூபம்.

पृथिव्यां चरितुं यज्ञियोऽश्वो मुक्तः ।
व नात्प्रतिनिवृत्य रामो राज्यं कर्तुमारभत ।
पङ्के पतितां धेनुमुद्धरति ।
रक्षितोऽस्मि देवेन ।
बहूनि काव्यानि पठितानि हरिणा ।
आतपेन क्रान्तास्तरोर्मूलं भजामः ।

இந்த பாடத்தில் கூடியவரையில் பெயரெச்சங்களையே வழங்கவும்.

மேகங்கள் காற்றினால் சிதறடிக்கப்பட்டன

வயல்கள் குடியானவர்களால் உழப்பட்டன. தானியமும் விதைக்கப்பட்டது.

குரு மாணுக்கனை நன்றாய்க் கற்பித்து விவாகஞ் செய்து கொள்ள (அவனுக்கு) அநுமதி கொடுத்தார்

கடல் காற்றினால் கலக்கப்பட்டது [தான்

நாயின் அடிகளை அநுசரித்து குறிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு வந்

சிவன் இராவணனுடைய பக்தியினால் சந்தோஷப்பட்டவரானார்

தர்மங்களின் வித்து மனிதர்களுடைய ஹிருதயத்தில் கடவுளால் வைக்கப்பட்டது

சத்துருவை ஜெயிக்க தயாரானவனுயிரு

யுத்தத்தில் அநேகம் போர்வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்

மரித்த கணவனை நினைத்து மறுபடியும் மூர்ச்சையடைந்தாள்

பட்டாபிஷேகத்தினுடைய காலத்தில் எல்லா மனிதர்களும் சிறையிலிருந்து விடப்பட்டார்கள்

பாலகன் சந்திரனைப் பிடிக்க விரும்புகிறான்

பிரயத்தனத்தின் பலன் நாராயணனால் அடையப்பட்டது

தேவியை வணங்கி கோவிலிலிருந்து திரும்பினான்
ஹரியினுடைய குற்றங்கள் தகப்பனால் மன்னிக்கப்பட்டன
பசுவை புலி வரியைப் பார்த்தான்
பயத்தினுடைய காரணம் போனது
துஷ்டர்களை சாதுக்களுடைய வழியில் நடக்க பிரயத்தனப் படுகிறான்
கடலின் கரையில் குதிரை விடப்பட்டது
சம்சாரத்தின் துக்கங்களை யனுபவித்து யதியானான்
போர்வீரர்களால் வழியில் அநேக கிராமங்கள் கொளுத்தப் பட்டன
ஹரியினுடைய மனைவிக்கு புத்திரன் பிறந்தான்
காலையிலெழுந்திருந்து * மனிதர்கள் முகங்களைக் கழுவுகின்றார்கள்
திருடர்கள் அரசனுடைய உத்தியோகஸ்தர்களால் கட்டப் பட்டார்கள்

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1. பின்வரும் தாதுக்களின் (எல்லா இடங்களிலும் எண்களிலும்) விதிரூபங்களைக் கூறுக:—जीव्, ईक्ष, जन्, स्पृश, हृ, दृ, स्था, पा, स्फुर्, अद्, निन्द्, शुभ्, भू—अनु பூ., सह. முதலியன.
2. பின்வருபவைகள் எப்படி உண்டாகின்றன
   (1) இறந்தகால செயப்பாட்டு பெயரெச்சம்
   (2) நிகழ்கால பெயரெச்சம் செய்வினையில்

---

* उद् உபஸர்க்கத்தின் முன் स्था தாதுவின் स् கெடும்.

(3) நிகழ்கால பெயரெச்சம் செயப்பாட்டு வினையில்
(4) செய வென்றும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம்
(5) இறந்தகால வினையெச்சம், தாது உபசர்க்கத்தோடு இருப்பினும் இன்றேனும்.

3. பின்வருந் தாதுக்களின் செயவென்றும் வினை எச்சத்தையும், நிகழ்கால இறந்தகால பெயரெச்சங்களையும் கூறுக:—मन्, यज्, मुच्, खन्, दह्, सज, वह् लभ्, रम्. श्लिष्.

இருபத்தைந்தாம் பாடம்

மெய்யீற்று (ஹலந்த) ப் பெயர்ச் சொற்கள்.

ஸம்ஸ்கிருத வியாகரணத்தில் சாதாரணமாய்க் கூறப்படும் வேற்றுமை உருபுகளின் கிரமம் பின் வருமாறு:—

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
எழுவாய் விளி வேற்றுமைகள்.	स्	औ	अस्
2-ம் வேற்றுமை.	अम्	औ	अस्
3-ம் வேற்றுமை.	आ	भ्याम्	भिस्
4-ம் வேற்றுமை.	ए	भ्याम्	भ्यस्
5-ம் வேற்றுமை.	अस्	भ्याम्	भ्यस्
6-ம் வேற்றுமை.	अस्	ओस्	आम्
7-ம் வேற்றுமை.	इ	ओस्	सु

இவ்வுருபுகளெல்லாம் யாதொரு வேறுபாடுமின்றி மெய்யீற்று ஸ்திரீலிங்க, புல்லிங்க, பெயர்ச் சொற்களோடு

கூட்டப்படுகின்றன. ஆனால் பிராதிபதிகங்கள், உருபுகளை யேற்குமுன் சில விகாரங்களை யடைகின்றன; அவ்விகாரங்களை இங்கு கூறுவாம்.

1. சில பெயர்ச் சொற்கள் யாதொரு விகாரமுமின்றி ஸ்திரீலிங்கத்திலும் புல்லிங்கத்திலும் ஒப்ப ஒரேமாதிரியாய் வேற்றுமைப்படுகின்றன. உதாரணமாக भूभृत् பு, मरुत् பு, दृशद् ஸ், முதலியன.

मरुत् புல்லிங்கம்

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-8 வேற்றுமை.	मरुत् *	मरुतौ	मरुतः
2-ம் வேற்றுமை.	मरुतम्	मरुतौ	मरुतः
3-ம் வேற்றுமை.	मरुता	मरुद्भ्याम्	मरुद्भिः
4-ம் வேற்றுமை.	मरुते	मरुद्भ्याम्	मरुद्भ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	मरुतः	मरुद्भ्याम्	मरुद्भ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	मरुतः	मरुतोः	मरुताम्
7-ம் வேற்றுமை.	मरुति	मरुतोः	मरुत्सु

वाच् ஸ்திரீலிங்கம்.

1-8 வேற்றுமை.	वाक् †	वाचौ	वाचः
2-ம் வேற்றுமை.	वाचम्	वाचौ	वाचः

---

* ஓர் பதத்தின் ஈற்றில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மெய்களிருப்பின் முதல் மெய் நீங்கலாக ஏனைய மெய்கள் கெடும். உதாரணம் मरुत्+स्= मरुत्स् இது स கெட்டு मरुत् எனவாகிறது.

† நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள च அல்லது ज् வருமொழி முதலில் வல்லின மெய்வரின் क् எனத் திரியும். நாசிகையும் அந்தஸ்தமும் நீங்கின ஏனைய மென்கண மெய்வரின் ग् எனத் திரியும். பதத்தினீற்றில்

3-ம் வேற்றுமை	वाचा	वाग्भ्याम्	वाग्भिः
4-ம் வேற்றுமை.	वाचे	वाग्भ्याम्	वाग्भ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	वाचः	वाग्भ्याम्	वाग्भ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	वाचः	वाचोः	वाचाम्
7-ம் வேற்றுமை.	वाचि	वाचोः	वाक्षु ‡

2. वत्, मत् ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் புல்லிங்கமாயின் முதல் ஐந்து ரூபங்களில் ஈற்று त् க்குப் பூர்வம் न् மிகுகிறது. எழுவாய் ஒருமையில் न् க்குப் பூர்வமுள்ள अ காரம் நீளும். ஆனால் விளிவேற்றுமை ஒருமையில் நீளாது.

भगवत् புல்லிங்கம்

1-ம் வேற்றுமை.	भगवान्	भगवन्तौ	भगवन्तः
2-ம் வேற்றுமை.	भगवन्तम्	भगवन्तौ	भगवतः
3-ம் வேற்றுமை.	भगवता	भगवद्भ्याम्	भगवद्भिः
4-ம் வேற்றுமை.	भगवते	भगवद्भ्याम्	भगवद्भ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	भगवतः	भगवद्भ्याम्	भगवद्भ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	भगवतः	भगवतोः	भगवताम्
7-ம் வேற்றுமை.	भगवति	भगवतोः	भगवत्सु
8-ம் வேற்றுமை.	भगवन्	भगवन्तौ	भगवन्तः

இம்மெய்களிருப்பினும் இவ்விகாரம் நிகழும். ஓர் பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள நாசிகை அல்லாத ஏனைய மெய் தன் வர்க்கத்தின் முதல் அல்லது மூன்றாவது எழுத்தாக மாறும்.

‡ अ கர आ கார மல்லாத ஏனைய வுயிர்களின் முன்னும், क வர்க்கத்தின் முன்னும், र् க்கு முன்னும், வரும் स् ஆனது ष् எனத் திரியும்.

3. மேற்பாராவிற்கூறிய சப்தத்திற்கும், நிகழ்காலபெயரெச்சங்களுக்கும், எழுவாய் ஒருமையில் மாத்திரம் பேதம். அதாவது நிகழ்கால பெயரெச்ச சப்தங்களின் ஈற்றிற்கயல் அகரம் நீளுகிறதில்லை.

உதாரணம் गच्छत् நிகழ்கால பெயரெச்சம், गच्छन् ஒருமை.

4. மெய்யீற்று நபும்சகலிங்கப் பெயர்ச்சொற்களின் எழுவாய், விளி, இரண்டாம் வேற்றுமை, இவைகளின் உருபுகள் பின்வருமாறு :

ஒருமை (—) இருமை ई பன்மை इ

ஈற்று மெய் நாஸிகை அல்லது அந்தஸ்தமாயிராவிடின் பன்மை உருபாகிய इகாரத்தைச் சேர்க்கும்போது அவ்வீற்று மெய்க்குப்பூர்வம் न् தோன்றும். மற்ற வேற்றுமைகளெல்லாம் அவ்வவ்வீற்று புல்லிங்க சப்தங்களின் வேற்றுமைகளைப் போலவேயாம். உதாரணம் :—

1, 8, 2-ம் வேற்றுமைகள்—जगत् जगती जगन्ति

5. முதல், எட்டாம், இரண்டாம் வேற்றுமைகளின் நபும்ஸகலிங்க இருமை உருபாகிய ईகாரத்தை, 1, 4, 10, ஆங் கணதாதுக்களின் நிகழ்கால பெயரெச்சங்களின் ஈற்று त् தோடு சேர்க்கையில் त्க்குப்பூர்வம் न् தோன்றும். ஆறுங்கணதாதுக்களின் நிகழ்கால பெயரெச்சங்களினீற்று त्க்குப் பூர்வம் न् தோன்றலும் தோன்றாமையுமாகும். உதாரணம்:—

1, 8, 2-ம் வேற்றுமைகள்—गच्छत् गच्छन्ती गच्छन्ति

1, 8, 2-ம் வேற்றுமைகள்—विशत्, विशन्ती, विशती-विशन्ति,

आपद् ஸ். ஆபத்து, விபரீதகாலம்
आयुष्मत् * வி. ந. சிரஞ்சீவியான
गुणवत् வி. குணமுடைய
जगत् ந. உலகம்
दृशद् ஸ் கல்
धीमत् வி. புத்தியுள்ள [மான
परवत् வி. பராதீன
प्रतिपद् ஸ். சுக்கில பக்ஷத்தின் முதல் நாள்
भगवत् வி. தெய்வீகமான
भवत् ஸர். தாங்கள்
भूभृत् பு. அரசன் [யன்
मरुत् பு. வாயு, ஓர் தே
मूर्तिमत् வி. உருவமுள்ள, வடிவமுடைய
मृद् ஸ். மண் [ள்ள
यशस्वत् வி. கீர்த்தியுள்ள
वाच् ஸ். வாக்கு
विद्युत् ஸ். மின்னல்
विपद् ஸ். கேடு, வறுமை
वियत् ந. ஆகாசம்
शरद् ஸ். சரற்காலம்
श्रीमत् வி. திருவுடைய
संपद् ஸ். சம்பத்து, ஐசுவரியம்
सुखभाज् வி. சுகிபான, சுகமனுபவிப்போன்
सुहृद् பு. சிநேகிதன்
हुतभुज् பு. நெருப்பு

अकाल பு. தகாதகாலம்
अत्यय பு. அழிவு, நீக்கம்
अधमर्ण பு. கடன்காரன்
अन्तःकरण ந. அந்தக்கரணம்
अर्थ्-अभि ப்ர. 10 க. ஆ. வேண்டிக்கொள், யாசி
इह அ. இங்கே
ईक्ष्—उप ப்ர. ஆ. உபேக்ஷி
उच्चैस् அ. மேலே, மேன்மையாய்
उद्भव பு. தோற்றம்
उद्धत (उद्+हत) கர்வமுள்ள

---

* वत्, मत् ஈற்று விசேஷணச்சொற்கள், ஸ்திரீலிங்கமாகும் போது ஈ காரத்தை கூட்டிக்கொள்கின்றன; உதாரணம் आयुष्मती. நிகழ்கால பெயரெச்சங்களின் ஸ்திரீலிங்க ரூபம், அவைகளின் நபும்சகலிங்க எழுவாய் வேற்றுமை இருமையின் ரூபத்தைப் போலவாம். உதாரணம்:—भवत् நிகழ்கால பெயரெச்சம் भवन्ती ஸ், विशत् நிகழ்கால பெயரெச்சம் विशन्ती அல்லது विशती ஸ்.

कार्तिक பு. கார்த்திகை மாசம்
चञ्चल வி. சஞ்சலமுள்ள
जीवित ந. ஜீவிதம், இருப்பு
नल பு. நளராஜன்
निषण्ण உட்கார்ந்த (செயப்பாட்டு பெயரெச்சம்)

प्राप्ति ஸ். பிராப்தி, போக்கு
प्राण பு. பிராணன்
बहुशस् அ. அனேகமாய்
महोत्सव பு. உத்ஸவம்
मृदु வி. மெதுவான
वासुदेव பு. வாசுதேவன்
विकार பு. விகாரம்

विद् 4 க. ஆ. இரு
विहित (பெயரெச்சம்) விதிக்கப்பட்ட
वृन्त ந. இலையின் நரம்பு
श्लथ வி. பு. ந. தளர்ந்த
संदेह பு. சந்தேகம்
सर्वथा அ. முழுமையும்
होतृ பு. ஹோதா

நிகழ்கால பெயரெச்சங்கள்.

कुर्वत् செய்கிற
गच्छत् போகிற
चोदयत् தூண்டுகிற, ஏவுகிற

जयत् ஜயிக்கிற
पश्यत् பார்க்கிற
वसत् வசிக்கிற
शासत् * ஆள்கிற

सत् இருக்கிற, பு. நல்லவன்
(अस् தாதுவின் நிகழ்காலபெயரெச்சம்)

नृशंसेभ्यो गुणवतामपि भयं विद्यते ।
चन्द्रस्य प्रकाशः शरद्याह्लादको भवति ।

विद्युता सह मेघो वियति वर्तते ।
वत्स आयुष्मान् भव ।
धीमन्तो लोके यशस्वन्तो भवन्ति ।

---

* இந்த சப்தத்தின் முதல் ஐந்துருபங்களில் त् க்குப் பூர்வம் न् மிகுகிறதில்லை. 1, 8, 2 ஆம் வேற்றுமை பன்மை ரகாரத்திற்குப் பூர்வம் न् மிகினும் மிகும்.

रामो मूर्तिमान् धर्म इव ।
जयतः शत्रून् मोपेक्षस्व ।
भवद्भिरादिष्टः किंकरो नगरमगच्छत् ।
नमो भगवते वासुदेवाय ।
पश्यतो गुरोः* शिष्येणाविनयः कृतः ।
हुतभुजा दग्धमरण्यमपश्यन्नलः ।
दिनेषु गच्छत्सु† नारायणः पण्डितोऽभवत्
महीं शासति दशरथे भूभृति जनाः सुखभाजोऽभवन् ।
मरुतां भर्ताऽर्जुनं द्रष्टुमिच्छति ।
कवीनां वाक्षु माधुर्यमस्ति ।
सुहृदो वचनमलङ्घनीयम् ।
भवन्तः पुत्रैः सहागच्छन्त्विति

श्रीमतो देवस्याज्ञा ।
घटा मृदो विकारा अलङ्काराश्च सुवर्णस्य ।
प्राणानामत्ययेऽप्यसन्तः सद्भिर्नाभ्यर्थ्यन्ते ।
सन्देहे सतामन्तःकरणस्य प्रवृत्तयः प्रमाणम् ।
इह जगति पुलस्त्योद्भव उत्सवस्य हेतुः ।
विपद्युच्चैः स्थीयते सद्भिः ।
अधमर्णाः सर्वथा परवन्तो भवन्ति ।
दृशादि निषण्णो गुरुः शिष्यान्धर्ममुपादिशत् ।
अकालो नास्ति धर्मस्य जीविते चञ्चले सति ।

நாராயணன் பராதீனமானவன் அல்ல
மான்கள் காட்டில் கற்களின்மேல் உட்காருகின்றன

---

* இது अनादरेषष्ठि க்கு உதாரணம்; இவ்வாக்கியம் குரு பார்த்திருந்தும் என்று பொருள்படும்.

† இது सति सप्तमि க்கு உதாரணம்; இது தினங்கள் செல்ல எனப்பொருள்படும்.

இந்திரன் தேவர்களின் பிரபு

கார்த்திகையின் முதல் நாளில் ஒரு உத்சவம் இருக்கிறது

பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போகிற பையனைப் பார்த்தேன்

சமயத்தில் ஓர் மனிதனை அநேக மனிதர்கள் அநுசரிக்கிறார்கள்

மனிதன் ஆபத்தில் சிநேகிதர்களால் விடப்படுகிறான்

கிருஷ்ணன் குதிரைகளை ஓட்டுகின்ற மனிதர்களைப் பார்த்தான்

யதிகள் சம்சாரத்தைக் காடாகக் கருதுகிறார்கள்

புத்திமானான நாராயணனால் கிரந்தம் எழுதப்படுகிறது

குணவான்கள் கூட துஷ்டர்களால் நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்

மனிதர்கள் எப்பொழுதும் சிரஞ்சீவிகளாயிருக்க விரும்புகிறார்கள்

பகவான் மநுவால் அப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது

மிருதுவான வார்த்தையினால் கோபம் சாந்தமாகிறது

நாரதர் வானத்திலிருந்து இறங்கினார்

நல்லவர்கள் பணத்தினால் கர்வமுள்ளவராகிறதில்லை

சுவர்க்கத்திற்குப் போகிற ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்டது

காட்டில் வசிக்கிற இராமனும் இலக்ஷ்மணனும் அநேக அரக்கர்களை அழித்தார்கள்

தங்கள் தரிசனத்தால் அதிக சந்தோஷமடைந்தவனாகவிருக்கிறேன்

அரசர்களுடைய சபைகளில் புத்திமான்கள் கௌரவிக்கப்படுகிறார்கள்

மின்னல் மேகத்தினுடைய மனைவியாக கவிகளால் கருதப்படுகிறது

நெருப்பு தொடப்பட்டதாக ஹோதாவையும் தகிக்கிறது

சுகத்தை அநுபவிக்கிறவர்களுடைய சுகத்தின் ஆசை சுகத்தின் அநுபவித்தலினால் வெகுவாக விருத்தியடைகிறது
இராமன் திருவுடைய அயோத்தியில் வசித்தான்

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1. ஸம்ஸ்கிருத இலக்கணங்களில் வழங்கும் வேற்றுமை உருபுகளைக் கூறுக.

2. वत्, मत् ஈற்றுப்பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைகளை நிகழ்காலப் பெயரெச்சங்களின் வேற்றுமைகளோடு ஒப்பிடுக.

3. நிகழ்கால பெயரெச்சங்களின் நபும்சகலிங்கஇருமையெப்படி? இவற்றின் ஸ்திரீலிங்கமும், वत् मत् ஈற்று விசேஷணங்களின் ஸ்திரீலிங்கமும், எப்படி உண்டாகின்றன?

4. வன்கண அல்லது மென்கண மெய்கள் வரின் च् உம் ज उம் எப்படித் திரியும்.

5. स् எப்போது ष् ஆகிறது.

6. பின்வருபவற்றின் வேற்றுமைகளைக் கூறுக:—

प्रतिपद्, हुतभुज्, यशस्वत्, பு. ஸ். ந., कुर्वत्, பு ந. ஸ். सुखभाज्, பு.ந., आयुष्मत्, பு. ந., दिशत्, பு. ஸ். ந., परवत्, பு., आपद्, चोदयत् பு. ஸ். ந.

இருபத்தாறும் பாடம்

अन्, इन् ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள்.

1. எழுவாய் விளிவேற்றுமைகளின் ஒருமை உருபாகிய स् கெடும். (112-வது பக்கம் * இந்த விதியைப்பார்க்க)

2. எழுவாய் ஒருமையிலும் மெய் முதல் உருபுகள் வரினும் ஈற்று न् கெடுகிறது.

3. முதல் ஐந்து ருபங்களில் புல்லிங்கத்தில் (ஈற்றிற் கயல்) अ காரம் நீளும். எழுவாய் ஒருமையில் மாத்திரம் ई காரம் நீளும். நபும்சகலிங்கத்தில் இந்தவிதி அமையாது; ஆனால் நபும்சகலிங்கத்தின் முதல், எட்டாம், இரண்டாம், வேற்றுமைகளின் பன்மையில் अ காரமும் ई காரமும் நீளும்.

4. இரண்டாம்வேற்றுமைபன்மையாகிற अस् உருபு தொடங்கி உயிர்முதல் உருபுகள்வரின் अ காரங் கெடும்; ஆனால் म् மையாவது व् வையாவது கடைசி அவயவமாகவுடைய சம்யுக்தாக்ஷரத்திற்குமுன் अ காரமிருப்பின் இந்த अ காரங்கெடுகிறதில்லை. புல்லிங்க நபும்ஸகலிங்க பெயர்ச்சொற்களின் ஏழாம் வேற்றுமை ஒருமையிலும், நபும்சகலிங்க முதல், இரண்டாம் எட்டாம், வேற்றுமைகளின் இருமையிலும், இந்த விதி பொருந்தலும் பொருந்தாமையுமாம்.

5. விளிவேற்றுமையின் ஒருமையானது பிராதிபதிகமேயாம். நபும்சகலிங்கத்தில் न् கெடுதலும் கெடாமையுமாம்.

राजन् புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	राजा	राजानौ	राजानः

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
2-ம் வேற்றுமை.	राजानम्	राजानौ	राज्ञः*
3-ம் வேற்றுமை.	राज्ञा	राजभ्याम्	राजभिः
4-ம் வேற்றுமை.	राज्ञे	राजभ्याम्	राजभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	राज्ञः	राजभ्याम्	राजभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	राज्ञः	राज्ञोः	राज्ञाम्
7-ம் வேற்றுமை.	राज्ञि,राजनि	राज्ञोः	राजसु
8-ம் வேற்றுமை.	राजन्	राजानौ	राजानः

आत्मन् புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை	आत्मा	आत्मानौ	आत्मानः
2-ம் வேற்றுமை.	आत्मानम्	आत्मानौ	आत्मनः
3-ம் வேற்றுமை.	आत्मना	आत्मभ्याम्	आत्मभिः
4-ம் வேற்றுமை.	आत्मने	आत्मभ्याम्	आत्मभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	आत्मनः	आत्मभ्याम्	आत्मभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	आत्मनः	आत्मनोः	आत्मनाम्
7-ம் வேற்றுமை.	आत्मनि	आत्मनोः	आत्मसु
8-ம் வேற்றுமை.	आत्मन्	आत्मानौ	आत्मानः

---

* राजन् என்பது ஈற்றிற்கயல் அகரங்கெட राज्न् ஆகிறது (29-ம் பக்கம் * விதிப்படி) न् ஆனது ञ् எனவாகிறது. இந்த ञ् மேலுள்ள ज् ஓடு கூடி ज्ञ् எனவாகிறது.

नामन् நபும்ஸகலிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-2 வேற்றுமை.	नाम	नामनी, नाम्नी	नामानि
3-ம் வேற்றுமை.	नाम्ना	नामभ्याम्	नामभिः
4-ம் வேற்றுமை.	नाम्ने	नामभ्याम्	नामभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	नाम्नः	नामभ्याम्	नामभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	नाम्नः	नाम्नोः	नाम्नाम्
7-ம் வேற்றுமை.	नामनि, नाम्नि	नाम्नोः	नामसु
8-ம் வேற்றுமை.	नामन्, नाम	नामनी, नाम्नी	नामानि

शशिन् புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	शशी	शशिनौ	शशिनः
2-ம் வேற்றுமை.	शशिनम्	शशिनौ	शशिनः
3-ம் வேற்றுமை.	शशिना	शशिभ्याम्	शशिभिः
4-ம் வேற்றுமை.	शशिने	शशिभ्याम्	शशिभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	शशिनः	शशिभ्याम्	शशिभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	शशिनः	शशिनोः	शशिनाम्
7-ம் வேற்றுமை.	शशिनि	शशिनोः	शशिषु
8-ம் வேற்றுமை.	शशिन्	शशिनौ	शशिनः

भाविन् நபும்ஸகலிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1, 2 வேற்றுமைகள்	भावि	भाविनी	भावीनि
8-ம் வேற்றுமை	भाविन्, भावि	भाविनी	भावीनि

மற்றவைகள் शशिन् சப்தத்தைப்போன்றே.

சொற்கள்.

अनुजीविन् பு. வேலைக்காரன்
अन्तरात्मन् பு. இருதயம்
अपराधिन् வி. பு. ந. குற்றமுள்ள
अश्मन् பு. கல்
आत्मन् பு. ஆத்மா, தான்
उत्सङ्गवर्तिन् வி. மடையிலிருக்கின்ற
कञ्चुकिन् பு. அந்தப்புரதாசன், காவற்காரன்
कर्मन् ந. கர்மம்
कुशलिन् வி. குசலமான, சுகமுள்ள
क्षयिन् வி. குறைகிற
क्षिप्रगामिन् வி. க்ஷேத்திரம் போகிற
चर्मन् ந. தோல்
नामन् ந. பெயர்
पक्षिन् பு. பறவை
प्राणिन् பு. பிராணி
प्रियवादिन् வி. பிரியமாய்ப்பேசுகின்ற
प्रेमन् பு அன்பு
फलाशिन् வி. பழமுண்கிற
ब्रह्मन् பு. பிரமன்
भाविन् வி. வரப்போகிற
महिमन् பு. மஹிமை
मूर्धन् பு. தலை
मेधाविन् * வி மேதையுள்ள
योगिन् பு. யோகி
राजन् பு. இராஜா
लघिमन् பு. இலகுத்தன்மை
वर्त्मन् ந. வழி, மார்க்கம்
विश्वकर्मन् பு. தேவதச்சன்
शिखरिन् பு. மலை
शूलिन् பு. சிவன்
सद्मन् ந. வீடு
सीमन् ஸ். எல்லை
स्वामिन् பு. ஆண்டவன்
हेमन् ந. பொன்

---

* இன் சுற்று விசேஷண மொழி, ஸ்திரீலிங்கமாகும்போது ஈகாரத்தைக் கூட்டிக்கொள்கின்றது. உதாரணம் मेधाविनी.

अनर्थ பு. கேடு
अन्तःपुर ந. அந்தப்புரம் (சன்
अमात्य பு. அமைச்சன்
अम्बर ந. ஆகாசம்
अर्थ பு பொருள், சம்பவம்
अवतरत् இறங்குகின்ற, (பெயரெச்சம்)
आत्मजा ஸ்.புதல்வி
आरम्भ பு.ஆரம்பம்
उपकार பு. நன்றி
उपानह् * ஸ்.பாதரக்ஷை
कुण्ठित தடுக்கப்பட்ட
कृ-आविस् பு. (आविष्कृ !) வெளிப்படுத்து
केवलम् அ.கேவலம், மாத்திரம்
कैकेयी ஸ்.தசரதன் மனைவி
कौशल ந. சாமர்த்தியம்
क्रमेण அ. படிப்படியாய்
गण् 10க.கணக்கிடு, எண்
गुरु வி. நீண்ட, பெரிய
जगत्कर्तृ பு. ஜகத்கர்த்தா
जीविका ஸ். ஜீவனம்
जीवित ந. வாழ்க்கை, பிராணன்
दिन ந. தினம் நாள்
दुष्ट (பெயரெச்சம்) கெட்ட
दूर வி. தூரமான
दैन्य ந. இழிவு
द्रु 1 க. ப. மனமிரங்கு
न कदापि அ. ஒருபோதுமில்லை
निर्मित நிர்மிக்கப்பட்ட
निर्वृतिमत् வி. பு.ந. சுகமுள்ள
निवेशित (பெயரெச்சம்) வைக்கப்பட்ட
परार्ध பு. பிற்பாதி
पश्चात् அ. பிறகு
पुण्यवत् வி. புண்ணியமுள்ள
पूर्वार्ध பு முற்பாதி
प्रसन्न பெயரெச்சம் சந்தோஷமான
प्रियवादित्व ந பிரியமாய்ப் பேசுதல்
बुद्धि ஸ். புத்தி
मधुरम् அ. இனிமையாய்
यान्त्रिक பு. யாத்திரைக்காரன்
लक्ष्-सम् பு. 10 க. கவனி, சோதி
लघु வி. இலகுவான, குறுகிய

---

* 112-வது பக்கத்தில் † இந்த குறிப்பில் கூறிய இடங்களில் இந்த பதத்தின் கடைசி ह् ஆனது त्, அல்லது द् ஆக மாறுகிறது.

† (113-வது பக்கம் ‡ விதியைப் பார்க்க)

वसुदेव பு. வசுதேவன்
विनाश பு. அழிவு
विशुद्धि ஸ். சுத்தம்
विश्वास பு. விசுவாசம்
वृद्धिमत् வி. வளர்ச்சியுள்ள
व्याली ஸ். பெண்

புலி
शुभ வி. பு. ந. சுபமான, நல்ல
श्यामिका ஸ். அசுத்தி
श्रवण ந. கேட்டல்
श्रीषेण பு. ஓர் மன்னன்
साशङ्क வி. பு. ந.

சந்தேகத்தோடு கூடிய
सुख ந. சுகம்
सोत्कण्ठ வி. பு. ந. கவலையோடு கூடிய
स्वप्न பு. சொப்பனம், கனவு

योगिनः फलाशिनो भवन्ति ।
अपराधिनं मा क्षमस्व ।
अनुजीविने कुप्यति भर्ता ।
दशरथस्य पुत्रो नाम्ना रामः ।
ब्रह्मणः प्रजाः प्रजायन्ते ।
राजन् कुशली भव ।
कञ्चुकी राज्ञामन्तःपुरेऽधिकृतः पुरुषः ।
भाविनोऽनर्थान् ज्ञातुं न समर्थोऽस्ति जनः ।
अश्मभिरश्वस्य गतिः कुण्ठिता
जगत्कर्तुर्महिम्नां फलं सर्वत्र दृश्यते ।

क्षेत्रगामिना वर्त्मना गच्छन्तं यात्रिकमपश्यम् ।
जनस्य कल्याणाय यतमानेन रामेणात्मा क्लेशमुपानीयत ।
आत्मनः पुत्राणां कर्मसु कौशलं प्रशंसति ।
कृष्णो वसुदेवस्य सद्मनि वसन्न† म्बरादवतरन्तं नारदमपश्यत् ।
श्रीषेणस्य राज्ञो महिषी सूर्यं चन्द्रं चात्मन उत्सङ्गवर्तिनौ स्वप्नेऽपश्यत् ।

---

† குறிலை யடுத்த நிலைமொழி யீற்று ङ्, ण्, न्, என்பவைகள் உயிர்வரின் இரட்டும்.

अपराधिनः पुरुषान्दण्डयन्तु राजानः ।

अश्मनेव निर्मितं दुष्टानां हृदयं परकीयस्य दुःखस्य श्रवणेन न कदापि द्रवति ।

शुभानां कर्मणामारम्भः कल्याणाय ।

जगता कुटुम्बिनं मन्यत * आत्मानं साधुः ।

प्राणिनामुपकारार्थैव साधूनां जगति जीवितम् ।

प्रियवादिनां प्रियवादित्वं दैन्यं गण्यते शठैः ।

अज्ञानादात्मनो विनाशायैव केवलं राज्ञा दशरथेन व्यालीव कैकेय्यात्मनः सद्मनि निवेशिता ।

प्रसन्नो भवतोऽन्तरात्मा ।

दिनस्य पूर्वार्धे वृक्षाणां छाया आरम्भे गुर्व्यः क्रमेण च क्षयिण्यः परार्धे तु पुरा लघवः पश्चाच्च वृद्धिमत्यः ।

हेम्नः संलक्ष्यते ह्यग्नौ विशुद्धिः श्यामिकापि वा ।

தேவதத்தன் மேதையுள்ளவன்

தகப்பனார் புத்திரனை பிரேமையோடு தழுவினார்

நளன் விசுவகர்மாவினுடையமகன்

பக்ஷிகள் ஆகாயத்தில் பறக்கின்றன

வேலைக்காரர்கள் ஆண்டவனை அனுசரிக்கிறார்கள்

மரங்கள் பர்வதங்களில் வளருகின்றன

பிள்ளைகளின் பெயர்களை நினைவு கூருகிறேனில்லை

---

* ए, ऐ, ओ, औ, ஈற்றுப்பெயர்ச்சொல், அல்லதுவினைச்சொல் முன் உயிர்வரின் அவ்வுயிர்க்கு ஆதேசமாய்த் தோன்றும் எழுத்துக்களின் य्, व्, கெடுவதுமுண்டு; இப்படி மெய்யின் கேட்டால் அடுத்துள்ள உயிர்கள் புணராவாம்.

பாதரக்ஷைகள் தோலால் நிருமிக்கப் படுகின்றன
ஹரியினுடைய நாசம் (அவன்) கர்மங்களினுடைய பரிணாமம்
குற்றமுள்ள மனிதனுடைய மனது எப்போதும் சந்தேஹத்தோடு கூடியது
இராணியின் தூதானது கஞ்சுகியால் அரசனுக்கு கொண்டு போகப்பட்டது
சகல சிருஷ்டியும் பிரமாவினிடமிருந்து உண்டானது
மனிதர்கள் அநேகமாய் வரப்போகிற சம்பவங்களை அறிய கவலையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள்
சிவன் யோகிகளால் அந்தராத்மாவில் தேடப்படுகிறார்
அரசனால் பாதம்பகைவர்களுடைய தலைகளில் வைக்கப்பட்ட
கற்றமனிதன் நன்னடக்கையின் எல்லையை மீறுகிறதில்லை [து
தூரதேசத்தில் சுகமுள்ள புத்திரர்களின் சமாசாரத்தைக் கேட்ட பொழுது களிகூர்ந்தான்
காட்டில் ஜீவனமானது கனிபுண்போர்களால் சுகமாய்ச் செய்யப்படுகிறது
வீட்டில் அதிதிகளைத் தேவர்களைப்போல் வணங்கினான்
மனிதன் புத்தியின் மஹிமையால் கீர்த்தியுள்ளவனாகிறான்
நல்ல அரசனிடத்தில் குடிகளுடைய விசுவாசம் விருத்தியாகிறது [தார்
பிரமன் பிராணிகளையும் கற்களையும் வானத்தையும் படைத்

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1. अन् ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களின் न் எப்பொழுது கெடும்? அகாரமும் எப்பொழுது கெடும்? அகாரங்கெடாத பெயர்ச்சொற்கள் சில கூறுக.

2. अन् ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களையும், इन् ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களையும், வேற்றுமையில் ஒப்பிடுக.

3. मूर्धन्, महिमन्, वर्त्मन्, यज्वन्, लघिमन्, कुशलिन्, सद्मन्, पाशिन्, कर्मन्, सीमन्, என்பவற்றை வேற்றுமைப் படுத்துக.

4. इन् ஈற்று விசேஷணங்களின் ஸ்திரீலிங்கம் எப்படி?

5. எப்பொழுது ङ्, ण्, न् என்பவையிரட்டும்?

6. பெயர் அல்லது வினைப்பதத்தின் ஈற்று ए, ऐ ओ, औ என்பவை உயிர்வரின் என்ன விகாரமடைகின்றன? உதாரணங்கூறிவிளக்குக?

இருபத்தேழாம் பாடம்

स्, वस्, ईयस्, एयस्, ஈற்றுப்பெயர்ச் சொற்கள்.

1. स् ஈற்று பெயர்ச்சொற்களின் எழுவாய் ஒருமையில் स् உருபு கெடும், ஈற்றிற்கயலில் अகர மிருப்பின் அது நீளும். நிலைமொழி ஈற்று स् விஸர்க்கமாகும்.

2. மெய்முதல் உருபுகள் வரின் स् விஸர்க்கமாகிறது. இவ்விஸர்க்கம் உருபுகளோடு புணரும்போது (21 பக்கம், 24 பக்கம் பா, ‡,) முன்னர் கூறியுள்ள புணர்ச்சி விதிப்படி புணரும்.

3. वस्, ईयस्, एयस्, ஈற்றுச்சொற்கள் புல்லிங்கத்தில் முதல் ஐந்து ரூபங்களில் ஈற்று स்க்கு பூர்வம் न् மிகுகிறது. ஈற்றிற்கயல் अ காமும் நீளுகிறது. எழுவாயொருமையின் ஈறு वान् உம் यान् உமாகும்.

4. இரண்டாம் வேற்றுமை பன்மை தொடங்கி உயிர் முதல் உருபுகள்வரினும், நபும்ஸகலிங்கத்தில் 1, 8, 2, ஆம் வேற்றுமைகளின் இருமை உருபாகிய ईகாரம் வரினும், वस् என்பதின் व காரம் उ காரமாகிறது. மெய் முதலுருபுகளுக்குப் பூர்வமும், நபும்ஸகலிங்கத்தில் 1, 8, 2 ஆம் வேற்றுமைகளின் ஒருமையிலும், स् ஆனது द् எனத் திரியும்.

குறிப்பு :—वகாரந்திரிந்த उகாரத்திற்குக் கீழ் इ கா மிருப்பின் அந்த ईகாரங் கெடும்.

5. மேல் 2 பாராவிற் கூறியவிதி, ईयस्, एयस् ஈற்றுச்சொற்களுக்கும் பொருந்தும்.

6. நபும்ஸகலிங்கச் சொற்களின் 1, 8, 2 ஆம் வேற்றுமை ஒருமையில் ஈற்றிற் கயலிலிருக்கும் अ கா நீளுகிறதில்லை. பன்மை உருபாகிய इ காம் வர ஈற்றிற்கயலுயிர் நீளுகிறது. அந்த உயிர்க்கு முன் ஓர் நாசிகையுந் தோன்றும்.

7. இப்பாடத்திற் கூறியுள்ள எல்லா வீற்றுச்சொற்களின் விளிவேற்றுமையின் ஒருமையிலும் ஈற்றிற் கயலெழுத்து நீளுகிறதில்லை, உ-ம் चन्द्रमस् चिद्वन्.

चन्द्रमस् புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	चन्द्रमाः	चन्द्रमसौ	चन्द्रमसः
2-ம் வேற்றுமை.	चन्द्रमसम्	चन्द्रमसौ	चन्द्रमसः
3-ம் வேற்றுமை.	चन्द्रमसा	चन्द्रमोभ्याम्	चन्द्रमोभिः

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
4-ம் வேற்றுமை	चन्द्रमसे	चन्द्रमोभ्याम्	चन्द्रमोभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	चन्द्रमसः	चन्द्रमोभ्याम्	चन्द्रमोभ्यः
6-ம் வேற்றுமை	चन्द्रमसः	चन्द्रमसोः	चन्द्रमसाम्
7-ம் வேற்றுமை	चन्द्रमसि	चन्द्रमसोः	चन्द्रमःसु-स्सु
8-ம் வேற்றுமை	चन्द्रमः	चन्द्रमसौ	चन्द्रमसः

विद्वस् புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை	विद्वान्	विद्वांसौ*	विद्वांसः
2-ம் வேற்றுமை	विद्वांसम्	विद्वांसौ	विदुषः †
3-ம் வேற்றுமை	विदुषा	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भिः
4-ம் வேற்றுமை	विदुषे	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
5-ம் வேற்றுமை	विदुषः	विद्वद्भ्याम्	विद्वद्भ्यः
6-ம் வேற்றுமை	विदुषः	विदुषोः	विदुषाम्
7-ம் வேற்றுமை.	विदुषि	विदुषोः	विद्वत्सु
8-ம் வேற்றுமை.	विद्वन्	विद्वांसौ	विद्वांसः

---

* ஒரு பதத்தின் அவயவமான न् ஆவது, श, ष, स, ह பக்கத்தில் இருப்பின் அநுஸ்வாரமாகும்.

† 113-வது பக்கம் ‡ இந்த விதியைப்பார்க்க.

श्रेयस् புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	श्रेयान्	श्रेयांसौ	श्रेयांसः
2-ம் வேற்றுமை.	श्रेयांसम्	श्रेयांसौ	श्रेयसः
3-ம் வேற்றுமை	श्रेयसा	श्रेयोभ्याम्	श्रेयोभिः
4-ம் வேற்றுமை	श्रेयसे	श्रेयोभ्याम्	श्रेयोभ्यः
5-ம் வேற்றுமை	श्रेयसः	श्रेयोभ्याम्	श्रेयोभ्यः
6-ம் வேற்றுமை	श्रेयसः	श्रेयसोः	श्रेयसाम्
7-ம் வேற்றுமை	श्रेयसि	श्रेयसोः	श्रेयःसु - स्सु
8-ம் வேற்றுமை	श्रेयन्	श्रेयांसौ	श्रेयांसः

आशिस् ஸ்திரீலிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை	आशीः	आशिषौ	आशिषः
2-ம் வேற்றுமை	आशिषम्	आशिषौ	आशिषः
3-ம் வேற்றுமை	आशिषा	आशीर्भ्याम्	आशीर्भिः
4-ம் வேற்றுமை	आशिषे	आशीर्भ्याम्	आशीर्भ्यः
5-ம் வேற்றுமை	आशिषः	आशीर्भ्याम्	आशीर्भ्यः
6-ம் வேற்றுமை	आशिषः	आशिषोः	आशिषाम्
7-ம் வேற்றுமை	आशिषि	आशिषोः	आशीष्षु-ःषु
8-ம் வேற்றுமை	आशीः	आशिषौ	आशिषः

मनस् நபும்ஸகலிங்கம்.

1, 8, 2-ம் வேற்றுமைகள்— मनः मनसी मनांसि

மற்றவைகள் चन्द्रमस् சப்தத்தைப்போன்றே.

तस्थिवस् நபும்ஸகலிங்கம்

1, 8, 2-ம் வேற்றுமைகள்—तस्थिवत् तस्थुपी * तस्थिवांसि

மற்றவைகள் विद्वस् சப்தத்தைப்போன்றே.

சொற்கள்.

अभ्यूपिवस् வி. வசித்த	धनुस् ந. வில்	वचस् ந. வாக்கு
कनीयस् வி. இளைய	नभस् ந. ஆகாயம்	वनौकस् வி. வனவாசியான
चक्षुस् ந. கண்	पयस ந. ஜலம்	वयस् ந. வயது
छन्दस् ந. வேதம்	प्रेयस् வி. மிகப்பிரியமுள்ள	वासस् ந. வஸ்திரம்
† ज्यायस् வி. மூத்த	भूयस् வி. மிகப்பெரிய	विद्वस् வி. படித்த, கற்ற
तपस् ந. தபசு	मनस् ந. மனது	वेधस् பு. பிரமன்
तमस् ந. இருள்	यशस् ந. கீர்த்தி	शिरस् ந. தலை, சிரம்
तस्थिवस् வி. உட்கார்ந்த	रक्षस् ந. இராக்ஷசன்	श्रेयस् வி. சிரேஷ்டமான
तेजस् ந. பிரகாசம்	रजस् ந. தூளி, மகரந்தம்	सरस् ந. வரி
दिवौकस् பு. தேவன்	वक्षस् ந. மார்பு	हविस् ந. ஹோமதிரவியம்; தேவருணவு
दुर्वासस् பு. ஓர் ரிஷி		

* वस् என்ற விசேஷணங்களின் ஸ்திரீலிங்க ரூபமானது அவற்றின் நபும்சகலிங்க 1, 8, 2, ஆம் வேற்றுமைகளின் இருமை ரூபத்தைப் போலவேயாம்; ஆனால் ईयस्, एयस् என்றவிசேஷணங்கள் ஸ்திரீலிங்கமாகும்போது ई காரத்தை மாத்திரங் கூட்டிக் கொள்ளுகின்றன.

† இதுவும் भूयस् என்பதும் श्रेयस् சப்தம்போல் வேற்றுமைப் படுகின்றன.

अधर्म पु. பாபம்
अनन्तरम् அ. பிறகு
अभूमि ஸ். பூமியில்லாமை
अविचलित சலிக்காத
कण्टक ந. முள்
कीचक पु. கீசகன்
कुश पु. குசன்
कृत (இ. செ. பெ.) செய்யப்பட்ட
कृते அ. பொருட்டு
गुणिन् வி. குணமுள்ள
जीर्ण ஜீர்ணமான
दरिद्र வி. ஏழையான
दारुण வி. பயங்கரமான
द्वारका ஸ். துவாரகை
नव வி. புதிய
निश्चेष्ट வி. சலனமில்லாத
परिहित அணியப்பட்ட
पूजास्थान ந. பூஜைக்தற்குரிய பொருள்
प्रियंवदा ஸ். சகுந்தலையின் தோழி
भगीरथ पु. பகீரதன்
महाराज पु. மஹாராஜன்
लिङ्ग ந. குறி
वर पु. வரம், கொடை
शाखा ஸ். சாகை, கிளை
श्वेत வி. வெண்மையான
संतप्त கொளுத்தப்பட்ட
सहसा அ. உடனே
हरण ந. எடுத்துக்கொள்ளல்

अस्-प्र பூ. 4 க. ப. எறி
आप्-वि பூ. வியாபி, பரவு
यत्-उद् பூ. எழுகிற (நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்)
व्रज् 1 க. ப. போ, அடை
श्रि-आ பூ. 1 க. ப. ஆ ஆசிரயி, அடு
हृ-आ பூ. புசி, யாகம்பண்ணு

வாக்கியங்கள்.

मुनयो वनौकसोऽभवन् ।
देवान् दिवौकसो वदन्ति ।
कनीयांसं भ्रातरमाह्वय ।
कुशो लवस्य ज्यायान् भ्राता ।
प्रेयसो जनान् स्मरति कृष्णः ।
उद्यन्तं चन्द्रमसं प्रेक्षस्व ।
तमोभिर्नभो व्याप्यते ।
वाससी परिहिते कन्यया ।

श्रेयसे यतते ।

शत्रून् शिरस्सु प्रहरति ।

मनसा हरिं व्रजति ।

तपसां फलमनुभवतु ।

दुर्वासाः पाण्डवानां वसतिम-
गच्छत् ।

भूयांसोऽत्र धान्यस्यराशयो व-
र्तन्ते ।

रामो रक्षांसि हत्वा यशोऽवि-
न्दत ।

गङ्गायाः पयांसि श्वेतानीति
श्रूयते ।

बहूनि हवींष्यग्नौ प्रास्यति ।

विद्वद्भिरुपदिष्टो दशरथो यज्ञ-
माहरत् ।

भीमेन वक्षसि ताडितः कीचकोऽम्रियत ।

नगरस्य समीपे तस्थिवद्राजसैन्यमपश्यम् ।

सूर्यस्य तेजसा सन्तप्तः पान्थश्छायामाश्रयते ।

गुणाः पूजास्थानं गुणिषु न च लिङ्गं न च वयः ।

* द्वारकामध्यूषुषो जनस्य सम्पदो मनसोऽप्यभूमिरभवन् ।

वसिष्ठस्य वचांसि श्रुत्वा विश्वामित्रेण सह रामस्य गमनं दशरथो-
न्वमन्यत ।

कैकेय्याः दारुणं वचः श्रुत्वा महाराजो दशरथः सहसा भूमावप-
तन्निश्चेष्टश्चाभवत् ।

ஹரி தாயை வாக்கினால் சாந்தப்படுத்தினான் [ருன்
நாராயணனுடைய இளையவனான சகோதரன் காசியிலிருக்கி
பாணினி வேதங்களை சந்தஸ்களென்று கூறுகிறார்
காற்று புஷ்பங்களிலிருந்து மகரந்தத்தைக் கொண்டுவருகிறது

---

* அவர்களுடைய ஐசுவரியம் அவர்கள் விருப்பத்தை மிஞ்சியது என்று பொருள்.

அரசனுடைய கீர்த்தி உலகத்தில் வியாபிப்பதாகுக
பிரியம்வதை துர்வாசரிடம் சென்று மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டாள்
ஹரி குதிரைகளை ஓட்டுகிற தேர்ப்பாகனை கண்களால் பார்த்
இராமன் இளைய சகோதரர்களால் சேவிக்கப்பட்டான் [தான்
காட்டில் வசிக்கும் இருஷிகளுடைய பர்ணசாலைகள் மரங்களின் இலைகளாலும் சாகைகளாலும் நிர்மிக்கப்பட்டன
பகீரதன் பிரமாவை தபசுகளால் சந்தோஷப்படுத்தினான்
ஏரிகளின் நீரில் தாமரை புஷ்பங்களிருக்கின்றன
ஓர் மனிதன் ஜீர்ண வஸ்திரங்களை நீக்கி புதிய வஸ்திரங்களை தரிக்கின்றதுபோல ஆத்மா ஜீர்ண சரீரங்களை நீக்கி புதியவைகளைப் பிரவேசிக்கிறது [தான்
இரகு அம்பினாலும் பாணங்களினாலும் பூமியைச் செயித்
நெருப்பில் எறியப்பட்ட ஹோமதிரவியங்கள் அக்னியால் தேவதைகளுக்கு கொண்டு போகப்படுகின்றன
அயோத்தியில் வசித்த ஜனங்கள் சுகிகளாயிருந்தார்கள்
ஒளிக்குப்பின் இருள்வருகிறது இருளுக்குப்பின் ஒளிவருகிறது
வலையை முட்கள்மேல் போட்டுவிட்டு பறவைகள் ஆகாயத்திற் பறந்தன
ஏழைகளினுடைய தனத்தை எடுத்துக்கொள்வதில் மிகப் பெரிய பாவமிருக்கிறது
வீரர்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு மரணத்தையுங் கவனிக்கிறதில்லை
இளைய சகோதரன் மூத்தவனை அநுசரித்தான்
தேவர்களிடமிருந்து அநேக வரங்களைப் பெற்றான்
சத்துக்களுக்கு சத்தியம் உயிரைக்காட்டிலும் பிரியமானது

கடவுள் பக்தர்களால் சலியாத மனங்களால் தேடப்படுகிறார்
வித்துவான் எங்கும் பூஜிக்கப்படுகிறான்

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1. अस्, इस्, ईयस्, पयस्, वस्, ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களின் வேற்றுமைகளை ஒப்பிடுக.
2. वस् என்பதின் व காரம் எப்பொழுது उ காரமாகிறது ; கீழ் इ கார மிருப்பின் என்னும் ?
3. वस्, ईयस् அல்லது पयस् ஈற்றுப் பெயர்ச்சொற்களின் ஸ்திரீலிங்க ரூபங்கள் எப்படி ?
4. வேற்றுமை கூறுக:—नभस्, धनुस्, अग्निवस् பு. ஸ். ந., लघीयस् பு.ஸ்.ந., पयस्, चकृवस् பு.ஸ்.ந., ज्यायस् பு.ஸ்.ந., चक्षुस्, वनौकस् பு. ந., सेदिवस् பு. ஸ். ந. முதலியன.

இருபத்தெட்டாம் பாடம்

வினைகள் வியங்கோள் விகுதிகள். (विधिलिङ्)

பரஸ்மைபதம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	ईयम्	ईव	ईम
முன்னிலை	ईस्	ईतम्	ईत
படர்க்கை	ईत्	ईताम्	ईयुस्

ஆத்மனேபதம்.

தன்மை	ईय	ईवहि	ईमहि

முன்னிலை	ईथाः	ईयाथाम्	ईध्वम्
படர்க்கை	ईत	ईयाताम्	ईरन्*

வியங்கோள் விகுதிகளைக்கூட்டு முன் தாதுக்களோடு விகாரணங்கள் கூட்டப்படவேண்டும்.

பரஸ்மைபதம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
தன்மை	वसेयम्	वसेव	वसेम
முன்னிலை.	वसेः	वसेतम्	वसेत
படர்க்கை	वसेत्	वसेताम्	वसेयुः

ஆத்மனேபதம்.

தன்மை	युध्येय	युध्येवहि	युध्येमहि
முன்னிலை	युध्येथाः	युध्येयाथाम्	युध्येध्वम्
படர்க்கை	युध्येत	युध्येयाताम्	युध्येरन्

1 வியங்கோளின் பொருள்களாவன :—விதி. சம்பவம், பிரார்த்தனை, விருப்பம் ; முதலியன

2 தொடர்பான இரண்டு வாக்கியங்களில் ஒன்று மற்றொன்றிற்கு காரணமாகில் வியங்கோளில் வழங்கவேண்டும் உதாரணமாக यदि हरिर्विमार्गान्निवर्तेत शोभनं भवेत्

3 ஹிதமான புத்தி கூறும்போது வழங்கவேண்டும் உதாரணமாக आपदर्थे धनं रक्षेत्, दारान्रक्षेत् धनैरपि.

---

* இந்த விகுதிகளெல்லா மிறந்தகால விகுதிகளைப் போலவேயாம் ; ஆனற் சிற்சில வித்தியாசங்களுண்டு அவையாவன :—

பரஸ்மைபத இறந்தகாலபடர்க்கை பன்மை விகுதி अन्; வியங்கோளில் उस् என்பதாம், ஆத்மனேபத படர்க்கை பன்மை, தன்மை ஒருமை, படர்க்கை, முன்னிலை, இருமை இவைகளின் விகுதிகளாகிய अन्त, इ, इताम् , इथाम् , என்பவை முறையேவியங்கோளில் रन्, अ, आताम् , आथाम् என வாகின்றன. இவ்விகுதிகள் மெய்முதலாயின் ई காரத்தையும், உயிர் முதலாயின் ईय् என்பதையும், தமக்குப் பூர்வம் கூட்டிக்கொள்ளுகின்றன.

சப்தங்கள்.

अध्वखेद पு. மார்க்க இளைப்பு (க்கல்
अनुरञ्जन ந. மகிழ்வி
अपण्डित पு. கல்லாதவன் (ங்கு
अपाय पு. கேடு, தீ
अभिभूत ஜெயிக்கப்பட்ட, மேற்கொள்ளப்பட்ட
अहित ந. உபத்திரவம், தீமை
आवरण ந. மறைப்பு
उत அ. அல்லது
क्लृप् 1 க. ஆ. சமர்த்தனாகு
क्षुद्र வி. தாழ்வான
गाह्-अव பூ. 1 க ஆ. மூழ்கு
जायापती पு. (இருமை) மனைவியும் புருஷனும் [காசி
तप् 1 க. ப. சுடு, பிர
तमिस्रा ஸ். இரவு
तृषित வி. தாகமுள்ள

दारिद्र्य ந. எளிமை
दीन வி. எளிய
दुर्दशा ஸ். கெட்டநிலைமை
द्रुह् 4 க. ப. துரோகஞ்செய்
धीर வி. தீரமுள்ள
नीचैराख्य வி. கீழானதென்றுசொல்லப்பட்ட (சபை
न्यायसभा ஸ். நியாய
पद्-निस् பூ. உண்டாகு, முடி
परकीय வி. பிறனுடைய [ட
प्रतिहत தடுக்கப்பட்
प्रथमसुकृत पு. பூர்வபுண்யம் [ந்த
प्राप्त சேர்ந்த, அடை
बहिस् அ. (5-ம்வே தழு) வெளியே
भागीरथी ஸ். கங்கை
भूरि வி. அதிகமான
* भोस् அ. விளியிடைச்சொல்

रक्षण ந. காப்பாற்றுதல்
रज्जु ஸ். கயிறு, பழுதை
वस्-अधि பூ. உட்கார், ஆசிரயி
विघ्न पு. தடை
विपत्ति ஸ். விபத்து
विमार्ग पு. தீயவழி
विमुख வி. விமுகமான
विश्रामहेतोः இளைப்பாறுதற் பொருட்டு
शोभन வி. நல்ல
संश्रय पு. தங்குமிடம்
समाज पு. கூட்டம்
साक्षिन् சாட்சி
सुकृत ந. | நல்
सुचरित ந. | வினை
सुरभि வி. வாசனையான
सुवृत्त வி. நன்னடக்கையுள்ள
स्मृ-वि பூ. மற

---

* உயிர் அல்லது மென்கணம்வரின் भोस् என்பதின் ஈறுகெடும்.

विपदाभिभूतोऽपि न धर्मं त्यजेयम् ।
इच्छामि सोमं पिबेद्भवान् ।
किं भो नृत्यं शिक्षेयोत गानम् ।
भूरिणा प्रयत्नेन तत्वमवगच्छेः ।
पुत्राः सुचरितैः पितरौ प्रीणयेयुः ।
ईश्वरस्य पूजया शान्तिं विन्देवहि ।
रज्जुं सर्पं न मन्येध्वम् ।
दुर्दशां गते नरि क्षुद्रोऽप्यहितमाचरेत् ।
यदि हरिर्विमार्गान्निवर्तेत शोभनं भवेत् ।
कुसुमैः सुरभिणि हर्म्येऽध्वखेदं नयेथाः ।
प्रजानामनुरञ्जनाय राजानो यतेरन् ।
सुवृत्ताय नृपतये प्रजा न द्रुह्येयुः ।
धर्मे रताः प्रज्ञा हरिं पश्येयुः ।
वत्सौ मातुराज्ञामनुरुध्येयाथाम् ।
धैर्यमवलम्ब्य शत्रुभिः सह युध्येथाः ।
नारायणस्यालस्याद्दारिद्र्यं निष्पद्येत ।
शिष्यस्याविनयं गुरुर्न सहेत ।
विपत्तौ धीरो न मुह्येद्धर्मं वा न परित्यजेत् ।
इच्छामि पुनरपि पुण्यां भागीरथीमवगाहेवहीत्यवदद्रामं सीता ।
संश्रयाय प्राप्ते मित्रे प्रथमसुकृतानि स्मृत्वा क्षुद्रोऽपि न विमुखो भवेत् ॥

तृषिताय जलं यच्छेद्धरेद्दीनस्य चापदम् ।
नीचैराख्यं गिरिमधिवसेस्तत्र विश्रामहेतोः ।
सूर्ये तपत्यावरणाय दृष्टेः कल्पेत लोकस्य कथं तमिस्रा ।
वर्धमानं व्याधिं जयन्तं शत्रुं च नोपेक्षेत ।
पण्डितानां समाजेऽपण्डिता मौनं भजेयुः ।

எப்பொழுது நீங்களிருவரும் வீட்டிற்குத் திரும்புகிறீரோ அப்பொழுது கைகளையும் கால்களையும் கழுவவேண்டியது

மனிதர்கள் சினேகிதர்களை மறக்கக் கூடாது

விஷத்தை ருசிபார்ப்பாயானால் சாவாய்

இரண்டு புஸ்தகங்கள் இரண்டு கைகளில் கொண்டுபோகப் படலாம்

நீங்களிருவரும் ஆசிரியரிடத்திலிருந்து நியாயத்தைக் கற்க வேண்டும்

மரத்தின் நிழலில் இங்கு உட்காருவோமாக

அரசர்கள் பிரஜைகளை திங்கினின்று இரக்ஷிக்கவேண்டும்

விசுத்தமான ஹிருதயத்தோடு தேவனை வணங்குவோமாக

நீ தரித்திரர்களுக்கு தனத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்

மனிதர்கள் காரணமின்றி கலங்கக்கூடாது

ஒருவனும் பிறனுடைய தனத்தைப் பேராசைப்படக்கூடாது

இரண்டு திருடர்களும் அடிக்கப்படவேண்டுமென்று அரசன் கட்டளையிட்டான்

நம்முடைய நாட்டின் இரக்ஷணையில் நாம் இறந்தால் கீர்த்தியை யடைவோம்

நியாய ஸ்தலங்களில் சாக்ஷிகள் எப்பொழுதும் உண்மையையே சொல்லவேண்டும்

நான் காசிக்குப்போனால் அநேக ஸம்ஸ்கிருத புத்தகங்களைக் கொண்டுவருவேன்

நீ பொய் சொல்வாயானால் எஜமான்களால் அடிக்கப்படுவாய்

அரசன் சத்துருவோடு சண்டைபோடலாமென்று சைனியங்களை நகரத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுபோனான்

ஏழைப் பிராமணர்கள் பட்டணத்தில் யாசித்தால் தனம் அடைவார்களா என்ன?

பதியும் பத்தினியும் வீட்டில் தினந்தோறும் அக்னியை வணங்கவேண்டும்

ஒரு மனிதன் தர்மத்தின் அனுஷ்டானத்தில் ஆயாசத்தைக் கவனிக்கக்கூடாது

விக்கினங்களால் தடுக்கப்படினும் தொடங்கின காரியத்தை விடக்கூடாது

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

1. வியங்கோள் விகுதிகளையும் இறந்தகால விகுதிகளையும் ஒப்பிடுக

2. வியங்கோளின் அருத்தம் யாது?

3. भोस् என்பதின் ஈறு எப்பொழுது கெடும்?

4. பின்வருந் தாதுக்களுக்கு மூன்றிடங்களிலும் மூவசனங்களிலும் வியங்கோள் ரூபங்களைக்கூறுக:—स्तृ, ईश्, मन्त्र—णिं ब्रू, सृज्, हृ, डी, सृप् स्था, जन्, पा, हु, भू-अनु, ब्रू, स्तु, मुच् முதலியன.

இருபத்தொன்பதாம் பாடம்

ஸர்வநாம சப்தங்கள்.

வடமொழியில் ஸர்வநாம சப்தங்களுள் முக்கியமானவைகளாவன :—सर्व எல்லாம். तद् அது. एतद् இது. यद् எவன், எவள், எது. (இனச்சுட்டு) किम् எவன், எவள், எது. (வினா) अस्मद् நான், நாங்கள். युष्मद् நீ, நீங்கள். इदम् இது. अदस् அது. அல்லது, இது

1. பின்வரும் ஐந்து உருபுகள் அ காரவீற்றுப் புல்லிங்க ஸர்வநாம சப்தங்களுக்கே சிறப்பானவைகள்; மற்றபடி இவைகள் அ கா வீற்று சாதாரண பெயர்ச்சொற்களைப் போலவே வேற்றுமைப்படுகின்றன.

	உருபுகள்
1-ம் வேற்றுமை பன்மை	ई
4-ம் வேற்றுமை ஒருமை	स्मै
5-ம் வேற்றுமை ஒருமை	स्मात्
6-ம் வேற்றுமை பன்மை	इपाम्
7-ம் வேற்றுமை ஒருமை	स्मिन्

1-ம் வேற்றுமை.	सर्वः	सर्वौ	सर्वे
2-ம் வேற்றுமை.	सर्वम्	सर्वौ	सर्वान्
3-ம் வேற்றுமை.	सर्वेण	सर्वाभ्याम्	सर्वैः
4-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्मै	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्मात्	सर्वाभ्याम्	सर्वेभ्यः

6-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्य	सर्वयोः	सर्वेषाम्
7-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्मिन्	सर्वयोः	सर्वेषु

2. आ கார ஈற்று ஸ்திரீலிங்க ஸர்வநாம சப்தங்களுக்கு பின்வருபவைகள் சிறப்பான வுருபுகள். साम् என்பது தவிர மற்றயவெல்லாச் சிறப்புருபுகளுக்கு பூர்வமும் ஈற்று आ காரம் குறுகும்; மற்றபடி आ கார ஈற்றுப் பெயர்ச் சொற்களைப் போலவே வேற்றுமைப்படுகின்றன.

4-ம் வேற்றுமை ஒருமை.	स्यै
5-ம் வேற்றுமை ஒருமை.	स्यास्
6-ம் வேற்றுமை ஒருமை.	स्यास्
6-ம் வேற்றுமை பன்மை.	साम्
7-ம் வேற்றுமை ஒருமை:	स्याम्

1-ம் வேற்றுமை:	सर्वा	सर्वे	सर्वाः
2-ம் வேற்றுமை.	सर्वाम्	सर्वे	सर्वाः
3-ம் வேற்றுமை.	सर्वया	सर्वाभ्याम्	सर्वाभिः
4-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्यै	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्याः	सर्वाभ्याम्	सर्वाभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्याः	सर्वयोः	सर्वासाम्
7-ம் வேற்றுமை.	सर्वस्याम्	सर्वयोः	सर्वासु

நபும்ஸகலிங்க 1, 2 வே:— सर्वम् सर्वे सर्वाणि

மற்றவைகள் புல்லிங்க சப்தத்தைப் போலவே வேற்றுமைப்படும்.

3. புல்லிங்கத்தில் வேற்றுமைப்படும்போது तद्, एतद्, यद् किम्, என்பவைகள், முறையே त, एत, य, क எனவாகின்றன; அதாவது अकार ஈற்றுச்சப்தங்களாகின்றன. तद्, एतद्, என்பவற்றின் எழுவாய் ஒருமை ரூபங்கள், முறையே सः एषः, என்பவைகளாம். (இவ்விரண்டின் ஈற்று விஸர்க்கங்களும் ஓர் வாக்கியத்தில் மெய்வரின் கெடும். உ-ம் सपुरुषः, एष पुरुषः)

4. ஸ்திரீலிங்கத்தில் வேற்றுமைப்படும்போது முற்கூறிய நான்கு சப்தங்களும் आகாராந்தங்களாகின்றன; அதாவது முறையே ता, एता, या, का எனவாகின்றன. முதலிரண்டின் எழுவாய் ஒருமைகள் முறையே सा, एषा என்பவைகளாம்.

நபும்சகலிங்க 1, 2-ம் வேற்றுமைகள்.	तद्	ते	तानि
	एतद्	एते	एतानि
	यद्	ये	यानि
	किम्	के	कानि

5. மூன்றுலிங்கங்களிலும், இரண்டாம் வேற்றுமையிலும், மூன்றும் வேற்றுமை ஒருமையிலும், ஆறும் ஏழாம் வேற்றுமைகளின் இருமையிலும், एत என்பது एन என மாறுதலுமுண்டு.

புல்லிங்கம்.

2-ம் வேற்றுமை	एतम्, एनम् एतौ, एनौ एतान्, एनान्
3-ம் வே. ஒருமை	एतेन, एनेन
6-7ம் வே. இருமை	एतयोः, एनयोः

ஸ்திரீலிங்கம்.

2-ம் வேற்றுமை	एताम्, एनाम् एते, एने एताः, एनाः
3-ம் வே. ஒருமை	एतया, एनया
6-7ம் வே. ஒருமை	एतयोः, एनयोः

நபும்ஸகலிங்கம்.

2-ம் வேற்றுமை. एतद् एनद्, एते, एने, एतानि, एनानि

अक्षर வி. நாசமற்ற
अखिल வி. எல்லா
अटवी ஸ். காடு
अर्थ्-प्र பூ. 10க.ஆ. தேடு, இச்சி
अल्प வி. அற்பமான
अवदात வி. சுத்தமான, பெரிய
आत्मज பு. புத்திரன்
आयास பு. ஆயாசம் சோர்வு
इष्ट இஷ்டமான
कपिल பு. கபிலர்
काञ्चन ந. பொன்
कुलीन வி. உயர்குலத்திற் பிறந்த
गुणाढ्य வி. குணமறி
गै 1க.ப.பாடு [கிற
चारु வி. அழகான
चौर्य ந. திருட்டு
जाल्म பு. போக்கிரி

दक्षिणा ஸ். தக்ஷிணை
दर्शनीय வி. அழகான, காணத்தக்க
दिश् * ஸ். திசை
दुराप வி. அடைதற்கரிய
दुर्गा ஸ். துர்க்கை
देवायतन ந. கோவில்
द्यावापृथिवी ஸ். வானமும் பூமியும் (இருமை)
नाट् 10 க. ப. ஆ. நடி, ஆடு
निष्णात வி. வல்ல, சாமர்த்தியமான
पुराण ந. புராணம்
पूत பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட
प्रपन्न சேர்ந்த
प्रयाग ந. பிரயாகை
ब्रह्मविद् வி. பிர்மத்தையறிந்த

महत् † வி. பெரிய
महिषासुर பு. மஹிஷாசுரன்
मेदिनी ஸ். பூமி, மேதினி
राजपुत्र பு. இராஜபுத்திரன்
राज्ञी ஸ். இராணி
रोदन ந. அழுகை
वित्त ந. செல்வம்
विधृत தாங்கின, ஏந்தின [க
श्रद्धेय வி. நம்பத்தக்
श्रुतिमत् வி. வேதமறிந்த
सगर பு. சகரன்
साध्य வி. பெறத்தக்க, சாத்தியமான
सामर्थ्य ந. சாமர்த்தியம்

---

* இந்தச் சொல்லிறு டய श् எழுவாயொருமையிலும், மெய்முதல் உருபுகள் வரினும், ஏனத்திரியும். இந்த क् மெல்லின மெய் வரின் ग् எனவாகிறது.

† वस्, ईयस् ஈற்றுச்சொற்களிற்போலவே புல்லிங்க முதலே

வாக்கியங்கள்.

कोऽत्रागतः ।
कस्यैतानि पुस्तकानि ।
कस्याः पुत्रा एते ।
यं पुरुषं ह्योऽपश्यं तमेवाह्वयामि
सा बाला न *किंचिदवदत् ।
तेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणामयच्छम् ।
कस्मान्नगराद्दूत आगतः ।

एतेषां यथादिष्टं तत्तत्क्रियताम् ।
कयोस्ते वाससी ।
यया महिषासुरो हतस्तस्यै दुर्गायै नमः ।
ते नद्यौ प्रयागे संगच्छेते ।
न दृश्यतेऽत्र कोऽपि रोदनं तु श्रूयते ।

याः कथाः पुराणेषु श्रूयन्ते ता एवैते नाटयन्ति ।
स एवैष प्रदेशो यस्मिन् प्रियया सह चिरमवसम् ।
येनैतदखिलं जगन्निरमीयत तस्मै नम ईश्वराय ।
तेषु तेषु शास्त्रेषु निष्णातैः पण्डितैः सह राजाऽभाषत ।
ययात्मानं पूतं मन्यते वसिष्ठस्तामरुन्धतीं वन्दस्व ।

ந்த ரூபங்களிலும், நபும்சகலிங்க 1, 8, 2 ம் வேற்றுமைப்பன்மையிலும், தன்னுடைய ஈற்றிற்கயல் அகர மிருப்பதுடன் ஈற்று त् க்குப் பூர்வம் न् உம் தோன்றும். பின்வரும் பெயர்ச்சொல்லோடு தொடர்மொழியாகக் கூடும்பொழுது இது महा எனவாகிறது.

* किम् என்பதோடு अपि, चित् என்பனவைகளைக் கூட்டினால் யாதோ வொன்றென்றும் (இன்னதென்று குறித்துக்காட்டாத) பொருளை யுணர்த்துஞ் சுட்டாப் பெயராகின்றது. உ-ம் कश्चित् எவனோவொருவன் काचित् எவளோவொருத்தி. किंचित् யாதோவொன்று

सर्वासु कलासु प्रावीण्यमुपगतो राजपुत्रः ।

याभ्यां चौर्यं कृतं तौ पुरुषौ राजाऽदण्डयत् ।

एतस्यामटव्यां पुरा ब्रह्मविदो मुनयो न्यवसन् ।

यैर्भूर्दिन्युत्खाता ये च कपिलस्य कोपेन दग्धास्तान् सगरस्यात्मजान् भगीरथो गङ्गाया जलेनोदधरत् ।

यासां विवाहाः स्वपुत्रैः सह समजायन्त ताभिर्जनकस्य कन्याभिः प्रपन्नो राजा दशरथोऽयोध्यामगच्छत् ।

पुरा यानि वस्तूनि महता श्रमेण साध्यान्यासंस्तान्यधुना यन्त्राणां सामर्थ्यादल्पेनैवायासेन साध्यानि ।

किं तया धेन्वा क्रियते यस्या दुग्धं नोपलभ्यते ।

यस्यास्ति वित्तं स नरः कुलीनः स पण्डितः स श्रुतिमान् गुणज्ञः।

स एव वक्ता स च दर्शनीयः सर्वे गुणाः काञ्चनमाश्रयन्ते ॥

இவர்கள் யார்? அவர்களுடைய விருத்தியாது? அவள் ஹரியினுடைய பெண். அவளுடைய பெயரென்ன?

இராமன் யாரை அப்படிச் சொன்னான்

அவன் கோவிந்தனுடைய சகோதரன்

நான் அவனோடு பாடசாலைக்குப் போனேன்

தன் சிநேகிதர்களில் எவனை அவன் நினைவு கூருகின்றான்?

அந்த ஆற்றில் மீன்களிருக்கின்றன

அவன் அவளால் தொடப்படுகிறான்

எவர்கள் அந்த கிராமங்களிலிருந்து வந்தார்களோ அம்மனிதர்கள் எங்கே?

எந்த தேசத்திற்கு ருத்திரகன் அரசனோ அந்த தேசத்திலிருந்து அவர்கள் வருகிறார்கள்

இந்த வீட்டில் மஹாராஷ்டிரர்களுடைய அரசன் வசித்தான்

அங்கப் பெண்களுள் எவள் பாடுகிறாள்?

யாரால் இந்த புஸ்தகம் இங்கே வைக்கப்பட்டது?

இந்த நாசமற்ற ஆத்மாவின் பிரபாவத்தால் வானமும் பூமியுந் தாங்கப்பட்டவைகளா யிருக்கின்றன

அந்தக் காட்டில் தீர்க்ககாலம் வசித்தேன்

எந்த திசையால் அந்த போக்கிரி போனான்?

அந்த ஆலயத்தில் இலக்ஷ்மியினுடைய அழகான விக்கிரக மிருக்கிறது

ஹரி நம்பக்கூடாத கதையை அவனுக்குச் சொன்னான்

எவனை இலக்ஷ்மி தேடுகிறாளோ அவன் எப்படி அவளால் அடைய அரியவனா யிருப்பன்.

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

---

1. ஸர்வநாம சப்தங்களும் சாதாரண பெயர்ச்சொற்களும் வேற்றுமைப்படுகையில் எவ்வேற்றுமை உருபுகளில் வித்தியாசப்படுகின்றன.

2. ஸர்வநாம சப்தங்களின் பிராதிபதிகங்கள் உயிர் ஈறா? மெய்யீறா?

3. सः, एषः என்பவைகளின் விஸர்க்கம் ஓர் வாக்கியத்தி லெப்படியாகும்?

4. வேற்றுமைப்படுத்துக:—यद् பு. ஸ். ந. तद् பு. ஸ். ந., किम् பு. ஸ்: ந., एतद् பு. ஸ். ந. दिश् महत् பு. ந.

முப்பதாம் பாடம்

தன்மை முன்னிலையிடத்து ஸர்வநாம சப்தங்கள்,

अस्मद् (*நான், நாங்கள்.*)

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை	अहम्	आवाम्	वयम्
2-ம் வேற்றுமை	माम्, मा	आवाम्, नौ	अस्मान्, नः
3-ம் வேற்றுமை	मया	आवाभ्याम्	अस्माभिः
4-ம் வேற்றுமை	मह्यम्, मे	आवाभ्याम्, नौ	अस्मभ्यम्, नः
5-ம் வேற்றுமை	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्
6-ம் வேற்றுமை	मम, मे	आवयोः, नौ	अस्माकम्, नः
7-ம் வேற்றுமை	मयि	आवयोः	अस्मासु

युष्मद् (*நீ, நீங்கள்.*)

1-ம் வேற்றுமை	त्वम्	युवाम्	यूयम्
2-ம் வேற்றுமை	त्वाम्, त्वा	युवाम्, वाम्	युष्मान्, वः
3-ம் வேற்றுமை	त्वया	युवाभ्याम्	युष्माभिः
4-ம் வேற்றுமை	तुभ्यम्, ते	युवाभ्याम्, वाम्	युष्मभ्यम्, वः
5-ம் வேற்றுமை	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
6-ம் வேற்றுமை	तव, ते	युवयोः, वाम्	युष्माकम्, वः
7-ம் வேற்றுமை	त्वयि	युवयोः	युष्मासु

சப்தங்கள்.

अपराधलव பு. சிறு குற்றம்
अव् 1 க. ப. காப்பாற்று
अविश्वास्य வி. நம்பிக்கையற்ற
आर्या ஸ். கௌரவமுள்ள ஸ்திரீ [ள
उचित வி. உசிதமா
ऋत्विज् பு. இருத்விக்கு
एतादृश வி. இப்படிப்பட்ட
कारुणिक வி. கருணையுள்ள
गम्-शरण அல்ல ஶரண என்பதின் 2 வே. ஒருமையோடு கூடி, சரணம்புகு
जेतृ பு. ஜெயிக்கின்றவன்
ताडन ந. அடித்தல்
त्वर् 1 க. ஆ. துரிதப்படு, ஆத்திரப்படு
दासजन பு. அடிமை
दूरम् அ. தூரம்
दैव ந. அதிர்ஷ்டம்
नन्दिनी ஸ். பெண்
निमित्त ந. காரணம்
निरस्त (अस् 4 க. निर् பூ) சிதறடிக்கப்பட்ட
निष्फल வி. பயனற்ற
पत्-आ பூ நேரிடு, சம்பவி [ன
पर्याकुल வி. கலங்கி
पार् 1 க.ப. ஆ. கட, தாண்டு
प्रतनु வி. சிறிய
भूतार्थ பு. உண்மை
मति ஸ். எண்ணம்
मानिनी ஸ். மானமுள்ளவள்
मेघजाल ந. மேகக்கூட்டம்
रघुनाथ பு. இரகுநாத [ன்
लव பு. அறு
वियोग பு. வியோகம், பிரிவு
शिव ந. மங்களம், சுகம்
सवितृ பு. சூரியன்
साक्षिन् பு. சாக்ஷி
सोमवासर பு. திங்கட்கிழமை

வாக்கியங்கள்.

नाहमपराधी ।
शिवो वः शिवाय भवतु ।
रघुनाथः स्निग्धस्त्वावयोः ।
कुत्रास्ति मे पुत्रकः ।
बालकौ युवयोः पिता क्वास्ति।
क्व गता ते माता ।

भगवति त्वामहं वन्दे। त्वरते मम मनोऽध्ययनाय।
मह्यं धनं न यच्छसि। विष्णुर्नोऽवतु।
मास्मानवधीरय। अस्माकमश्व एषः।

पृथिवीं रक्षत्सु युष्मासु कुतो नो भयम्।
त्वया सहोपवनं गन्तुमिच्छामि।
आर्ये कथयामि ते भूतार्थम्।
युष्मदाधिगतां वार्तां सर्वेभ्यः शंसामि।

तस्य पीडां हर्तुमस्माभिश्चिन्तित उपायो निष्फलोऽभवत्।
तव सुचरितं ममैव मतनु यतो न दीर्घं कालमावां सुखमन्वभवाव।
किं तव पापे रामेण मया वा पापं कृतमित्यपृच्छत्क्रुद्धो दशरथः

केन निमित्तेन तस्यैवं त्वमनर्थायाद्योद्यता। [कैकेयीम्।
दीनेष्वस्मास्वप्येतादृशो भवतः स्नेहः।
मरुता मेघजालमिव दैवेनास्माकं सर्वे मनोरथा निरस्ताः।
एतस्य वृत्तान्तस्य श्रवणेन पर्याकुलमावयोर्मनः।

*कमपराधलवं मयि पश्यसि त्यजसि मानिनि दासजनं यतः।

† तेषां वधूस्त्वमसि नन्दिनि पार्थिवानाम्।
येषां कुलेषु सविता च गुरुर्वयं च॥
यूयं वयं वयं यूयमित्यासीन्मतिरावयोः।
किं जातमधुना येन यूयं यूयं वयं वयम्॥

---

* ஓர் புருடனால் தன் மனைவிக்குச் சொல்லப்பட்டது.

† சூரியவமிசப் புரோஹிதரான வசிஷ்டரால் சீதைக்குச் சொல்லப்பட்டது.

நீ ஒரு புத்திமானு யிருக்கிருய்
என்னை ஒரு நம்பிக்கையற்றவனுக நினைக்கிருயா என்ன ?
எப்பொழுது நீ மலையில் ஏறினுயோ அப்பொழுது உன்னு டைய வழி யார் காட்டினுர்
உனக்கு இந்தக் கதையை எவன் சொன்னுன் ?
என் தகப்பனுர் காசிக்குப் போனுர் எப்போது அவர் திரும்பி னுரோ அப்போது அனேக புஸ்தகங்களைக் கொண்டு வந்தார் அவைகளை எனக்குக் கொடுத்தார்
அங்கே எது சம்பவித்ததோ அதை எங்களுக்குச் சொல்
என் புஸ்தகம் எங்கே யிருந்ததென்று உன்னைக் கேட்டேன்
எங்களிடத்தினின்று வியோகத்தால் விசனப்பட்டவனுகாதே
உன்னுடைய தயவால் எல்லா சங்கடங்களையுந் தாண்டினேம்
சாஸிகள் திங்கட்கிழமை வரும்படி என்னுல் உத்திரவளிக்கப் பட்டார்கள்
எப்போது நீ என் வீட்டிற்கு வந்தாயோ அப்போது உனக் குத் தானியராசிகளைக் கொடுத்தேன் [த்தோம்
அநேக ரிஷிகளினுடைய ஆசிரமங்களை நாங்களிருவரும் பார்
இந்த புஷ்பங்கள் எங்களிருவரால் கொண்டுவரப்பட்டன
அந்த சமாசாரத்தை என்னிடத்திலிருந்து அவன் பெற்றுன்
நீங்களிருவரும் எல்லா மனிதர்களையும் நிந்திக்கிறீர்கள்
உன்னிடத்திலிருந்து சன்மார்க்கம் என்னுல் அறியப்பட்டது
அபராதமின்றி ருத்துவிக்குகள் என்னை யடித்தார்கள்
கருணையுள்ள பிதாவே உன்னுடைய குழந்தைகளாகிய எங் கள்மேல் கோபிக்காதிர்கள்
தன்னுடைய சிநேகிதர்களாகிய எங்களிடத்திலிருந்து தூரமா யலைந்தான் [பட்டது
அந்த நாயை அடிக்கிற உன்னுல் கெட்ட காரியஞ் செய்யப்

முப்பத்தொன்ரும் பாடம்

अदस्, அது, இது. इदम्, இது.

अदस् அது, இது.

புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	असौ	*अमू	अमी
2-ம் வேற்றுமை.	अमुम्	अमू	अमून्
3-ம் வேற்றுமை.	अमुना	अमूभ्याम्	अमीभिः
4-ம் வேற்றுமை.	अमुष्मै	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	अमुष्मात्	अमूभ्याम्	अमीभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	अमुष्य	अमुयोः	अमीषाम्
7-ம் வேற்றுமை.	अमुष्मिन्	अमुयोः	अमीषु

ஸ்திரீலிங்கம்.

1-ம் வேற்றுமை.	असौ	अमू	अमूः
2-ம் வேற்றுமை.	अमूम्	अमू	अमूः

---

* புல்லிங்க अदस् சப்தத்தின் எழுவாய் ஒருமை ரூபந் தவிர மற்ற ரூபங்களைக் கற்கும் எளிய முறையாவது:—

अदस् சப்தத்தை புல்லிங்க अद எனக்கொண்டு सर्व சப்தத்தைப் போல் அதை வேற்றுமைபடுத்தவும். பின்னு மொவ்வொரு ரூபத்திலுமுள்ள द் ஐ म् மாக்குவதுடன் அடுத்த உயிர் குறிலாயின் उ காரமாகவும் நெடிலாயின் ऊ காரமாகவும் பன்மையிலிருக்கும் ए காரத்தை ई காரமாகவும் மாற்ற ரூபங்கள் பெறப்படும். மூன்ரும் வேற்றுமை ஒருமை பன்மை ரூபங்களை अदेन, अदैः என்பவற்றிற்குப் பதிலாக अदना, अदेभिः எனக்கொள்ளவும். स् ஆனது ष् ஆகிறதென்பதைக் கவனிக்கவும்: இதேமாதிரி ஸ்திரீலிங்கத்திலுஞ் செய்யலாம். अदा என்பது सर्वा என்பதைப்போல வேற்றுமைப்படுகிறது.

	ஒருமை.	இருமை.	பன்மை.
3-ம் வேற்றுமை.	अमुया	अमूभ्याम्	अमूभिः
4-ம் வேற்றுமை.	अमुष्यै	अमूभ्याम्	अमूभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	अमुष्याः	अमूभ्याम्	अमूभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	अमुष्याः	अमुयोः	अमूषाम्
7-ம் வேற்றுமை.	अमुष्याम्	अमुयोः	अमूषु
நபும்சகலிங்கம் 1, 2 வே:—	अदः	अमू	अमूनि

மற்றவைகள் புல்லிங்கம் போன்று வேற்றுமைப்படுகின்றன.

इदम्, இதம்.

புல்லிங்கம்.

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
1-ம் வேற்றுமை.	अयम्	इमौ	इमे
2-ம் வேற்றுமை.	इमम्	इमौ	इमान्
3-ம் வேற்றுமை.	अनेन	आभ्याम्	एभिः
4-ம் வேற்றுமை.	अस्मै	आभ्याम्	एभ्यः
5-ம் வேற்றுமை.	अस्मात्	आभ्याम्	एभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	अस्य	अनयोः	एषाम्
7-ம் வேற்றுமை.	अस्मिन्	अनयोः	एषु

ஸ்திரீலிங்கம்.

1-ம் வேற்றுமை.	इयम्	इमे	इमाः
2-ம் வேற்றுமை.	इमाम्	इमे	इमाः
3-ம் வேற்றுமை.	अनया	आभ्याम्	आभिः
4-ம் வேற்றுமை.	अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः

	ஒருமை	இருமை	பன்மை
5-ம் வேற்றுமை.	अस्याः	आभ्याम्	आभ्यः
6-ம் வேற்றுமை.	अस्याः	अनयोः	आसाम्
7-ம் வேற்றுமை.	अस्याम्	अनयोः	आसु
நபும்ஸகலிங்கம் 1-2. வே:—	इदम्	इमे	इमानि

மற்றவைகள் புல்லிங்கத்தைப்போல வேற்றுமைப்படுகின்றன.

சொற்கள்.

अक्षमा ஸ். பொறு
மை
अथवा அ. அல்லது
उर्वशी ஸ். ஊர்வசி
कदर्य பு. உலோபி
कवीश பு. கவிசிரே
ஷ்டன் [வே
किल அ. மெய்யாக
कृ-अलम् பூ. அலங்
கரி [ளம்
गर्ता ஸ். குழி, பள்
गृध्रराज பு. ஜடாயு
छन्न மறைக்கப்
பட்ட
जव பு. வேகம்
दुःखित வி. துக்கம
டைந்த
दृश्य வி. காணத்தக்க

देवदारु பு. தேவ
தாரு மரம்
द्रुतम् அ. விரைவாய்
पुत्रीकृत வி. புத்ர ம
கன் க்ருதசெய்யப்
பட்ட., புத்திரனா
கச் செய்யப்பட்
ட, தத்தான
पुरः அ. முன்பு, முன்
पुष्पधारिन् வி. புஷ்ப
முடைய
पूर् 10 க. பூரி, நிர
ப்பு
प्रदेय வி. கொடுக்கத்
தக்க
प्रभव பு. உற்பத்தி
प्रियतमा வி.ஸ். அதி
கப்பிரியமான

प्रियाप्रवृत्ति ஸ். நாய
கியைக் குறித்த
வர்த்தமானம்
भिक्षा ஸ். பிக்ஷை
भीरू வி. ஸ். தைரிய
மற்ற
मदिराक्षी ஸ். மயக்
குங் கண்ணி
मधुकर பு. தேனீ
रथ्य பு. குதிரை [கு
रम्-वि பூ. நில், நிறுத்
रीति ஸ். முறை,
இரீதி
लतागृह ந. கொடி
யாலாக்கிய வீடு
वरतनु வி. அழகிய
சரீரமுடைய
वशा ஸ். மனைவி

वास பு. வாசம், இருப்பு
विप्रिय வி. பிரியமற்ற, குற்றம்
वीथि ஸ். வீதி, தெருவு
वृषभध्वज பு. சிவன்
व्याख्येय வி. விரித்துரைக்கவேண்டிய
शिवालय ந. சிவாலயம்
संगम ந. நட்பு, பொருத்தம்
संगत பு. சங்கமம், சேர்க்கை
संगमोत्सुक வி. சேர்ப்பிரியமுள்ள
सारङ्ग பு. ஓர்விதபக்ஷி, பசு
साहस ந. கிரச்செய்கை
स्त्रीरत्न ந. ஸ்திரீரத்தினம்
स्वादु வி. இனிமையான

வாக்கியங்கள்.

इदमासनमलंक्रियतां भवता। अस्मिन्नेव लतागृहे त्वमभवः।
वत्स विरमास्मात्साहसात्। यदि प्रसन्ना भगवतीमं वरं याचे।
अमू तौ तरू यौ ह्योऽपश्यम्। हे सीते पुत्राविमौ ते।
• इमं सारङ्गं प्रियाप्रवृत्तयेऽभ्यर्थये। अनयोः कन्ययोः सङ्गतं मे रोचते।
अनयारीत्याव्याख्येयोऽयंग्रन्थः।
मृगस्य जवस्याक्षमयैवामी रथ्या धावन्ति।
अस्मै विदुषे ब्राह्मणाय दक्षिणां प्रयच्छ।
† अयं स ते तिष्ठति संगमोत्सुको विशङ्कसे भीरु यतोऽवधीरणाम्।
‡ अमुं पुरः पश्यसि देवदारुं पुत्रीकृतोऽसौ वृषभध्वजेन।
* स्त्रीरत्नेषु ममोर्वशी प्रियतमा यूथे तवेयं वशा।
* मधुकर मदिराक्ष्याः शंस तस्याः प्रवृत्तिं वरतनुरथवासौ नैव दृष्टा त्वया मे।

† இவனால் வெறுக்கப்படுவேனோ வென்று பயந்திருக்கும் ஓர் ஸ்திரீயைப் பார்த்து ஓர் காதலன் கூறியது.

‡ சிவபிரானுக்குப் பிரியமான ஒரு விருக்ஷத்தைக் குறித்து ஒருவனால் வேறொருவனுக்குச் சொல்லியது.

* நக்ஷத்திர குறியுள்ள வாக்கியங்கள் ஓர் அரசனாற் கூறப்பட்

हंस प्रयच्छ मे कान्तां गतिरस्यास्त्वया हृता ।
अस्यैवासीत् महति शिखरे गृध्रराजस्य वासः ।
मनोहरा अमी वृक्षा दृश्यन्ते पुष्पधारिणः ।
अगच्छदमुया वीथ्या दास्यमूं द्रुतमानय ।
कृतं किमेभिस्तव विप्रियं यदनिष्टमेषामसि कर्तुमुद्यतः ।
पादानमीषां प्रणतो यतोऽसौ भद्रं ततोऽमीभिरमुष्य कार्यम् ।
पुर्यां पुराऽस्यां किल कालिदासो नाम्ना भव्यो न्यवसत्कवीशः ।
अस्मिँल्लोके * यत्क्रियते तस्य फलममुष्मिँल्लोकेऽनुभूयते ।
एभिर्वचोभिः सान्त्वय मे दुःखितां भार्याम् ।

இது என்னுடைய புஸ்தகம்
இந்த மனிதர்கள் தங்கள் இராஜாவினுடைய ஜெயத்தில் களி கூருகின்றார்கள்
இந்தப்பெண்கள் நர்த்தனம் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்
இந்த கிராமங்களில் அநேக வித்துவான்கள் இருக்கின்றார்கள்
இந்த கண்களோடு நான் பார்க்கிறேனில்லை
இந்த மரத்தில் குரங்கு இருக்கிறது
இந்த ஆறுகளில் அதிகம் தண்ணீர் இருக்கிறது
இந்த மலைகளிலிருந்து அநேக கற்கள் விழுகின்றன
இந்த தடிகளால் திருடனை அடித்தேன்
சிவனுடைய ஆலயத்தில் இந்த ஸ்திரீகளைப் பார்த்தேன்

டவை; அவ்வரசன் தன் பிரிய நாயகியோடு கூடி ஓர் தோப்பிற் களித்திருக்கையில் தெய்வாதீனமாக அவள் காணாமற்போக அவன் விஷயமாய் பறவைகளையும் மிருகங்களையுங் கேட்டுக்கொண்டு அலைந்தான்.

* त வர்க்கத்து மெய் ल வரின் ल ஆகத் திரியும். न ஆனது அநுநாசிகை लँ காரமாகத் திரியும். இது பாடத்திலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த நதிகளுடைய உற்பத்திகள் இமாலயத்திலிருக்கின்றன
இந்த பிள்ளைகளுக்கும் இந்த பெண்களுக்கும் சில மோதகங்
களைக் கொடு [பார்த்தேன்
அந்த மலையின் சிகரத்திலிருந்து இறங்குகின்ற ஒரு புலியைப்
இந்த இரண்டு திருடர்களினின்று என்னுடைய பொன்னை
அங்கப் பிரயாணி அந்த வழியாய்ப் போனான் [பிரக்ஷித்தேன்
இந்த இரண்டு பள்ளங்களையும் மண்ணால் நிரப்பு
அந்த உலோபியினிடமிருந்து பிச்சையை யெதிர்
பார்க்கிறேனில்லை [குரோசம்
அரசனுடைய அரண்மனை இந்த நதியிலிருந்து இரண்டு
அந்த ருசியுள்ள மாம்பழத்தை எனக்குக் கொடு
இந்த மானால் என்ன தப்பிதஞ் செய்யப்பட்டது
இந்த இரண்டு நதிகளுடைய சங்கமம் புண்யமானது
இந்த இரண்டு பெண்களும் கல்யாணத்திற் கொடுக்கத்தக்க
வர்கள்.

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

---

1. எந்த ஸர்வநாம சப்தம் மிகவு நியமமின்றி வேற்றுமைப் படுகிறது?
2. अदस्, इदम् என்பவைகளை மூன்று லிங்கங்களிலும், अस्मद्, युष्मद् என்பவைகளையும், வேற்றுமைப்படுத்துக.
3. अदस् சப்தத்தின் ரூபங்களைக் கற்கும் எளியதோர் வழியைக் கூறுக.
4. तवர்க்கம் ळலோடு எவ்வாறு புணர்கின்றது?

முப்பத்திரண்டாம் பாடம்

विद्वत्वं च नृपत्वं च नैव तुल्यं कदाचन ।
स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ॥
वरमेको गुणी पुत्रो न च मूर्खशतान्यपि ।
एकश्चन्द्रस्तमो हन्ति न च तारागणोऽपि च ॥
* एकेनापि सुवृक्षेण पुष्पितेन सुगन्धिना ।
वासितं तद्वनं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥
उत्सवे व्यसने चैव दुर्भिक्षे शत्रुविग्रहे ।
राजद्वारे स्मशाने च यस्तिष्ठति स वान्धवः ॥
दुर्जनः प्रियवादी च नैतद्विश्वासकारणम् ।
मधु तिष्ठति जिह्वाग्रे हृदये तु हलाहलम् ॥
दुर्जनः परिहर्तव्यो विद्ययालंकृतोऽपि सन् ।
मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयंकरः ॥
कुलीनैः सह संपर्कं पण्डितैः सह मित्रताम् ।
ज्ञातिभिश्च समं मेलम् कुर्वाणो न विनश्यति ॥
यो ध्रुवाणि परित्यज्य अध्रुवं परिषेवते ।
ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति अध्रुवं नष्टमेव च ॥
पादपानां भयं वातः पद्मानां शिशिरो भयम् ।
पर्वतानां भयं वज्रः साधूनां दुर्जनो भयम् ॥
तस्मात्स्वविषये रक्षा कर्तव्या भूतिमिच्छता ।

---

* एक என்பது ஓர் ஸர்வநாம சப்தம் இது सव ' என்பதைப்போல் வேற்றுமைப்படும்.

यज्ञैर्नावाप्यते स्वर्गो रक्षणात्प्राप्यते यथा ॥
यथा फलानां पक्वानां नान्यत्र पतनाद्भयम् ।
एवं नरस्य जातस्य नान्यत्र मरणाद्भयम् ॥
न भीतो मरणादस्मि केवलं दूषितं यशः ।
विशुद्धस्य हि मे मृत्युः पुत्रजन्मसमः किल ॥
अपापानां कुले जाते मयि पापं न विद्यते ।
यदि सम्भाव्यते पापमपापेन च किं मया ॥
अर्थमनर्थं भावय नित्यं नास्ति ततः सुखलेशः सत्यम् ।
पुत्रादपि धनभाजां भीतिः सर्वत्रैषा विहिता रीतिः ॥
का तव कान्ता कस्ते पुत्रः संसारोऽयमतीव विचित्रः ।
कस्य त्वं वा कुत आयातस्तत्त्वं चिन्तय तदिदं भ्रातः ॥
शत्रौ मित्रे पुत्रे बन्धौ मा कुरु यत्नं विग्रहसन्धौ ।
भवसमचित्तः सर्वत्र त्वं वाञ्छस्यचिराद्यदि सत्त्वम् ॥
महता पुण्यपण्येन क्रीतेयं कायनौ *स्त्वया ।
पारं दुःखोदधेर्गन्तुं तर यावन्न भिद्यते ॥
धैर्यं यस्य पिता क्षमा च जननी शान्तिश्चिरं गेहिनी
सत्यं सूनुरयं दया च भगिनी भ्राता मनःसंयमः ।
शय्या भूमितलं दिशोऽपि वसनं ज्ञानामृतं भोजन-
मेते यस्य कुटुम्बिनो वद सखे † कस्माद्भयं योगिनः ॥

---

* 111-வது பக்கங் கூறிய விருபுகளைக் கூட்டிப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கவனிக்க இந்த ரூபமுண்டாம்.

† இச்சப்தத்தின் வேற்றுமை ரூபங்கள் நியமமின்றியாகின்றன.

विपदि धैर्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाक्पटुता युधिविक्रमः।
यशसि चाभिरुचिर्व्यसनं श्रुतौ प्रकृतिसिद्धमिदं हि महात्मनाम्॥
आलस्यं हि मनुष्याणां शरीरस्थो महारिपुः।
नास्त्युद्यमसमो बन्धुः कृत्वा यं नावसीदति ॥

अस्ति ब्रह्मारण्ये कर्पूरतिलको नाम हस्ती। तमवलोक्य सर्वे शृगालाश्चिन्तयन्ति स्म* यद्ययं केनाप्युपायेन म्रियते तदास्माकमेतद्देहेन मासचतुष्टयस्य भोजनं भविष्यति। तत्रैकेन वृद्धशृगालेन प्रतिज्ञातं मया बुद्धिप्रभावादस्य मरणं साधयितव्यम्। अनन्तरं स वञ्चकः कर्पूरतिलकसमीपं गत्वा साष्टाङ्गपातं प्रणम्यावददेव दृष्टिप्रसादं कुरु। हस्ती ब्रूते कस्त्वं कुतः समायातः। सोऽवदज्जम्बूकोऽहं सर्वैर्वनवासिभिः पशुभिर्मिलित्वा भवत्सकाशं प्रस्थापितो यद्विना राज्ञाऽवस्थातुं न युक्तं तदत्राटवीराज्येऽभिषेक्तुं भवान्सर्वस्वामिगुणोपेतो निरूपितस्तद्यथा लग्नवेला न विचलति तथा कृत्वा सत्वरमागम्यतां देवेन। इत्युक्त्वोत्थाय चलितः। ततोऽसौ राज्यलोभाकृष्टः कर्पूरतिलकः शृगालवर्त्मना धावन् महापङ्के निमग्नः। ततस्तेन हस्तिनोक्तं सखे शृगाल किमधुना विधेयं पङ्के निपतितोऽहं म्रिये परावृत्य पश्य। शृगालेन विहस्योक्तं देव मम पुच्छकावलम्बनं कृत्वोत्तिष्ठ। यन्मद्वचसि त्वया प्रत्ययः कृतस्तदनुभूयतामशरणं दुःखम्॥

---

* நிகழ்கால வினைமுற்றோடு கூடிய स्म இறந்தகாலப் பொருள் தரும்.

அநுபந்தம்—1.

சந்திவிதிகள்.

குணமும் விருத்தியும்

1. इகர ईகாரங்கட்கு एயும், उகர ऊகாரங்கட்கு ओஉம், ऋகர ॠகாரங்கட்கு अर्உம், ऌஉக்கு अल्உம், குணமாம்.

2. अகரத்திற்கு आகாரமும், इகர ईகாரங்கட்கு ऐஉம், उகர ऊகாரங்கட்கு औஉம், ऋகர ॠகாரங்கட்கு आर्உம், ऌஉக்கு आल्உம், விருத்தியாம்.

உயிர்ற்றுப் புணர்ச்சி அச்சுஸந்தி.

3. வடமொழியி லிரண்டுயிர்கள் புணராமற் கூடியிரா.

4. இரண்டுயிர்கள் கூடிவரினும் புணராத விடங்களுஞ் சிலவுண்டு.

5. ஒருபெயர் அல்லது வினைப்பதத்தினிருமை, ई, ऊ அல்லது ए ஈற்றதாயின் இவ்வுயிர்கள் வருமொழி யுயிரோடு புணராவாம்; गिरी + आरोहन्ति = गिरी आरोहन्ति. 13,37,42ஆம் விதிகளைப் பார்க்க.

6. கடைநான்குயிர்கள் தவிர ஏனைய வுயிர்களுக்கு முன்வரும் ऋ (குறில்) புணரினும் புணரும். முந்தியவுயிர் நெடிலாயின் குறுகும்; अर्ध्येण+ऋषिम्=अर्ध्येण ऋषिम् அல்லது 7 ஆம் விதிப்படி अर्ध्येणर्षिम्. எனவாகும். विना+ऋषिम्=विन ऋषिम्. அல்லது विनर्षिम्.

7. अகர आகாரங்களிலொன்றன்முன் इ उ ऋ அல்லது ऌ குறிலாயினும் நெடிலாயினும்வரின் இரண்டுங்கெட ஓர் குணந்தோன்றும் फल+ई=फले.

8. அகர அல்லது ஆகாரத்திற்குமுன் ए,ऐ,ओ அல்லது औ வரின் இரண்டுங்கெட முன்னிரண்டிடங்களில் ऐயும் பின்னிரண்டிடங்களில் औவும் தோன்றும், नृप+औ=नृपौ.

9. கடை நான்குயிர்கள் தவிர ஏனையவுயிர்கள் குறிலாயினு நெடிலாயினும் தம்முன் தாம் வரின் இரண்டுங்கெட ஓர் தீர்க்கந்தோன்றும் दैत्य+अरि=दैत्यारि, कवि+ईश=कवीश.

10. इ उ ऋ लृ (குறில் அல்லது நெடில்) இனமல்லாதவெழுத்தாற் றொடரப்படின் இரண்டுங்கெட முறையே य्, व्, र् ल், தோன்றும் तृणानि+अत्ति=तृणान्यत्ति.

11. ஒருபதத்தினீற்றிலுள்ள ए ओக்களுக்குமுன் அகரம் வரின் அது முந்திய வெழுத்தில் லயமடைகிறது அதாவது உச்சரிக்கப் படுகிறதுமில்லை எழுதப்படுகிறது மில்லை; அது இருந்தவிடத்தி லவக்கிரகமென்னும் ऽ இக்குறியிடப்படும் रामो+अश्वम्=रामोऽश्वम्.

12. ए,ओ,ऐ,औ, என்பவை உயிர்வரின் முறையே अय्, अव्, आय्, आव्, எனத்திரிகின்றன ने+अ=नय.

13. ए ऐ ओ அல்லது औ ஈற்றுப்பெயர் அல்லது வினைப்பதத்தின் முன்னர் உயிர்வரின். நிலைமொழியீற்றினிடமாக வந்த य् உம் व् உம் கெடினுங் கெடும். இப்படி य् व् கெட்ட பிறகு நின்றவுயிர்கள் புணர்கிறதில்லை मन्यते+आत्मानम्=मन्यत-यात्मानम्, அல்லது मन्यत आत्मानम्.

மெய்யீற்றுப்புணர்ச்சி ஹல்ஸந்தி,

14. ஓர்பதத்தினீற்றில் ஒன்றற்கதிகமான மெய்களிருப்பின் முன்னது நிற்க மற்றமெய்கள் கெடும் मरुत्+स्=मरुत्स् இது स् கெட்டு मरुत् எனநிற்கிறது.

15. ஓர் பதத்தினிறுதியிலுள்ள நாசிகை நீங்கிய மெய் தன் வர்க்கத்தின் முதல் அல்லது மூன்றாம் எழுத்தாக மாறுகிறது मरुत् அல்லது मरुद्.

16. வன்கண மெய்வரின் நிலைமொழியிறுதி நாசிகை நீங்கிய மெய்கள் தம்தம் வர்க்கத்தின் முதலெழுத்தாகத் திரிகின்றன ककुभ्+प्रान्त=ककुप्प्रान्त, दृशद्+पंतति=दृशत्पतति.

17. நிலைமொழியிறுதி நாசிகை நீங்கிய மெய் மென்கண மெய்யோடாவது மொழிக்கு முதலிலுள்ள வுயிரோடாவது புணரும்போது தன் வர்க்கத்தின் மூன்றாவது எழுத்தாக மாறுகிறது, प्रासादात्+जनम्=प्रासादाद्+जनम् (=प्रासादाज्जनम्. 19-வது விதிப்படி.)

18. நிலைமொழியிறுதி மெய் வருமொழி முதலில் நாசிகைவரின் தன் இனத்தின் நாசிகையாக மாறியும் மாறும். पतद्+मुरारि=पतन्मुरारि அல்லது पतद्मुरारि. ஆனால் நாசிகை ஓர் விகுதியின் அவயவமாயின் இவ்விகாரம் அவசிய நேரிடும் உ-ம் चित्+मय=चिन्मय.

19. स् அல்லது त வர்க்கத்து மெய்யோடு श् அல்லது च வர்க்கத்தின் மெய் புணரின் முந்திய வர்க்கத்தின் எழுத்திற்குப் பதிலாக பிந்திய வர்க்கத்தின் எழுத்து முறையே வரும். அம்முறையாவது स् க்குப்பதிலாக श् ம், त् க்குப்பதிலாக च् ம், थ् க்குப்பதிலாக छ् ம் ஆம், மற்று மிவ்வாறே காண்க. अरीन्+जयति=अरीञ्जयति தந்தத்திற்கேற்ற மெழுத்துக்களோடு மூர்த்தாவிற்கேற்ற மெழுத்துக்கள் புணரினு மிவ்வாறே யாகும். அதாவது स् க்கு ष् ம், त् க்கு ट् உம் ஆம்; உ-ம் तत्+टीका=तट्टीका.

20. त வர்க்கத்து மெய் ल् வரின் ल् ஆம், (भगवत्+लीला =भगवल्लीला) न् ஆனது நாஸிகை ल् ஆக மாறுகிறது ; இந்த நாஸிகை ल् 157 ஆம் பக்கம் 9-வது வரியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

21. குறிலையடுத்த நிலைமொழியீற்று ङ्, ण्, न्, என்பவைகள் உயிர்வரின் இரட்டும் वसन्+अम्बरात्=वसन्नम्बरात्.

22. च् அல்லது ज् வன்கண மெய்கள் வரின் क् ஆகவும், நாஸிகை அந்தஸ்த நீங்கிய மென்கண மெய்கள் வரின் ग् ஆகவும் மாறும் ; मुच्+त=मुक्त. நாஸிகை அல்லது அந்தஸ்தம் வரினும் இம்மெய்கள் பதத்தினீற்றிலிருப்பின் மேற்கூறிய விகாரமடையும். உ-ம். वाच्+यत=वाग्यत.

23. ஒருயிருக்கு முன் வரும் छ ஆனது च्छ எனத் திரிகிறது. உ-ம். अ+छिद्यन्त=अच्छिद्यन्त. அந்த வுயிர் நெடிலாயும் பதத்தினீற்றிலு மிருப்பின் இவ்விகாரம் விகற்பமாம் உ-ம். लक्ष्मी+छाया=लक्ष्मीछाया அல்லது लक्ष्मीच्छाया. ஆனால் எதிர்மறை இடைச்சொல்லாகிய मा வின் முன்னும் உபஸர்க்கமாகிய आ வின் முன்னும் இவ்விகார மவசியமாகும்.

24. ஓர் பதத்தின் நடுவிலுள்ள न् ஆனது श्, ष्, स्, ह्, என்பவைகளுக்கு பூர்வமாயின் அநுஸ்வாரமாகும் विद्वांसौ.

25. ஈற்று न् ஆனது च्, छ्, त्, थ्, ट्, ठ्, என்பவைகள் வரின் அநுஸ்வாரமாகவும் விஸர்க்கமாகவும் திரியும் विडालान्+ताडयति=विडालांःताडयति(=विडालांस्ताडयति 39வது விதி.)

26. ஒரே பதத்தில் ऋ, र्, அல்லது ष् என்பவற்றிற்கு முன் வரும் न् ஆனது ण् ஆகிறது. இம் மூவெழுத்திற்கும் न् க்கும் இடையே உயிர் (ऌ நீங்கிய) அந்தஸ்தம் ह् அல்லது

क வர்க்க प வர்க்க மெய்வரினும் மேற்கூறிய விகாரமாம். உ-ம் गृहाणि. ஆனால் न् ஆனது பதத்தினீற்றாயின் இவ் விகார முண்டாகாது. உ-ம் नरान्.

27. பதத்தின் அல்லது உபஸர்க்கத்தினீற்றிலுள்ள म् ஆனது மெய்வரின் அநுஸ்வாரமாகவுமாகும். ஆனால் श्, ष्, स्, र्, அல்லது ह् என்பவைகள் வரின் நியதியாய் அநுஸ்வாரமாகும்; அவ்வாறு ஆகாதபோது வரும் மெய்யின் நாசிகையாகும். य्, व्, ल्, என்பவைகள் வரின் முறையே அவற்றின் அநுநாசிகமாகும். सम् + गच्छते = संगच्छते அல்லது सङ्गच्छते.

28. மொழிக் கிறுதியிலுள்ள र् வன்கணம் வரினும் தனித்து நிற்பினும் விஸர்க்கமாகத் திரியும் मातर् + पश्य = मातः-पश्य.

29. र् ஆனது र् வரின் கெடும், முந்தியவுயிர் (ऋ நீங்கலாக) குறிலாயின் நீளும் धूर्जटिर् (38 வி.) + रक्षति = धूर्जटी-रक्षति.

30. ஒருபதத்தினீற்றில் ஓர் வர்க்கத்தின் முதல் நான் கெழுத்துக்களில் யாதாயினுமொன்றிருந்து श् என்னு மெய் யாற் றொடரப்படின் श்க்குமுன் உயிர் அந்தஸ்தம் அல்லது நாசிகை இருந்தால் श् ஆனது छ् எனமாறினும் மாறும். अवदत् · शठः = अवदच् (19. வி.) शठः அல்லது अवदच्छठः.

31. उद् உபஸர்க்கத்தின் முன் स्था வின் स् கெடும். उद् + स्था + य = उद्‌ थाय (= उत्थाय 16. வி.)

32. ஓர் வர்க்கத்தின் முதல் நான்கெழுத்துக்களில் யாதாமொன்றன்முன்வரும் ह् ஆனது அவ்வர்க்கத்தின் நான்கா

மெழுத்தாக மாறினும்மாறும் उद्यमाद् (17 வி.)+हरेः=उद्यमा-द्हरेः அல்லது उद्यमाद्धरेः.

33. 22-ம் விதியிற் கூறிய விடங்களில் उपानह् என்பதின் ह् ஆனது त् ஆகவும் द् ஆகவும் மாறும்.

34. अ கர आ காரமல்லாத மற்ற வுயிர்களின் முன்னும் क வர்க்க மெய்யின் முன்னும் அல்லது ई க்கு முன்னும் வரும் स् ஆனது ष् ஆகும் वाक् (22. வி.) +सु=वाक्षु.

35. நிலை மொழியீற்று स् யாதாயினுமோர் எழுத்து வரினும் அல்லது தனித்து நிற்பினும் விஸர்க்கமாம். वदामस् वदामः

விஸர்க்க ஸந்தி.

36. अ கரத்தின்பரமான் விஸர்க்கம் अ கரம் அல்லது மென்கணம்வரின் उ கரமாகும். இந்த उ கரம் தனக்குக் கீழுள்ள अ கரத்தோடு சேர்ந்து ओ எனத்திரியும் (7 விதி) नृपः जयति=नृपोजयति.

37. आ காரத்தையடுத்த விஸர்க்கம் உயிர் அல்லது மென் கணம்வரின்கெடும். விஸர்க்கத்திற்கு பூர்வத்தில் अ கரமும் பரத்தில் अ கரமல்லாத வுயிருமிருப்பினும அதுகெடும் இவ்வாறு விஸர்க்கங்கெட்டால் கூடுமிரண்டுயிர்களும் புணராவாம் नराः+इमे=नराइमे. वुधः+इच्छति=वुधइच्छति.

38. अं கர आ காரமல்லாத வுயிரை யடுத்த स् அல்லது விஸர்க்கம் உயிர் அல்லது மென்கணம்வரின் र् எனத்திரியும் नृपतिस्+यजति=नृपतिर्यजति.

39. விஸர்க்கமானது च அல்லது छ வரின் श् ஆகவும் त् அல்லது थ வரின் स् ஆகவும் ट् அல்லது ठ வரின் ष् ஆகவும் திரியும் हरिः+चरति=हरिश्चरति, रामस्तरति, रामष्टीकते.

40. விஸர்க்கமானது श्, ष्, அல்லது स् வரின் இயல்பாகும். அல்லது முறையே श, ष, அல்லது स ஆகவுந் திரியும் ऋषयः+शाम्यन्ति = ऋषयःशाम्यन्ति அல்லது ऋषयश्शाम्यन्ति.

41. सः, एषः, என்பவைகளின் விஸர்க்கம் வாக்கியத்தில் மெய்வரின் கெடும் सः+पुरुषः = सपुरुषः.

42. भोः என்பதின் ஸ் உயிர் அல்லது மென்கணம் வரின் கெடும். भोः+नृत्यम् = भोनृत्यम्.

சொற்றொடரிலக்கணம்.

இரண்டு செயப்படு பொருள்களை யேற்குஞ் சில தாதுக்களுமுண்டு உ-ம். नी, प्रच्छ्, याच्, முதலியவைகளாம்; இவைகளின் பொருளுள்ள தாதுக்களும் இரண்டு செயப்படுபொருள்களை யேற்கும். सैनिकान् नगरम् नयति.

कथ् என்பது சிலவேளை இரண்டு செயப்படுபொருள்களை யேற்கும். இவ்விரண்டு செயப்படு பொருள்களுள் கௌணமானது நான்காவது அல்லது ஆறும் வேற்றுமையிலு மிருக்கும் नृपम्, नृपाय அல்லது नृपस्य कथयति वार्ताम्.

சலனத்தைக் காட்டுந் தாதுக்கள் எவ்விடத்தை நோக்கிச் சலனமோ அதன் இரண்டாம் வேற்றுமையுஞ் சிலபோது நான்காம் வேற்றுமையுங் கொண்டு முடியும் नगरम् அல்லது नगराय गच्छामि.

विना என்பது இரண்டு மூன்று அல்லது ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பெயரைக்கொண்டு முடியும் वधम्, वधेन அல்லது वधाद् विनारिर्नशाम्यति.

सह என்பது மூன்றும் வேற்றுமையைக் கொண்டு முடியும் पुत्रैः सह.

रुच् உம் அதன் பொருளையுடைய மற்ற தாதுக்களும். பிரீதியையடைந்த புருஷன் அல்லது பிராணியின் நான்காம் வேற்றுமையைக்கொண்டு முடியும். मोदको बालकाय रोचते.

கோபம் துரோகம் ஈருஷை அசூயை முதலியவைகளை யுணர்த்தும் தாதுக்கள் கோபமுதலியவைகளுக்கு விஷயமானதின் நான்காம் வேற்றுமையைக்கொண்டு முடியும் हरये कुप्यति. स्पृह् என்பதும் இச்சைக்கு விஷயமானதின் நான்காம் வேற்றுமையைக்கொண்டு முடியும் मोदकेभ्यः स्पृहयति.

नमः, स्वस्ति என்பவைகள் நான்காம் வேற்றுமையைக் கொண்டு முடியும் नमो देवेभ्यः.

च அல்லது वा என்பது தன்னோடு சேர்க்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பதத்தின்முன்னராவது எல்லா பதங்களினிறுதியிலாவது வரும் हरिश्च गोविन्दश्च அல்லது हरिर्गोविन्दश्च जल्पतः.

அநுபந்தம் II.

வடமொழி தென்மொழி அகராதி

अ

अकाल (अ+काल) पु. அகாலம்

अक्षमा स्. பொறுமை

अक्षर वि. நாசமற்ற

अखिल वि. எல்லா, சகல

अगद पु மருந்து

अग्नि पु. நெருப்பு

अग्र न. நுனி

अंग्ल पु. இங்கிலீஷ்காரன்

अंग्लभूमि स्. ஆங்கிலபூமி

अचिरात् अ. சீக்கிரம்

अज पु. ஆடு

अज्ञान न. அஞ்ஞானம்

अट् 1 க. ப. திரி, அலை

अटवी स्. காடு

अतः अ. ஆகையினால்

अतिथि पु. விருந்தாளி

अतीव अ. மிகவும்

अत्यय पु. அழிவு, நீக்கம்

अत्र अ. இங்கே

अथवा अ. அல்லது

अद् 2 க. ப. உண், புசி

अद्य अ. இன்றைக்கு

अधमर्ण पु. கடன்காரன்

अधर्म पु. பாபம்

अधिपति पु. எஜமான்

अधुना अ. இப்பொழுது

अध्ययन न. அத்தியயனம், ஓதல்

अध्यूषिवस् वि. வசித்த

अध्रुव वि. पु. न. நிலையல்லாத

अध्वखेद पु. (अध्वन् पु. வழி + खेद पु. இளைப்பு) வழியிளைப்பு

अनन्तरम् अ. பிறகு

अनर्थ पु. தீமை

अनल पु. நெருப்பு

अनिष्ट न. இஷ்டமின்மை

अनुजीविन् वि. வேலைக்காரன்

अनुज्ञा स् உத்திரவு, அனுமதி

अनुरञ्जन न மகிழ்வித்தல்

अनुराग पु. பிரியம்

अनुष्ठान न. அநுஷ்டானம், செய்கை

अनृत न. பொய்; वि. பொய்யான

अनेकशस् अ. அடிக்கடி

अन्तःकरण न. இருதயம்

अन्तःपुर न. ஸ்திரீகளிருக்குமிடம்

अन्तरात्मन् பு. அந்தராத்மா, ஹிருதயம்
अन्न ந. ஆஹாரம், உணவு
अन्यत्र அ வேறிடத்தில்
अपण्डित பு. கல்லாதவன்
अपराध பு. குற்றம்
अपराधलव பு (अपराध + लव பு. சிறுமை) சிறுகுற்றம்
अपराधिन् வி. குற்றமுள்ள
अपाय பு. தீங்கு, கேடு
अपि அ. கூட, உம்.
अप्रिय வி. பிரியமில்லாத
अभिधान ந. பெயர்
अभिभूत (अभि பூர்வக भू வினையின் இறந்தகாலச் செயப்பாட்டு பெயரெச்சம்) மேற்கொள்ளப்பட்ட
अभिरुचि ஸ். விருப்பம், இஷ்டம்
अभिलाष பு. ஆசை
अभिषेक பு. அபிஷேகம்
अभिषेक्तुम् (अभि பூர்வக सिच् வினையின் செயவெனெச்சம்) அபிஷேகஞ் செய்ய, முடி சூட்ட
अभूमि ஸ். பூமியல்லாத
अभ्युदय பு. விருத்தி, வாழ்வு
अमरावती ஸ். இந்திரன் தலைநகர்
अमात्य பு. மந்திரி
अम्बर ந. ஆகாயம்
अयोध्या ஸ். ஓர் பட்டணம்
अरण्य ந. காடு
अरि பு. சத்ருரு, பகைவன்
अरुन्धती ஸ். வசிஷ்டர்மனைவி
अर्घ्य ந பூஜாத்திரவியம்
अर्चन ந. அருச்சனை
अर्जुन பு. பாண்டவரிலொருவன்
अर्थ् 10க.ஆ. अभि பூ.வேண்டு प्र பூ. பிரார்த்தி. விரும்பு
अर्थ பு. பொருள், சம்பவம்
अर्ह् 1க.ப.பாத்திரமாகு,தகுதியாகு
अलंकार பு. ஆபரணம்
अलंघनीय வி. தாண்டக்கூடாத
अलम् அ. போதும்
अलि பு. வண்டு
अल्प வி. அல்பமான
अव् 1 க். ப. காப்பாற்று
अवकाश பு. இடம்
अवचय பு. சேகரித்தல்
अवतरत् (अव பூ1க.ப तॄ வினை நி. பெ. எ. இறங்குகின்ற
अवदात வி. சுத்தமான
अवधीरणा ஸ். விலக்கு, தோல்வி.

अवन्ती ஸ். ஓர்பட்டணம்
अवलोक्य (अव பூ लो वि. செய்து என்னும் வினையெச்சம்) பார்த்து
अवस्तु ந. வஸ்துவல்லாதது, பொய்ப்பொருள்
अवस्त्वारोप பு. உண்மையல்லாததை ஆரோபித்தல்
अविचालित (अ×विचालित-वि பூ. चल् வி செயப்பாட்டு பெ. எ. அசையாத
अविश्वास्य வி. நம்பக்கூடாத
अशरण வி. சரணமற்ற, திக்கற்ற
अश्मन् பு. கல்
अश्रु ந. கண்ணீர்
अश्व பு குதிரை
अश्वपति பு. ஓர்மன்னன்
अस् 2 க ப. இரு
अस् 4 க ப. எறி निर् பூ, சிதறடி प्र பூ, எறி
असंख्येय வி. எண்ணக்கூடாத
असत्य ந. அசத்தியம், பொய்
असारता ஸ். சாரமின்மை
असि பு. கத்தி
असुर பு. அசுரன்
अस्त्र ந. அஸ்திரம்
अहित ந. தீங்கு, இதமின்மை

आ

आकाश பு. ந. ஆகாசம்
आंग्ल பு. இங்கிலீஷ்காரன்
आचार பு. ஒழுக்கம்
आचार्य பு. ஆசிரியர்
आज्ञा ஸ். கட்டளை
आतप பு. வெயில், சூரியன்
आत्मज பு. புத்திரன்
आत्मजा ஸ். புத்திரி
आत्मन् பு. ஆத்மா
आत्मीय வி. தன்னுடைய, தான்
आदर பு மரியாதை
आदेश பு. கட்டளை
आध्यात्मिक வி. பு. ந. ஆன்ம சம்பந்தமான
आध्यान ந. தியானம்
आप् அடை अव பூ. அல்லது प्र பூ. அடை, சேர் वि பூ. வியாபி, பரவு
आपद् ஸ். ஆபத்து
आम्र ந. மாங்கனி.
आयास பு. ஆயாசம்
आयुष्मत् வி. ஆயுளுடைய சிரஞ்சீவியான
आरम्भ பு. துவக்கம், ஆரம்பம்

आराधन ந. திருப்திபண்ணல், ஆராதித்தல்

आरोप பு. ஏற்றிக்கூறல்

आरोपण ந. விதைத்தல்

आर्य பு. ஆர்யன், பூஜிக்கத்தக்கவன்

आर्या ஸ். பூஜிக்கத்தக்கவள்

आवरण ந. மறைப்பு

आशा ஸ் ஆசை

आशीर्वाद பு. ஆசீர்வாதம்

आश्रम பு. ஆசிரமம்

आसन ந. இருப்பிடம்

आह्लादक வி. சந்தோஷகரமான

इ, ई.

इच्छा ஸ். இச்சை

इति அ. என்று, இப்படி, என

इत्थम् அ. இம்மாதிரி

इन्दु பு. சந்திரன்

इन्द्र பு. இந்திரன்

इन्द्राणी ஸ். இந்திரன் மனைவி

इन्धन ந. விறகு

इव அ. போல

इष् [इच्छ्] 6 க. ப. இச்சி, விரும்பு

इष् 4க. ப. अनु பூ. தேடு

इषु பு. அம்பு

इष्ट (इ) வி. செயப்பாட்டு பெ.எ. இஷ்டமான கோ[ரின

इह அ. இங்கே

ईक्ष् பார், கவனிअप- பூ. எதிர் பார்उप பூ. உபேக்ஷைபண் அசட்டைசெய்परि பூ.பரீக்ஷிप्र பூ பார் (1க. ஆ.)

ईश्वर பு. ஈசுவரன், கடவுள்

उ.

उक्त (वच्) செயப்பாட்டுபெ-எ சொல்லப்பட்ட

उचित வி. தகுதியான, ஏற்ற

उच्चैस् அ. உயரமான

उज्जयिनी ஸ். ஓர் பட்டணம்

उज्ज्वलम् அ. பிரகாசமாய்

उञ्छ् 6 க. ப. பொறுக்கு

उटज பு. குடிசை

उत அ. அல்லது

उत्कण्ठा ஸ். ஆவல்

उत्खात (उद् பூ खा வி இ) செயப்பாட்டு பெ.எ. தோண்டப்பட்ட

उत्थाय (उद् பூ स्था வி. இ. செய்து என்னும் வினையெச்சம்) எழுந்து நின்று

उत्संगवर्तिन् வி. (उत्संग பு. துடை) துடையிலுள்ள

उत्सव பு. உற்சவம்

उत्साह पு. உள்ளக்கிளர்ச்சி,
उदक ந. ஜலம் [வைக்கம்
उदधि பு. சமுத்திரம்
उद्गम பு. தோற்றம்
उद्यत(उद् பூ एन् வினையின் இற
ந்தகால செயப்பாட்டு பெ
யரெச்சம்) கர்வமுள்ள
उद्भव பு. பிறப்பு, தோற்றம்
उद्यत (उद् பூ यम् வினையின் இ.
செய. பெயரெச்சம். தயா
उद्यम பு. முயற்சி [ராயுள்ள
उद्यमसम வி. (समபோல்) முய
ற்சிபோல
उद्यान ந. தோட்டம்
उद्योग பு. முயற்சி
उपकार பு. நன்றி. உபகாரம்
उपदेश பு. உபதேசம்
उपवन ந. தோட்டம்
उपहार வெகுமதி, இனும்
उपानह् ஸ். பாதரக்ஷை
उपाय பு. உபாயம்
उपालम्भ பு. அவமதிப்பு, இக
उर्वशी ஸ். தெய்வமாது[ழ்ச்சி

ऋ.

ऋजुता ஸ். நேர்மை
ऋतुपर्ण பு. ஓர் அரசன்
ऋत्विज् பு. யாகபுரோகிதரில்
ஒருவர்
ऋध् 4 க ப. सम् பூ. வாழ்
ऋषि பு. இருஷி
ऋष्यशृंग பு. தசரதனுடைய
மாப்பிள்ளை

ए.

एक (ஸர்,) ஒன்று
एतादृश வி. இப்பேர்ப்பட்ட
एलापुर ந. ஓர் நகரம்
एव அ. மாத்திரம்
एवम् அ. இப்படி

ओ.

ओदन பு. அன்னம்

औ.

औषध ந. மருந்து, ஔடதம்

क.

कञ्चुकिन् பு. அந்தப்புரவேலை
कट பு. பாய் [க்காரன்
कण्टक பு. ந. முள்
कण्ठ பு. கழுத்து
कत्थ् 1 க. ஆ. துதி, புகழ்
कथ् 10 க. சொல்
कथम् அ, எப்படி
कथा ஸ். கதை
कदर्य பு. உலோபி

कदा அ. எப்பொழுது
कनीयस् வி. இளைய
कन्या ஸ். பெண்
कपट ந. மோசம்
कपि பு. குரங்கு
कपिल பு. ஓர் முனிவர்
कपोल பு. கன்னம்
कवरी ஸ். கவரிமயிர்
कम्प् 1 க. ஆ. அசை, நடுங்கு
कमल ந. தாமரை
कर பு. கை
करभक பு. யானைக்குட்டி
कर्ण பு. காது, ஓர் வீரன்
कर्तव्य வி. செய்யத்தக்கது
कर्तृ வி. செய்வோன்
कर्पूरतिलक பு. ஓர் யானையின் பெயர்
कर्मन् ந. கருமம்
कलङ्क பு. மாசு, கறை
कलह பு. சண்டை
कला ஸ். கலை, சாஸ்திரம்
कलि பு. சண்டை
कल्याण ந. க்ஷேமம், நன்மை
कवि பு. வித்வான்
कवीश பு. (कवि+ईश பு. பிரபு) கவிகளுக்குள் பிரபு
काञ्चन ந. பொன்
कान्ता ஸ். காதலி, மனைவி
कान्ति ஸ். காந்தி
काम பு. இச்சை
कारण ந. காரணம்
कारागृह ந சிறைச்சாலை
कारुणिक வி. பு ந. கருணையுள்ள
कारुण्य ந. கருணை
कार्तिक பு. ஓர் மாசம்
कार्य ந. கார்யம்
काल பு. காலம்
काश् 1க. ஆ. प्र பூ பிரகாசி
काष्ठ ந. கட்டை
कासार பு. ஏரி
किंकर பு. வேலைக்காரன்
किंतु அ. ஆனால்
किरि பு காட்டுப்பன்றி
किल அ. மெய்யாய்
कीचक பு. விராடசேனாபதி
कीर्ति ஸ். கீர்த்தி
कुटुम्बिन् வி. பு. ந. குடும்பமுடையவன், குடும்பத்தின் அங்கத்தினன்
कुण्ठित (कुण्ठ् வினையின் இறந்தகாலசெயப்பாட்டுபெயரெச்சம்) தடைபட்ட
कुतः அ. எங்கிருந்து
कुत्र அ. எங்கே

कुप् 4 க. ப. கோபங்கொள்
कुमारी ஸ். பெண், கன்னிகை
कुम्भकार பு. குயவன்
कुरु பு. ஓர்தேசம்(பன்மையில்
कुर्वत् (कृ வினையின் நிகழ்கால
பரஸ்மைபத பெயரெச்
சம்) செய்கிற
कुर्वाण (कृ வினையின் ஆத்-நிக
ழ்பெயரெச்சம்) செய்கிற
कुलीन வி. உயர் குலத்திற்
பிறந்த [ரன்
कुश பு இராமரது ஓர் புத்தி
कुशलिन् வி-சுகமான, சந்தோ
ஷமான
कुष् 4 க. ப. நழுவு
कुसुम ந. புஷ்பம்
कूप பு. கிணறு
कूर्म பு. ஆமை
कृ செய் अधि பூ. அதிகாரஞ்
செய் अलम् பூ. அலங்கரி
आविस् பூ. வெளிப்படுத்து,
காட்டு
कृत (कृ வினையின் இறந்த செ
யப்பாட்டு பெயரெச்சம்)
செய்த, செய்யப்பட்ட
कृतज्ञता ஸ். செய்நன்றியறிதல்
कृति ஸ். செய்கை

कृते அ. பொருட்டு
कृपा ஸ். கிருபை
कृष् 1 க. ப. அல்லது 6 க. ப.
ஆ. உழு
कृषीवल பு. உழுபவன்
कृष्ण பு. ஓர் மனிதன்
क्लृप् 1 க. ஆ. சாமர்த்தியமாகு
केवल வி. மாத்திரம்
केवलम् அ. மாத்திரம்
कैकेयी ஸ். கைகேயி, தசரத
ரின் ஓர் மனைவி
कोश பு. பொக்கிஷம்
कौमुदी ஸ். நிலவு
कौशल ந. சாமர்த்தியம்
कौशाम्बी ஸ். ஓர்பட்டணம்
कौशिक பு. குசிக வம்சத்
தோன்
क्रमेण (क्रम என்பதின் 3 வே.
ஒ.) படிப்படியாய்
क्रीड् 1 க. ப. விளையாடு
क्रीडा ஸ். விளையாட்டு
क्रीत (क्री வினையின் இறந்த,
செயப்பாட்டு பெயரெச்
சம்) வாங்கின
क्रुध् 4 க. ப. கோபமடை
क्रोध பு. கோபம் [சம்
क्रोश பு. இரண்டு மைல் தூ

क्लेश பு. கிலேசம், துக்கம்
क்व அ. எங்கே
क्षम् 1 க. ப. மன்னி
क्षम् (क्षाम्) 4 க. ப. மன்னி
क्षमा ஸ். பொறுமை
क्षयिन् வி. குறைதலுள்ள
क्षल् 10 க. ப. கழுவு
क्षि 1 க. ப. குறை, தேய்
क्षिप् 6 க. ப. ஆ. எறி
क्षुद्र வி. பு. ந. இழிவான
क्षुभ् 4 க. ப. கலங்கு
क्षुधित வி. பசியுள்ள
क्षेत्र ந. க்ஷேத்திரம், வயல்
क्षेत्रगामिन् வி. யாத்திரை செய்வோன்

ख

खञ्ज பு. நொண்டி
खड्ग பு. கத்தி
खन् 1க. ப. ஆ. தோண்டு
खनित्र ந. கடப்பாறை
खल பு. போக்கிரி, துஷ்டன்

ग

गंगा ஸ். கங்கை
गच्छत् (1க-ப. गम् வினையின் நிகழ்கால பெயரெச்சம்) போகிற
गज பு. யானை
गणू 10 க. எண்ணு
गत (गम् வினையின் இறந்தகால செயப்பாட்டு பெயரெச்சம்) போன
गति ஸ். செல்கை, நடை
गन्तृ வி. செல்லுவோன்
गन्धर्व பு. கந்தர்வன்
गम् [गच्छ्] 1க. ப. போ अधि பூ. அடை अनु பூ.பின்செல் अव பூ அறி निर् பூ. புறப்படு प्रति+आ பூ திரும்பு शरण, वश என்பதின் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமைபூர்வகம்சரணமடை, கீழ்ப்படி सम् பூ. ஆ. சேர், கூடிபோ
गमन ந. செல்லுகை
गर्त ஸ். குழி
गर्ह्य வி. நிந்திக்கத்தக்க
गल् 1 க. ப நழுவு
गल्भ् 1க. ஆ. प्र பூ.வீம்புபேசு
गात्र ந. அவயவம்
गान ந. பாட்டு, பாடுதல்
गाह् 1க. ஆ. अव பூ. முழுகு
गायक பு. பாடுவோன்
गिरि பு. மலை

गीत ந. பாட்டு

गुण பு. குணம்; தர்மம்

गुणज्ञ வி. பு. ந. (गुण+ज्ञा அறி) குணமறிபவன்

गुणवत्, गुणिन् வி. பு. ந. குணசாலியான

गुरु வி.பு.ந. நீண்ட பு. ஆசாரியன், பெரியவன்

गृध्रराज பு. ஜடாயு, கழுகுக்கிறைவன்

गृह ந. வீடு

गृहिणी ஸ். இல்லாள்

गै 1க. ப. பாடு

गोत्र ந. கோத்திரம், வம்சம்

गोदावरी ஸ். கோதாவரி

गोप பு. இடையன்

गोष्ठ பு. ந. பசுமந்தை

ग्रथन ந. தொடுத்தல்

ग्रन्थ பு. புஸ்தகம்

ग्रहण ந. பிடித்தல்

ग्राम பு. கிராமம்

ग्रीष्म பு. கோடைக்காலம்

घट பு. ஜாடி

घुष् 10க. கோஷி, சத்தமிடு

घृत ந. நெய்

च அ. உம்

चकोर பு. சகோரப்புள்

चक्र ந. சக்கிரம்

चक्षुस् ந. கண்

चपल வி.பு. ந. அசைவுள்ள

चण्ड வி. பு. ந. உஷ்ணமான

चन्द्र பு. சந்திரன்

चन्द्रापीड பு. சந்திராபீடன்

चर् 1க, ப, போ, நட आ பூ. ஆசரி, ஒழுகு

चरित ந. சரிதை

चर्मन् ந. தோல்

चल् 1க.ப.சலி, போ, தவறு

चातुर्य ந. சாமர்த்தியம்

चाप பு. வில்

चारु வி.பு.ந. அழகான

चित्त ந. சித்தம், மனது

चित्रकूट பு. சித்திரகூடம்

चिन्त् 10க, ஆலோசி

चिन्ता ஸ். சிந்தை, விசாரம்

चिन्तित (चिन्त् வினை-இறகா-செய-பெ-எச்.) சிந்திக்கப்பட்ட

चिर வி.பு.ந. நீண்டகாலம்

चिरम् அ. வெகுகாலம்

चिह्न ந. அடையாளம்

चुर् 10 க. திருடு

चोदयत् (चुद् 10க. ஓடு-வினை-நி-கா-பெ-எ) ஓடுகிற

चोर பு. திருடன்

चौर्य ந. திருட்டுத்தனம்
छन्दस् ந. வேதம்,
छन्न(छद् வினை-இற-செய-பெ எச்ச) மறைபட்ட, மூடிய
छात्र பு. மாணாக்கன்
छाया ஸ். நிழல்
छिद्(செயப்பாட்டுவினை)வெட்டு
जगत् ந. உலகம்
जगत्कर्तृ பு. உலககர்த்தா
जन् [जा] 4க. ஆ. உண்டாகு வினை, பிற
जन பு. ஜனம், மனிதன்
जनक பு. ஜனகராஜன், பிதா
जननी ஸ். தாயார்
जम्बूक பு. குள்ளநரி
जयत् (जि, வி. நி. பெ. எ.) வெல்லுகிற
जयन्त பு.ஜயந்தன், இந்திரன் மகன்
जरठ பு. கிழவன்
जरा ஸ். மூப்பு, கிழத்தனம்
जल ந. ஜலம், தண்ணீர்
जल्प् 1க. ப. உளறு, பிதற்று
जव பு. வேகம்
जाड्य ந.ஜடத்தன்மை,மந்தம்
जात (जन् வி-இற-செ-பெ-எ) உண்டான
जाति ஸ். ஜாதி
जामातृ பு. மருமகன்
जायापती பு. (இருமை) மனைவியும் புருஷனும்
जाल ந. வலை
जाल्म பு. போக்கிரி
जि 1க.ப். ஜெயமடை वि பூ. ஆ. வெல்லு
जिह्वा ஸ். நாக்கு
जिह्वाग्र ந.(जिह्वा+अग्र ந. நுனி) நாக்கு நுனி
जीर्ण (जॄ வி. இ. செ. பெ.எ,) பழகின, பழைய
जीव् 1க. ப. உயிரோடிரு
जीव பு. உயிர், பிராணி
जीविका ஸ். ஜீவனம்
जीवित ந. வாழ்க்கை
जेतृ வி.பு.ந. வெல்லுவோன் கொற்றவன்
ज्ञा அறி
ज्ञाति பு. பந்து
ज्ञान ந. அறிவு, ஞானம்
ज्ञानामृत (ज्ञान+अमृत ந. அமிருதம்) ஞானவடிவான அமிருதம்
ज्यायस् வி. பு. ந. மூத்த
ज्योत्स्ना ஸ். நிலவு
डिम्भ பு. குழந்தை
डी 1க. ஆ. பற
तड् 10க. ப. அடி

तटाक பு. குளம், தடாகம்
तण्डुल பு. அரிசி
ततः அ. அங்கிருந்து, அப்புறம்
तत्त्व ந. உண்மை
तत्र அ. அங்கே
तथा அ. அப்படி
तदा அ. அப்பொழுது
तनय பு. குமாரன்
तनु வி. பு. ந. ஸ். சிறிய, அற்பமான
तन्त्र 10 க, ஆ. பாதுகா
तप् 1க. ப. பிரகாசி, வெப்பமாகு
तपस् ந. தபசு
तमस् ந. இருள்
तामिस्रा ஸ். இரவு
तरु பு. மரம்
तस्थिवस् வி-பு-ந, உட்கார்ந்த
ताडन ந. அடித்தல்
तारक ந. நக்ஷத்திரம்
तारागण பு. (तारा ஸ். நக்ஷத்திரம் गण கூட்டம்) நக்ஷத்திரக்கூட்டம்
तालु ந. அண்ணம், நாக்கு
तिल பு. எள்ளு
तीर தீரம், கரை
तु அ. ஆனால்
तुद् 6க.ப.ஆ. பிடி, துன்பஞ்செய்
तुल् 10 க. நிறு
तुल्य வி-பு-ந. சமானமான
तुष् 4க. ப. சந்தோஷமடை
तूल பு. பஞ்சு
तूष्णीम् அ. மௌனமாய்
तृण ந. புல்
तृषित வி. பு. ந. தாகமுள்ள
तृष्णा ஸ் ஆசை
तॄ 1க.ப. தாண்டு, கட अव பூ. இறங்கு
तेजस् ந. ஒளி, உஷ்ணம்
त्यज् 1 க. ப. விடு
त्याग பு. விடுதல்
त्वर् 1 க. ஆ. அவசரப்படு
त्वष्टृ பு. தேவதச்சன்
दक्ष வி.பு.ந.சுறுசுறுப்பான கூர்மையுள்ள
दक्षिणा ஸ். தக்ஷிணை
दण्ड् 10 க. தண்டி
दण्ड பு. தண்டனை, தடி
दण्डका ஸ். தண்டகாவனம்
दरिद्र வி. பு. ந. ஏழையான
दर्शन ந. தரிசனம்
दर्शनीय வி. பு. ந பார்க்கத் தக்க, அழகான
दशरथ பு. தசரதன்
दह् 1க. ப. எரி
दा [यच्छ्] 1க. ப. கொடு प्र பூ. கொடு प्रति பூ. மாற்று

दा [दी] செயப்பாட்டு கொடு
दातृ வி.பு.ந. கொடையாளி
दारिद्र्य ந. எளிமை
दारुण வி. பயங்கரமான
दासजन பு (दास அடிமை जन மனிதன்) அடிமைமனிதன்
दासी ஸ். வேலைக்காரி
दिन ந. நாள்
दिवा அ. பகலில்
दिवौकस् பு. தேவன்
दिश् 6 க. ப. ஆ.காட்டு आ பூ. கட்டளையிடு उप பூ. உபதேசி, போதி निर् பூ. சுட்டிக்காட்டு
दिश् ஸ். திசை
दीन வி. ஏழை, எளிய
दीप பு. விளக்கு
दीर्घ வி. பு. ந. நீண்ட
दुःख ந. துக்கம்
दुःखित வி. பு. ந. துக்கமடைந்த
दुःखोदधि பு. (दुःख ந-துக்கம் उदधि பு. கடல்) துக்க சமுத்திரம்
दुराचार பு. கெட்ட நடக்கை
दुराप வி. பு. ந. அடையமுடியாத
दुर्ग ந. கஷ்டம், செல்லக் [கூடாத
दुर्गा ஸ். தேவி
दुर्जन பு. கொடியவன், துஷ் [டன்
दुर्दशा ஸ். கெட்டகாலம்
दुर्भिक्ष ந. பஞ்சகாலம்
दुर्वासस् பு. ஓர்ரிஷி
दुष्कृत ந. } தீச்செய்கை
दुष्कृति ஸ் }
दुष्ट (दुष् (வி.இ.செ.பெ.எ.) [கெட்ட
दुहितृ ஸ். பெண்
दूत பு. தூதன்
दूर வி பு.ந. தூரமான
दूरम् அ. தூரமாய்
दूषित (दूष् வி.இ.செ.பெ.எ) தூஷிக்கப்பட்ட
दृढम् அ. திடமாய்
दृश् [पश्य्] 1க. ப. பார்
दृशद् ஸ். கல்
दृश्य வி.பு.ந. காணக்கூடிய
दृष्ट (दृश् வி. இ. செ. பெ. எ.) பார்க்கப்பட்ட
दृष्टिप्रसाद பு. (दृष्टि ஸ். பார்த்தல் प्रसाद பு. தயவு) திருஷ்டிதயவு
दॄ 10 க. கிழி
देव பு. தேவன்
देवता ஸ். தேவதை

देवदत्त பு. தேவதத்தன்
देवदारु பு. ஓர் விருக்ஷம்
देवायतन ந. கோவில்
देवी ஸ். தேவி
देवृ பு. கொழுநன்
देश பு. தேசம்
देह பு. சரீரம்
दैन्य ந. இழிவு
दैव ந. அதிர்ஷ்டம்
द्यावापृथिवी ஸ். சுவர்க்கமும் பூமியும்
द्युत् 1க. ஆ. பிரகாசி
द्रव्य ந. திரவியம்
द्रष्टृ வி. பார்ப்போன்
द्रु 1க.ப. இளகு, மனமிளகு
द्रुतम् அ. வேகமாய்
द्रुह् 4க, ப. துரோகஞ்செய்
द्वारका ஸ். ஓர் பட்டணம்
द्विज பு. இரு பிறப்பாளன்
द्वीप பு. ந. தீவு
द्वेष्टृ வி. துவேஷிப்போன், பகைப்போன்
धन ந. ஐசுவரியம்
धनपति பு. குபேரன்
धनभाज् வி. பு. ந. ஸ். தனவான்
धनिक பு. பணக்காரன்
धनुस् ந. வில்
धर्म பு. தர்மம், கடமை
धा [धी] செ. வினை, अभि பூ! பெயரிடு नि பூ. வை
धातृ பு. பிரமன்
धान्य ந. தான்யம்
धार्तराष्ट्र பு. திருதராஷ்டிரனின் குமாரன்
धाव् 1க. ப. ஓடு
धीमत् வி. பு. ந. புத்தியுள்ள
धीर् अव பூ. 10 க. அவமதி, நிந்தி
धीर வி. பு. ந. பொறுமையுள்ள தைரியமுள்ள பு. தைரியமுள்ளவன்
धूर्जटि பு. சிவன்
धृ 10க. பிடி, அணி, கடன்படு
धृ 1 க. ப. ஆ. பிடி उद् பூ. காப்பாற்று, கரையேற்று
धृति ஸ். தைரியம்
धेनु ஸ். பசு
ध्यान ந. தியானம்
ध्रुव வி. பு. ந. நிச்சயமான
ध्वंस् 1க. ஆ. அழி
ध्वनि பு. சத்தம்,
न அ. இல்லை

न कदापि ஒருபோதுமில்லை
नख ந. நகம்
नगर ந.
नगरी ஸ். } பட்டணம்
नटी ஸ். கூத்தாடுபவள்
नद பு.
नदी ஸ். } ஆறு
ननान्दृ ஸ். கணவனுடன் பிறந்தவள்
नन्द् 1க. ப. अभि பூ. களிகூர், விரும்பு
नन्दिनी ஸ். பெண்
नप्तृ பு. பேரன்
नभस् ந. ஆகாயம்
नम् 1க. ப. வணங்கு अव பூ. தலைவணங்கு
नमस् அ. நமஸ்காரம்
नयन ந. கண்
नर பு. மனிதன்
नल பு. ஓரரசன்
नव வி. பு. ந. புதிய
नश् 4க. ப. அழி, நாசமடை
नष्ट (नश् (வி.இ.செ.பெ.எ.) நசித்த, அழிந்த
नाग பு. யானை
नाट् 10க. நடி, ஆடு
नाटक ந. நாடகம், ஆட்டம்
नाम அ. என்றால்
नामन् ந. பெயர்
नायक பு. நாயகன், தலைவன்
नारद பு. நாரதர், ஓர்ரிஷி
नारायण பு. நாராயணன்
नारी ஸ், ஸ்திரீ
नाविक பு. மாலுமி
नाश பு. நாசம்
नित्यम् அ எப்பொழுதும்
निधि பு. வைப்பு, நிதி
निन्द् 1க. ப. நிந்தி
निन्दा ஸ். நிந்தை
निपुण வி.பு.ந. தேர்ச்சியுள்ள
निमग्न (नि பூ मस्ज् வி.இ.செ.பெ.எ.)முழுகின, அமிழ்ந்த
निमित्त ந. காரணம், நிமித்தம்
निरतिशय வி.பு.ந. ஒப்பற்ற
निरस्त (निर् பூ. अस् 4க. வி.இ.செ.பெ.எ.) சிதறடிக்கப்பட்ட
निरूपित (नि பூ. रूप वि. இ.செ.பெ.எ.) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
निर्देश பு. கட்டளை [டுதல்
निर्बन्ध பு. நிர்பந்தம், வேண்
निर्मित (निर् பூ. मा வி.இ.செ.பெ.எ.) செய்யப்பட்ட, நிர்மிக்கப்பட்ட

निर्तिमत् வி.பு.ந. சந்தோஷமான

निवृत्त (नि பூ. वृत्) வி.இ.செ.பெ.எ, திரும்பின

निवेशित (नि பூ. विश् என்பதின் பிறவினையின் இ.செ.பெ.எ.) வைக்கப்பட்ட

निशा ஸ். இரவு

निशाचर பு. நிசாசரன், இராக்ஷஸன்

निशित வி.பு.ந. கூர்மையான

निश्चेष्ट வி. பு. ந. அசைதலில்லாத

निषण्ण नि பூ सद् வி. இ செ.பெ.எ. உட்கார்ந்த

निष्क பு. ஓர் தங்கநாணயம்

निष्णात (नि பூ. स्ना 2 க.வி.இ.செ.பெ.எ.) நன்றாய்த் தேர்ந்த

निष्फल வி.பு.ந. பயனற்ற

नी 1க.ப.ஆ. நடத்து अप பூ. நீக்கு आ பூ. கொண்டுவா परि பூ.மணம்புரி प्र பூ எழுது, இயற்று वि பூ கற்பி, படிப்பி

नीचैराख्य (नीचैस्; आख्या ஸ். பெயர்) நீசைஸ் எனப் பெயரிய

नीति ஸ். நீதி,

नृ பு. மனிதன்

नृत् 4க. ப. ஆடு

नृत्य ந. ஆட்டம்

नृप
नृपति } அரசன்

नृपत्व ந. அரசு

नृशंस வி.பு.ந. பொல்லாத

नेत्र ந. கண் [ன்

नैयायिक பு. நியாயமறிந்தோ

नौ ஸ். கப்பல், படகு; कायनौ ஸ். சரீர வடிவானபடகு

न्याय பு. நியாயம்

न्यायसभा ஸ். (न्याय பு. நியாயம் सभा ஸ்.சபை) நியாய சபை

पक्षिन् பு. பறவை

पंक பு. சேறு

पच् 1 க.ப. சமை

पञ्चवटी ஸ். ஓரிடம்

पञ्जर பு. கூண்டு

पठ् 1 க. ப. படி

पाण्डित பு. பண்டிதன்

पण्य ந. விலை

पत् 1க.ப. விழு आ பூ.நேரிடு सम्पत் சம்பவி उद् பூ. மேலே கிளம்பு, பற

पतन ந. விழுதல்
पतित (पत् வி.இ.செ.பெ.எ.) விழுந்த
पति பு. காலாட்படை
पत्नी ஸ். மனைவி
पथ्य ந. சுகமானது
पद् 4க. ஆ.उद् பூ. உண்டாகு உற்பத்தியாகுநிस् பூ. உண்டாகுप्राति பூ. அடை,செய்
पद ந. பதம். அடி
पद्म ந. தாமரை
पयस् ந. தண்ணீர்
पर வி. பு. ந. மேலான
परकीय வி.பு.ந. பிறனுடைய
परम् அ. ஆனால்.
परम வி. பு. மேலான
परवत् வி.பு.ந. பராதீனமான
परशु பு. கோடாலி
परशुराम பு. பரசுராமன்
पराक्रम பராக்கிரமம்
परार्ध பு பிற்பாதி
परिणाम பு. கிரிபு
परिहर्तव्य வி.பு.ந. நீக்கத்தக்கது
परिहित (परि பூ. धा வி.இ.செ.பெ.எ. அணிந்த, அணியப்பட்ட
पर्ण ந. இலை
पर्याकुल வி.பு.ந. கலக்கமான
पर्वत பு. மலை
पल्लव பு. தளிர்
पल्वल பு. குட்டை
पवन பு. காற்று
पवि பு. வஜ்ராயுதம்
पशु பு. மிருகம்
पश्चात् அ. பிறகு
पश्यत् (दृश् வி. கி.பெ.எ.) பார்க்கிற
पा [पिब्] 1க. ப. குடி पी செயப்பாட்டு வி,
पांसु பு. தூளி
पाठ பு. பாடம்
पाठशाला ஸ். பள்ளிக்கூடம்
पाणि பு. கை
पाण्डव பு. பாண்டவன்
पात பு. விழுதல்
पात्र ந. தக்கவன், தக்கது
पाद பு. பாதம்
पादप பு. மரம்
पान्थ பு. பிரயாணி
पाप பு. பாவி, வி. பு. ந. பாவமுள்ள ந. பாவம்
पार् 10 க. ஏறு, கட
पार பு. அக்கரை

पारितोषिक ந. வெகுமதி
पार्थिव பு. அரசன்
पालक பு. இரக்ஷிப்போன் வி. பு. ந.
पिण्ड பு. மரித்தோர்க்கிடுவது, பிண்டம்
पितृ பு. பிதா. (இருமை) பெற்றோர்கள்
पितृव्य பு. பிதாவோடு பிறந்தோன்
पीड् 10க. பீடி, துன்புறுத்து
पीडा ஸ். பீடை
पुच्छकावलम्बन ந. (पुच्छक ந. வால் अवलम्बन ந. பிடித்தல்) வாலைப்பிடித்தல்
पुण्य ந. புண்ணியம் வி.பு,ந. பரிசுத்தமான
पुण्यवत् வி.பு.ந. புண்ணியமுள்ள
पुत्र பு. புத்திரன்
पुत्रजन्मसम வி. பு. ந. புத்திர பிறப்பிற்கு ஒப்பான
पुत्रीकृत வி. (पुत्र-कृत செய்யப்பட்ட) புத்திரனுக்கப்பட்ட
पुनर् அ. மறுபடியும்
पुरः அ. முன்பு (இடம்)
पुरतस् அ. முன்பாக, முன்னிலையில்
पुरा அ. முற்காலத்தில்
पुराण ந. புராணம்
पुरी ஸ். நகரம்
पुरुष பு. மனிதன்
पुष् 4க. ப. போஷி, வளர், ஊட்டு
पुष्पधारिन् வி. பு. ந. புஷ்பத்தை தரித்திருக்கிற
पुष्पित வி. பு. ந. மலர்ந்த
पुस्तक ந. புஸ்தகம்
पूज् 10க. பூஜி, வழிபடு
पूजा ஸ். பூஜை, வழிபாடு
पूजास्थान ந. பூஜிக்கத்தகுந்தது
पूज्य வி பு.ந. வணங்கத்தக்க
पूत (पू வி.இ.செ.பெ.எ.) சுத்தமாக்கப்பட்ட, புண்ணியமான
पूर् 10 க. நிரப்பு
पूर्वार्ध பு. முற்பாதி
पृथ्वी ஸ். பூமி
पृष्ट (प्रच्छ् வி.இ.செ.பெ.எ.) கேட்கப்பட்ட
पौर பு. புரத்திலவசிப்போன்
प्रकर्ष பு. மிகுதி
प्रकाश பு. பிரகாசம்
प्रकृति ஸ். அமைச்சு, சுபாவம்

प्रकृतिसिद्ध (प्रकृति+सिध् 1. 4 க. வி.இ.செ.பெ.எ.) சுபாவமாயுள்ள, இயல்பான

प्रच्छ् [पृच्छ्] 6 க. ப. கேள் ஆ பூ. ஆ. விடை பெற்றுக் கொள்

प्रजा ஸ். குடி-பிரஜை

प्रज्ञ பு. புத்திமான்

प्रतनु வி. சிறிய

प्रतिकृति ஸ். பிரதிரூபம்

प्रतिक्रिया ஸ். பிரதிச்செய்கை

प्रतिज्ञात (प्रति பூ. ज्ञा வி. இ செ. பெ. எ.) பிரதிக்ஞை செய்யப்பட்ட

प्रतिपद् ஸ். சுக்கிலபக்ஷத்தின் முதல்நாள்

प्रतिष्ठापन ந. பிரதிஷ்டாபனம் நியமிப்பு

प्रतिहत (प्रति பூ. हन् வி.இ.செ. பெ.எ.) தடுக்கப்பட்ட [ம்

प्रत्यय பு. நம்பிக்கை, எண்ண

प्रथ् 10 க. பிரசித்தப்பண்ணு

प्रथम வி.பு.ந.முதன்மையான

प्रथमसुकृत ந. (प्रथम முந்திய सुकृत ந. புண்ணியம்) முந்திய நல்வினை

प्रदेय வி.பு.ந.கொடுக்கத்தக்க

प्रधानतम வி.பு.ந.முக்கியமான

प्रपन्न (प्र பூ. पद् வி.4க.இ.செ. பெ.எ.) அடைந்த, சேர்ந்த

प्रबल வி. பு. ந. பலமான

प्रभव பு. உற்பத்தி

प्रभा ஸ். ஒளி, பிரபை

प्रभु பு. எஜமான்

प्रभूत வி. பு. ந. மிகுதியான

प्रमदा ஸ். யௌவனஸ்திரீ

प्रमाण ந. பிரமாணம், அளவு

प्रयाग ந. பிரயாகை

प्रवर्तन ந. ஏவுதல், தூண்டுதல்

प्रवाह பு. பெருக்கு

प्रविष्ट (प्र பூ. विश् வி. இ. செ. பெ.எ.) நுழைந்த

प्रवृत्ति ஸ். சமாசாரம்

प्रशस्य வி. பு. ந. புகழத்தக்க

प्रश्रय பு. மரியாதை

प्रसन्न (प्र பூ. सद् வி. 1 க. இ. செ. பெ. எ.) திருப்தியடைந்த, சந்தோஷமான

प्रसाद பு. தயவு, கிருபை

प्रस्थापित (प्र பூ. स्था வின் பிறவினை இ.செ.பெ எ.) அனுப்பிய, ஸ்தாபிக்கப்பட்ட

प्राची ஸ். கிழக்கு

प्राज्ञ பு. புத்தியுள்ளவன்

प्राण பு. பிராணன்
प्राणिन् பு. பிராணி
प्रातर् அ. காலையில்
प्राप्त (प्र பூ. आप् வி. இ. செ. பெ.எ.) அடைந்த, சேர்ந்த
प्रायस् அ. சாதாரணமாய்
प्रावीण्य ந. தேர்ச்சி
प्राश्निक பு. பரீக்ஷகன்
प्रासाद பு. அரண்மனை, तल ந. இடம் प्रासादतल ந. அரண்மனையின் இடம்
प्रिय வி.பு.ந. பிரியமான [ஸ்ரீ
प्रियंवदा ஸ். சகுந்தலையின் தோ
प्रियतमा ஸ். மிகவும் பிரியமான
प्रियवादिन् வி. பு. ந. இனிமையாய்ப் பேசுகின்ற
प्रियवादित्व ந. இன்சொல்லுடைமை
प्रियाप्रवृत्ति ஸ். (प्रिया காதலி, प्रवृत्ति) காதலியைக்குறித்த சமாசாரம்
प्री [प्रीञ्] 10 க. இன்புறுத்து
प्रीति ஸ். பிரியம்
प्रेमन् பு. ந. பக்ஷம், பிரேமை
प्रेयस् வி. பு. ந. பிரியமான
फल् 1க. ப. பலங்கொடு
फल ந. பழம்
फलाशिन् வி. பு. ந. பழமுண்போன்
बन्धु பு. சுற்றம்
बल ந. சேனை, வலுமை
बलि பு. மாபலி
बहिस् அ. வெளியில் (5 வேற்றுமையோடு வரும்)
बहु வி.பு.ந.ஸ். அநேகமான
बहुशस् அ. அநேகமாய், அடிக்கடி
बाण பு. பாணம்
बान्धव பு. சுற்றம்
बाल பு. குழந்தை
बाहु பு. தோள்
बाहुल्य ந. பெருக்கம், மிகுதி
बिडाल பு. பூனை
बिन्दु பு. துளி
बिम्ब ந. பிம்பம்
बीज ந. விதை
बुद्धि ஸ். புத்தி
बुद्धिप्रभाव பு. (प्रभाव பு. சாமர்த்தியம்) புத்திசாமர்த்தியம்
बुध् 1க. ப. அறி
बुध பு. புத்திமான்
ब्रह्मन् பு.பிரமா ந.பரமாத்மா

ब्रह्मविद् வி.பு.ந.ஸ். பிரம்மத்தையறிந்தோன்

ब्रह्मारण्य ந. ஓர் காடு

ब्राह्मण பு. பிராமணன்

ब्रूते (ब्रू 2க.வி.ஆ. நிகழ்காலம் படர்க்கை ஒருமை) சொல்லுகிறான், ள், து

भक्त (भज् வினையின் இறந்தகால செயப்பாட்டு பெயரெச்சம்) பஜிக்கப்பட்ட, பு. பக்தன்

भक्ति ஸ். பக்தி

भक्ष् 10க, புசி, சாப்பிடு

भगवत् வி.பு.ந.ஐசுவரியமுள்ள, தெய்வத்தன்மையுள்ள

भगिनी ஸ். உடன்பிறந்தாள்

भगीरथ பு. சூரியகுலத்தோரசன்

भङ्ग பு. மீறுகை, பங்கம்

भज् 1க. ப. பஜி, வணங்கு

भद्र ந. பத்திரம் நன்மை

भय ந. பயம்

भयंकर வி.பு.ந. பயங்கரமான

भर பு. பாரம், சுமை

भर्तृ பு. புருஷன், கணவன்

भवत् ஸர். தாங்கள்

भवत्सकाश பு. (भवत्, सकाश சமீபம்) தங்கள் சன்னிதானத்திற்கு

भविष्यति भू வி. எதிர்-பட-ஒ

भागीरथी ஸ். கங்கை [ருமை

भार பு. சுமை

भारतवर्षीय பு. பாரதவருஷத்

भार्या ஸ். மனைவி [தான்

भावय (भू வி-முன்-ஒரு-பிறவினை ஏவல்) செய், கருது

भाविन् வி.பு.ந. வரப்போகிற

भाष् 1க. ஆ. பேசு प्रति பூ. பதில்பேசு

भास्वरशुक्ल வி.பு.ந. பிரகாசமான வெண்மை

भिक्ष् 1க. ஆ. யாசி

भिक्षा ஸ். பிக்ஷை

भिक्षुक பு. பிக்ஷைக்காரன்

भिद् பிள

भीति ஸ். பயம், அபாயம்

भीम பு. வீமன்

भीरु வி. ஸ். பயங்காளி

भू 1க.ப. இரு.ஆகு. अनु பூ. அநுபவி उद् பூ.உண்டாகு

भूत ந. பிராணி

भूतार्थ பு. உண்மை

भूति ஸ். ஐசுவரியம்

भूप | பு. அரசன்
भूभृत् | பு. அரசன்
भूमि ஸ். நிலம், தரை
भूयस् வி. பு. ந. மிகுதியான
भूरि வி.பு.ந.ஸ். மிகுதியான
भूष् 10 க. அலங்கரி
भूषण ந. ஆபரணம், அலங்காரம்
भृ 1 க. ப. நிரப்பு भ्रियते செயப்பாட்டு வினை
भृत्य பு. வேலைக்காரன்
भोग பு. போகம், புசிப்பு
भोजन ந. போஜனம்
भोस् அ. விளியிடைச்சொல்
भ्रमर பு. வண்டு
भ्रातृ பு. சகோதரன்
भ्रान्त (भ्रम् வி.இ.செ.பெ.எ.) மயங்கின
मणि பு. இரத்தினம்
मणिकार பு. நகைக்காரன்
मण्डप பு. மண்டபம்
मति ஸ். புத்தி, மதி
मत्स्य பு. மீன்
मद् [माद्] 4 க. ப. நழுவு, தவறுசெய், மதங்கொள் प्र பூ. தவறுசெய்

मद பு. மதம், கர்வம்
मदन பு. மன்மதன்
मदिरा ஸ். சாராயம்
मदिराक्षी ஸ். மயக்குங்கண்ணாள்
मधु ந. தேன்
मधुकर பு. தேனீ
मधुरम् அ. இனிப்பாய்
मन् 4 க. ஆ. நினை, கருது अनु பூ. சம்மதி, அனுமதி अव பூ. அவமானி, அசட்டைசெய்
मनःसंयम பு. (संयम பு. அடக்கம்) மனவடக்கம்
मनस् ந. மனது
मनु பு. மனுஸ்மிருதிகர்த்தா
मन्त्र् 10 க. ஆ. नि பூ. அழை கூப்பிடு
मन्त्र பு. பாசுரம், மந்திரம்
मन्द வி.பு.ந. மெதுவான
मयूर பு. மயில்
मरण ந. மரணம்
मरुत् பு. காற்று
महत् வி. பு. ந. பெரிய
महात्मन् பு. மஹாத்மா, பெரியோன்
महाराज பு. மஹாராஜா

महारिपु பு. (रिपु சத்துரு) பெரியசத்துரு
महिमन् பு. மஹிமை
महिष பு. எருமை
महिषासुर பு. மகிடாசுரன்
महिषी ஸ். இராணி
मही ஸ், பூமி
महोत्सव பு. பெரிய உத்ஸவம்
मा அ. எதிர்மறை இடைச்சொல்
मा-निर् பூ. செய் உண்டாக்கு
निर्मीयते செயப்பாட்டுவினை
मांस ந. மாமிசம்
माणवक பு. மாணாக்கன்
मातृ ஸ். தாயார், மாதா
माधुर्य ந. மதுரத்தன்மை
मानव பு. மனிதன்
मानिनी ஸ். மானமுள்ளவள்
मारुत பு. காற்று, வாயுதேவ[தை]
मार्ग् 10க. தேடு
मार्ग பு. மார்க்கம்
माला ஸ். மாலை
माष பு. உளுந்து
मास பு. மாதம்
मासचतुष्टय ந நான்குமாசம்
मित्र ந. சிநேகிதன்
मित्रता ஸ். சிநேகிதத்தன்மை
मिलित्वा அ.(मिल् வி.இ.வி.எ.) கூடி
मुक्त (मुच् வி.இ.செ.பெ.எ.) விடுபட்ட
मुक्ता ஸ். முத்து
मुक्ति ஸ். மோக்ஷம்
मुख ந. வாய்
मुख्य வி. முக்கியமான
मुच (मुञ्च्) 6 க. ப. விடு
मुद् 1 க. ஆ. களிகூர், மகிழ்
मुष्टि பு. கைப்பிடி
मुह् 4 க. ப. மோஹமடை மயங்கு
मूक வி.பு.ந. ஊமையான
मूर्ख பு. மூர்க்கன்
मूर्खशत ந (शत ந, நூறு) நூறு மூர்க்கர்கள்
मूर्छ् 1க. ப. மூர்ச்சையடை
मूर्ति ஸ். வடிவம், விக்கிரஹம்
मूर्तिमत् வி.பு.ந. வடிவுடைய
मूर्धन् பு. தலை
मूल ந. மூலம், வேர்
मृ [म्रिय्] 6 க. ஆ. மரி, இற
मृग् 10 க. ஆ. தேடு
मृग பு. மான்
मृत्यु பு. மரணம்
मृद् ஸ். மண்

मृदु வி.பு.ந.ஸ். மிருதுவான
मृश् 6க.ப.வி பூ. பரிசீலனம் பண்ணு
मेघ பு. மேகம்
मेघजाल ந. மேகக்கூட்டம்
मेदिनी ஸ். பூமி
मेधाविन् வி.பு.ந. புத்தியுள்ள
मेल பு. கூட்டம்
मैत्रावरुण பு. சோமயாகத்திலோர் புரோஹிதர்
मोक्ष பு. மோக்ஷம்
मोदक பு. மோதகம்
मौक्तिक ந. முத்து
मौन ந. மௌனம் [ரன்
यक्ष பு. குபேரன் வேலைக்கா
यज् 1க. ப. யாகஞ்செய் [ன்
यजमान பு. வேள்விசெய்வோ
यज्ञिय வி.பு.ந. வேள்விசம்பந்தமான
यत् 1க. ஆ. முயலு
यत्-उद् பூ. उद्यत் நிக, பெ. எ. உதிக்கின்ற
यतः அ. எங்கிருந்து
यति பு. ஸந்யாசி [சி
यत्न பு. பிரயத்தினம், முயற்
यत्र அ. எங்கே(இனச்சுட்டு)
यथा அ. எப்படி
यदा அ. எப்பொழுது
यदि அ. ஆனால்
यन्त्र ந. யந்திரம்
यशस् ந. கீர்த்தி
यशस्वत् வி. பு ந. கீர்த்தியுள்ள
याच् 1க. ப. யாசி
याचक பு. யாசிப்போன்
या-आ பூ. வா
यासम्+आ பூ. வா.समायात इ.ற. செ. பெ. எ.
यात (या வி.இ. செ.பெ. எ.) சென்ற
यातृ ஸ். புருடனுடன்பிறந்தோன்மனைவி, சக்களத்தி
यात्रिक பு. யாத்திரைசெய்வோன்
यावत् அ. வரையில்
युक्त (युज् வி. இ. செ பெ.எ.) கூடின
युद्ध ந. யுத்தம்
युध् 4க. ஆ. போர்புரி
युध् ஸ். போர்
यूथ ந. மந்தை
योगिन् பு. யோகி
योजन ந. எட்டுமைல்தூரம்
योध பு. வீரன்

रक्ष् 1க. ப. காப்பாற்று
रक्षण ந. காத்தல், காப்பு
रक्षस् ந. அரக்கன், பிசாசு
रक्षा ஸ். காப்பு
रक्षित (रक्ष् வி.இ.செ.பெ.எ.) காக்கப்பட்ட
रक्षितृ பு. காப்போன்
रक्त வி. பு. ந. சிகப்பான
रघु பு. (பன்மையில்) ரகுவென்னும் அரசனின் சந்ததியார்கள்
रघुनाथ பு. ரகுக்களின் நாதன்
रच् 10 க. வரிசைப்படுத்து, ஒழுங்குசெய்
रजनी ஸ். இரவு
रज्जु ஸ். கயறு, பழுதை
रजस् ந. தூளி, மகரந்தம்
रति ஸ். இன்பம், மன்மதன் மனைவி
रत्न ந. இரத்தினம்
रथ பு. தேர்
रथ्य பு. குதிரை
रथ्या ஸ். வீதி
रभ् 1க. ஆ. ஆரம்பி आ பூ. ஆரம்பி
रम् 1க. ஆ. விளையாடு, மகிழ் वि பூ. ப. ஓய்வடை, நில்
रमण பு. காதலன், கணவன்
रमा ஸ். ஒரு ஸ்திரீ
रवि பு. சூரியன்
रस பு. இரசம்
राक्षस பு. இராக்கதன்
राज् 1க.ப.ஆ. वि பூ: சோபி, விளங்கு
राजद्वार ந. (द्वार வாயில்) அரண்மனைவாயில்
राजन् பு. அரசன்
राजपुत्र பு. அரசகுமாரன்
राजपुरुष பு. அரசனது வேலைக்காரன்
राज्ञी ஸ். இராணி
राज्य ந. இராஜ்யம்
राज्यलोभाकृष्ट வி. பு. ந. (राज्य அரசு लोभ ஆசை आकृष्ट இழுக்கப்பட்ட) இராஜ்ய ஆசையாலிழுக்கப்பட்ட
रात्रि ஸ். இரவு
राम பு. ஓர் மனிதன்
रावण பு. இலங்காதிபதி
राशि பு. குவியல்
राष्ट्र ந. தேசம்
रीति ஸ். வழி, போக்கு
रुच् 1க. ஆ. பிரியப்படுத்து, பிரியமாயிரு
रुद् அழு

रुध् 4க. ஆ. அநு பூ. இசைப்படி
रुध्-नि பூ. (செயப்பாட்டுவி) தடைபடு
रुह् 1க. ப. வளர் आ பூ. ஏறு प्र பூ. வளர்
रेरे ஓ! ஓ!
रोदन ந. அழுகை
लक्ष् 10 க. सम् பூ. கவனி சோதி
लक्ष्मण பு. இலக்குமணன்
लक्ष्मी ஸ். இலக்குமி
लग्नवेला பு. நன்முஹூர்த்தம்
लघिमन् பு. சிறுமை
लघु வி. பு. ந. ஸ். இலகுவான, குறுகிய
लङ्घ् 1க. ஆ. தாண்டு, மீறு
लज्ज् 6க ஆ. வெட்கப்படு
लज्जा ஸ். வெட்கம்
लता ஸ். கொடி
लतागृह ந. கொடிவீடு
लभ् 1 க, ஆ, அடை
लम्ब् 1 க, ஆ. अव பூ. பற்று. தழுவு
ललना ஸ். ஸ்திரி
लव பு. லேசம்
लव பு. இராமரின் புத்திரன்
लवण வி. பு. ந. உவர்ப்பான
लांगूल ந. வால்
लाभ பு. பேறு
लिंग ந. குறி
लुट् 4 க. ப. புரளு
लुभ् 4 க. ப. பேராசைப்படு
लोक பு. உலோகம்
लोभ பு. பேராசை
वंश பு. வம்சம்
वक्तृ வி. பு. ந. பேசுவோன்
वक्षस् ந. மார்பு
वचन ந. வசனம், புத்திமதி, வேண்டுகோள்
वचनीय வி.பு.ந.பழிக்கத்தக்க ந. பழிப்பானது
वचस् ந. கூற்று
वञ्चक பு. வஞ்சனை
वत्स பு. குழந்தை
वद् 10க. ப. பேசு
वध பு. கொலை
वधू ஸ். பெண், மருமகள்
वन ந. காடு,
वनवासिन् வி பு ந. வனத்தில் வசிக்கிற
वनौकस् பு. வனத்தில் வசிப்போன்
वन्द् 1க.ஆ. வழிபடு, வணங்கு
वयस् ந. வயது
वयस्य பு. தோழன்
वर பு. கொடை

वरतनु வி. பு. ந. ஸ். அழகிய சரீரமுடைய
वरम् அ. சிரேஷ்டமாய்
वराह பு. பன்றி
वर्ण् 10 க வர்ணி, புகழ்
वर्ण பு. ஜாதி, வர்ணம்
वर्त्मन् ந. வழி
वल्लभ பு. நாயகன், கணவன்
वशा ஸ். மலடி
वस् 1 க. ப. வசி, अधि பூ, உட்கார், சார்
वसत् (वस् வி. தி பெ. எ.) வசிக்கிற
वसति ஸ். வசிக்குமிடம்
वसन ந. வஸ்திரம், ஆடை
वसन्त பு வஸந்தகாலம்
वसु ந. திரவியம்
वसुदेव பு. கிருஷ்ணன் தகப்பன்
वसुधा ஸ். பூமி
वस्तु ந. வஸ்து
वस्त्र ந. வஸ்திரம்
वह् 1க.ப.ஆ. வஹி, தாங்கு, [ஓடு
वा அ, அல்லது
वाक्पटुता ஸ். (पटुता ஸ். சாமர்த்தியம்) வாக்கின் சாமர்த்தியம்
वाक्य ந. வாக்கியம்

वाच् ஸ். } வாக்கு
वाचा ஸ். }
वाञ्छ् 1 க. ப. விரும்பு
वाणी ஸ். வாக்கு
वात பு. காற்று
वातायन ந. ஜன்னல்
वाद् 10க ஆ. अभि பூ, வணங்கு
वापी ஸ். கிணறு
वायस பு. காகம்
वायु பு. காற்று
वारि ந. ஜலம்
वार्ता ஸ். சமாசாரம்
वास பு. வாசம், இருப்பிடம்
वासस् ந, வஸ்திரம்
वासित வி. பு. ந, மணமேறப்பெற்ற
वासुदेव பு. வாசுதேவன்
विकार பு, திரிபு, விகாரம்
विकास பு, விகாசம், மலர்ச்சி
विग्रहसन्धि பு. (विग्रह பு, பகைமை सन्धि சமாதானம்) சண்டையும் சமாதானமும்
विघ्न பு. தடை
विचित्र வி,பு.ந, விசித்திரமான நானா வகையான
वित्त ந, பணம்

विद् [विन्द्] 6க.ப.ஆ. அடை
विद् 4க. ஆ. இரு
विद्या ஸ். வித்தை
विद्युत् ஸ். மின்னல்
विद्वत्व ந. பாண்டித்தியம்
विद्वस् வி பு. ந. படித்த
विधि பு. ஊழ், விதி
विधृत (वि பூ. धृ வி.செ.பெ.எ.) தாங்கிய
विधेय வி. பு. ந. செய்யத்தக்க
विनय பு. அடக்கம்
विना அ. இல்லாமல்
विनाश பு. அழிவு
विपत्ति ஸ. ஆபத்து
विपद् ஸ். வறுமை, துக்கம்
विप्रिय வி.பு.ந.பிரியமில்லாத ந. குற்றம்
विभव பு. ஐசுவரியம்
विमार्ग பு.தீயவழிகெட்டவழி
विमुख வி. பு. ந. விமுகமான
वियत् ந. ஆகாயம்
वियोग பு. பிரிவு
विराव பு. சத்தம்
विरूप வி. பு. ந. ரூபமற்ற
विवर ந. குகை
विवाह பு.கல்யாணம், விவாகம்
विविध வி.பு.ந.பலவகையான
विश् 6க.ப.நுழை उप பூ. உட்கார்
विशुद्ध (वि பூ. शुध् 4க.ப.வி.இ. செ. பெ. எ.) சுத்தமான
विशुद्धि பு. சுத்தம்
विश्रामहेतोः विश्रामहेतु பு. இதன் 5, 6.வே. ஒருமை (वि-श्राम ஓய்வு हेतु பு.காரணம்) ஓய்வின் பொருட்டு
विश्व ந. பிரபஞ்சம்
विश्वकर्मन् பு. தேவசிற்பி
विश्वामित्र பு. ஓர் இருஷி
विश्वास பு. நம்பிக்கை, விசுவாசம்
विश्वासकारण ந. (विश्वास பு. விசுவாசம் कारण ந. காரணம்) நம்புதற்கேது
विष ந. விஷம்
विष्णु பு. விஷ்ணு
विहग பு. பறவை
विहित (वि பூ. धा வி. இ. செ. பெ. எ.) விதிக்கப்பட்ட, செய்யப்பட்ட
वीथि ஸ். தெரு, மார்க்கம்
वीर பு. வீரன்

वीर्य ந. வீரியம், தைரியம்
वृ-परि பூ. சூழ்
वृक्ष பு. மரம்
वृत् 1க. ஆ. இரு नि பூ. திரு
ம்பு परा பூ.
वृत्ति தொழில், பிழைப்பு
वृथा அ. வீணாய்
वृद्धिमत् வி. பு. ந. விருத்தி
யுடைய
वृध् 1 க ஆ. விருத்தியாகு
सम् பூ. பெருகு, ஓங்கு
वृन्त பு. இலையின் நரம்பு
वृष பு. எருது
वृषभध्वज பு. சிவபெருமான்
वेद பு. வேதம்
वेदस् பு. பிரமன்
वेप् 1க. ஆ. நடுங்கு
वैकुण्ठ ந. வைகுண்டம்
वैयात्य ந. முரட்டுத்தனம்
वैर ந. பகைமை
व्यथा ஸ். நோவு, வலி
व्यसन ந. விசனம், துக்கம்,
ஒன்றன்பரமாதல்
व्याख्येय வி.பு.ந. உரைசெயத்
व्याघ्र பு. புலி [தக்க
व्याध பு. வேடன்
व्याधि பு. வியாதி, பிணி

व्याली ஸ். பெண்புலி
व्रज् 1க. ப. போ
व्रीहि பு. தானியம், நெல்
शंस् 1க. ப. புகழ், துதி
शंस्-आ பூ.1க. ஆ கருது, எ
திர்பார்
शकुन्तला ஸ். சகுந்தலை
शंक् 1க. ஆ. சந்தேஹி
शङ्का ஸ். சந்தேஹம்
शठ பு. துஷ்டன்
शत ந. நூறு
शत्रु பு. பகைவன்
शत्रुविग्रह பு. பகைவனோடு வி
ரோதம்
शनैस् அ. மெதுவாய்
शम् [शाम्] 4க.ப. சாந்தமாகு
शम्बूक பு. ஓர் மனிதன்
शम्भु பு. சிவன்
शर பு. அம்பு
शरद् ஸ். சரத்காலம், இலையு
திர்காலம்
शरीर ந. சரீரம்
शरीरस्थ வி. பு. ந. சரீரத்தி
லுள்ள
शय्या ஸ். படுக்கை
शव ந. பிணம்
शस्त्र ந. ஓர்வகை ஆயுதம்

शाखा ஸ். கிளை (தரி

शान्ता ஸ். இராமரின் சகோதரி

शान्ति ஸ். சமாதானம், அமைதி

शाला ஸ். சாலை, இடம்

शास् ஆளு

शासत् (शास् வி. நி. பெ. எ.) ஆளுகின்ற

शासन ந. கட்டளை

शास्त्र ந. சாத்திரம்

शिक्ष् 1 க. ஆ. கற்றுக்கொள்

शिखर பு. உச்சி

शिखरिन् மலை, சிகரமுடையது

शिरस् ந. தலை

शिला ஸ். கல்

शिव ந. மங்களம்

शिवालय ந. சிவன்கோயில்

शिशिर பு. ந. குளிர்காலம்

शिशु பு. குழந்தை

शिष्य பு. சீடன், மாணாக்கன்

शीर्ष ந. தலை

शुक பு. கிளி

शुक्लपक्ष பு. (शुक्ल வி.பு.ந. வெண்மையான पक्ष பு. ஓர்மாதத்திற்பாதி) வளர்பிறை

शुच् 1 க. ப. துக்கி, வருந்து

शुभ् 1 க. ஆ. பிரகாசி, விளங்

शुभ வி. பு. ஆ. சுபமான [கு

शुष् 1 க. ப. வற்று

शूद्र பு. சூத்திரன்

शूद्रक ஓரரசன்

शूलिन् சிவன்

शृगाल பு. குள்ளநரி

शोभन வி. பு. ந. அழகான

शोभा ஸ். அழகு

शौर्य ந. சூரத்தனம்

श्मशान ந. மயானம்

श्याम வி. பு. ந. கருமையான

श्यामिका ஸ். அசுத்தம்

श्रद्धा ஸ். சிரத்தை

श्रद्धेय வி. பு. ந. நம்பத்தக்க

श्रम् [श्राम्] 4 க. ப. இளைப்படை वि பூ. ஓய்வடை

श्रम பு. இளைப்பு, சிரமம்

श्रवण ந. கேட்டல்

श्रि 1 க.ப.ஆ. आ பூ. பற்று, ஆசிரயி

श्रीमत् வி.புந. திருவுடைய

श्रीषेण பு. ஓர்மனிதன்

श्रु கேள்

श्रुति கேள்வி, வேதம்

श्रुतिमत् வி.பு.ந. வேதமுணர்ந்தவன்

श्रेष्ठ வி.பு.ந. மேன்மையான
श्रेयस् வி.பு.ந. மேன்மையான
श्रोतृ பு. கேட்போன் வி.பு.ந.
श्लथ வி.பு.ந. தளர்ந்த
श्लाघ् 1 க. ஆ. புகழ், மெச்சு
श्लिष् 4க. ப, தழுவு आ பூ. த
श्लोक பு. சுலோகம் [ழுவு
श्वश्रू ஸ். மாமியார்
श्वस् அ. நாளைக்கு
श्वापद பு. வேட்டை மிருகம்
श्वेत வி.பு.ந. வெண்மையான
संकट ந. சங்கடம், குழப்பம்
संगत ந. தோழமை, சிநேகம்
संगम பு. சேர்க்கை, கூடல்
संगीत ந. பாட்டு
संगमोत्सुक வி.பு.ந. சேரப்பிரியமுள்ள
संघात् பு. கூட்டம்
संचलन ந. திரிதல்
संतप्त (तप् பூ. सम् வி இ.செ. பெ.எ.) நன்றாகத் தகிக்கப்பட்ட
संदेश பு. தூது
संदेह பு. சந்தேகம்
संनिधि பு. சமீபம்
संपद् ஸ். ஐசுவரியம்
संपर्क பு. தொடுதல், சேர்க்கை
संभार பு. சேகரங்கள்
संमार्जन ந. பெருக்கல் கூட்டல்
संश्रय பு. தங்குமிடம்
संसार பு. சம்சாரம்
सखि பு. தோழன்
सखी ஸ். தோழி
सगर பு. ஓர் அரசன்
सचिव பு. மந்திரி
सत् (अस् வி.நி.பெ.எ.) இருக்கிற, நல்லதான, பு. நல்லவன்
सत्तत्व ந. உண்மையானவஸ்து
सत्त्व ந. உண்மை
सत्य வி.பு.ந. உண்மையான, ந. உண்மை
सत्यम् வி. உண்மையாய்
सत्वरम् அ. வேகமாய்
सद् [सीद्] 1 க.ப. अव பூ. க்ஷீணி, குறை
सद् नि பூ. [निषीद्] 1 க. ப.ஆ. உட்கார்
सदस् ஸ். கூட்டம், சபை
सदा அ. எப்பொழுதும்
सदाचार பு. நன்னடக்கை

सदैव (सदा+एव) அ. எப்பொ
सदन् ந. வீடு [ழுதும்
सत्-अस् வி. கி. பெயரெச்ச
மாகிய सत् என்பதின் பு
எழுவாய் ஒருமை, இருக்
सभा ஸ். சபை [கிற
समचित्त வி.பு.ந. (सम வி.பு.ந.
சமமான चित्त மனது) சம
நோக்குடைய
समरांगण ந. போர்க்களம்
समर्थ வி.பு.ந. திறமையுள்ள
समाज பு. கூட்டம்
समुद्र பு. சமுத்திரம்
समूह பு. சமூகம், கூட்டம்
समृद्धि ஸ். ஏராளம்
सम्यक् அ. நன்றாய்
सरस् ந. ஏரி
सर्प பு. பாம்பு
सर्वत्र அ. எங்கும்
सर्वथा அ. முழுமையும்
सर्वदा அ. எப்போதும்
सवितृ பு. சூரியன்
सव्येष्टृ பு. தேர்ப்பாகன்
सह् 1க. ஆ. பொறு
सह அ. கூட
सहचरी ஸ். தோழி
सहसा அ. உடனே

साक्षिन् பு. சாக்ஷி
साधयितव्य வி. பு. ந. சாதிக்
கத்தக்கது
साधु பு. நல்லவன், பக்தியுள்
ளவன்
साध्य வி. பு. ந. அடையத்
தக்க
सान्त्व् 10 க. சமாதானப்ப
டுத்து
सामर्थ्य ந. திறமை
सारंग பு. ஓர்பக்ஷி
सारथि பு. தேர்ப்பாகன்
सारमेय பு. நாய்
सार्थ பு. வணிகக்கூட்டம், வி
யாபார சங்கம்
साशंक வி. பு. ந. ஸந்தேகத்
தோடு கூடிய
साष्टांगपातम् எட்டங்கம் பூமி
யிற்படும்படி வணங்குதல்
साहस ந. தீரச்செய்கை
सिंह பு. சிம்மம்
सिंहासन ந. சிம்மாசனம்
सिच् [सिञ्च्] 6 க. ப. ஆ.
தெளி
सीता ஸ். இராமர் மனைவி
सीमन् ஸ். எல்லை
सु நல்ல

सुकृत ந. } நற்செய்கை
सुकृति ஸ். }
सुख ந. சுகம்
सुखभाज् வி. சுகமநுபவிப்போன்
सुखलेश பு. (लेश பு. அணு) சிறிது சுகம்
सुगन्ध வி. வாசனையான
सुचरित ந. நன்னடக்கை
सुजन பு. நல்லவன்
सुमन्त्र பு. இராமர் தேர்ப்பாகன்
सुरभि வி.பு.ந.ஸ். வாசனையான
सुवर्ण ந. தங்கம்
सुवर्णकार பு. தட்டான்
सुवृत्त வி.பு.ந. நன்னடக்கையுள்ள
सुष्ठु அ. நன்றாய்
सुहृद् பு. மித்திரன்
सूक्त ந. பாசுரம்
सूत्रधार பு. சூத்திரதாரன்
सूद् 10க. நி பூ.[निपूद्] நாசம் பண்ணு
सूद பு. சமையற்காரன்
सूनु பு. மகன்
सूर्य பு. சூரியன்
सृ 1க.ப. நகர் अनु பூ. அநுசரி प्र பூ. பரவு, பரப்பு.
सृज् 6க.ப. விடு, படை अति பூ கொடு
सृष्टि ஸ். படைப்பு
सेना ஸ். சேனை
सेनापति பு. சேனைத்தலைவன்
सेव् 1க.ஆ. சேவி परि பூ.பற்று
सैनिक பு. சிப்பாய்
सोत्कण्ठ வி.பு.ந. கவலையோடு கூடிய
सोम பு. யாகத்தில் வழங்குமோர் கொடி, அதன் இரசம்
सोमवासर திங்கட்கிழமை
सोढ (सह् வி.இ.செ.பெ.எ.) பொறுத்த
सौन्दर्य ந. அழகு
स्तुति பு. புகழ்ச்சி, துதி
स्तेन பு. திருடன்
स्त्रीरत्न ந. ஸ்திரீரத்தினம், பெண்மணி
स्था [तिष्ठ] 1 க. ப. நில் स्थाि செயப்பாட்டுவினை; अनु பூ அநுஷ்டி, செய் उद् பூ எழுந்திரு प्र பூ. ஆபுறப்படு
स्थान ந. இடம்
स्निह् 4 க.ப. சிநேகங்கொள்
स्निग्ध (स्निह् வி. இ.செ. பெ. எ.) சிநேகமுள்ள

स्नेह பு. சிநேகம்

स्पन्द् 1க. ஆ. துடி

स्पर्ध् 1க. ஆ. போட்டிபோடு

स्पृश् 6க. ப. தொடு

स्पृष्ट (स्पृश वि. இ. செ. பெ. எ.) தொடப்பட்ட

स्पृह् 10க. விரும்பு

स्फुर् 6க. ப. துடி

स्मि 1க. ஆ. புன்சிரிப்புசெய் वि பூ. ஆச்சரியப்படு

स्मृ 1க ப. நினைவுகூர் वि स्मृ. மற

स्मृति, ஸ். நினைவுகூரல், தர்ம சாஸ்திரம்

स्रंस् 1க. ஆ. நழுவவிடு

स्रष्टृ பு. படைப்போன்

स्वकृत्य ந. தன்கடமை

स्वदेश பு. (स्व தன் देश நாடு) தன்னாடு

स्वप्न பு. கனவு

स्वर्ग பு. சுவர்க்கம்

स्वविषय பு (स्व-विषय விஷயம்) தன் விஷயம்

स्वसृ ஸ். உடன்பிறந்தாள்

स्वस्ति அ. வாழ்க

स्वस्थ வி.பு.ந. அமைதியுள்ள

स्वाद् 1க. ஆ. ருசிபார்

स्वादु வி.பு.ந.ஸ்.இனிப்பான

स्वामिगुणोपेत वि. பு. ந. (स्वामिन् எஜமான் गुण குணம் उपेत கூடிய) எஜமான் குணத்தோடு கூடிய

स्वामिन् பு. ஆண்டவன்

स्वास्थ्य ந. அமைதி

स्वीय வி.பு.ந. தன்னுடைய

हन् கொல்

हरण ந. கொண்டுபோதல்

हरि பு.ஓர்மனிதன் இந்திரன்

हरिण பு. மான்

हर्म्य ந. மாளிகை

हलाहल ந. ஓர்கொடியவிஷம்

हविस् ந. தேவருணவு

हस् 1க.ப. वि பூ. நகை கேளி[செய்

हस्त பு. கை

हि-प्र பூ. அனுப்பு

हित வி. பு. ந. நன்மையான ந. நன்மை

हितकर வி.பு.ந. நன்மைபயக்கக்கூடிய

हिम ந. பனி

हुतभुज् பு. அக்கினி

हृ 1 க.ப.ஆ. கொண்டுபோ, நீக்கு, சிறைப்படுத்து ஆ பூ. புசி, வேள்விசெய் परि பூ. பரிகரி, நீக்கு प्र பூ. அடி वि பூ. விளையாடு, வினோதமாயிரு

हृदय ந. ஹிருதயம்

हे அ. ஓ!

हेमन् ந. பொன்

होतृ பு. யாகத்திலோர் புரோஹிதன்

ह्यस् அ. நேற்று

ह्लाद् 10க. आ பூ களிகூர் மகிழ்.

ह्वे 1க. ப. ஆ. கூப்பிடு

அநுபந்தம் III.

தென்மொழி வடமொழி அகராதி

அங்கிருந்து ततः அ.
அங்கீகரி लम्ब्-अव பூ. 1க.ஆ
அங்கே तत्र அ.
அசத்தியம் असत्य ந.
அசுரன் असुर பு.
அசுத்தி श्यामिका ஸ்.
அசை चल् 1க. कम्प् 1க.
அச்சம் भय ந.
அஸ்திரம் अस्त्र ந.
அடக்கம் विनय பு.
அடி तड् (ताड्) 10க. हृ-प्र பூ.ந. पद ந.
அடிக்கடி अनेकशस् அ.
அடிமை दासजन பு.
அடித்தல் ताडन ந.
அடு पच् 1க.
அடுக்கு रच् 1 க.
அ[illegible] धि-आ பூ. 1க. ப.ஆ.
அடையாளம் चिह्न ந.
அடை गम्-अधि பூ. विद् [विन्द्] 6க. पद्-प्रति பூ. लभ् 1க. व्रज् 1க.ப.
அடைந்த प्राप्त
அடைதற்கரிய दुराप வி.
அணியப்பட்ட परिहित
அணு लव பு.
அண்ணம் तालु ந.
அண்மை संनिधि பு.
அதிகாரங்கொடு } कृ-अधि
அதிகாரம்பெறு } பூ.ப.
அதிகமான वहु வி.பு.ந. भूरि வி
அதிருஷ்டம் दैव ந.
அதிகப்பிரியமான प्रियतमा வி.
அத்தியயனம் अध्ययन ந.
அநுசரி सृ-अनु பூ. 1க.
அந்தக்கரணம் अन्तःकरण ந.
அந்தராத்மா अन्तरात्मन् பு.
அந்தப்புரதாசன் कञ्चुकिन् பு
அந்தப்புரம் अन्तःपुर ந.
அபிஷேகம் अभिषेक பு.
அப்படி तथा அ.
அப்பொழுது तदा அ.
அமைதி स्वास्थ्य ந.
அமைச்சு प्रकृति ஸ்.
அமைதியான स्वस्थ வி.பு.ந.
அமைச்சன் अमात्य பு.
அமைதியாயிரு शम्
அம்பு इषु பு.

அயோத்திநகர் अयोध्या ஸ்.
அரசன் नृप பு. नृपति பு. भूप பு. पार्थिव பு. भूभृत् பு.
அரண்மனை प्रासाद பு.
அரண்மனையின் மேற்புறம். प्रासादतल ந.
அரிசி तण्डुल பு.
அருந்ததி अरुन्धती ஸ்.
அருச்சனை अर्चन ந.
அர்ஜ்ஜுனன் अर्जुन பு.
அலங்கரி भूष् 1க. कृ-अलम् பு.
அலை अट् 1க.
அல்லாமல் विना அ.
அல்லது वा அ. उत அ. अथवा
அல்ல मा அ.
அவமதி धॄ-अव பு.
அவமதிப்பு उपालम्भ பு.
அவயவம் गात्र ந.
அவமானி मन्-अव பு.
அழகியசரீரமுடையவரதனு
அழகான चारु வி. दर्शनीय வி.
அழகு शोभा ஸ். सौन्दर्य ந.
அழகற்ற विरूप வி.பு.ந.
அழி नश् 4க.ப. ध्वंस् 1க.ஆ.
அழிவு अत्यय பு. विनाश பு.
அழு रुद्,
அழுகை रोदन ந,

அழை मन्त्र्-नि பு. 10க. ஆ. हे (हय) 1க.
அளர் पङ्क பு.
அறம் धर्म பு.
அறி बुध् (बोध्) 1க. गम्-अव பு 1க. ज्ञा
அறிவு ज्ञान ந.
அறியாமை अज्ञान ந.
அற்பமான अल्प வி.
அனர்த்தம் अनर्थ பு.
அனுப்பு हि-प्र பு.
அனுமதி अनुज्ञा ஸ்.मन्-अनु பு.
அனுபவி भू-अनु பு.
அனுஷ்டி स्था-अनु பு.
அநேகமாய் बहुशस् அ.
அன்பு प्रेमन् பு. अनुरक्ति ஸ். आदर பு.
அன்னம் ओदन பு.
ஆகாசம் वियत् ந. नभस् ந. अम्बर ந. आकाश பு.
ஆகு भू (भव्) 1க.
ஆக்ரஹம் निर्बन्ध பு.
ஆசனம் आसन பு.
ஆசரி चर् -आ பு. भज् 1க.ப. ஆ. श्रि-आ பு. 1 க. ப. ஆ.
ஆசாரம் आचार

ஆசீர்வாதம் आशीर्वाद பு.
ஆசை तृष्णा ஸ். आशा ஸ். अभिलाष பு.
ஆச்சரியப்படு स्मि (स्मि) 1க.
ஆசிரயி वस्-अधि பு.
ஆடு नृत् 4க, अज பு. नाट् 10க
ஆட்டம் नृत्य ந. [रम्
ஆண்டவன் स्वामिन् பு.
ஆதாரம் आधार பு.
ஆத்மசம்பந்தமான आध्यात्मिक வி. பு. ந.
ஆத்மா आत्मन् பு.
ஆக்கிரப்படு स्वर् 1க. ப.
ஆபத்து आपद् ஸ்.
ஆபரணம் भूषण ந. अलंकार பு,
ஆமை कूर्म பு.
ஆயாசம் आयास பு.
ஆரம்பி रभ्-आ பு. 1க.
ஆரம்பம் आरम्भ பு.
ஆராதனை आराधन ந.
ஆரியன் आचार्य பு. आर्य பு.
ஆரோக்கியமானது पथ्य ந.
ஆலோசனை आध्यान ந.
ஆள்கிற शासत् கி.கா.பெ.எ.
ஆறு नद பு. नदी ஸ்.
ஆனால் किंतु அ. परम् அ. तु அ
ஆஹாரம் अन्न பு.

இகழ்ச்சி उपालम्भ பு.
இங்கிலீஷ்காரன் आंग्ल பு.
இங்கிலாந்து தேசம் आंग्लभूमि ஸ்.
இங்கே इह அ. अत्र அ.
இச்சி अर्थ्-प्र பு. 10க. ஆ. स्पृह् 10க.
இச்சை काम பு.
இடம் स्थान ந. अवकाश பு.
இடு धा
இடையன் गोप பு.
இந்திரன் हरि பு. इन्द्र பு.
இந்திரன் மனைவி इन्द्राणी ஸ்.
இப்படிப்பட்ட एतादृश வி.
இப்பொழுது अधुना அ.
இம்மாதிரி इत्थम् அ. एवम् அ.
இயக்கன் यक्ष பு.
இயற்கை प्रकृति ஸ்.
இரட்சி रक्ष् 1க.
இரத்தினம் मणि பு. रत्न பு.
இரண்டுமயில் क्रोश பு.
இரப்போன் याचक பு.
இரவு रजनी ஸ். निशा ஸ். रात्रि ஸ். तमिस्रा ஸ்.
இரகுவின் சந்ததியார் रघु பு.
இரக்ஷிப்போன் रक्षितृ பு. ந.
இரசம் रस பு.

இரகுநாதன் रघुनाथ பு.
இராவணன் रावण பு.
இராஜ்யம் राज्य ந. राष्ट्र ந.
இராக்ஷசன் रक्षस् ந.
இராக்ஷசன் निशाचर பு. राक्षस பு
இராஜாவின் அதிகாரி राजपु-
रुष பு.
இராஜா राजन् பு.
இராஜபுத்திரன் राजपुत्र பு.
இராணி राज्ञी ஸ்.
இரீதி रीति ஸ்.
இரு भू (भव्) 1க. अस् 2க.
वृत् (वर्त्) विद् 4க. ஆ.
இருதயம் हृदय ந. अन्तरा-
त्मन् பு.
இருடி ऋषि பு.
இருப்பிடம் वास பு.
இருபிறப்பாளன் द्विज பு.
இருப்பிடம் वसति ஸ்.
இருப்பு जीवित ந.
இருக்கிற सत् (கி.கா.பெ.எ)
இருள் तमस् ந.
இருத்துவிக்கு ऋत्विज् பு.
இருப்பு वास பு.
இலகுத்தன்மை लघिमन् பு.
இலக்குமி लक्ष्मी ஸ்.
இலக்குமணன் लक्ष्मण பு.

இலகுவான लघु வி.
இலாபம் लाभ பு.
இலை पर्ण ந.
இலையின் நரம்பு वृन्त ந.
இழிவு दैन्य ந.
இளகு द्रु (द्रव्) 1க. ப.
இளை क्लम्
இளைப்பாறு श्रम्·वि பூ.
இளைய कनीयस् வி.
இளைப்பாறுதற்பொருட்டு
विश्रामहेतोः
இற मृ
இறங்கு तॄ (तर्) अव பூ.1க.ப
இறங்குகின்ற अवतरत् (கி.
கா. பெ. எ.)
இறுமாப்பு मद பு.
இனிமையான स्वादु வி.
இனிமை मधुरम् அ.
இன்றைக்கு अद्य அ.
இன்பகரமான आह्लादक வி.
இன்புறுத்து प्री (प्रीण्)
இஷ்டமான इष्ट
ஈரமாகு द्रु (द्रव्) 1க.
உக்கிரமான चण्ड வி.
உசிதமான उचित வி.
உடனே सहसा அ.
உடல் देह பு. शरीर ந.

உட்கார் विश्-उप பூ. सद्-नि பூ. (निषीद्) 1க. ப. वस्-अधि பூ.

உட்கார்ந்த निषण्ण (இ. கா. செ.எ.) ताशीनवसू வி,

உணவு बलि பு.

உண் अद् 2க.

உண்டாகு भू-उद् பூ. 1க. जन् (जा) 4க. पद्-निस् பூ.

உண்டாக்கு मा-निर् பூ,

உண்மை भूतार्थ பு. सत्य ந. तत्व ந,

உண்மையான सत्य வி,பு.ந.

உண்மையல்லாததையா ரோபித்தல் अवस्त्वारोप பு.

உத்திரவு अनुज्ञा ஸ்.

உத்தியோகம் वृत्ति ஸ்.

உத்பத்தியாகு पद्-उद् பூ.4க.

உத்ஸவம் महोत्सव பு.

உபசாரம் प्रश्रय பு.

உபதேசம் उपदेश பு.

உபதேசி दिश्-उप பூ. 6க.

உபத்திரவம் अहित ந.

உபாயம் उपाय பு.

உபேக்ஷி ईक्ष्-उप பூ. ஆ.

உம் अपि அ.

உயர்குலத்திற்பிறந்தகுलीनவி

உருவமுள்ள मूर्तिमत् வி.

உலகம் लोक பு. जगत् ந.

உலோபி कदर्य பு.

உவர்ப்பான लवण வி.

உழு कृष् 6க.

உழை यत् 1க.

உளுந்து माष பு.

உள்ளக்கிளர்ச்சி उत्साह பு.

உற்பத்தி प्रभव பு.

ஊக்கம் उत्साह பு.

ஊமையான मूक வி.

ஊர் सृ (सर) 1க. ப.

ஊழியக்காரன் भृत्य பு.

ஊழ் विधि பு.

ஊன் मांस ந.

எங்கிருந்து कुतः அ. (வினா) यतः (இனச்சுட்டு) அ.

எங்கே कुत्र क அ. यत्र அ.(இனச்சுட்டு

எடு हृ (हर्) 1க.

எட்டுமயில் योजन ந.

எண்ணம் मति ஸ்.

எண்ணக்கூடாத असंख्येय வி.

எண்ணு गण् 10க. मन् 4க.ஆ.

எதிர்பார் ईक्ष्-उप பூ. 1 க. शंस्-आ பூ. 1க.

எப்பொழுதும் सदा அ. सदैव அ. (सदा+एव) सर्वदा அ.
எப்பொழுது कदा அ.(வினா) यदा அ. (இனச்சுட்டு) (டு
எப்படி यथा அ. (இனச்சுட்
எம்மாதிரி कथम् அ. (வினா)
எரி दह्
எருது नृप பு.
எருமைக்கடா महिष பு.
எல்லா अखिल வி.
எல்லை सीमन् ஸ்.
எழுகிற यत्-उद् பு.. (கி. கா. பெ. எ.)
எழுது नी-प्र பு.
எழுந்திரு स्था [तिष्ठ] उद् பு.
எளிமை दारिद्र्य ந.
எளிய दीन வி.
எறி असू 4க. क्षिप् 6க. असू-प्र பு. 4க. ப.
என்று इति அ.
எஜமான் अधिपति பு.
ஏராளம் समृद्धि ஸ்.
ஏரி कासार பு. सरस् ந.
ஏவல் विधि பு.
ஏவுகிறचोदयत् (கி.கா.பெ.எ)
ஏவுதல் प्रवर्तन ந.
ஏழையான दरिद्र வி.
ஏறு रुह्-आ பு.
ஏற்றிக்கூறல் आरोप பு.
ஐசுவரியம் वसु ந. विभव பு. भूति ஸ். संपद् ஸ்.
ஒப்பற்ற निरतिशय வி. பு. ந.
ஒழுங்காக்கு रच् 10க.
ஒளி प्रभा ஸ்.
ஓ! ஓ! रेरे அ.
ஓதல் अध्ययन ந.
ஓடு धाव् 1க. वह् 1க.
ஓட்டுகிற चोदयत् (கி. கா. பெ. எ.)
ஓரகத்தி यातृ ஸ்.
கங்கை गंगा ஸ்.
கட पार् 1க.ப.ஆ. लंघ् 1க.ஆ.
கடன்காரன் अधमर्ण பு.
கடன்படு धृ 10க. ப.
கட்டளை शासन ந. आदेश பு. आज्ञा ஸ்.
கட்டளையிடு दिश्-आ பு.
கட்டப்பாறை खनित्र ந.
கட்டு बन्ध्
கட்டை काष्ट ந.
கணக்கிடு गण् 10க.
கணவன் भर्तृ பு. रमण பு.
கண் नेत्र ந. नयन பு. चक्षुस् பு.
கண்டம் द्वीप பு.

கண்ணீர் अश्रु ந.
கதை कथा ஸ்.
கத்தி खड्ग பு.
கந்தர்வன் गन्धर्व பு.
கபடம் कपट ந.
கபிலர் कपिल பு.
கயிறு रज्जु ஸ்.
கருது मन् 4க. ஆ.
கருணை कारुण्य ந.
கருணையுள்ள कारुणिक வி.
கரை तीर ந.
கர்ணன் कर्ण பு.
கர்வமடை दृप्
கர்வம் मद ந.
கர்வமுள்ள उद्धत (उद्+हत)
கர்மம் कर्मन् ந.
கலங்கின पर्याकुल வி.
கலக்கு क्षुभ् 4க.
கலை कला ஸ்.
கல் दृशद् ஸ். अश्मन् பு.
கல்யாணம் भद्र ந.
கல்லாதவன் अपण्डित பு.
கவரிமயிர் कबरी ஸ்.
கவர் हृ [பு. 10க.
கவனி गण् 10க. ईक्ष्-लक्ष्-सम्
கவலையோடுகூடிய सोत्कण्ठ
வி. பு. ந.

கவிசிரேஷ்டன் कवीश பு.
கழுத்து कण्ठ பு.
கழுவு क्षल (क्षाल्) 10க. क्षल्-
प्र பு. 1க.
களஞ்சியம் निधि பு.
களிகூர் मुद् (मोद्) 1க. नन्द्-
अभि பு. 1க. रम्
களிப்பி ह्लाद्-आ பு. 10க.
களைப்படை श्रम् [श्राम्] 4க.
கறை कलंक பு.
கற்பி नी-वि பு.
கற்றுக்கொள் शिक्ष् 1க.
கன்னிகை कुमारी ஸ். वधू ஸ்.
கன்னம் कपोल பு.
கஷ்டம் संकट ந. दुर्ग ந.
காகம் वायस பு.
காடு अरण्य ந. अटवी ஸ்.
காட்டு दिश् 6க.
காட்டுப்பன்றி किरि பு.
காணத்தக்க दृश्य வி.
காணுதல் दर्शन ந.
காண்போன் द्रष्टृ பு. ந.
காதலன் रमण பு.
காதலி कान्ता ஸ்.
காந்தி कान्ति ஸ்.
காப்பாற்று धृ-उद् பு. 1க. ப.
ஆ. अव् 1க. ப.

காப்பாற்றுதல் रक्षण ந.
காமன்மனைவி रति ஸ்.
காரணம் कारण ந. निमित्त ந.
காரியம் कार्य ந.
கார்த்திகைமாசம் कार्तिक பு.
காலையில் प्रातर् அ.
காவலன் पालक பு.
காவற்காரன் कञ्चुकिन् பு.
காற்று पवन பு. वात பு. मारुत பு. वायु பு.
கிணறு वापी ஸ். कूप பு.
கிராமம் ग्राम பு.
கிருபை कृपा ஸ்.
கிலேசம் क्लेश பு.
கிழக்கு प्राची ஸ்.
கீசகன் कीचक பு.
கீர்த்தி कीर्ति ஸ். यशस् ந.
கீழ்ப்படி रुध्-अनु உ. 4க.
குகை विवर ந.
குசவம்சத்தான் कौशिक பு.
குசலமான कुशलिन् வி.
குடம் घट பு.
குடி पा [पी] [पिब्]
குடியானவன் कृपीवल பு.
குடிசை उटज பு.
குட்டை पल्वल ந.
குணம் गुण பு. नीति ஸ்.
குணமுடைய गुणवत् வி.
குணமறிகிற गुणज्ञ வி.
குணமுள்ள गुणिन् வி.
குதிரை अश्व பு. हय பு.
குபேரன் धनपति பு.
குமாரன் तनय பு.
குயவன் कुम्भकार பு.
குரங்கு कपि பு.
குரோதம் क्रोध பு.
குலம் जाति ஸ்.
குவியல் राशि பு.
குழந்தை बाल பு. शिशु பு. वत्स பு.
குழி गर्ता ஸ்.
குளம் तडाग பு.
குள்ளநரி शृगाल பு.
குறி लिंग ந. दिश्-निर् உ.
குறுகிய लघु வி.
குறைகின்ற क्षयिन् வி.
குறை क्षि (क्षय्) 1க.
குற்றம் अपराध பு. विप्रिय வி.
குற்றமுள்ள अपराधिन् வி.பு.ந
கூச்சல் विराव பு.
கூட अपि அ. सह அ.
கூடு गम्-सम् உ. ஆ.
கூட்டம் समाज பு. संघात பு.
கூண்டு पञ्जर பு.

கூத்தாடுபவள் नटी ஸ்.
கூப்பிடு ह्वे (ह्व) 1க. मन्त्र्-नि
பு. 10க. உ.
கூர்மையான निशित வி.
கெடு दुष्
கெட்டநடக்கை दुराचार பு.
கெட்டசெய்கை दुष्कृति ஸ்.
கேடு अनिष्ट ந. अपाय பு.
கேட்டல் श्रुति ஸ். श्रवण ந.
கேட்போன் श्रोतृ வி. ந.
கேவலம் केवलम् அ.
கேள் प्रच्छ् [पृच्छ्] 6க. श्रु
கை हस्त பு. पाणि பு. कर
கைப்பிடி मुष्टि பு.
கொடி लता ஸ். [गृह ந
கொடியாலாக்கியவீடு लता-
கொடு दा (यच्छ्) 1க. दा [दो]
दा-प्र பு. सृज्-अति சு.
கொடுக்கத்தக்க प्रदेय வி.
கொடுப்போன் दातृ பு. ந.
கொண்டுபோ हृ (हर्) 1க.
கொண்டுவா नी-आ பு. 1க.
கொலை वध பு.
கொல் हन्
கொல்லுமிருகம் श्वापद பு.
கொளுத்தப்பட்ட सन्तप्त
கோடாலி परशु பு.

கோதாவரிநதி गोदावरी ஸ்.
கோபங்கொள் कुप् 4க.
கோபி क्रुध्
கோரு शंस्-आ பு. 1க.
கோவில் देवायतन ந.
கோஷி घुष् (घोष्) 10க.
கௌரவமுள்ளஸ்திரீ आर्या ஸ்.
சகரன் सगर பு.
சகலமான अखिल வி. பு. ந.
சகுந்தலை शकुन्तला ஸ்.
சகோரப்புள் चकोर பு.
சகோதரன் भ्रातृ பு.
சகோதரி स्वसृ ஸ்.
சக்கிரம் चक्र ந.
சக்தியுள்ள समर्थ வி. பு. ந.
சங்கடம் अनिष्ट ந. दुर्ग ந.
சங்கமம் सङ्गम பு.
சங்கை शंका ஸ்.
சஞ்சலமுள்ள चञ्चल வி.
சண்டை कलि பு. कलह பு.
சத்தம் ध्वनि பு.
சத்துரு अरि
சந்தோஷப்படு तुष् 4க.
சந்திரன் चन्द्र பு. इन्दु
சந்தேகி शंक् 1க.
சந்ததி प्रजा ஸ். वंश பு.

சந்திராபீடன் चन्द्रापीड பு.
சந்தோஷி तुष्
சந்தேகம் सन्देह பு. [ஏ.)
சந்தோஷமான प्रसन्न (பெ.
சந்தேகத்தோடுகூடிய साशंक
சபை सभा ஸ். [வி.பு.ந.
சமர்த்தனாகு क्लृप् 1க. ஆ.
சமாசாரம் वार्ता ஸ்.
சமாதானம் स्वास्थ्य ந.
சமீபமாகச்செல் पद्-प्रति பூ.
சமுத்திரம் समुद्र பு. उदधि பு.
சமூகம் समूह பு.
சமை पच् 1க.
சம்மதி मन्-अनु பூ.
சம்பத்து भूति ஸ். सम्पद् ஸ்.
சம்பவம் अर्थ பு.
சரற்காலம் सरद् ஸ்.
சரணம்புகு गम्-शरण பூ. वश யின் 2-வே.ஒருமையோடு
சரி चर् 1க. ப. [கூடி
சர்ப்பம் सर्प பு.
சலனமில்லாத निश्चेष्ट வி.
சலி चल् 1க.
சலிக்காத अविचलित
சன்னியாசி यति பு.
சா मृ
சாகு मृ [म्रिय्] 6க.

சாகை शाखा ஸ்.
சாதாரணமாய் प्रायस् அ.
சாத்தியமான साध्य வி.
சாத்திரம் शास्त्र பு.
சாந்தப்படுத்து सान्त्व् 10 க.
சாந்தமடை शम् [शाम्] 4 க.
சாப்பாடு भोजन ந.
சாமர்த்தியம் चातुर्य ந. कौशल्य ந. सामर्थ्य ந.
சாமர்த்தியமான निष्णात வி.
சாயை छाया ஸ்.
சாரமின்மை असारता ஸ்.
சாராயம் मदिरा ஸ்.
சாஸ்திரம் कला ஸ்.
சாக்ஷி साक्षिन् பு.
சிங்கம் सिंह பு.
சிங்காதனம் सिंहासन பு.
சிதறடிக்கப்பட்ட निरस्त (இ. கா. செ. பெ. எ.)
சிதறடி असू-निर् பூ.
சித்திரகூடம் चित्रकूट பு.
சிநேகி स्निह् 4 க.ப.
சிநேகிதன் सुहृद् பு.
சிந்தை चिन्ता ஸ்.
சிப்பாய் सैनिक பு.
சிரத்தை श्रद्धा ஸ்.
சிரம் शिरस् ந.

சிரமம் श्रम பு.
சிருஷ்டி सृष्टि ஸ். सृज्
சிருஷ்டிப்போன் स्रष्टृ பு. ந.
சிரேஷ்டமான श्रेयस् வி.
சிலை शिला ஸ்.
சிவன் शूलिन् பு. वृषभध्वज பு.
धूर्जटि பு. शम्भु பு.
சிவப்பான रक्त வி. பு. ந.
சிவாலயம் शिवालय ந.
சிறிய प्रतनु வி.
சிறுகுற்றம் अपराधलव பு.
சிறைச்சாலை कारागृह ந.
சிறைப்படுத்து रुह्
சிநேகிதன் वयस्य பு.
சிடன் शिष्य பு.
சுகம் सुख ந.
சுகப்படு रम्
சுகமுள்ள कुशलिन् வி. निर्वृति-
मत् வி.
சுகமனுபவிப்போன் सुखभाज्
வி.
சுகியான सुखभाज् வி.
சுக்கிலபக்ஷம் शुक्लपक्ष பு.
சுக்கிலபக்ஷத்தின் முதல்
நாள் प्रतिपद् ஸ்.
சுடு दह्, तप 1 க. ப.
சுத்தம் विशुद्धि ஸ்.
சுத்தமான अवदात வி.
சுபமான शुभ வி. பு. ந.
சும वह्
சுமை भार பு. भर பு.
சுவர்க்கம் स्वर्ग பு.
சுவைபார் स्वाद् 1 க.
சுறுசுறுப்பான दक्ष வி.
சூத்திரதாரன் सूत्रधार பு.
சூத்திரன் शूद्र பு.
சூரியன் सूर्य பு. रवि பு. सवितृ
பு. आतप பு.
சூழ்ந்துகொள் वृ-परि" பு.
செத்தவர் பிரீதிக்காக இடு
மன்னம் पिण्ड பு.
செய் पद्-प्रति பு. कृ
செய்கிற कुर्वत् (நி.கா.பெ.எ)
செய்கை अनुष्ठान ந. कृति ஸ்.
செய்யப்பட்ட कृत (இ. செ
செய்வோன் कर्तृ பு.ந.[பெ.]
செலவுபெற்றுக்கொள் प्रच्छ्
[पृच्छ्] आ பு.
செல்லுகை गमन ந.
செல்லுவோன் गन्तृ பு.ந.
செல்லுமாதிரி गति ஸ்.
செல்வம் वित्त ந.
செழிப்படை वृध्-सम् பு.
சேகரங்கள் सम्भार பு.

சேவி भज्
சேகரித்தல் अवचय पु.
சேரப்பிரியமுள்ள संगमोत्सुक வி.
சேர் गम्-सम् பூ. ஆ. युज्
சேர்ந்த प्राप्त
சேர்க்கை संगम पु.
சேறு पङ्क पु.
சேனை बल ந. सेना ஸ்.
சேனைத்தலைவன் सेनापति पु.
சொப்பனம் स्वप्न पु.
சொல்லு कथ् 10 க.
சோதி लक्ष्-सम् பூ. 10 க.
சோபி शुभ् (शोभ्)
சோபை शोभा ஸ்.
சோமம் सोम पु. (கொடி) அதின்ரசம்
சோர்வு आयास पु.
சௌரியம் वीर्य ந.
ஞானி प्रज्ञ पु.
தகாதகாலம் अकाल पु.
தகுதியாகு अर्ह् 1க. ப.
தக்கது } पात्र ந.
தக்கவன் }
தக்கநடை आचार पु.
தங்கம் सुवर्ण ந.
தங்கநாணயம் निष्क पु.
தங்குமிடம் संश्रय पु.
தசரதன் दशरथ पु.
தடி दण्ड पु.
தடித்தனம் चैयात्य ந.
தடுக்கப்பட்ட कुण्टित प्रतिहत
தடை विघ्न पु.
தடைபடு रुध्-नि பூ.
தட்டான் सुवर्णकार पु.
தண்டகாவனம் दण्डका ஸ்.
தண்டனை दण्ड पु.
தத்தான पुत्रीकृत
தபசு तपस् ந.
தயவு प्रसाद पु.
தயாரான उद्यत
தர்மசாஸ்திரம் स्मृति ஸ்.
தலை शीर्ष ந. शिरस् ந.
தலைவன் नायक पु.
தவறு मद् [माद्] 4க. मद्-प्र பூ.
தவறிப்போ चल् 1க.ப.
தழுவு कुस् 4க. श्लिष् 4க.
தளர்ந்த श्लथ வி. पु. ந.
தளிர் पल्लव पु. ந.
தள்ளு त्यज् 4க. सृज् 1க.
தள்ளு अस्-निर् பூ.
தனம் धन ந.

தன்னுடைய स्वीय वि. पु. न. आत्मीय वि. पु. न.
தக்ஷிணை दक्षिणा ஸ்.
தாங்கள் भवत् ஸர்.
தாங்கின विधृत ந.
தாங்கு वह् 1க.
தாண்டக்கூடாத अलंघनीय வி. பு. ந.
தாண்டு तॄ (तर्) 1க. ப. लंघ् 1க. ஆ.
தாமரை कमल ந.
தாயார் जननी ஸ்.
தாழ்வான क्षुद्र வி.
தானியம் धान्य ந. व्रीहि பு.
தான் एव அ. आत्मन् பு.
தாகமுள்ள तृषित வி.
திங்கட்கிழமை सोमवासर பு.
திசை दिश् ஸ்.
திடமாய் दृढम् அ.
தியானம் ध्यान ந.
தியானம் आध्यान ந.
திரிபு परिणाम பு.
திரி अट् 1க.
திருடன் स्तेन பு. चोर பு.
திருடு चुर् (चोर्) 10க.
திரும்பு गम्-प्रति+आ உ, 1 க. वृत्-नि உ.
திருதராஷ்டிரனின் குமாரன் धार्तराष्ट्र பு.
திரும்பிவா वृत्-प्रति+नि உ.
திருவுடைய श्रीमत् வி.
திருட்டு चौर्य ந.
தினம் दिन ந.
தீங்கு अपाय பு.
தீச்செய்கை दुष्कृत ந.
தீமை अहित ந.
தீயவழி विमार्ग பு.
தீரம் तीर ந.
தீரன் धीर பு.
தீரமுள்ள धीर வி.
தீரச்செய்கை साहस ந.
தீவு द्वीप பு.
துக்கம் दुःख ந. क्लेश பு.
துக்கப்படு शुच् 1க. ப.
துக்கமடைந்த दुःखित வி.
துடி स्फुर् 6க, स्पन्द् 1க.
துடையிலிருக்கின்ற उत्संगवर्तिन् வி.
துதி शंस्
துரிதப்படு त्वर् 1, க.ப.
துரோகஞ்செய் द्रुह् 4, ப.
துர்க்கை दुर्गा ஸ்.
துவக்கம் आरम्भ பு.
துவாரகை द्वारका ஸ்.

துவேஷிப்போன் द्वेष्टृ பு, ந.
துளி विन्दु பு.
துஷ்டன் दुर्जन பு.
தூக்கிவிடு धृ-उद् ஞ, 1க, ப.
ஆ.
தூதன் दूत பு.
தூது सन्देश பு.
தூரமான दूर வி.
தூரம் दूरम् அ.
தூளி रजस् ந. पांसु பு.
தெய்விகமான भगवत् வி. பு.
தெருவு रथ्या ஸ்.
தெளி सिच् [सिञ्च्] 6க.
தேசம் देश பு.
தேடு मृग-इर्-अनु ஞ. अर्थ-प्रञ
1க, ஆ.
தேர்ச்சி प्रावीण्य ந.
தேர் रथ பு. [பு.
தேர்ப்பாகன் सव्येष्टृ பு. सारथि
தேவன் देव பு. दिवौकस् பு.
தேவதை देवता ஸ்.
தேவதச்சன் त्वष्टृ பு विश्वकर्म-
न् பு.
தேவதத்தன் देवदत्त பு.
தேவருணவு हविस् ந.
தேவதாரு देवदारु பு.
தேவி देवी ஸ்.

தேன் मधु ந.
தேனீ मधुकर பு.
தைரியம் धृति ஸ்.
தைரியமற்ற भीरु வி,ஸ்.
தொடங்கு व्रत्-प्र ஞ.
தொடு स्पृश् 6க.
தொடுத்தல் ग्रथन ந.
தோட்டம் उद्यान ந. उपवन ந.
தோண்டு खन्
தோல் चर्मन् ந.
தோழன் मित्र ந.
தோழி {सखी ஸ். सहचरी ஸ்.}
தோள் वाहु பு.
தோற்றம் उद्गम பு. उद्भव பு.
நகம் नख ந.
நகர் सृ (सर्) 1க.
நகரம் पुरी ஸ்.
நகைக்காரன் मणिकार பு.
நட चर् 1க.
நடத்து नी (नय्) 1க.
நடத்தை चरित ந.
நடத்துவோன் नायक பு.
நடுங்கு कम्प् 1க. वेप् 1க.
நடை गति ஸ்.
நட்பு संगत ந.
நமஸ்கரி नम् 1க.

நம்பத்தக்க श्रद्धेय வி.
நம்பிக்கையற்ற अविश्वास्य வி.
நல்ல साधु வி.பு ந. शुभ வி.பு.
ந. शोभन வி.
நல்லவன் सुजन பு.
நல்வினை सुकृत ந. सुचरित ந.
நழுவு स्रंसू 1க.ஆ. गल् 1க.ப.
நளராஜன் नल பு.
நற்செய்கை सुकृति
நன்மை कल्याण ந.
நன்றாய் सुष्ठु அ. सम्यक् அ.
நன்றி उपकार பு.
நன்மை பயப்பதான हितकर
வி. பு. ந.
நன்னடக்கை सदाचार பு.
நன்னடக்கையுள்ள सुवृत्त வி.
நாக்கு जिह्वा ஸ்.
நாசம் नाश பு.
நாசம்பண்ணு सूदू-नि ப்ரு.[निषू-
दू] 10க.
நாசமற்ற अक्षर வி.
நாடகம் नाटक ந.
நாறு लज्जू 6க. ஆ.
நாயகன் वल्लभ பு. भर्तृ பு.
நாயகியைக் குறிக்க வர்த்த
னம் प्रियाप्रवृत्ति ஸ்.
நாய் सारमेय பு.
நாரதர் नारद பு.
நாராயணன் नारायण பு.
நாளைக்கு श्वसू அ.
நாள் दिन ந.
நிந்தி धीर्-अव ப்ரு. निन्दू 1க.
நிந்திக்கத்தக்க गर्ह्य வி.
நிந்திக்கத்தக்கது } वचनीय ந.
நிந்தை }
நிந்தை निन्दा ஸ்.
நிபுணமுள்ள निपुण வி.பு.ந.
நியமிப்பு प्रतिष्ठापन ந.
நியாயசபை न्यायसभा ஸ்.
நியாயசாஸ்திரம் न्याय பு.
நிரப்பு भृ 1க.ப.ஆ.पूर् 10க.
நிர்மிக்கப்பட்ட निर्मित
நிலவு कौमुदी ஸ். ज्योत्स्ना ஸ்.
நில் स्था [तिष्ट्] 1க. स्था [स्थी]
रस्-वि ப்ரு.
நிறு तुल् (तोलू) 10 க.
நிறுத்து रस्-वि ப்ரு.
நிறைவேற்றல் अनुष्ठान ந.
நிறைவேற்று स्था-अनु ப்ரு.
நிறைவு समृद्धि ஸ்.
நினைவுகூர் स्मृ (स्मर्) 1க.
நீக்கம் अत्यय பு.
நீசைசென்று சொல்லப்
பட்ட नीचैराख्य வி.

நீண்ட गुरु வி.
நீதி नीति ஸ்.
நீர் जल ந.
நுழை विशू 6க.
நுனி अग्र ந.
நூறு शत ந.
நெடிய दीर्घ வி.
நெய் घृत
நெருப்பு अनल பு, अग्नि பு, हुतभुज பு.
நெல் व्रीहि பு.
நேரிடு पत्-आ பூ.
நேர்மை ऋजुता ஸ்.
நேற்று ह्यस् அ.
நொண்டியான खञ्ज வி.
நோய் व्याधि பு.
நோவு व्यथा ஸ்.
பகலில் दिवा அ.
பகீரதன் भगीरथ பு.
பகைமை वैर ந.
பகைவன் शत्रु பு.
பக்தன் भक्त பு.
பக்தி भक्ति ஸ்.
பங்கம் भंग பு.
பசியுள்ள क्षुधित வி. பு. ந.
பசு सारंग பு. धेनु ஸ்.
பசுமந்தை गोष्ठ பு.
பஞ்சு तूल பு.
படி पठ्
படித்த विद्वस् வி.
படிப்படியாய் क्रमेण அ.
படை सृज् 6க.
பட்டணம் नगर
பட்டத்துராணி महिषी ஸ்.
பணக்காரன் धनिक பு.
பண்டிதன் पण्डित பு.
பதம் पद ந.
பதிலுக்குக்கொடு दा-प्रति பூ.
பதில்கூறு भाष्-प्रति பூ.
பந்து ज्ञाति பு.
பயங்கரமான दारुण வி.
பயனற்ற निष्फल வி.
பரதகண்டத்தான भारतवर्षीय பு.
பரசுராமன் परशुराम பு.
பரவு सृ-प्र பூ. आप्-वि பூ.
பராக்ரமம் शौर्य ந.
பராதீனமான परवत् வி.
பரிசாரகன் सूद பு.
பரிகாசி हस्-वि பூ. 1க. ப.
பரிகரி हृ-परि பூ 1க.ப. ஆ.
பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட पूत
பரிணமம் परिणाम பு.
பரீக்ஷகன் प्राश्निक பு.

பரிகைஷசெய்मृश्-वि ஆ(கே.ப
பர்த்தாவின்சகோதரி ननान्दृ
பர்ணசாலை आश्रम பு. [ஸ்.
பலம் बल ந.
பலமான प्रबल வி.
பலவகையான विविध வி.பு.ந.
பலன்கொடு फल् 1க. ப.
பழம் फल ந.
பழமுண்கின்ற फलाशिन् வி.
பழிக்குப்பழிவாங்கல் प्रति-क्रिया ஸ்.
பழுதை रज्जु ஸ்.
பள்ளம் गर्ता ஸ்.
பள்ளிக்கூடம் पाटशाला ஸ்.
பற डी (उड्) 1க.
பறவை विहग பு. पक्षिन् பு.
பற்று लम्ब्-अव ஆ. 1க. ஆ.
பனி हिम ந.
பன்றி वराह பு.
பாசுரம் सूक्त ந.
பாடம் पाठ பு.
பாடு गै 1க. ப.
பாடுதல் गान ந.
பாடுவோன் गायक பு.
பாட்டு गान ந. गीत ந.
பாணம் शर பு. बाण பு.
பாண்டவன் पाण्डव பு.
பாதம் पाद பு.
பாதரக்ஷை उपानह् ஸ்.
பாதுகா तन्त्र् 10க.
பாத்திரமாகு अर्ह् 1க. ப.
பாபம் अधर्म பு.
பாய் कट பு
பாரம் भर பு. [ஏ.)
பார்க்கிற पश्यत् (கி,கா. பெ.
பார் दृश् [पश्य्] 1க. ईक्ष्-प्र ஆ.
பாலகன் डिम्भ பு. [1க.
பாவமுள்ள पाप பு.
பாவம் पाप ந.
பாவி पाप பு..
பிச்சைக்காரன் भिक्षुक பு.
பிச்சையெடு भिक्ष् 1க.
பிடி धृ 10க. ப.
பிடித்தல் ग्रहण ந.
பிணம் शव ந.
பிண்டம் बलि பு.
பிதா जनक பு. पितृ பு.
பிதாவின் கூடப்பிறந்தோன் पितृव्य பு.
பிம்பம் बिम्ब ந.
பிரகாசம் तेजस् ந.
பிரகாசி राज्-वि ஆ.1க. काश्-प्र ஆ. 1க. द्युत् (द्योत) 1க. ப.
பிரகாசமாய் उज्ज्वलम् கி. வி.

பிரதிமை } प्रतिकृति ஸ்.
பிரதிரூபம் }
பிரதிசெய்கை प्रतिक्रिया
பிரமன் वेधस् பு. ब्रह्मन् பு.
பிரசுரி प्रथ् 10க.
பிரமாணம் प्रमाण ந.
பிரதிஷ்டாபனம் प्रतिष्ठापन ந.
பிரயாகை प्रयाग ந.
பிரயாணி पान्थ பு.
பிரஜை प्रजा ஸ்.
பிராணன் जीवित ந. जीव பு.
பிராணி प्राणिन् பு. सत्त्व ந. भूत ந.
जीव பு.
பிராமணன் ब्राह्मण பு.
பிரியமாயிரு } रुच् (रोच्) 1க
பிரியப்படு }
பிரியம் अनुराग பு.
பிரியமான प्रिय வி. பு. ந.
பிரியமுள்ள स्निग्ध வி. பு. ந.
பிரியமல்லாத अप्रिय வி.பு.ந.
பிரியமற்ற विप्रिय வி.
பிரிவு वियोग பு.
பிரியமாய்ப்பேசுகின்ற प्रिय-
वादिन् வி.
பிரியமாய்ப்பேசுதல் प्रियवा-
दित्व ந.
பிரீதி प्रीति ஸ்.
பிரீதிபண்ணு स्निह् 4க. ப.
பிரமன் धातृ பு.
பிரமத்தையறிந்த ब्रह्मवित् வி.
பிறழ் मद्-प्र மு.
பிறகு पश्चात् அ. अनन्तरम् அ.
பிறனுடைய परकीय வி.
பிற்பாதி परार्ध பு.
பின்செல் गम्-अनु மு.
பிக்ஷை भिक्षा ஸ்.
பீடி तुद् 6க. पीड् 10க.
பீடை पीडा ஸ்.
புகழ் शंस् 1க. श्लाघ् 1க. कत्थ्
புகழத்தக்க प्रशस्य வி. [1க.
புகழ்ச்சி स्तुति
புசி भक्ष् 10க.
புண்ணியமுள்ள पुण्यवत् வி.
புண்ணியமான पुण्य வி.
புண்ணியம் पुण्य ந.
புதல்வி आत्मजा ஸ்.
புதிய नव வி.
புத்திரன் पुत्र பு. आत्मज பு.
புத்திமான் बुध பு. प्राज्ञ साधु பு.
புத்தி मति ஸ். धीमत् வி. बुद्धि
ஸ்.
புத்திரனாகச்செய்யப்பட்ட
पुत्रीकृत வி.
புரளு लुट् 4க.

புரவாசி पौर பு.
புராணம் पुराण ந.
புலி व्याघ्र பு.
புல் तृण ந.
புறப்படு गम्-निर् ப. स्था-प्र ப.
புசி भुज्
புஸ்தகம் ग्रन्थ பு. पुस्तक ந.
புஷ்பமுடைய पुष्पधारिन् வி.
பூ कुसुम ந.
பூஜாத்திரவியம் अर्घ्य ந.
பூமி मही ஸ். पृथ्वी ஸ். भूमि
मेदिनी ஸ்.
பூமியில்லாமை अभूमि ஸ்.
பூரண निरतिशय வி. பு. ந.
பூரி पूर् 10க.
பூர்வபுண்ணியம் प्रथमसुकृत பு.
பூனை बिडाल பு.
பூஜி यज्- पूज् 10க.
பூஜிக்கத்தக்க पूज्य வி. பு. ந.
பூஜிக்கற்குரியபொருள் पूजा
स्थान ந.
பூஜை पूजा ஸ்.
பெண் कन्या ஸ். नन्दिनी ஸ்.
பெண்புலி व्याली ஸ்.
பெயர் अभिधान ந. नामन् ந.
பெரிய पर வி.பு.ந. अवदात வி.
गुरु வி. महत् வி.

பெருகு वृध्-सम् ப.
பெருக்கு प्रवाह பு.
பெருக்கம் बाहुल्य ந.
பெருக்குதல் संमार्जन ந.
பெறத்தக்க साध्य வி.
பெறு गम्-अधि ப. लभ् 1க
பெற்றோர்கள் पितृ பு. (இரு
பேசு वद् 1க. भाष् [மை)
பேசுவோன் वक्तृ பு. ந.
பேரன் नप्तृ பு.
பேராசைப்படு लुभ् 4க.
பொக்கிஷம் कोश பு.
பொய் अनृत ந.
பொருத்தம் संगत ந.
பொருள் अर्थ பு.
பொருட்டு कृते அ.
பொல்லாத नृशंस வி.பு.ந.
பொறாமை अक्षमा ஸ்.
பொறு सहृ 1க.
பொறுக்கு उञ्छ् 6க.
பொறுமை क्षमा ஸ்.
பொன் हेमन् ந. काञ्चन
போ गम् [गच्छ्] 1க. चर् 1க.
चल् 1க. पद्-क्रम्-व्रज् 1க, ப.
போகம் भोग பு.
போகிற गच्छत् (நி.கா.பெ.எ)
போக்கிரி शठ பு. जाल्म பு.

போட்டிபோடு स्पर्ध् 1க. ஆ.
போதும் अलम् அ.
போர் युद्ध ந.
போர்செய் युध् 4க.
போல इव அ.
போஷி पुष् 4க.
மகள் दुहितृ
மகரந்தம் रजस् ந.
மகன் सूनु பு.
மகிழ்விக்தல் अनुरञ्जन ந.
மங்களம் शिव ந.
மடம் आश्रम பு.
மணம்புரி नी-परि பூ.
மண் मृद् ஸ்.
மண்டபம் मण्डप பு.
மதம் मद பு.
மதங்கொள் मद् [माद्] 4க.
மதுரத்தன்மை माधुर्य ந.
மந்தமான मन्द வி. பு. ந.
மந்திரி सचिव பு.
மந்திரம் मन्त्र பு.
மந்தை यूथ ந.
மயக்குங்கண்ணி मदिराक्षी ஸ்.
மயங்கு मुह् 4க.
மயில் मयूर பு.
மரணம் मृत्यु பு.
மரம் वृक्ष பு. तरु பு.
மரி मृ [म्रिय्] 6க.
மரியாதை आदर பு. प्रश्रय பு.
மருந்து अगद பு. औषध ந.
மருமகன் जामातृ பு.
மலை गिरि பு. पर्वत பு. शिखरिन्
மலையுச்சி शिखर பு.
மற स्मृ-वि பூ.
மறுபடியும் पुनर् அ.
மறை गुह्
மறைப்பு आवरण ந.
மறைக்கப்பட்ட छन्न
மனது चित्त ந. मनस् ந.
மனமிரங்கு द्रु 1க. ப.
மனிதன் जन பு. नर பு. मानव பு. नृ பு.
மனைவி पत्नी ஸ். भार्या ஸ். कान्ता ஸ். वशा ஸ்.
மனைவியும் புருஷனும் जायापती பு. (இருமை)
மன்னி क्षम् [क्षाम्] 4க. क्षम् 1க
மன்மதன் मदन பு.
மஹாராஜன் महाराज பு.
மஹிமை महिमन् பு.
மாங்காய் आम्र ந.
மாசம் मास பு.
மாசு कलङ्क பு.
மாணாக்கன் छात्र பு. माणवक பு.

மாதா मातृ ஸ்.
மாத்திரம் एव அ. केवल அ.
மாபலி बलि பு.
மாமிசம் मांस ந.
மாமியார் श्वश्रू ஸ்.
மார்க்கம் मार्ग பு. वर्त्मन् ந.
மார்க்கு இலேப்பு अभ्यवलेद பு.
மார்பு वक्षस् ந.
மாலுமி नाविक பு.
மாலை माला ஸ்.
மாளிகை हर्म्य ந.
மானமுள்ளவள் मानिनी ஸ்.
மான் हरिण பு. मृग பு.
மிகவும் अतीव அ.
மிகப்பிரியமுள்ள प्रेयस् வி.
மிகப்பெரிய भूयस् வி.
மிகுதி प्रकर्ष பு.
மிகுதியான प्रभुत வி.
மிக்க परम வி. பு. ந.
மிருகம் पशु பு.
மின்னல் विद्युत् ஸ்.
மீறு लंघ् 1க. ஆ.
மீறுகை भंग பு.
மீன் मत्स्य பு.
முக்தி मुक्ति ஸ்.
முடி पद्-निस् ப.
முதன்மையான प्रथम வி.

முயலு यत् 1க.
முயற்சி उद्योग பு. यत्न பு.
முழுகு मस्ज्
முழுமையும் सर्वथा அ.
முள் कण्टक ந.
முறை रीति ஸ்.
முற்காலத்தில் पुरा அ.
முற்பாதி पूर्वार्ध பு.
முன் / முன்பு } पुरः அ.
முன்பாக पुरतस् அ.
மூடன் मूर्ख பு.
மூத்த ज्यायस् வி.
மூர்ச்சையடை मूर्छ् 4க. ப.
மூர்த்தி मूर्ति ஸ்.
மெதுவாக शनैस् அ.
மெதுவான मृदु வி.
மெய்யாகவே किल அ.
மேகம் मेघ பு.
மேகக்கூட்டம் मेघजाल ந.
மேதினி मेदिनी ஸ்.
மேதையுள்ள मेधाविन् ஸ்.
மேலான परम வி. पर வி.
மேலே उच्चैस् அ.
மேற்கொள்ளபட்ட अभिभूत
மென்மையாய் उच्चैंसू அ.
மைத்துனன் देवृ பு.

மோகமடை मुह्
மோதகம் मोदक பு.
மௌனம் मौन ந.
மௌனமாய் तूष्णीम् அ.
யந்திரம் यन्त्र ந.
யாகஞ்செய் यज् 1 க ह-आ பு.
யாகஞ்செய்வோன் यजमान பு
யாசி याच् 1 க. अर्थ्-अभि பு.
1க. ஆ.
யாத்திரைக்காரன் यात्रिक பு.
யானை गज பு. नग பு.
யானைக்குட்டி करभक பு.
யுத்தபூமி समरांगण ந.
யோகி योगिन् பு.
வகை जाति ஸ்.
வசந்தம் वसन्त பு.
வசனி वच्
வசி वस् 1க.
வசிக்கிற वसत् (நி.கா.பெ.எ)
வசித்த अध्यूपवस् வி.
வசுதேவன் वसुदेव பு.
வணங்கு नम्-अव பு. 1க. वाद्
अभि பு. 10 க.
வண்டு भ्रमर பு.
வந்தனம் नमस् அ.
வந்தனஞ்செய் वन्द् 1க.
வம்சம் गोत्र ந.
வயது वयस् ந.
வயல் क्षेत्र ந.
வரப்போகிற भाविन् வி.
வரம் वर பு.
வருணம் वर्ण பு.
வர்ணி वर्ण् 10க.
வலி व्यथा ஸ்.
வலுமை वल ந.
வலை जाल ந.
வல்ல निष्णात வி.
வழி वर्त्मन् ந.
வழிபடு भज् 1க.ப.ஆ.
வளர் रुह् (रोह्) 1க.
வளர்ச்சியுள்ள वृद्धिमत् வி.
வற்று शुष् 4க.
வனம் वन ந.
வனவாசியான वनौकस् வி.
வஜ்ராயுதம் पवि பு.
வஸ்திரம் वस्त्र ந. वासस् ந.
வஸ்துவல்லாதது अवस्तु ந.
வாக்கு वाणी ஸ். वाच् ஸ்.
வாக்கியம் वाक्य ந. [वचस् ந.
வாசம் वास பு.
வாசனையான सुरभि வி.
வாசுதேவன் वासुदेव பு.
வாயு मरुत् பு.
வாயுதேவதை मारुत பு.

வாய் मुख न.
வால் लांगूल न.
வாழ் ऋध्-सम् பூ. 4க. ப.
வாழ்க்கை जीवित न.
வாழ்வு अभ्युदय பு.
வானமும் பூமியும் द्यावापृथि- [वी ஸ்.
விகாசம் विकास பு.
விக்கிரகம் मूर्ति ஸ்.
விசாரம் चिन्ता ஸ்.
விசுவாசம் विश्वास பு.
விடு मुच् [मुञ्च] 6க. सृज् 6க.
விடுதல் त्याग பு.
விதி विधि பு.
விதை बीज न. वप्
வித்தை विद्या ஸ்.
விதைத்தல் आरोपण न.
விபத்து विपत्ति ஸ்.
வியோகம் वियोग பு.
விரித்துரைக்கவேண்டியவ்யா [ख्येय
விருந்தாளி अतिथि பு.
விரும்பு [इष्-इच्छ्] 6க. नन्द्-
அभि பூ. 1க. कम्
விருத்தியாகு वृध् (वर्ध्) 1க.
ऋध्-सम् பூ. 4க. ப.
விருப்பம் इच्छा ஸ்.
விரைவாய் द्रुतम् அ.
விலக்கு अवधीरणा ஸ்.
வில் धनुस् ந.
விகாரம் विकार பு.
விவாஹம் विवाह பு.
விழு पत् 1க.
விளக்கு दीप பு. [1க.
விளங்கு राज्-वि பூ. शुभ् (शोभ्)
வினியிடைச்சொல் भोस् அ.
விளை जन् [जा] 4க.
விளையாடு रम् 1க. क्रीड् 1க.ப.
விளையாட்டு क्रीडा ஸ்.
விறகு इन्दन ந.
விசுவாமித்திரன் विश्वामित्र பு.
விஷம் विष ந.
விஷயசுகம் रति ஸ்.
விஷ்ணு विष्णु பு.
விசேஷமாயிரு द्यु-वि பூ.
வீசு वह् 1க.
வீடு गृह ந. सद्मन् ந.
வீதி वीथि ஸ்.
வீமன் भीम பு.
வீம்புபேசு गल्भ्-प्र பு.
வீரன் वीर பு. योध 1க. பூ.
வீரியம் पराक्रम பு.
வீழ்தல் पात பு.
வெகுமதி उपहार பு. पारितो-
षिक ந.
வெகுகாலம் चिरम् அ.

வெட்கம் लज्जा ஸ்.
வெட்கப்படு लज् 6க. ஆ.
வெட்டு हृ-प्र பூ. 1க. छिद्
வெண்மையான श्वेत வி.
வெய்யில் आतप ந.
வெளிப்படுத்து कृ-आविस् பூ.
[आविष्कृ] [தழுவும்)
வெளியே बहिस् அ. (5-வே,
வேகம் जव பு.
வேடன் व्याध பு.
வேண்டாம் मा அ.
வேண்டிக்கொள் अर्थ्-प्र பூ.
अर्थ्-अभि பூ. 10க.
வேண்டுகோள் वचन ந.
வேதம் वेद பு.श्रुति ஸ்.छन्दस्ந.
வேதமறிந்த श्रुतिमत् வி.
வேர் मूल ந.
வேலைக்காரன் किंकर பு. अनु-
जीविन् பு.
வேலைக்காரி दासी ஸ்.
வேனிற்காலம் ग्रीष्म பு.
வை धा-नि பூ.
வைகுண்டம் वैकुण्ट ந. [எ.)
வைக்கப்பட்ட निवेशित (பெ.

ஜகத்கர்த்தா जगत्कर्तृ பு.
ஜடத்தன்மை जाड्य ந.
ஜடாயு गृध्रराज பு.
ஜந்து भूत ந.
ஜலம் पयस् ந.
ஜனம் जन பு.
ஜன்னல் वातायन ந.
ஜீவனம் जीविका ஸ்.
ஜீவிதம் जीवित ந.
ஜெயிக்கப்பட்ட अभिभूत
ஜெயிக்கிறजयत् (நி.கா.பெ.எ)
ஜெயிக்கிறவன் जेतृ பு.
ஜெயமடை जि (जयू) 1க.
ஸங்கீதம் संगीत ந.
ஸம்ஸாரம் संसार பு.
ஸேவி सेव् 1க.
ஸ்தாபித்தல் प्रवर्तन ந.
ஸ்திரீ नारी ஸ். ललना ஸ்.
ஸ்திரீரத்தினம் स्त्रिरत्न ந.
ஸ்மிருதிகர்த்தா मनु ந.
ஹிதமான हितकर வி.பு.ந.
ஹோதா होतृ பு.
ஹோமத்திரவியம் हविस् ந.
க்ஷேமம் भद्र ந.

अथ श्रीरामोदन्तः।

श्रीपतिं प्रणिपत्याहं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ।
श्रीरामोदन्तमाख्यास्ये श्रीवाल्मीकिप्रकीर्तितम् ॥ १ ॥
पुरा विश्रवसः पुत्रो रावणो नाम राक्षसः ।
आसीदस्यानुजौ चास्तां कुम्भकर्णविभीषणौ ॥ २ ॥
ते तु तीव्रेण तपसा प्रत्यक्षीकृत्य वेधसम् ।
वव्रिरे च वरानिष्टानस्मादाश्रितवत्सलात् ॥ ३ ॥
रावणो मानुषादन्यैरवध्यत्वं तथाऽनुजः ।
निर्देवत्वेच्छया निद्रां कुम्भकर्णोऽवृणीत च ॥ ४ ॥
विभीषणो विष्णुभक्तिं वव्रे सत्त्वगुणान्वितः ।
तेभ्य एतान्वरान्दत्त्वा तत्रैवान्तर्दधे प्रभुः ॥ ५ ॥
रावणस्तु ततो गत्वा रणे जित्वा धनाधिपम् ।
लङ्कापुरीं पुष्पकं च हृत्वा तत्रावसत्सुखम् ॥ ६ ॥
यातुधानास्ततः सर्वे रसातलनिवासिनः ।
दशाननं समाश्रित्य लङ्कायां सुखमावसन् ॥ ७ ॥
मन्दोदरीं मयसुतां परिणीय दशाननः ।
तस्यामुत्पादयामास मेघनादाह्वयं सुतम् ॥ ८ ॥
रसां रसातलं चैव विजित्य स तु रावणः ।
लोकानाक्रमयन्सर्वा जहार च विलासिनीः ॥ ९ ॥

दूपयन्वैदिकं कर्म द्विजानर्दयति स्म सः ।
आत्मजेन ततो युद्धे वासवं चाप्यपीडयत् ॥ १० ॥
तदीयतरुरत्नानि पुनरानाय्य किंकरैः ।
स्थापयित्वा तु लङ्कायामवसच्च चिराय सः ॥ ११ ॥
ततस्तस्मिन्नवसरे विधातारं दिवौकसः ।
उपगम्योचिरे सर्वं रावणस्य विचेष्टितम् ॥ १२ ॥
तदाकर्ण्य सुरैस्साकं प्राप्य दुग्धोदधेस्तटम् ।
तुष्टाव च हृषीकेशं विधाता विविधैः स्तवैः ॥ १३ ॥
आविर्भूयाथ दैत्यारिः पप्रच्छ च पितामहम् ।
किमर्थमागतोसि त्वं साकं देवगणैरिति ॥ १४ ॥
ततो दशाननात्पीडामजस्तस्मै न्यवेदयत् ।
तच्छ्रुत्वोवाच धातारं हर्षयन्विष्टरश्रवाः ॥ १५ ॥
अलं भयेनात्मयोने गच्छ देवगणैस्सह ।
अहं दाशरथिर्भूत्वा हनिष्यामि दशाननम् ॥ १६ ॥
आत्मांशैश्च सुरास्सर्वे भूमौ वानररूपिणः ।
जायेरन्मम साहाय्यं कर्तुं रावणनिग्रहे ॥ १७ ॥
एवमुक्त्वा विधातारं तत्रैवान्तर्दधे प्रभुः ।
पद्मयोनिस्तु गीर्वाणैस्समं प्रायात्प्रहृष्टधीः ॥ १८ ॥
अजीजनत्ततश्शक्रो वालिनं नाम वानरम् ।
सुग्रीवमपि मार्तण्डो हनुमन्तं च मारुतः ॥ १९ ॥
पुरैव जनयामास जाम्बवन्तं च पद्मजः ।
एवमन्ये च विबुधाः कपीनजनयन्बहून् ॥ २० ॥

ततो वानरसंघानां वाली परिवृढोऽभवत् ।
अमीभिरखिलैस्साकं किष्किन्धामध्युवास च ॥ २१ ॥
आसीद्दशरथो नाम सूर्यवंशेऽथ पार्थिवः ।
भार्यास्तिस्रोपि लब्ध्वाऽसौ तासु लेभे न संततिम् ॥ २२ ॥
ततस्सुमन्त्रवचनादृश्यशृङ्गं स भूपतिः ।
आनीय पुत्रकामेष्टिमारेभे सपुरोहितः ॥ २३ ॥
अथाग्नेरुत्थितः कश्चिद्गृहीत्वा पायसं चरुम् ।
एतत्प्राशय पत्नीस्त्वमित्युक्त्वाऽदान्नृपाय सः ॥ २४ ॥
तद्गृहीत्वा तदैवासौ पत्नीः प्राशयदुत्सुकः ।
ताश्च तत्प्राशनादेव नृपाद्गर्भमधारयन् ॥ २५ ॥
पूर्णे कालेऽथ कौसल्या सज्जनाम्भोजभास्करम् ।
अजीजनद्रामचन्द्रं कैकेयी भरतं तथा ॥ २६ ॥
ततो लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्राऽजीजनत्सुतौ ।
अकारयत्पिता तेषां जातकर्मादिकं द्विजैः ॥ २७ ॥
ततो ववृधिरेऽन्योन्यं स्निग्धाश्चत्वार एव ते ।
सकलासु च विद्यासु नैपुण्यमभिलेभिरे ॥ २८ ॥
ततः कदाचिदागत्य विश्वामित्रो महामुनिः ।
ययाचे यज्ञरक्षार्थं रामं शक्तिधरोपमम् ॥ २९ ॥
वासिष्ठवचनाद्रामं लक्ष्मणेन समन्वितम् ।
कृच्छ्रेण नृपतिस्तस्य कौशिकस्य करे ददौ ॥ ३० ॥
तौ गृहीत्वा ततो गच्छन्बलामतिबलां तथा ।
अस्त्राणि च समग्राणि ताभ्यामुपदिदेश सः ॥ ३१ ॥

गच्छन्सहानुजो रामः कौशिकेन प्रचोदितः ।
ताटकामवधीच्छ्रीमाँल्लोकपीडनतत्पराम् ॥ ३२ ॥
ततस्सिद्धाश्रमं प्राप्य कौशिकस्सहराघवः ।
अध्वरं च समारेभे राक्षसाश्च समागमन् ॥ ३३ ॥
राघवस्तु ततोऽस्त्रेण क्षिप्त्वा मारीचमर्णवे ।
सुबाहुप्रमुखान्हत्वा यज्ञं चापालयन्मुनेः ॥ ३४ ॥
कौशिकेन ततो रामो नीयमानस्सहानुजः ।
अहल्याशापनिर्मोक्षं कृत्वा संप्राप मैथिलम् ॥ ३५ ॥
जनकेनार्चितो रामः कौशिकेन प्रचोदितः ।
सीतानिमित्तमानीतं बभञ्ज धनुरैश्वरम् ॥ ३६ ॥
ततो दशरथं दूतैरानाय्य मिथिलाधिपः ।
रामादिभ्यस्ततस्तेभ्यः सीताद्याः कन्यका ददौ ॥ ३७ ॥
ततो गुरुनियोगेन कृतोद्वाहस्सहानुजः ।
राघवो निर्ययौ तेन जनकेनोरु मानितः ॥ ३८ ॥
तदाकर्ण्य धनुर्भङ्गमायान्तं रोषभीषणम् ।
विजित्य भार्गवं राममयोध्यां प्राप राघवः ॥ ३९ ॥
ततस्सर्वजनानन्दं कुर्वाणश्चेष्टितैस्स्वकैः ।
तामध्युवास काकुत्स्थस्सीतया सहितस्सुखम् ॥ ४० ॥

॥ इति बालकाण्डः समाप्तः ॥

एतस्मिन्नन्तरे गेहं मातुलस्य युधाजितः ।
प्रययौ भरतः प्रीतः शत्रुघ्नेन समन्वितः ॥ १ ॥

ततः प्रकृतिभिस्साकं मन्त्रयित्वा स भूपतिः ।
अभिषेकाय रामस्य समारेभे मुदाऽन्वितः ॥ २ ॥
कैकेयी तु महीपालं मन्थरादूषिताशया ।
वरद्वयं पुरा दत्तं ययाचे सत्यसंगरम् ॥ ३ ॥
वनवासाय रामस्य राज्याप्त्यै भरतस्य च ।
तस्या वरद्वयं कृच्छ्रमनुजज्ञे महीपतिः ॥ ४ ॥
रामं तदैव कैकेयी वनवासाय चादिशत् ।
अनुज्ञाप्य गुरून्सर्वान्निर्ययौ च वनाय सः ॥ ५ ॥
दृष्ट्वा तं निर्गतं सीता लक्ष्मणश्चानुजग्मतुः ।
संत्यज्य स्वगृहान्सर्वे पौराश्चानुययुर्द्रुतम् ॥ ६ ॥
वञ्चयित्वा कृशान्पौरान्निद्राणान्निशि राघवः ।
वाह्यमानं सुमन्त्रेण रथमारुह्य चागमत् ॥ ७ ॥
शृङ्गिबेरपुरं गत्वा गङ्गाकूलेऽथ राघवः ।
गुहेन सत्कृतस्तत्र निशामेकामुवास च ॥ ८ ॥
सारथिं संनिमन्त्र्यासौ सीतालक्ष्मणसंयुतः ।
गुहेनानीतया नावा संततार च जाह्नवीम् ॥ ९ ॥
भरद्वाजमुनिं प्राप्य तं नत्वा तेन सत्कृतः ।
राघवस्तस्य निर्देशाच्चित्रकूटेऽवसत्सुखम् ॥ १० ॥
अयोध्यां तु ततो गत्वा सुमन्त्रश्शोकविह्वलः ।
राज्ञे न्यवेदयत्सर्वं राघवस्य विचेष्टितम् ॥ ११ ॥
तदाकर्ण्य सुमन्त्रोक्तं राजा दुःखविमूढधीः ।
राम रामेति विलपन्देहं त्यक्त्वा दिवं ययौ ॥ १२ ॥

मन्त्रिणस्तु वसिष्ठोक्त्या देहं संरक्ष्य भूपतेः ।
दूतैस्तमानयामासुर्भरतं मातुलालयात् ॥ १३ ॥
भरतस्तु मृतं श्रुत्वा पितरं कैकयीगिरा ।
संस्कारादि चकारास्य यथाविधि सहानुजः ॥ १४ ॥
अमात्यैश्चोद्यमानोऽपि राज्याय भरतस्तदा ।
वनायैव ययौ राममानेतुं नागरैस्सह ॥ १५ ॥
स गत्वा चित्रकूटस्थं रामं चीरजटाधरम् ।
ययाचे रक्षितुं राज्यं वसिष्ठाद्यैर्द्विजैस्सह ॥ १६ ॥
चतुर्दश समा नीत्वा पुनरेष्याम्यहं पुरीम् ।
इत्युक्त्वा पादुके दत्त्वा तं रामः प्रत्ययापयत् ॥ १७ ॥
गृहीत्वा पादुके तस्माद्भरतो दीनमानसः ।
नन्दिग्रामे स्थितस्ताभ्यां ररक्ष च वसुंधराम् ॥ १८ ॥
राघवस्तु गिरेस्तस्माद्गत्वाऽत्रिं समवन्दत ।
तत्पत्नी तु तदा सीतां भूषणैः स्वैरभूषयत् ॥ १९ ॥
उषित्वा तु निशामेकामाश्रमे तस्य राघवः ।
विवेश दण्डकारण्यं सीतालक्ष्मणसंयुतः ॥ २० ॥

॥ इत्ययोध्याकाण्डः समाप्तः ॥ २ ॥

व्रजन्वनेन काकुत्स्थो विराधं विधिचोदितम् ।
सदारानुजमात्मानं हरन्तमवधीत्तदा ॥ १ ॥
शरभङ्गाश्रमं प्राप्य स्वर्गतिं तस्य वीक्ष्य सः ।
प्रतिजज्ञे राक्षसानां वधं मुनिभिरर्थितः ॥ २ ॥

तस्माद्गत्वा सुतीक्ष्णं च प्रणम्यानेन पूजितः ।
अगस्त्यस्याश्रमं प्राप्य तं ननाम रघूत्तमः ॥ ३ ॥
रामाय वैष्णवं चापमैन्द्रं तूणीयुगं तथा ।
ब्राह्मं चास्त्रं च खड्गं च प्रददौ कुम्भसंभवः ॥ ४ ॥
ततस्स गच्छन्काकुत्स्थस्समागम्य जटायुपम् ।
वैदेह्याः पालनायैनं श्रद्दधे पितृवल्लभम् ॥ ५ ॥
ततः पञ्चवटीं प्राप्य तत्र लक्ष्मणनिर्मिताम् ।
पर्णशालामध्युवास सीतया सहितस्सुखम् ॥ ६ ॥
तत्राभ्येत्यैकदा रामं वव्रे शूर्पणखाऽभिका ।
तन्निरस्ता लक्ष्मणं च वव्रे सोऽपि निराकरोत् ॥ ७ ॥
राममेव ततो वव्रे कामार्ता कामसन्निभम् ।
पुनश्च धिक्कृता तेन सीतामभ्यद्रवद्रुपा ॥ ८ ॥
लक्ष्मणेन तदा रोपात्कृत्तश्रवणनासिका ।
सा तु गत्वा जनस्थानं खरायैतन्न्यवेदयत् ॥ ९ ॥
तदाकर्ण्य खरः क्रुद्धो राघवं हन्तुमाययौ ।
दूषणत्रिशिरोमुख्यैर्यातुधानैस्समन्वितः ॥ १० ॥
तत्क्षणं लक्ष्मणे सीतां निधाय रघुनन्दनः ।
खरं सहानुगं सङ्ख्ये जघान लघुविक्रमः ॥ ११ ॥
ततश्शूर्पणखा गत्वा लङ्कां शोकसमन्विता ।
न्यवेदयद्रावणाय वृत्तान्तं सर्वमादितः ॥ १२ ॥
तच्छ्रुत्वा रावणस्सीतां हर्तुं कृतमतिस्तदा ।
मारीचस्याश्रमं प्राप्य साहाय्ये तमचोदयत् ॥ १३ ॥

सोऽपि स्वर्णमृगो भूत्वा सीतायाः प्रमुखेऽचरत् ।
सा तु तं मृगमाहर्तुं भर्तारं समयाचत ॥ १४ ॥
नियुज्य लक्ष्मणं सीतां रक्षितुं रघुनन्दनः ।
अन्वगच्छन्मृगं तूर्णं द्रवन्तं काननान्तरे ॥ १५ ॥
विव्याध च मृगं रामस्स निजं रूपमास्थितः ।
हा सीते लक्ष्मणेत्येवं रुदन्प्राणान्समत्यजत् ॥ १६ ॥
एतदाकर्ण्य वैदेह्या लक्ष्मणश्चोदितो भृशम् ।
तद्रक्षां देवताः प्रार्थ्य प्रययौ राघवान्तिकम् ॥ १७ ॥
तदन्तरं समासाद्य रावणो यतिरूपधृत् ।
सीतां गृहीत्वा प्रययौ गगनेन मुदाऽन्वितः ॥ १८ ॥
ततो जटायुरालोक्य नीयमानां तु जानकीम् ।
प्राहरद्रावणं प्राप्य तुण्डपक्षनखैर्भृशम् ॥ १९ ॥
छित्वैनं चन्द्रहासेन पातयित्वा च भूतले ।
गृहीत्वा रावणस्सीतां प्राविशन्निजमन्दिरम् ॥ २० ॥
अशोकवनिकामध्ये संस्थाप्य जनकात्मजाम् ।
रावणो रक्षितुं चैनां नियुयोज निशाचरीः ॥ २१ ॥
हत्वा रामस्तु मारीचमागच्छन्ननुजेरिताम् ।
वार्तामाकर्ण्य दुःखार्तः पर्णशालामुपागमत् ॥ २२ ॥
अदृष्ट्वा तत्र वैदेहीं विचिन्वानो वनान्तरे ।
सहानुजो गृध्रराजं छिन्नपक्षं ददर्श सः ॥ २३ ॥
तेनोक्तां जानकीवार्तां श्रुत्वा पश्चान्मृतं च तम् ।
दग्ध्वा सहानुजो रामश्चक्रे तस्योदकक्रियाम् ॥ २४ ॥

आत्मनोऽभिभवं पश्चात्कुर्वन्तीं पथि लक्ष्मणः ।
अयोमुखीं चकाराशु कृत्तश्रवणनासिकाम् ॥ २५ ॥
गृहीतौ तौ कवन्धेन भुजौ तस्य न्यकृन्तताम् ।
ततस्तु याचितौ तेन तद्देहं देहतुश्च तौ ॥ २६ ॥
स तु दिव्याकृतिर्भूत्वा रामं सीतोपलब्धये ।
सुग्रीवमृश्यमूकस्थं याहीत्युक्त्वा दिवं ययौ ॥ २७ ॥
ततः प्रीतो रघुश्रेष्ठश्शबर्याश्रममभ्ययात् ।
तयाऽभिपूजितः पश्चात्पम्पां प्राप सलक्ष्मणः ॥ २८ ॥

॥ इत्यारण्यकाण्डः समाप्तः ॥ ३ ॥

हनुमानथ सुग्रीवनिर्दिष्टो रामलक्ष्मणौ ।
प्राप्य श्रुत्वा तु वृत्तान्तं तेन तौ समयोजयत् ॥ १ ॥
ततो रामस्य वृत्तान्तं सुग्रीवाय निवेद्य सः ।
सख्यं च कारयामास तयोः पावकसन्निधौ ॥ २ ॥
प्रतिजज्ञे तदा रामो वधिष्यामीति वालिनम् ।
दर्शयिष्यामि वैदेहीमित्यन्येन च संश्रुतम् ॥ ३ ॥
सुग्रीवेणाथ रामाय भ्रातृवैरस्य कारणम् ।
निवेदितमशेषं च बलाधिक्यं च तस्य तत् ॥ ४ ॥
तत्क्षणं दुन्दुभेः कायं सुग्रीवेण प्रदर्शितम् ।
सुदूरं प्रेषयामास पादाङ्गुष्ठेन राघवः ॥ ५ ॥
पुनश्च दर्शितांस्तेन सालान्सप्त रघूत्तमः ।
बाणेनैकेन चिच्छेद सार्धं तस्यानुशङ्कया ॥ ६ ॥

किष्किन्धां प्राप्य सुग्रीवस्ततो रामसमन्वितः ।
जगर्जातीव संहृष्टः कोपयन्वानराधिपम् ॥ ७ ॥
वाली निष्क्रम्य सुग्रीवं समरेऽपीडयन्भृशम् ।
सोपि संभग्नसर्वाङ्गः प्राद्रवद्राघवान्तिकम् ॥ ८ ॥
कृतचिह्नस्तु रामेण पुनरेव स वालिनम् ।
रणायाथाह्वयत्क्षिप्रं तस्थौ रामस्तिरोहितः ॥ ९ ॥
हेममाली ततो वाली तारयाऽभिहितं हितम् ।
निरस्य कुपितो भ्रात्रा रणं चक्रे सुदारुणम् ॥ १० ॥
बाणेन वालिनं रामो विद्ध्वा भूमौ न्यपातयत् ।
सोपि राम इति ज्ञात्वा देहं त्यक्त्वा दिवं ययौ ॥ ११ ॥
पश्चात्तपन्तं सुग्रीवं समाश्वास्य रघूत्तमः ।
वानराणामधिपतिं चकाराश्रितवत्सलः ॥ १२ ॥
ततो माल्यवतः पृष्ठे रामो लक्ष्मणसंयुतः ।
उवास चतुरो मासान्सीताविरहदुःखितः ॥ १३ ॥
अथ रामस्य निर्देशाल्लक्ष्मणो वानराधिपम् ।
आनयत्प्लवगैस्सार्धं हनूमत्प्रमुखैर्गिरिम् ॥ १४ ॥
सुग्रीवो राघवं दृष्ट्वा वचनात्तस्य वानरान् ।
न्ययुङ्क्त सीतामन्वेष्टुमाशासु चतसृष्वपि ॥ १५ ॥
ततो हनुमतः पाणौ ददौ रामोऽङ्गुलीयकम् ।
विश्वासाय तु वैदेह्यास्तद्गृहीत्वा स निर्ययौ ॥ १६ ॥
ततो हनूमत्प्रमुखा वानरा दक्षिणां दिशम् ।
गत्वा सीतां विचिन्वन्तः पर्वतं विन्ध्यमाप्नुवन् ॥ १७ ॥

समयातिक्रमात्तत्र चक्रुः प्रायोपवेशनम् ।
तेऽत्र संपातिना प्रोक्तां सीतावार्तां च शुश्रुवुः ॥ १८ ॥
ततः प्रापुरुदन्वन्तमङ्गदाद्याः प्लवङ्गमाः ।
तं विलङ्घयितुं तेषां न कश्चिदभवत्क्षमः ॥ १९ ॥
स्वप्रभावप्रशंसाभिस्तदा जाम्बवदुक्तिभिः ।
संवर्धितो महेन्द्राद्रिमारुरोहानिलात्मजः ॥ २० ॥

॥ इति किष्किन्धाकाण्डः समाप्तः ॥ ४ ॥

अभिवाद्याथ सकलानमरान्पवनात्मजः ।
पुप्लुवे च गिरेस्तस्माद्विलङ्घयितुमर्णवम् ॥ १ ॥
स समुल्लङ्घ्य मैनाकं सुरसामभिवाद्य च ।
निहत्य सिंहिकां नीत्वा पारं प्राप महोदधेः ॥ २ ॥
लङ्काधिदेवतां जित्वा तां प्रविश्यानिलात्मजः ।
सीतां विचिन्वन्नद्राक्षीन्निद्राणं निशि रावणम् ॥ ३ ॥
अपश्यंस्तत्र वैदेहीं विचिन्वानस्ततस्ततः ।
अशोकवनिकां गत्वा सीतां खिन्नां ददर्श सः ॥ ४ ॥
पादपं कंचिदारुह्य तत्पलाशैस्सुसंवृतः ।
आस्ते स्म मारुतिस्तत्र सीतेयमिति तर्कयन् ॥ ५ ॥
रावणस्तु तदाऽभ्येत्य मैथिलीं मदनार्दितः ।
भार्या भव ममेत्येवं बहुधा समयाचत ॥ ६ ॥
अहं त्वदनुगा न स्यामित्येषा तं निराकरोत् ।
काममन्युपरीतात्मा रावणोऽथ गृहं ययौ ॥ ७ ॥

गते तु रावणे सीतां प्रलपन्तीं स मारुतिः ।
उक्त्वा रामस्य वृत्तान्तं प्रददौ चाङ्गुलीयकम् ॥ ८ ॥
तत्समादाय वैदेही विलप्य च भृशं पुनः ।
चूडामणिं ददौ तस्य करे सा मारुतेः प्रियम् ॥ ९ ॥
मा विषादं कृथा देवि राघवो रावणं रणे ।
हत्वा त्वां नेष्यतीत्येनामाश्वास्य स विनिर्ययौ ॥ १० ॥
नीतिमान्सोऽपि संचिन्त्य बभञ्जोपवनं च तत् ।
वृक्षादीनि च रक्षांसि बहूनि समरेऽवधीत् ॥ ११ ॥
ततश्शक्रजिता युद्धे बद्धः पवननन्दनः ।
प्रतापं रघुनाथस्य रावणाय न्यवेदयत् ॥ १२ ॥
रक्षोदीपितलाङ्गूलस्स तु लङ्कामशेषतः ।
दग्ध्वा सागरमुत्तीर्य वानरान्समुपागमत् ॥ १३ ॥
स गत्वा वानरैस्साकं राघवायात्मना कृतम् ।
निवेदयित्वा सकलं ददौ चूडामणिं च तम् ॥ १४ ॥

इति सुन्दरकाण्डः समाप्तः ॥ ५ ॥

अथासंख्यैः कपिगणैस्सुग्रीवप्रमुखैस्सह ।
निर्ययौ राघवस्तूर्णं तीरं प्राप महोदधेः ॥ १ ॥
तदा विभीषणो भ्रात्रा त्यक्तो राममुपागमत् ।
लङ्काधिपत्येऽभ्यषिञ्चदेनं रामोऽरिमर्दनः ॥ २ ॥
उक्तमार्गस्समुद्रेण तत्र सेतुं नलेन सः ।
कारयित्वा तेन गत्वा सुवेलं प्राप पर्वतम् ॥ ३ ॥

ततो राघवनिर्दिष्टा नीलमुख्याः प्लवङ्गमाः ।
रुरुधुस्सर्वतो लङ्कां वृक्षपाषाणपाणयः ॥ ४ ॥
रावणस्य नियोगेन निर्गतान्युधि राक्षसान् ।
प्रहस्तप्रमुखान्हत्वा नेदुस्ते सिंहविक्रमाः ॥ ५ ॥
सुग्रीवश्च हनुमांश्च तथा राघवलक्ष्मणौ ।
राक्षसान्सुबहून्युद्धे जघ्नुर्भीमपराक्रमाः ॥ ६ ॥
रावणिस्तु ततोऽभ्येत्य समरे रामलक्ष्मणौ ।
ननाह नागपाशेन नागारिस्तौ व्यमोचयत् ॥ ७ ॥
रावणोपि ततो युद्धे राघवेण पराजितः ।
कुम्भकर्णं प्रबोध्याशु रामं हन्तुं न्ययुङ्क्त च ॥ ८ ॥
ततो वानरसङ्घांश्च भक्षयन्तं निशाचरम् ।
ऐन्द्रेणास्त्रेण रामोपि निजघान रणे भृशम् ॥ ९ ॥
ततो रावणसंदिष्टौ देवान्तकनरान्तकौ ।
हनूमदङ्गदाभ्यां तु निहतौ रणमूर्धनि ॥ १० ॥
अथातिकायमायान्तं रथमारुह्य वाहिनीम् ।
अर्दयन्तं महाकायं लक्ष्मणश्चावधीच्छरैः ॥ ११ ॥
ततो रावणसंदिष्टश्शक्रजिद्राघवौ रणे ।
ब्रह्मास्त्रेण च तौ बद्ध्वा वानरांश्चावधीच्छरैः ॥ १२ ॥
अथ जाम्बवतो वाक्याद्गत्वा चौपधिपर्वतम् ।
मारुतिश्चौषधीस्तत्रादृष्ट्वा कोपं चकार सः ॥ १३ ॥
भूधरं तं समुत्पाट्य गृहीत्वा पुनरागतः ।
तासां गन्धेन वै सर्वान्राघवादीनजीवयत् ॥ १४ ॥

रावणः कपिभिर्दग्धां पुरीं वीक्ष्य रुषाऽन्वितः ।
न्ययुङ्क्त कुम्भकर्णस्य पुत्रौ हन्तुं च राघवौ ॥ १५ ॥
अथार्दयन्तौ तत्सैन्यं वीक्ष्य तौ बलशालिनौ ।
कुम्भं रामोऽवधीद्बाणैर्निकुम्भं चात्मजो रवेः ॥ १६ ॥
ततः खरात्मजं तेन रावणेन प्रचोदितम् ।
पीडयन्तं कपीन्बाणैर्जघानास्त्रेण राघवः ॥ १७ ॥
ततस्संतप्तहृदयो रावणो युद्धदुर्मदम् ।
प्रचोदयामास सुतं युद्धे हन्तुं स राघवौ ॥ १८ ॥
नगरान्निर्ययौ तूर्णमिन्द्रजित्समितिंजयः ।
मायासीतां विनिक्षिप्य सर्वेषां मोहनाय वै ॥ १९ ॥
वानरेष्वपि पश्यत्सु हनूमत्प्रमुखेषु च ।
जघान सीतां खड्गेन शितेन समितिंजयः ॥ २० ॥
युद्धं त्यक्त्वा ततस्सर्वैर्वानरैस्संपरीवृतः ।
दुःखितो हनुमांस्तत्र यत्र रामोऽग्रजल्लघु ॥ २१ ॥
उपगम्याब्रवीद्रामं हनूमान्निखिलं तदा ।
श्रुत्वा वृत्तान्तमखिलं रामो मोहमवाप सः ॥ २२ ॥
विभीषणोथ संप्राप्य दृष्ट्वा रामं च मूर्च्छितम् ।
विषण्णान्वानरान्वाचा सान्त्वयन्निदमब्रवीत् ॥ २३ ॥
मिथ्या विषादं संत्यज्य जगन्नायक हे प्रभो ।
शृणु मेऽभिहितं वाक्यं ज्ञात्वा रावणिमानसम् ॥ २४ ॥
दुरात्मना कृता माया राक्षसेन्द्रसुतेन वै ।
निकुम्भिलायां होमं तु कर्तुं तेनाधुना किल ॥ २५ ॥

लक्ष्मणं प्रेषयाद्यैव मया सह समन्त्रिणा ।
कृते होमे तत्र रिपुरजेयो भवति ध्रुवम् ॥ २६ ॥
उवाच रामस्सौमित्रिं राक्षसेन्द्रसुतं जहि ।
गच्छेति शीघ्रं सुहृदा रावणस्यानुजेन सः ॥ २७ ॥
लक्ष्मणस्तु तदा राममामन्त्र्य सविभीषणः ।
निकुम्भिलां प्राप तूर्णमिन्द्राजिद्यत्र वर्तते ॥ २८ ॥
अदर्शयद्भ्रातृपुत्रं धर्मात्मा सविभीषणः ।
लक्ष्मणो भेदयामास राक्षसाञ्छरसंचयैः ॥ २९ ॥
कृत्वा चिरं तत्र युद्धमैन्द्रेणास्त्रेण वै रुषा ।
शिरश्चिच्छेद सौमित्रिर्दशाननसुतस्य हि ॥ ३० ॥
स सुतस्य वधं श्रुत्वा रावणश्शोककर्शितः ।
नष्टधैर्यो विह्वलाङ्गो विललापाकुलेन्द्रियः ॥ ३१ ॥
निरर्थकं तु मज्जन्म जल्पितं च निरर्थकम् ।
येनाहमद्य पश्यामि हतमिन्द्रजितं रणे ॥ ३२ ॥
क गतोसि हतश्शूर मानुषेण पदातिना ।
राज्याद्भ्रष्टेन दीनेन त्यक्त्वा मां पुत्र जीवितम् ॥ ३३ ॥
इन्द्रं जित्वा तु तं बद्ध्वा लङ्कामानीय वै बलात् ।
अकरोस्त्वं प्रतापेन कारागृहनिवासिनम् ॥ ३४ ॥
मोचयामास ब्रह्मा त्वां सान्त्वयित्वाऽमराधिपम् ।
तादृक्त्वं पुत्र मां त्यक्त्वा गतोऽद्य सुदुरासदः ॥ ३५ ॥
किं करिष्याम्यहं पुत्र क गच्छामि वदाऽधुना ।
नय मां यत्र गन्ताऽसि तत्र ते न विलम्बनम् ॥ ३६ ॥

लोकेषु त्वत्समो नास्ति तादृशस्य पितुर्मम ।
इत्याशया स्थितं पुत्र गर्वितेन मयाऽत्र हि ॥ ३७ ॥
धूम्राक्षो वज्रदंष्ट्रश्च कुम्भकर्णः प्रतापवान् ।
राक्षसा निहतास्सर्वे प्रहस्तप्रमुखा अपि ॥ ३८ ॥
अनादृत्य तु तान्सर्वान्राक्षसान्प्रहृतानपि ।
अवष्टभ्य बलं पुत्र सुखेनावास्थितं तव ॥ ३९ ॥
इत्येवं बहुधा तत्र विलप्य स तु रावणः ।
अन्तर्नियम्य दुःखानि कोपं चक्रे सुदारुणम् ॥ ४० ॥
रथं सूत ममाग्रे त्वं क्षिप्रं कुरु जयैषिणः ।
रामं सलक्ष्मणं हन्तुं निर्गमिष्याम्यहं गृहात् ।
इत्युक्त्वा रथमारुह्य शीघ्रं सारथिवाहितम् ।
रामेण सह संगम्य युद्धं चक्रे सुदारुणम् ॥ ४२ ॥
ततो मातलिनाऽऽनीतं रथमैन्द्रं समारुहन् ।
रराज रामो धर्मात्मा ह्युदयस्थो यथा रविः ॥ ४३ ॥
चकार युद्धं तुमुलं देववृन्दे च पश्यति ।
सीताहरणजात्कोपाद्रामो धर्मभृतां वरः ॥ ४४ ॥
अथागस्त्यस्य वचनाद्रावणं लोककण्टकम् ।
जघान रामो लक्ष्मीवान्ब्राह्मेणास्त्रेण तं रणे ॥ ४५ ॥
मन्दोदरी वधं श्रुत्वा भर्तुः प्रियतरस्य सा ।
विललाप रणं गत्वा कुररीव भृशातुरा ॥ ४६ ॥
विभीषणोऽथ रामेण संदिष्टः सहराक्षसैः ।
चकार दहनं तस्य रावणस्य गतासुपः ॥ ४७ ॥

अथाग्निवचनात्सीतां रामो वीक्ष्य सुनिर्मलाम् ।
संदिष्टो देवबृन्दैश्च जग्राह पितृसन्निधौ ॥ ४८ ॥
तवैव युक्तं कर्मैतत्सर्वलोकभयंकरम् ।
यद्वैदेह्याः कृते राम सा तु लक्ष्मीर्भवान्स्वभूः ॥ ४९ ॥
इत्येवं देवसंघैश्च मुनिभिश्चाभिपूजितः ।
लक्ष्मणश्च तुतोपाथ रामो विश्वासमाययौ ॥ ५० ॥
विभीषणस्य धर्मात्मा सत्यसन्ध उदारधीः ।
कारयामास लक्ष्मीवाननुजेनाभिषेचनम् ॥ ५१ ॥
ततः पुष्पकमारुह्य सह मित्रैर्जगत्पतिः ।
भार्यानुजाभ्यां सहितः किष्किन्धां प्राप राघवः ॥ ५२ ॥
किष्किन्धानिलयास्सर्वाः कपीनां योषितः प्रियाः ।
सीताकुतूहलात्पुष्पं विमानं तास्समारुहन् ॥ ५३ ॥
अथ दाशरथिः श्रीमान्भरतं द्रष्टुमिच्छया ।
भरद्वाजाश्रमं प्राप्तस्तत्र तेन निवारितः ॥ ५४ ॥
भरतस्यान्तिकं रामः प्रेषयामास मारुतिम् ।
रामस्यादर्शनाद्वह्निप्रवेशं काङ्क्षतो भृशम् ॥ ५५ ॥
तत्र तेन मुनीन्द्रेण सानुजस्ससुहृद्गणः ।
संतोषविवशेनाथ रामोऽपि विधिपूजितः ॥ ५६ ॥
रामोऽथ सह संगम्य भरतेनारिघातिना ।
अयोध्यां प्राविशत्तूर्णं मातृभिश्चाभिनन्दितः ॥ ५७ ॥
अथायोध्यावासिनस्ते जनास्सर्वेऽपि तोषिताः ।
अभिगम्याब्रुवन्रामं धन्या वयमिति द्रुतम् ॥ ५८ ॥

चातकस्तु घनान्दृष्ट्वा मयूराश्च यथा शिशून् ।
आसाद्य मातरस्तोषं तथा प्रापुर्जना भुवि ॥ ५९ ॥
अथाभिषेकं रामस्य वसिष्ठाद्या मुदाऽन्विताः ।
सहिता मन्त्रिभिश्चक्रुर्वसवो वासवं यथा ॥ ६० ॥
अभिषेकोत्सवे सर्वे सुग्रीवाद्याः कपीश्वराः ।
यथार्हं पूजिताश्चासन्स्रग्गन्धाम्बरभूषणैः ॥ ६१ ॥
विशिष्य मुक्ताहारेण सीतया हनुमान्मुदम् ।
पूजितश्च तथा लेभे यथा सीतावलोकने ॥ ६२ ॥
सर्वासां वानरीणां च कौसल्या पुत्रवत्सला ।
भूषणैर्भूषयामास वस्त्रचन्दनकुङ्कुमैः ॥ ६३ ॥
रामाज्ञयाऽथ सर्वेपि सुग्रीवादिप्लवङ्गमाः ।
किष्किन्धां लेभिरे कृच्छ्राच्छ्रीरामविरहातुराः ॥ ६४ ॥
अतिभक्तो दीर्घजीवी लङ्कासमरसाधकः ।
अनुज्ञातस्स रामेण लङ्कां प्रायाद्विभीषणः ॥ ६५ ॥
पितुस्सिंहासनं प्राप्य भ्रातृभिस्सहितोऽनघः ।
विरराज तथा रामो यथा विष्णुस्त्रिविष्टपे ॥ ६६ ॥
लक्ष्मणानुमतेः रामो यौवराज्यं तु दत्तवान् ।
भरतायाप्रमेयाय प्राणात्प्रियतराय सः ॥ ६७ ॥
चत्वारस्ते महात्मानस्सभार्या रघुसत्तमाः ।
खे सतारो यथा चन्द्रस्तथा रेजुस्स्वपत्तने ॥ ६८ ॥

इति युद्धकाण्डः समाप्तः ॥ ६

॥ इति श्री रामोदन्तस्समाप्तः ॥

अथ

सनातनमानवधर्माः ।

सत्यं ब्रूयात्प्रियं ब्रूयान्न ब्रूयात्सत्यमप्रियम् ।
प्रियं च नानृतं ब्रूयादेष धर्मः सनातनः ॥ १ ॥
यो यथा संतमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते ।
स पापकृत्तमो लोके स्तेन आत्मापहारकः ॥ २ ॥
वाच्यर्था नियताः सर्वे वाङ्मूला वाग्विनिःसृताः ।
तां तु यः स्तेनयेद्वाचं स सर्वस्तेयकृन्नरः ॥ ३ ॥
धृतिः क्षमा दमोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।
धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम् ॥ ४ ॥
एक एव सुहृद्धर्मो निधनेऽप्यनुयाति यः ।
शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यत्तु गच्छति ॥ ५ ॥
मन्यंते वै पापकृतो न कश्चित्पश्यतीह नः ।
तांस्तु देवाः प्रपश्यंति स्वस्यैवान्तरपूरुषः ॥ ६ ॥
अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचमिंद्रियनिग्रहः ।
एवं सामासिकं धर्मं चातुर्वर्ण्येऽब्रवीन्मनुः ॥ ७ ॥
यं मातापितरौ क्लेशं सहेते संभवे नृणाम् ।
न तस्य निष्कृतिः शक्या कर्तुं वर्षशतैरपि ॥ ८ ॥

---

१ त्रिकालाबाधितः । २ असत्यं वदेत् । ३ संतोषः । ४ शास्त्रज्ञानम् । ५ ईश्वरज्ञानम् । ६ कल्याणे ।

तयोर्नित्यं प्रियं कुर्यादाचार्यस्य च सर्वदा ।
तेष्वेव त्रिषु तुष्टेषु तपः सर्वं समाप्यते ॥ ९ ॥
तेषां त्रयाणां शुश्रूषा परमं तप उच्यते ।
न तैरभ्यननुज्ञातो धर्ममन्यं समाचरेत् ॥ १० ॥
सर्वे तस्यादृता धर्मा यस्यैते त्रय आदृताः ।
अनादृतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्याफलाः क्रियाः ॥ ११ ॥
यावत्त्रयस्ते जीवेयुस्तावन्नान्यं समाचरेत् ।
तेष्वेव नित्यं शुश्रूषां कुर्यात्प्रियहिते रतः ॥ १२ ॥
नात्मानमवमन्येत पूर्वाभिरसमृद्धिभिः ।
आमृत्योः श्रियमन्विच्छेन्नैनां मन्येत दुर्लभाम् ॥ १३ ॥
वित्तं बन्धुर्वयः[1] कर्म विद्या भवति पंचमी ।
एतानि मान्यस्थानानि[2] गरीयो यद्यदुत्तरम् ॥ १४ ॥
न तेन वृद्धो भवति येनास्य पलितं शिरः ।
यो वै युवाप्यधीयानस्तं देवाः स्थविरं विदुः ॥ १५ ॥
इंद्रियाणां प्रसंगेन दोषमृच्छति मानवः ।
संनियम्य तु तान्येव सिद्धिं[3] समधिगच्छति ॥ १६ ॥
इंद्रियाणां विचरतां विषयेष्वपहारिषु[4] ।
संयमे यत्नमातिष्ठेद्विद्वान्यन्तेव वाजिनाम् ॥ १७ ॥
न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ।
हविषा कृष्णवर्त्मेव भूय एवाभिवर्धते ॥ १८ ॥

---

१ बंधुत्वसंबंधः । २ मानार्हाणि । ३ धर्मार्थकाममोक्षयोग्यताम् । ४ विषयाणाम् ।

यश्चैतान् प्राप्नुयात्सर्वान् यश्चैतान्केवलांस्त्यजेत् ।
प्रापणात्सर्वकामानां परित्यागो विशिष्यते ॥ १९ ॥
न तथैतानि शक्यंते संनियन्तुमसेवया ।
विषयेषु प्रजुष्टांनि यथा ज्ञानेन नित्यशः ॥ २० ॥
इंद्रियाणां तु सर्वेषां यद्येकं क्षरतीन्द्रियम् ।
तेनास्य क्षरति प्रज्ञा दृतेः पात्रादिवोदकम् ॥ २१ ॥
अविद्वांसमलं लोके विद्वांसमपि वा पुनः ।
प्रमदा ह्युत्पथं नेतुं कामक्रोधवशानुगम् ॥ २२ ॥
मात्रा स्वस्रा दुहित्रा वा न विविक्तासनो भवेत् ।
बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपि कर्षति ॥ २३ ॥
इंद्रियार्थेषु सर्वेषु न प्रसज्येत कामतः ।
अतिप्रसक्तिं चैतेषां मनसा सन्निवर्तयेत् ॥ २४ ॥
अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यं चातिभोजनम् ।
अपुण्यं लोकविद्विष्टं तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ २५ ॥
नहीदृशमनायुष्यं लोके किंचन विद्यते ।
यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् ॥ २६ ॥
योऽहिंसकानि भूतानि हिनस्त्यात्मसुखेच्छया ।
स जीवंश्च मृतश्चैव न क्वचित्सुखमेधते ॥ २७ ॥
संतोषं परमास्थाय सुखार्थी संयतो वसेत् ।
संतोषमूलं हि सुखं दुःखमूलं विपर्ययः ॥ २८ ॥

---

१ प्रसक्तानि । २ यथेष्टम् । ३ भोजनामिति भोगसामान्यस्योपलक्षणम् ।

यद्यत्परवशं कर्म तत्तद्यत्नेन वर्जयेत् ।
यद्यदात्मवशं तु स्यात्तत्तत्सेवेत यत्नतः ॥ २९ ॥
सर्वं परवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सुखम् ।
एतद्विद्यात्समासेन लक्षणं सुखदुःखयोः ॥ ३० ॥
न कन्यायाः पिता विद्वान् गृह्णीयात् शुल्कमण्वपि ।
गृह्णंश्शुल्कं हि लोभेन स्यान्नरोऽपत्यविक्रयी ॥ ३१ ॥
स्त्रीधनानि तु ये मोहादुपजीवंति बांधवाः ।
नारीयानानि वस्त्रं वा ते पापा यांत्यधोगतिम् ॥ ३२ ॥
पितृभिर्भ्रातृभिश्चैताः[1] पतिभिर्देवरैस्तथा ।
पूज्या भूषयितव्याश्च बहुकल्याणमीप्सुभिः ॥ ३३ ॥
यत्र नार्यस्तु पूज्यंते रमंते तत्र देवताः ।
यत्रैतास्तु न पूज्यंते सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ॥ ३४ ॥
शोचंति जामयो[2] यत्र विनश्यत्याशु तत्कुलम् ।
न शोचंति तु यत्रैता वर्धते तद्धि सर्वदा ॥ ३५ ॥
जामयो यानि गेहानि शपंत्यप्रतिपूजिताः ।
तानि कृत्याहतानीव विनश्यंति समंततः ॥ ३६ ॥
तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाशनैः ।
भूतिकामैर्नरैर्नित्यं सत्कारेषूत्सवेषु च ॥ ३७ ॥
संतुष्टो भार्यया भर्ता भर्त्रा भार्या तथैव च ।
यस्मिन्नेव कुले नित्यं कल्याणं तत्र वै ध्रुवम् ॥ ३८ ॥
स्त्रियां तु रोचमानायां[3] सर्वं तद्रोचते कुलम् ।
तस्यां त्वरोचमानायां सर्वमेव न रोचते ॥ ३९ ॥

---

१ स्त्रियः । २ कुलस्त्रियः । ३ शोभमानायाम् ।

सुवासिनीः कुमारीश्च रोगिणो गर्भिणीः स्त्रियः ।
अतिथिभ्योऽग्र एवैतान् भोजयेदविचारयन् ॥ ४० ॥
अदत्वा तु य एतेभ्यः पूर्वं भुंक्तेऽविचक्षणः ।
स भुंजानो न जानाति श्वगृध्रैर्जग्धिमात्मनः ॥ ४१ ॥
अकुर्वन् विहितं कर्म निंदितं च समाचरन् ।
प्रसक्तश्चेंद्रियार्थेषु प्रायश्चित्तीयते नरः ॥ ४२ ॥
कृत्वा पापं हि संतप्य तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ।
नैव कुर्यां पुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः ॥ ४३ ॥
अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानात्कृत्वा कर्म विगर्हितम् ।
तस्माद्विमुक्तिमन्विच्छन् द्वितीयं न समाचरेत् ॥ ४४ ॥
हीनांगानतिरिक्तांगान्विद्याहीनान्वयोऽधिकान् ।
रूपद्रव्यविहीनांश्च जातिहीनांश्च नाक्षिपेत् ॥ ४५ ॥
यत्कर्म कुर्वतोऽस्य स्यात्परितोषोंऽतरात्मनः ।
तत्प्रयत्नेन कुर्वीत विपरीतं तु वर्जयेत् ॥ ४६ ॥
नास्तिक्यं वेदनिंदां च देवतानां च कुत्सनम् ।
द्वेषं दंभं च मानं च क्रोधं तैक्ष्ण्यं च वर्जयेत् ॥ ४७ ॥
अधार्मिको नरो यो हि यस्य चाप्यनृतं धनम् ।
हिंसारतश्च यो नित्यं नेहासौ सुखमेधते ॥ ४८ ॥
न सीदन्नपि धर्मेण मनोऽधर्मे निवेशयेत् ।
अधार्मिकाणां पापानामाशु पश्यन्विपर्ययम् ॥ ४९ ॥
नाधर्मश्चरितो लोके सद्यः फलति गौरिव ।
शनैरावर्तमानस्तु कर्तुर्मूलानि कृंतति ॥ ५० ॥

परित्यजेदर्थकामौ यौ स्यातां धर्मवार्जितौ ।
धर्मं चाप्यसुखोदर्कं [illegible]कविक्रुष्टमेव च ॥ ५१ ॥

न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलोऽनृजुः ।
न स्याद्वाक्चपलश्चैव न परद्रोहकर्मधीः ॥ ५२ ॥

[illegible]नास्य पितरो याताः येन याताः पितामहाः ।
ते[illegible] यायात्सतां मार्गं तेन गच्छन्न रिष्यते ॥ ५३ ॥

दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ।
सत्यपूतां वदेद्वाचं मनःपूतं समाचरेत् ॥ ५४ ॥

---

१ दुःखनाप्नोति ।

THE MODERN PRINTING WORKS, MOUNT ROAD, MADRAS